

voice ATHENS

102.5
ATHENS
VOICE
RADIO

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΘΗΝΩΝ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ 2022

Τι θα δούμε φέτος

Των Δ. Αθανασιάδη, Ι. Γκομούζα, Ε. Μουζακίτη

MOOSE

Δεν είμαι ράπερ,
είμαι καλλιτέχνης

Του Δημήτρη Αθανασιάδη

50 σελ.
ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Look Woman

Επιμέλεια: Σταυρούλα Παναγιωτάκη

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ
MEGARON-THE ATHENS CONCERT HALL
21-22

ΤΟ ΜΕΓΑΡΟ ΣΤΟΝ ΚΗΠΟ

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

8 ΙΟΥΝ
ΑΛΚΗΣΤΗΣ ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΗ
«ΚΑΙ ΜΕΙΝΑΜΕ ΑΝΘΡΩΠΟΙ»

14 ΙΟΥΝ
ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΗΤΣΙΑΣ
«50 ΧΡΟΝΙΑ ΧΡΥΣΑΦΙ»
ΣΥΜΠΑΡΑΓΩΓΗ: CRICOS CULTURAL EVENTS – ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

17 ΙΟΥΝ
“NOSFERATU”
ΜΕ ΤΟΝ ΜΑΝΟ ΚΙΤΣΙΚΟΠΟΥΛΟ
Η ΘΡΥΛΙΚΗ ΤΑΙΝΙΑ ΓΙΟΡΤΑΖΕΙ 100 ΧΡΟΝΙΑ ΖΩΗΣ
ΣΥΜΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΕΚΕΠ – ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

21 ΙΟΥΝ
ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ

28 ΙΟΥΝ
ΔΩΡΟΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ
“L.O.V.E.”
ΤΑΞΙΔΕΥΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ ΣΤΟ ΧΡΟΝΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ
ΣΥΜΠΑΡΑΓΩΓΗ: CRICOS CULTURAL EVENTS – ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

1 ΙΟΥΛ
ΜΑΡΙΝΑ ΣΑΤΤΙ
“YENNA”
ΣΥΜΠΑΡΑΓΩΓΗ: PROSPERO – ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

4.5.11.12 ΙΟΥΛ
ΗΛΙΑΣ ΚΑΡΕΛΛΑΣ
«Ο ΜΕΓΑΛΕΞΑΝΑΡΟΣ ΚΑΙ Ο ΔΡΑΚΟΣ»
Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ ΣΤΟΝ ΚΗΠΟ ΤΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ
ΣΥΜΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΘΙΑΣΟΣ ΗΛΙΑ ΚΑΡΕΛΛΑ – ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΜΕΓΑΛΕΣ ΟΡΧΗΣΤΡΕΣ ΑΝΑΜΕΤΑΔΟΣΕΙΣ

ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ

UNITEL
ΣΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΗΝ UNITEL

9 ΙΟΥΝ
WEST-EASTERN DIVAN ORCHESTRA
DANIEL BARENBOIM
ANNE-SOPHIE MUTTER
YO-YO MA
PHILHARMONIE, ΒΕΡΟΛΙΝΟ 2019

23 ΙΟΥΝ
ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ ΤΗΣ ΒΙΕΝΝΗΣ
DANIEL BARENBOIM
CECILIA BARTOLI
MOZARTWOCHE, ΖΑΛΤΣΜΠΟΥΡΓΚ 2021

30 ΙΟΥΝ
ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ
SIR SIMON RATTLE
ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΗΣ ΛΟΥΚΕΡΝΗΣ, 2014

7 ΙΟΥΛ
ROYAL CONCERTGEBOUW ORCHESTRA
ANDRIS NELSONS
YEFIM BRONFMAN
ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΗΣ ΛΟΥΚΕΡΝΗΣ, 2011

ΧΟΡΗΓΟΣ ΤΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ
ΣΤΟΝ ΚΗΠΟ ΤΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ

MEGARON.GR

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
SUPPORTED BY THE MINISTRY OF CULTURE & SPORTS

ΑΣΗΜΕΝΙΟ ΒΕΛΟΣ

Οι έρωτες μεταξύ Αθήνας-Θεσσαλονίκης αποκτούν νέα χρονοδρομολόγηση. (Με τις νέες αμαξοστοιχίες ETR470 η διαδρομή ολοκληρώνεται σε 4 ώρες)

ΑΜΑΡΑΝΤΟΙ

Τα λουλούδια του καλοκαιριού. Τα λουλούδια όσων βαριούνται να αλλάζουν το νερό στο βάζο. Αγοράζεις ένα μπουκετάκι για το σπίτι και το διατηρείς χωρίς νερό μέχρι το φθινόπωρο.

ΤΖΙΦΡΗΣ

Φτιάχνει μια από τις πιο νόστιμες, ελαφριές και δροσερές κρέμες καραμελέ που μπορείς να βρεις στο ελληνικό εμπόριο. Δοκιμάστε την. (Γαλακτομικά Αμφιλοχίας)

ΚΟΥΡΑΦΕΛΚΥΘΡΑ ΚΟΜΙΚΣ

Ο Αντώνης Βαβαγιάννης είναι ο πιο αστείος Έλληνας του Facebook και του Instagram.

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Το «Γλυκύ μου Έαρ» με τη φωνή της Ειρήνης Παπά είναι ίσως ο ωραιότερος ελληνικός ύμνος που μας χάρισε.

ΤΟ ΠΑΛΑΙΟΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΤΩΝ ΑΣΤΕΓΩΝ

Ο «Ανέστιος», όπως είναι η ονομασία του, βρήκε νέο χώρο και άνοιξε την Τετάρτη 25/5 στο κέντρο της Αθήνας. (Γραβιάς 9-11, Εξάρχεια)

ΤΟ ΔΙΑΒΑΣΑΜΕ ΚΑΙ ΜΑΣ ΑΡΕΣΕ

«Dreams have no titles» (στην Μπιενάλε της Βενετίας)

ΣΟΥΒΛΑΚΙ

Με €3,20 το πιτόγυρο, έγινε το νέο σουσι.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΚΑΥΣΩΝΑΣ

Ξεχερώστε, μαζέψτε τα ξερά, ανοίξτε δρόμους, ξεβουλώστε τα φρεάτια. Μην περιμένετε κανέναν, κάντε το μόνοι σας.

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ

Να μείνεις, λέει, έξω από την Αράχωβα κι άντε να ψάχνεις για πρίζα.

ΔΙΚΗ ΤΖΟΝΙ ΝΤΕΠ - ΑΜΠΕΡ ΧΕΡΝΤ

314 εκατ. αποτελέσματα βγάζει το Google, αν πατήσεις τα δύο ονοματεπώνυμα. Πρέπει να παραδεχτούμε ότι την παρακολουθούμε όλοι ανεξαιρέτως. Είτε ανελλιπώς είτε με διαλείμματα. Γιατί πρόκειται για ένα ατόφιο χολιγουντιάνικο μπουγαδόνερο που τα διαθέτει όλα: λάμψη των πρωταγωνιστών, κομμένα δάκτυλα, αίμα και σπέρμα, φαν που πληρώνουν 30.000 δολάρια για να τους παρακολουθήσουν live μέσα στη δικαστική αίθουσα και κάτι κούκλους και κούκλες πρώην σχέσεις που έρχονται να καταθέσουν σαν μάρτυρες. Είναι χωρίς αμφιβολία το Met Gala της αμερικάνικης δικαιοσύνης.

STREET FOOD

Καταναλώνεις όσα θα έτρωγες σε τραπέζι γάμου με κλαρίνα. Απλώς το τρως στο πόδι.

ΚΑΤΑΡΓΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΜΑΣΚΕΣ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ

Ο σώζων εαυτόν σωθήτω.

ΦΤΙΑΞΕ ΜΟΥ ΤΗ ΜΕΡΑ

Υπέροχο στιλ μιας υπέροχης κυρίας. Ευχαριστούμε που διαβάσετε αυτή τη σελίδα με τόση προσήλωση ενώ τα τρένα πάνε κι έρχονται.

(Μια Πέμπτη στον ηλεκτρικό, γραμμή Πειραιάς-Κηφισιά)

ΤΟ ΕΞΟΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Η **Ελίνα Γιουνανλή** είναι απόφοιτος του Τμήματος Φωτογραφίας και Οπτικοακουστικών Μέσων του ΤΕΙ Αθηνών. Από το 2003 εργάζεται ως επαγγελματίας φωτογράφος, με εξειδίκευση στη φωτογραφία θεάτρου και χορού και στο καλλιτεχνικό πορτρέτο. Συνεργάζεται με ομάδες των παραστατικών τεχνών, έντυπα πολιτιστικού χαρακτήρα, αρχιτεκτονικά γραφεία και εκδόσεις. Οι φωτογραφίες της έχουν παρουσιαστεί και δημοσιευτεί στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Η φωτογραφία του εξωφύλλου είναι από το έργο «ΤΟΥΡΝΕ» του Ευριπίδη Λασκαρίδη, μια νέα ανάθεση του Φεστιβάλ Αθηνών-Επιδαύρου 2021 & 2022 σε συμπαραγωγή με την Ομάδα OSMOSIS και την υποστήριξη του ΝΕΟΝ και του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού που θα δούμε στο Μικρό Θέατρο Αρχαίας Επιδαύρου.

BeyourBest

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΕΠΙΔΑΥΡΟΝ

Womanvoice

Σελ. 30

ATHENS VOICES

★ ΛΟΓΙΑ ΠΟΥ ΑΚΟΥΣΤΗΚΑΝ ΔΗΜΟΣΙΩΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ★

Κυρία με φόρμα αθλητική σε κατάσταση με κουρτίνες και είδη σπιτιού:

«Παρακαλώ, θα ήθελα να δω εκείνη την κουρτίνα»

(Δείχνει)

Ο υπάλληλος λέει κάπως κομπάζ:

«Αυτήν αφήστε την. Είναι ακριβή...»

Η κυρία θυμωμένη απαντάει:

«Α, ναι; Είναι ακριβή; Αυτήν θα πάρω, λοιπόν. Κατεβάστε την»

(Κηφισιά, Σάββατο πρωί)

Αγόρι στο ρινιτό του:

«Ο γκόμενός σου ξέρει;»

(Πειραιάς, πλατεία θεάτρου, Σάββατο μεσημέρι)

Συζήτηση μέσα σε αυτοκίνητο:

«Εδώ είναι το ΣΕΦ».

«Ποιος σεφ; Είναι γνωστός;»

«Βρε, το Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας. Σας έχει κάψει το Μάστερ Σεφ».

(Σάββατο πρωί, Φάληρα)

Τεράστια μαύρη Μερσεντές ανεβαίνει με ταχύτητα στενό δρόμο, κορνάροντας επίμονα στους προπορευόμενους. Τυπάκος επάνω σε παπί κάνει στην άκρη του δρόμου και φωνάζει:

«Πέρνα, βρε νταλικάρν!»

(Πατίσια, Τρίτη πρωί)

«Μαμά, η κοιλιά μου έχει βήχα».

(Μικρή με κοιλόπονο, ετών 3, παιδική χαρά Καισαριανής)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ
panikoval500@gmail.com

ΤΑΞΙΔΙΩΤΗΣ ΠΡΟΣ ΒΟΡΕΙΑ ΠΡΟΑΣΤΙΑ

Της ΑΝΝΑΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗ

Καμιά φορά επισκέπτομαι τα βόρεια προάστια κι αισθάνομαι σαν να ταξιδεύω σε άλλη χώρα. Κολημένη στις αναμνήσεις της παιδικής μου ηλικίας, δεν παύω να ξαφνιάζομαι όταν βλέπω (και ξαναβλέπω, και ξαναβλέπω) μέρη όπως τα Βριλήσσια ή τα Μελίσσια, όπου πηγαίναμε κάποτε τις καλοκαιρινές μας διακοπές μέσα σε δάση, να έχουν γίνει πόλεις με δρόμους ταχείας κυκλοφορίας και σπίτια στη σειρά, επεκτάσεις της πόλης προς την Πεντέλη, προς την Πάρνηθα, προς τον Υμηττό, και το δάσος «που λαχτάριζες ώπου να το περάσεις/ τώρα να το ξεχάσεις/ διαβάτη αλλοτινέ».

Κάπως έτσι θα ήταν κάποτε και τα Ιλίσια, σκέφτομαι, λίγη εξοχή έχει απομείνει στο κέντρο της πόλης πλέον, το δάσος των Ιλισίων, κακοπαθημένο από αφροντισιά. Ως γειτονιά, τα Ιλίσια έχουν προδιαγραφές αθηναϊκές. Όχι ότι είναι σπουδαιές γενικά οι προδιαγραφές μας. Στενά πεζοδρόμια, στενοί δρόμοι, τα γνωστά. Το πώς δημιουργήθηκε η Αθήνα, από τη γενιά που την έφτιαξε και την απλοποίησε, θα καθορίζει τη ζωή μας εσαεί. Μικρά οικοπέδα, να πουληθούν οβέλια, στενοί δρόμοι, ελάχιστα πεζοδρόμια, ακόμα πιο ελάχιστες πλατείες και δημόσιοι χώροι. Πες όμως ότι ζήσανε οι πρόγονοί μας καταστάσεις έκτακτες, μια πρωτεύουσα στήθηκε από την πίεση των αναγκών πολλών χιλιάδων ανθρώπων, μεγάλωσε πάλι υπό πίεση, έπρεπε να έρθουν εδώ και να στεγαστούν οι μισοί Έλληνες, δεν περίσσευε χώρος και χρόνος για πολυτέλειες, για δημόσιους χώρους δηλαδή. Αυτά για την Αθήνα. Τα μέρη όμως που ήταν δάση και μπουστάνια στα παιδικά μας χρόνια γιατί έπρεπε να χτιστούν με ακόμα χειρότερες προδιαγραφές; Αυτό είναι μυστήριο.

Στις δεκαετίες του '80 και του '90 και μετά, δεν υπήρχε πια τόσο επείγουσα ανάγκη για στέγαση προσφύγων, εσωτερικών μεταναστών που έπρεπε να ξεχάσουν τον Εμφύλιο, κ.λπ. κ.λπ. Δεν υπήρχε πόλεμος, ούτε φτώχεια, ούτε καμία συμφορά. Θα μπορούσαν λοιπόν όλες αυτές οι εσοχές που έγιναν οικοπέδα να σχεδιαστούν με τη σκέψη ότι στο μέλλον ίσως οι μονοκατοικίες χρειαστεί να γίνουν πολυκατοικίες, όπως συνέβη στην Αθήνα. Δηλαδή, δίπλα, όχι κάπου μακριά, να πεις ότι δεν ήξεραν, ότι δεν το είχαν ζήσει, στα διαμερίσματα που άφησαν επειδή δεν άντεχαν άλλο, δεν μπορούσαν να ανασάνουν, δεν έβρισκαν να παρκάρουν, δεν μπορούσαν να κυκλοφορήσουν το καροτσάκι του μωρού τους. Όμως το μέλλον αγνοήθηκε με το ίδιο πείσμα που είχε αγνοηθεί κι όταν χτιζόταν η πρωτεύουσα, και με λίγο παραπάνω. Διότι, τουλάχιστον, η Αθήνα έχει πεζοδρόμια. Στενά, ξεπατωμένα, γεμάτα

εμπόδια, συχνά δεν περπατούνται, ωστόσο έχουν σχεδιαστεί, έχουν υπολογιστεί και είναι σωτήρια τη στιγμή που δυο αυτοκίνητα διασταυρώνονται κι ο πεζός έχει έναν ελάχιστο χώρο να καλύψει τα νώτα του και τα μη νώτα του και να γλιτώσει τη ζωή του. Πρέπει να πας στα προάστια αυτά για να εκτιμήσεις τα πεζοδρόμια της Αθήνας. Ολόκληρες γειτονιές, ολοκαίνουργιες, δεν έχουν καθόλου πεζοδρόμια. Σύρριζα στους φράκτες των σπιτιών οι δρόμοι, και κάμποσο στενοί. «Γιατί;» αναρωτιέται κανείς όταν κάνει μια μικρή βόλτα δίπλα σε αυτό που υπήρξε κάποτε προορισμός εκδρομής, ας πούμε τη ρεματιά του Χαλανδρίου. Ένα κομμάτι απόφιας εσοχής ανάμεσα στα καινούργια οικοδομικά τετράγωνα που τοιγκουνεύτηκαν τους δημόσιους χώρους περισσότερο από τους κτηματίες του περασμένου και του προπερασμένου αιώνα στην Αθήνα. Γιατί; Τι ανάγκη είχαν; Κι οι πολιτικοί γιατί το επέτρεψαν, αφού από αυτούς περνούν τα πολεοδομικά σχέδια; Αφελείς ερωτήσεις, αλλά κάποτε πρέπει να τις θέσουμε. Γιατί δεν μπορούσαν να γίνουν σχέδια όπως στο Παπάγου, για παράδειγμα, στη γειτονιά που προοριζόταν για οικοπέδα στρατιωτικών και θεωρήθηκε άξια να σχεδιαστεί από την αρχή; Γιατί οι άλλες έπρεπε να χαρακτηθούν όπως όπως και να καταργήσουν τα πεζοδρόμια λες και εμπόδιζαν;

Ήδη δύσκολα βρίσκει χώρο να παρκάρει ο επισκέπτης από το κέντρο της πόλης ή όπου αλλού, και συχνά δεν γίνεται να ανοίξει την πόρτα του οδηγού ή του συνοδηγού, τόσο κοντά σε κάποιον φράχτη είναι. Προσεγγμένες μονοκατοικίες ή μικρές πολυκατοικίες πολυτελείας τον περιτριγυρίζουν, αλλά δεν μπορεί να απολαύσει τη θέα τους, αφού πρέπει να προσέχει τα αυτοκίνητα, των οποίων οι οδηγοί ξαφνιάζονται στη δική του θέα. Δεν έχει προβλεφθεί η ύπαρξη πεζών σε αυτή την προνομιούχα χωροθέτηση. Είναι να απορείς. Φαίνεται πρόλαβαν όλα και σχεδιάστηκαν την εποχή που το περπάτημα ήταν χαρακτηριστικό προλεταρίων, κι έπρεπε να εξοβελιστεί από την ωραία ζωή ανθρώπων με μαιζονέτες.

Μπορεί να φταίνε τα ονόματα των εσοχών που δεν τα άλλαξαν, επειδή ήταν ήδη ελληνικά: Χαλάνδρι, Μελίσσια, Βριλήσσια... Ονόματα που ξέρουμε από παιδιά και μέρη που μεγαλώνοντας είδαμε να αλλάζουν. Ενώ, ας πούμε, τη Μεταμόρφωση, την Παιανία, τον Άγιο Στέφανο και άλλα τέτοια, δεν τα ξέραμε, ήταν παλιά Κουκουβάουνες, Λιόπеси και Μπογιατί, οπότε αναδύθηκαν στα μάτια μας ως νέες γειτονιές απευθείας, και κάπου στις χαράμαδες της μνήμης χάσαμε τα ονόματα των παιδικών μας χρόνων μαζί με τις εικόνες των καλοκαιριών μας. Καλύτερα έτσι, παρά να θυμόμαστε. Οι αναμνήσεις μάς γεμίζουν απορίες. **Α**

**ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΑΣ
ΣΤΑ ΠΡΟΑΣΤΙΑ
ΑΥΤΑ ΓΙΑ ΝΑ
ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ
ΤΑ ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΑ
ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ**

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελές

Σύμβουλος Έκδοσης Σταυρούλα Παναγιωτάκη
Διευθύντρια Σύνταξης Αγγελική Μπιρμπιλή

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης
Λουίζα Ναθαναήλ

Art Director Φώτης Πεκλιβανίδης

Διεύθυνση Web Δημήτρης Αθανασιάδης

Αρχισυνταξία Podcast & City Guide
Δανάη Καμζόλα
avguide@athensvoice.gr

Τεχνικός διευθυντής Βάιος Συντασιμάς

Υπεύθυνος Έγλης Τάκης Σκριβάνος
Επιμέλεια Έγλης Δήμητρα Γκρους,
Κωνσταντίνα Τσιάγκα

Συντακτική ομάδα: Κ. Αθανασιάδης, Ν. Αμανίτης, Μ. Βελέντζας, Σ. Βλέτσας, Κ. Βνάτσιου, Ρ. Γεροδήμος, Ν. Γεωργελέ, Μ. Γκανά, Ι. Γκομούζα, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γιαννακίδης, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Θ. Ευθυμίου, Τ. Ζαραβέλα, Μ. Ζουμπουλάκη, Κ. Καϊμάκης, Σ. Καλαμαντή, Κ. Καμπόσου, Δ. Καραθάνος, Α. Κερώση, Γ. Κοροβέσης, Β. Κορωνάιος, Σπ. Λαμπρόπουλος, Τζ. Μελιτά, Δ. Μαστρογιαννίτης, Β. Ματζάρογλου, Ευ. Μουζακίτη, Ελ. Μπεζιριάνογλου, Γ. Νένες, Α. Παπαδάκη, Γ. Χ. Παπαδόπουλος, Δ. Παπαδόπουλος, Π. Παναγιωτόπουλος, Κ. Παναγοπούλου, Ν. Παπαηλιού, Γ. Παυριανός, Μ. Προβατάς, Τζ. Ρουσάκη, Τ. Σκραπαλιώρη, Ζ. Σφυρη, Α. Τριανταφυλλίδη, Σ. Τριανταφύλλου, Zarastro, Σ. Τσιτσόπουλος, Γ. Φλωράκης, Ε. Χελιώτη, Γ. Ψύχας

Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα
info@athensvoice.gr

Ατελιέ Sotos Anagnos

LOOKmag Κωνσταντίνα Βλαχοπούλου

Εικονογραφήσεις art@athensvoice.gr
Φωτό: Θανάσης Καρατζάς, Γιώργος Ζαρζώνης, Τάσος Βρεττός, Έκτορας Δ. Βούτσας, Κώστας Αμοιρίδης, Βαγγέλης Τάτσος, Χρήστος Κισατζεκιάν, Δημήτρης Κλεάνθης, Μαρία Μαρκεζή, Πέτρος Νικόλτσος

Creative Marketing Director Βασιλική Κώτσου
Creative Director Στρατής Κανιμάς

Digital Advertising Director Εύα Βαγγέλη

Advertising Manager Πέπη Κράλιοβιτς

A.V. Network Advertising Manager
Αγγελική Κοκκορόγιαννη

Direct Market Advertising Managers
Μιχάλης Δρακάκης, Εύα Βαλαμβάνου,
Νώντας Νταμπάνης

Υποδοχή Διαφήμισης Νίκη Σκαμάγκα
Συντονισμός Διαφήμισης Μαίρη Κούρτη
marketing@athensvoice.gr
Digital Traffic Manager Εύη Ταρνάρη
Digital Advertising Coordinator Μίνα Γιαννάκη

Διεύθυνση Λογιστηρίου Έφη Μούρτζη
Λογιστήριο Ουρανία Μιχάλη, Βασίλης Νάκος,
Μαίρη Λυκούση

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση
«Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»

Athens Voice S.A.
Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα
Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369
fax: 210 3632.317

Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310
Athens Voice Radio 102.5: 210 3648.213
Αγγελίες: 210 3617.369
Λογιστήριο: 210 3617.170

www.athensvoice.gr

Αν δεν βρίσκετε την Α.Υ. στα σημεία διανομής,
επικοινωνήστε: 210 3617.360, 210 3617.369
Κωδικός εντύπου: 7021
ISSN 1790-6164

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

ONASSIS STEGI

ΨΗΦΙΑΚΗ ΤΕΧΝΗ
ΣΤΟ ΠΕΔΙΟΝ ΤΟΥ ΑΡΕΩΣ
23.05—10.07.22

Plāsmata

BODIES

DREAMS

&

DATA

ΕΚΘΕΣΗ
ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ
18:30—22:30

onassis.org

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΛΙΜΑ

Η Σώτη Τριανταφύλλου σχολιάζει τον ακτιβισμό για την κλιματική αλλαγή

© OSCAR GONZALEZ/NURPHOTO VIA GETTY IMAGES

Σε μια συγκέντρωση στο Λιτλ Ροκ του Άρκανσο για την κλιματική αλλαγή, πολλοί νέοι κρατούσαν πλακάτ με το σύνθημα «You'll die of old age. I'll die of climate change». Νομίζω πως η ιδέα ότι το παρελθόν ήταν καλύτερο από το παρόν κι ότι φτάνει η ώρα της Αποκάλυψης ταιριάζει περισσότερο σε γηραιούς συντηρητικούς παρά σε νεαρούς διανοητές: συχνά, η προσέγγιση των ακτιβιστών για το κλίμα χαρακτηρίζεται από ιστορική άγνοια, περιβαλλοντική άγνοια, δια-γενεακή αντιπαράθεση και μονομέρεια.

Η ιστορική άγνοια φανερώνεται από τις ψευδείς εντυπώσεις ότι η προηγούμενη γενιά έζησε εύκολη ζωή: αν και πράγματι υπήρχαν διαλείμματα «ευκολίας», δηλαδή δημοκρατικής και οικονομικής ανάπτυξης —ιδιαίτερα στις πολύ ανεπτυγμένες χώρες— όσο παλιότερα ανατρέξουμε στο παρελθόν, τόσο χειρότερη ήταν η γενική κατάσταση· ιδιαίτερα ως προς τις προκαταλήψεις φυλής και φύλου, ως προς την ανοχή σε κα-

θημερινές αδικίες, ως προς πολλά ζητήματα θθών και πολιτισμού που σήμερα έχουν σε μεγάλο βαθμό διευθετηθεί. Το να καλλιεργείται η αντίληψη στους νεότερους ότι γεννήθηκαν σε λάθος εποχή («τα καμένα τα παιδιά!») δεν μου φαίνεται και τόσο ευόωων αρχή για τη ζωή τους. Εξάλλου, δεν ισχύει. Στη διάρκεια δύο ή τριών γενεών πολλά πράγματα έχουν βελτιωθεί, ενώ μερικά, πολύ λιγότερα, έχουν χειροτερέψει. Υπάρχουν και πράγματα που έχουν αλλάξει χωρίς να ξέρουμε, χωρίς να μπορούμε να διακρίνουμε, αν είναι καλά ή κακά για τη ζωή μας. Πόλεμοι, αρρώστιες, καταστροφές, απειλές κάθε είδους υπήρχαν πάντοτε· θα ήταν ωφέλιμο να μάθουμε δυο-τρία πράγματα για την ιστορία της ανθρωπότητας ώστε να χαιρόμαστε κάθε πρωί που η μοίρα δεν μας έριξε στη Σομαλία (γεωγραφική καλο-

τυχία) ή στη διάρκεια των παγκοσμίων πολέμων (χρονική καλοτυχία). Ακριβώς επειδή η ανθρωπότητα προχωρεί, παρά τις αναταράξεις και τις στιγμιαίες οπισθοδρομήσεις, ο καθένας από μας θα έπρεπε να μακαρίζει την τύχη του που ζει στο σήμερα και όχι στο χθες: στο σήμερα της υψηλής τεχνολογίας, της προωθημένης ιατρικής, της μακροβιότητας, των δημοκρατικών θεσμών σε πολλές χώρες και της μείωσης της φτώχειας επίσης σε πολλές χώρες. Αν η πανδημία Covid-19 συνέβαινε «χθες», δεν θα ήμασταν τώρα εδώ να παραπονιόμαστε επειδή κάνει υπερβολική ζέστη.

Η κλιματική αλλαγή είναι μια πραγματικότητα. Όμως, εκτός του ότι δεν ευθύνεται για μια πλημμύρα ή για έναν τυφώνα —πλημμύρες και τυφώνες συνέβαιναν πάντοτε με την ίδια περίπου συχνότητα— δυστυχώς για όλους μας, ταυτοχρόνως, υπάρχουν κι άλλα παγκόσμια, περιφερειακά και τοπικά προβλήματα. Η ανάδειξη της κλιματικής αλλαγής σε κεντρικό γενεακό πολιτικό ζήτημα πιθανότατα παραμερίζει εξίσου σοβαρές προκλήσεις και αναβάλλει τις αναγκαίες άμεσες λύσεις αναθέτοντάς τις στη μείωση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα. Κι όμως, ενώ προσπαθούμε να επιτύχουμε τη ενεργειακή μετάβαση —που είναι επείγουσα και απαραίτητη— θα μπορούσαμε να αγωνιζόμαστε σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο για την πρόσβαση όλων σε καθαρό νερό, για την αναδάσωση στις φτωχές χώρες, για τη μείωση των σκουπιδιών και για την ανακύκλωσή τους. Μια διαδήλωση για το κλίμα δεν θα έπρεπε να αφορά τον έναν βαθμό Κελσίου που μας έχει φορτωθεί, αλλά τη φτώχεια του άλλου μισού. Θα εκτιμούσα, για παράδειγμα, αν στη διαδήλωση στο Λιτλ Ροκ υπήρχε αίτημα να μειωθεί διά νόμου η χρήση των κλιματιστικών στις ΗΠΑ και να μην αναγκάζομαστε να φοράμε πουλόβερ στους εσωτερικούς χώρους: όπως έχω ξαναγράψει σχολιάζοντας τις αμερικανικές σπατάλες, η μέση θερμοκρασία στους εσωτερικούς χώρους είναι γύρω στους 18 βαθμούς Κελσίου. Αν έφτανε τους 22 βαθμούς, θα σήμαινε μεγάλη ενεργειακή οικονομία και α-νάσα για το περιβάλλον.

Ήθελα να πλησιάσω αυτούς που κρατούσαν τα πλακάτ και να τους καθησυχάσω: Δεν θα πεθάνετε από την κλιματική αλλαγή. Έχετε πολλές πιθανότητες να ζήσετε 110 χρόνια. Γι' αυτό χρειάζεστε περισσότερη περιέργεια, υπομονή και αντοχή —μεταξύ άλλων στη ζέστη. Αρχίστε από τα απλά πράγματα: μην καταναλώνετε όλα αυτά τα πλαστικά που καταναλώνετε· μην πηγαίνετε μέχρι τη γωνία οδηγώντας και χαμηλώστε επιτέλους την ένταση των κλιματιστικών. **A**

**ΜΙΑ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ
ΓΙΑ ΤΟ ΚΛΙΜΑ ΔΕΝ
ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΑΦΟΡΑ
ΤΟΝ ΕΝΑΝ ΒΑΘΜΟ
ΚΕΛΣΙΟΥ, ΑΛΛΑ ΤΗ
ΦΤΩΧΕΙΑ ΤΟΥ ΜΙΣΟΥ
ΠΛΑΝΗΤΗ ΚΑΙ ΤΙΣ
ΟΛΕΘΡΙΕΣ
ΣΥΝΗΘΕΙΕΣ ΤΟΥ
ΑΛΛΟΥ ΜΙΣΟΥ**

pop market

το online market
της Αθήνας
που φέρνει
τα ψώνια στην
πόρτα σου
σε λιγότερο
από 15'

Ετοιμάζεσαι για τη δουλειά και δεν έχεις να φας τίποτα για πρωινό. Είναι 11 το βράδυ, μαγειρεύεις και συνειδητοποιείς ότι σου λείπει κάποιο από τα βασικά συστατικά της συνταγής. Είσαι στον κολλητό και έχετε λιγούρα για παγωτό αλλά το κοντινότερο περίπτερο είναι 20 λεπτά με το αμάξι. Θέλεις να πεταχτείς στο σούπερ μάρκετ να αγοράσεις ψωμί για τoστ αλλά σκέφτεσαι την ταλαιπωρία του να ψάχνεις να παρκάρεις. Η λύση σε όλα αυτά και σε ακόμα περισσότερα είναι «κατεβάζεις το pop market app, παραγγέλνεις και τα ψώνια βρίσκονται στην πόρτα σου σε 15 λεπτά». Στο pop market μπορείς να βρεις χιλιάδες προϊόντα σούπερ μάρκετ που αποθηκεύονται με ασφάλεια στα pop stores του brand σε διάφορα κεντρικά σημεία της Αθήνας, τα οποία παραμένουν ανοιχτά κάθε μέρα, από τις 8 το πρωί

μέχρι τις 12 το βράδυ. Μπορείς να παραγγείλεις οτιδήποτε θέλεις, χωρίς ελάχιστη χρέωση παραγγελίας, και να το παραλάβεις σε λιγότερο από 15 λεπτά!

Για τις καθημερινές ανάγκες ή και τις λιγούρες, το pop market είναι ο νέος καλύτερός σου φίλος. Αυτό ακριβώς δείχνουν ο Λευτέρης Μητσόπουλος (@lefteris.prg) και η Black Velour (@black_velour): πώς το pop «κλέβει» τις εντυπώσεις, φέρνοντάς σου το αγαπημένο σου παγωτό σε χρόνο ρεκόρ ή κρύα μπίρα έτοιμη να τη λουστείς, σε λιγότερο από 15 λεπτά! Αυτό τον μήνα, βρίσκονται παντού στην Αθήνα οι «λαχταριστές» στάσεις λεωφορείων από τη νέα καμπάνια του pop market. Βρες μία από αυτές, πάρε μέρος στο #popbuschallenge βγάζοντας την πιο έξαλλη selfie και κέρδισε αυτομάτως €10 κουπόνι σε ψώνια σούπερ μάρκετ!

Κατέβασε το pop market app →

Ακολούθησε το pop market
στα Social: @popmarket.gr

Δες όλες τις ανοιχτές
θέσεις εργασίας
στο popmarket.gr

ΤΑ ΝΟΥΜΕΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Του ΣΤΑΜΑΤΗ ΖΑΧΑΡΟΥ

13 χώρες θα αποτελούν τη νεοσύστατη σύμπραξη Ασίας-Ειρηνικού, την οποία ανακοίνωσε ο πρόεδρος Μπάιντεν κατά τη διάρκεια της επίσκεψής του στο Τόκιο. Θα συμμετέχουν ΗΠΑ και Ιαπωνία αλλά όχι η Κίνα. Αγριεύουν τα πράγματα...

40% του παγκόσμιου ΑΕΠ παράγεται σε αυτές τις χώρες, ενώ η νέα συμμαχία θα είναι ανοιχτή για να υποδεχθεί και άλλες. Εντάξει τότε, ίσως τους παρεξήγησα αλλά και πάλι δεν νομίζω να εννοούν την Κίνα.

15 είναι οι χώρες στις οποίες έχουν επιβεβαιωθεί κρούσματα της ευλογιάς των πιθήκων.

85% αποτελεσματικό είναι το υπάρχον εμβόλιο για την ευλογιά καθώς ο ιός της ευλογιάς των πιθήκων είναι πολύ παρόμοιος με εκείνον της «απλής» ευλογιάς.

748 εκατ. ευρώ αναμένεται να εκταμιευθούν προς την Ελλάδα από την ΕΕ, βάσει της 14ης έκθεσης μεταμνημονιακής ενισχυμένης εποπτείας. Το ποσό αφορά στην επιστροφή των κερδών από τα ελληνικά ομόλογα, τα οποία έχουν στην κατοχή τους οι κεντρικές τράπεζες της Ε.Ε.

20 Αυγούστου 2022 λήγει η περίοδος της ενισχυμένης εποπτείας για την ελληνική οικονομία. Και δεν θα επεκταθεί.

2.258 ευρώ/λίτρο ήταν η ακριβότερη τιμή της αμόλυβδης βάσει του πιο πρόσφατου δελτίου επισκόπησης τιμών την Τρίτη 23 Μαΐου στην Ελλάδα.

1,63 ευρώ/λίτρο μπορεί κανείς να αγοράσει τη βενζίνη στη Βουλγαρία. Πολλοί συμπολίτες μας από τη βόρεια Ελλάδα μπαίνουν στον πειρασμό.

1,53 ευρώ/λίτρο κοστίζει στη Βόρεια Μακεδονία, την οποία οι συμπολίτες μας δεν αποφειγούν, παρά την αντίθεσή τους με το όνομα.

1,36 ευρώ/λίτρο κοστίζει η βενζίνη στην Τουρκία. Και σε αυτή την περίπτωση υπάρχει πειρασμός και δη μεγαλύτερος.

5 λεπτά θα διαρκεί το ταξίδι Πέραμα-Σαλαμίνα με τη νέα υποθαλάσσια σήραγγα.

500 εκατ. ευρώ θα κοστίσει η κατασκευή της, η οποία θα ολοκληρωθεί το 2024.

400 μέτρα θα είναι το μήκος και θα διαθέτει 2 λωρίδες ανά κατεύθυνση.

2,32% έλαβε στις φοιτητικές εκλογές η παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ, η οποία μάλιστα ονομάζεται Bloco, σύμφωνα με τα αποτελέσματα που δημοσίευσε η «γαλάζια» ΔΑΠ. Στον ΣΥΡΙΖΑ πάντως πανηγυρίζουν διότι σύμφωνα με τα αποτελέσματα που δημοσίευσε η Πανοπουδαστική (προσκειμένη στο ΚΚΕ) η ΝΔ ήρθε δεύτερο κόμμα με 27,66%.

2,54% ωστόσο ήταν το ποσοστό του Bloco ακόμη και σύμφωνα με τα αποτελέσματα της Πανοπουδαστικής, η οποία (σύμφωνα με τη ΔΑΠ) έστησε δικές τις -ξεχωριστές- κάλπες σε αρκετές σχολές, ενώ σε άλλες δεν συμμετείχε καν.

2,69% έλαβε η παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ ακόμη και σύμφωνα με τα αποτελέσματα της Ενιαίας Ανεξάρτητης Αριστερής Κίνησης, η οποία δεν αναγνώρισε τα αποτελέσματα ούτε της ΔΑΠ, ούτε της Πανοπουδαστικής. Και έβγαλε δικά της.

33,43% των ψήφων υποστηρίζει ότι έλαβε η Πανοπουδαστική στις φρενιές φοιτητικές εκλογές.

5,3% είχε λάβει το ΚΚΕ στις τελευταίες εθνικές εκλογές.

1.838 πλοία ήταν η δύναμη του ελληνικού

εμπορικού στόλου τον Μάρτιο του 2022, αυξημένη κατά 1 πλοίο σε σχέση με έναν χρόνο ωρρίτερα, σύμφωνα με στοιχεία της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής.

702 από τα πλοία αυτά είναι επιβατηγά, 488 είναι δεξαμενόπλοια, 406 είναι φορτηγά και 257 ανήκουν σε άλλες κατηγορίες.

4.500 άτομα ψήφισαν για τη νέα Κεντρική Επιτροπή του ΠΑΣΟΚ.

301 άτομα θα αποτελούν τη νέα Κεντρική Επιτροπή.

1/3 των εκλεγμένων μελών θα πρέπει να είναι γυναίκες.

10% του συνόλου (τουλάχιστον) θα πρέπει να είναι νέοι κάτω των 35 ετών.

3 θητείες μάξιμουμ θα μπορούν να κάνουν οι βουλευτές του κόμματος και δύο οι ευρωβουλευτές. Με δεδομένο ότι η μέτρηση για τους βουλευτές ξεκινά από το ιδρυτικό συνέδριο του ΚΙΝΑΛ (2018), η «σφαγή» αναβάλλεται για λίγο. Μέχρι να ισχυροποιηθεί, δηλαδή, ο νέος πρόεδρος.

50.000 ευρώ αποζημίωση για ηθική βλάβη από τον Ανδρέα Λοβέρδο, και επιπλέον να παύσει η κυκλοφορία του βιβλίου του «Απόπειρα δολοφονίας» και να αποσυρθούν όλα τα αντίτυπά του από την αγορά ζητά η πρώην Εφέτης και πρώην Γενική Επιθεωρήτρια Δημόσιας Διοίκησης Μαρία Παπασπούρου. Ακραία λύσις, αλλά πάντοτε υπάρχουν και πιο ακραίες όπως π.χ. η πυρά.

128 ετών υποστηρίζει ότι είναι μια γυναίκα ονόματι Johanna Mazibuko από τη Νότια Αφρική, γεγονός που την καθιστά άνετα τον γηραιότερο άνθρωπο

στον κόσμο.

11 Μαΐου 1894 γράφει ως ημερομηνία γέννησης η ταυτότητά της.

240.909 επιβάτες αφίχθηκαν το διάστημα 1-15 Μαΐου στα τέσσερα κύρια διεθνή αεροδρόμια των νησιών του Νοτίου Αιγαίου, Μυκόνου, Σαντορίνης, Κω και Ρόδου έναντι 230.201 το 2019.

23% αυξημένη είναι η κίνηση στην Σαντορίνη καθώς στο νησί αφίχθηκαν 32.947 επιβάτες τις πρώτες 15 μέρες του Μαΐου έναντι 26.714 επιβατών το αντίστοιχο διάστημα του 2019.

8,9 μονάδες διαφορά μεταξύ ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ δείχνει η δημοσκοπήση της GPO, η οποία διενεργήθηκε μετά την ομιλία του πρωθυπουργού στο Κογκρέσο.

8 μονάδες έδειχνε η προηγούμενη δημοσκοπήση της ίδιας εταιρείας αλλά ο Νάσος Ηλιόπουλος υποστήριξε σε πρωινή εκπομπή ότι η καλύτερη δημοσκοπήση είναι ότι ο κόσμος δεν μπορεί να βγάλει το μήνα. Μήπως αυτή τη δημοσκοπήση την έκανε καμιά εταιρεία-φάντασμα, όπως είχε γίνει και στις εκλογές του 2019;

50,1% θετικές απόψεις συγκεντρώνει ο Κυριάκος Μητσοτάκης.

36,9% θετικές απόψεις συγκεντρώνει ο Νίκος Ανδρουλάκης

30% σε δημοφιλία έρχεται ο Αλέξης Τσίπρας με 36,6%.

21,7% συμπαθούν τον Δημήτρη Κουτσούμπα.

28% των ψήφων αναμένεται να συγκεντρώσει το κόμμα Μακρόν στις επερχόμενες γαλλικές βουλευτικές εκλογές, οι οποίες θα γίνουν στις 12 και 19 Ιουνίου.

27% συγκεντρώνει το κόμμα Μελασόν και τρίτο έρχεται το κόμμα Λεπέν με 21%. Σκέφτομαι σε πόσο δύσκολη θέση βρίσκονται διάφοροι εγχώριοι «ητλεοπτικοί» πολιτικοί, οι οποίοι δεν ξέρουν ποιο κόμμα να δηλώσουν ότι στηρίζουν.

VERBA VOLANT

ΚΩΣΤΑΣ ΜΠΑΡΚΑΣ

«*Η συντροφικότητα που πρέπει να επιδεικνύουμε, η συλλογική συμπεριφορά, η υπεράσπιση των συλλογικών αποφάσεων, ορίζουν ακριβή αναφορά της θέσης εκλογής στα όργανα του κόμματος συνοδεία προσωπικής φωτογραφίας με προσωπικό ευχαριστήριο μήνυμα*». Η απόπειρα έκφρασης πολιτικού λόγου είχε σαν αποτέλεσμα ποίηση εφάμιλλη με το «από την πόρτα σου περνά και τηγανίζεις ψάρια και μου πετάς έναν κεφτέ, ευχαριστώ δεν καννίζω». Αυτό ακριβώς, τίποτ' άλλο...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ

«*Ηρθε το βυτιοφόρο του ΣΥΡΙΖΑ και το ξεκαθάρισε. Κάθε σπίτι έχει τον απόπατό του*».

Ο παλαίμαχος πολιτικός μίλησε για τη «μεγάλη απόφραξη» στο ΠΑΣΟΚ. Η απάντηση ήταν αναμενόμενο να είναι εξίσου δύσσομη και ήρθε από τον Παύλο Πολάκη ο οποίος έχει ευαισθησία σε τέτοια θέματα (ήταν άλλωστε ο εμπνευστής της λέξης βοθοκάναλα, όταν όλοι οι άλλοι (χρυσαιγίτες) τα έλεγαν δόντσοναλά). Ο αφύστος του θύμισε απλώς ότι και το ΠΑΣΟΚ δεν ήταν ούτε παρθεναγωγείο ούτε το Λύκειο Ελληνίδων.

ΠΑΝΟΣ ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ

«*Το Κογκρέσο χειροκροτούσε τον Μητσοτάκη γιατί η ομιλία ήταν... διασκεδαστική*». Μόνο η φράση του Ερμανουήλ Ροΐδη μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως απάντηση: «*Στην Ελλάδα άπαντες οι έχοντες ονύχια αγωνίζονται να σπαράξουν τους έχοντες πτερά*».

ΤΑΓΙΠ ΕΡΝΤΟΓΑΝ

«*Για μένα δεν υπάρχει μια Μητσοτάκης - Δεν θα ξαναμιλήσω μαζί του*». Φήμες αναφέρουν ότι ο Τούρκος πρόεδρος θα κλιμακώσει τις αντιδράσεις του και σκέφτεται σοβαρά να κάνει μπλοκ τον Έλληνα πρωθυπουργό στα social media...

Υπνοβάτες σε σκηνικό ολοκληρωμένης απορρύθμισης

Του ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

Με βασανιστικό ρυθμό, με εικόνες αλλά και συμπεράσματα που παραπέμπουν στον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο, η ρωσική εισβολή στην Ουκρανία συμπλήρωσε τρεις μήνες ολέθρου και απίστευτης βαρβαρότητας. Είναι προφανές ότι οι επιχειρήσεις θα συνεχιστούν όσο το επιτρέπουν οι καιρικές συνθήκες. Όλα δείχνουν πως οι συγκρούσεις θα εξελίσσονται σε διάφορα μέτωπα της ανατολικής γραμμής αντιπαράθεσης τουλάχιστον μέχρι τους πρώτους μήνες του φθινοπώρου. Μέχρι τότε θα έχουν αποκαλυφθεί πλήρως και οι επιπτώσεις παγκοσμίως αυτής της πολεμικής σύγκρουσης στον ενεργειακό και επισιτιστικό τομέα. Ήδη το χρήμα γίνεται ολόενα και ακριβότερο διεθνώς προκειμένου να ελεγχθεί ο πληθωρισμός, με αντίτιμο την καθήλωση ή και τη μείωση των δεικτών ανάπτυξης. Η αύξηση των τιμών συνολικά, η σχεδόν παράλογη πλέον κλιμάκωση των ναύλων στις μεταφορές ευαίσθητων για την ενέργεια φορτίων (όπως ο άνθρακας, αν είναι δυνατόν), η διαρκής πίεση των κερδοσκοπικών μηχανισμών στη διεθνή αγορά φυσικού αερίου και πετρελαίου και, τέλος, το έλλειμμα καταφυγής σε ασφαλή συμπεράσματα για τις γεωπολιτικές πραγματικότητες στον πλανήτη οδηγούν τις διεθνείς σχέσεις σε πρωτόγνωρη ρευστότητα.

Πρωτόγνωρη; Όχι και τόσο τελικά. Όπως επισημαίνει ο ιστορικός και συγγραφέας του περίφημου πονήματος για τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο «Οι υπνοβάτες» Κρίστοφερ Κλαρκ σε συνέντευξή του στην *Ντόιτσε Βέλε*, οι εμπλεκόμενοι πρωταγωνιστές ή και σε δευτερεύοντες ρόλους στη σημερινή παγκόσμια γεωπολιτική κρίση συμπεριφέρονται όπως και οι αντίστοιχες διεθνείς προσωπικότητες λίγο πριν από την έκρηξη του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου. Η ανθρωπότητα τότε οδηγήθηκε στη σύγκρουση «υπνοβατώντας». Στην πραγματικότητα, ουδείς ανταμβανόταν τόσο το μέγεθος της απειλής όσο και το εύρος της αποσταθεροποίησης των συστημάτων αναφοράς. Κανείς δεν προέβλεπε ούτε την αντίδραση των Αυστριακών, ούτε το μέγεθος της αντίδρασης των Γερμανών, αλλά ούτε και την κλίμακα εμπλοκής της Ρωσίας στο πλευρό των Σέρβων. Άρα κανείς δεν φανταζόταν σε πραγματικά μέγεθος πόσο αποφασιστική θα ήταν η εμπλοκή της Βρετανίας και της Γαλλίας, πόσο δε μάλλον των ΗΠΑ, του Καναδά ή της Αυστραλίας. Αν ίσχυσαν όλα τα παραπάνω πριν από τη δολοφονία του αρχιδούκα στο Σαράγιεβο αλλά και τις πρώτες εβδομάδες μετά το φονικό με πρωταγωνιστή έναν Σέρβο αξιωματικό σε ρόλο εκτελεστή για μια εθνικιστική οργάνωση του Βελιγραδίου αλλά με ρωσική ομπρέλα καθοδήγησης, τότε αντιλαμβανόμαστε ενδεχομένως πόσο προσομοιάζει η σημερινή κατάσταση σε ένα συγκεκριμένο και δυσεξήγητο σκηνικό. Οι αλληλεπιδράσεις δεν είναι ούτε αυτονόητες ούτε και αναμενόμενες και από ένα πολεμικό μέτωπο στην Ανατολική Ουκρανία η ένταση μεταβιβάζεται σε μία διπλωματική εμπλοκή στη θάλασσα της Κίνας, μερικές δεκάδες μίλια από τη Φορμόζα. Όλα αυτά ενώ μία από τους βασικότερους οικονομικούς εταίρους του οικονομικού συστήματος του πλανήτη βασανίζεται από έναν ανελκυστήρα καύσωνα που πυροδοτεί τη νέα αύξηση των διεθνών τιμών στο σιτάρι. Μιλάμε για πολυσύνθετες και καθόλου ομαλές καταστάσεις.

Οι κεντρικές τράπεζες των μεγάλων οικονομικών δυνάμεων αποφάσισαν να αυξήσουν τα επιτόκια. Αυτό σημαίνει ότι ακριβαίνει το χρήμα. Οι δυτικές κοινωνίες ήδη με έντονη πολιτική δυσκολία διαχειρίζονται τα αυτοτροφοδοτούμενο τσουνάμι ακρίβειας σε βασικά αγαθά. Οι επενδύσεις θα μειωθούν. Η κατανάλωση επίσης. Οι δυτικές οικονομίες ενδεχομένως να μην αποφυγουν μια νέα εμπλοκή τους σε μια διεθνή οικονομική κρίση. Οι κεντρικοί τραπεζίτες το ξορκίζουν. Για πόσο;

Γυρνώντας λίγο πίσω στον χρόνο, απευθύνεις ένα πολύ απλό ερώτημα στον καθηγητή Ιστορίας Κρίστοφερ Κλάρκ. «Έμαθε κάτι η ανθρωπότητα από τα τελευταία 100 χρόνια ή όχι;» Η απάντηση είναι μάλλον αποφασιστική. «Σαφώς μάθαμε να κάνουμε κάποια πράγματα αρκετά καλύτερα. Το κατά πόσο όμως γίναμε πιο νοήμονες ως πολιτικά όντα, ως ένα είδος *homo politicus*, είναι ένα διαφορετικό ζήτημα. Πιστεύω πως σε αυτό το κομμάτι μαθαίνουμε με πολύ βραδύτερους ρυθμούς και υπάρχει πάντοτε μια τάση να επιστρέφουμε σε παλιές συμπεριφορές. Θεωρώ πως η Ευρωπαϊκή Ένωση αποτελεί ένα είδος ιστορικού μαθήματος που πήραμε. Είναι το μάθημα από δύο παγκόσμιους πολέμους που μεταφράστηκε σε πολιτική τάξη και απέκτησε ένα είδος μονιμότητας, η οποία διαφορετικά δεν θα υπήρχε. Αν όμως κανείς σκεφτεί τον Πούτιν, όχι μόνο την απόφασή του να εισβάλει στην Ουκρανία αλλά την προσωπική κότητά του ως γκέι γενικό, π.χ. το ότι υπεύει γυμνός στη θύρα και την εικόνα του νταή που προβάλλει... όλα αυτά είναι πολύ αταξιακά».

Κάτι επιχειρεί να μας πει ο καθηγητής. Η απόλυτη ρευστότητα ως προς το γεωπολιτικό παγκόσμιο περιβάλλον που προσφέρει ευρύ πεδίο ελιγμών σε άτομα υψηλής ψυχουσυναισθηματικής επικινδυνότητας - φόρτισης. Το άτυπο διεθνές σύστημα διαχείρισης των γεωπολιτικών δεδομένων, όπως προέκυψε μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, εξοστράκιζε, τουλάχιστον ως προς τους πρωταγωνιστικούς ρόλους, άτομα με ιδιότητες συμπεριφορές. Αντιθέτως από την πτώση του Τείχους του Βερολίνου και μετά αναρριχθήκαν στην εξουσία ή επιχειρήσαν να φλερτάρουν με την εξουσία ιδιότητες φυσιογνωμίες. Ο Ντόναλντ Τραμπ, ο χαμηλής διανοητικής επάρκειας Τζορτζ Μπους ο νεότερος, ο Μπόρις Γέλτσιν, ο Μπόρις Τζόνσον ή ο Μπολσονόβι και βεβαίως ο Βλαδίμηρος Πούτιν ή ο εμμονικός εθνικιστής πρόεδρος της Κίνας. Για να μη μιλήσουμε για εκλεγμένες πολιτικές προσωπικότητες υψηλού κινδύνου, όπως τον Ορμπαν ή τον μέχρι πρόσφατα ξενόφοβο ακροδεξιό πρωθυπουργό της Σλοβενίας. Όχι πως ο πρόεδρος της Σερβίας υστερεί σε ακροδεξιά προσόντα. Είναι προφανές ότι τέτοια άτομα σε θέσεις ευθύνης και διαχείρισης συλλογικών συμφερόντων προκαλούν αυτοφλεγείς καταστάσεις με κίνδυνο διασποράς πυροκλαστικού ωστικού κύματος. Κλασικό φαινόμενο προς μελέτη ο Ταγίπ Ερντογάν, ο οποίος απευθύνεται προς εχθρούς και φίλους ομιλώντας σε μια πολιτική διάλεκτο της Στένας.

Πρόσφατο χαρακτηριστικό συμβάν ο τρόπος αντίδρασής του ως προς τις ενέργειες του Έλληνα πρωθυπουργού στις ΗΠΑ. Προκαλεί το ενδιαφέρον της επιστημονικής κοινότητας αυτός ο τρόπος διάχυσης του εσωτερικού ψυχισμού του υπό μορφή πολιτικής παρέμβασης, η οποία μάλιστα εκλαμβάνεται ως απολύτως φυσιολογική από το κοινό που τον ακολουθεί.

Η αδυναμία των κοινωνιών που ανήκουν στην ομάδα χωρών με οικονομική, πολιτική και πολιτισμική επιρροή στις διεθνείς σχέσεις, οι χώρες κράτη με πραγματική ισχύ και όχι μόνο στρατιωτική, αδυνατούν πλέον, ως φαίνεται, να επιβάλουν στο εσωτερικό τους και γενικότερα πολιτικές και κοινωνικές συμπεριφορές εκτόνωσης των συγκρουσιακών τάσεων. Αντιθέτως, φαίνεται πως στον πυρήνα ακόμη και των δημοκρατικών κοινωνιών αναπτύσσεται ένα φαινόμενο ανοχής αταξιστικών και κατά τεκμήριο επιθετικών συμπεριφορών ως αντίδοτο στην ελλειμματική προσφορά αξιόπιστων επιλογών για την αντιμετώπιση ζωτικών προβλημάτων. Όπως οι ανισότητες, επί παραδείγματι. Πειστικό παράδειγμα η αυτόματη και χωρίς συζήτηση μεταφορά ψήφων από το στρατόπεδο της ακροδεξιάς Μαρίν Λεπέν σε εκείνο του αριστερού Μελανσόν στις επερχόμενες (τον Ιούνιο) βουλευτικές εκλογές στη Γαλλία. Χωρίς εξηγήσεις ή βαθέος τύπου ερμηνείες, οι ψηφοφόροι με μία άνεση που προσμοιάζει σε διεδικητικό κυνισμό, τον Απρίλιο ψηφίζουν ακροδεξιά και τον Ιούνιο αριστερά, αρκεί οι δύο χώροι να υιοθετούν τις διεδικήσεις τους. Αυτή η συλλογική αποδοχή του λαϊκισμού ως κυρίαρχου τρόπου άσκησης πολιτικής είναι που επιτρέπει σε ασταθείς προσωπικότητες να διεκδικούν και να κερδίζουν την εμπιστοσύνη των πολιτών. Σε αυτή τη συλλογική διολίσθηση δεν υπάρχει, βεβαίως, πάτος στο βαρέλι.

Η δολοφονία του αρχιδούκα στο Σαράγιεβο από έναν Σέρβο σε ρόλο προβοκάτορα-καταλύτη δεν θα ήταν υπό ομαλές συνθήκες αρκετή για να οδηγήσει την ανθρωπότητα στο σφαγείο. Ούτε η εισβολή 160.000 Ρώσων στην Ουκρανία από μόνη της είναι αρκετή για να οδηγήσει την ανθρωπότητα σε μία ολοκληρωτική σύγκρουση. Είναι ωστόσο οι επιμέρους δικλίδες ασφαλείας οι οποίες έχουν ακυρωθεί. Είναι το ασύλληπτο ρεκόρ των 100 εκατομμυρίων καταγεγραμμένων προσφύγων που έχουν ξεριζωθεί λόγω πολέμου σε όλον τον κόσμο. Ένα νούμερο από μόνο του είναι καταλυτικά αποσταθεροποιητικό. Μία ολόκληρη Γερμανία, δηλαδή, σε πραγματικά μεγέθη. Είναι η κυρίαρχη αντίφαση που οδηγεί σε αδιέξοδο. Αν και αυξάνει ο εν δυνάμει πλούτος, διογκώνονται οι ανισότητες μεταξύ των ανθρώπων, των κοινωνικών ομάδων, των χωρών και των γεωγραφικών ζωνών στον πλανήτη. Είναι λοιπόν προφανές πως «υπνοβατούμε».

Όπως τότε που κανείς δεν φανταζόταν στα σαλόνια της Βιέννης, του Βερολίνου του Παρισιού πως η δολοφονία ενός αρχιδούκα θα οδηγούσε στο κολαστήριο του Δυτικού Μετώπου στη γραμμή αντιπαράθεσης του Μάρνη. **A**

Η ελευθερία λόγου στα χέρια μερικών δισεκατομμυριούχων

Της ΣΟΦΙΑΣ ΚΑΛΑΜΑΝΤΗ

«Με τον όρο “ελευθερία του λόγου” εννοώ απλώς αυτό που συμφωνώνεται με τον νόμο. Είμαι κατά της λογοκρισίας που υπερβαίνει κατά πολύ τον νόμο». Με αυτά τα λόγια, ο Elon Musk έσπευσε πριν από λίγες μέρες να κατευνάσει τις έντονες αντιδράσεις που προηγήθηκαν στο άκουσμα της αγοράς του Twitter από τον ίδιο. Αριστερές πολιτικές ομάδες, ακτιβιστές αλλά και καλλιτέχνες εξέφρασαν από την πρώτη στιγμή της ανακοίνωσης την ανησυχία τους για την εξαγορά της πλατφόρμας από τον «πλουσιότερο άνθρωπο του κόσμου», η παρουσία του οποίου, σύμφωνα με το περιοδικό *Forbes*, αγγίζει τα 276.6 δισ. δολάρια. Ο Musk δεν έχει κρύψει στο παρελθόν την εναντίωση και την ενόχλησή του προς τους περιορισμούς που έχει επιβάλει το ιδεολογικό πλαίσιο της πολιτικής ορθότητας στον δημόσιο λόγο, ιδιαίτερα στην αμερικανική δημόσια σφαίρα. Καθόλου τυχαίο ότι η δήλωση με την οποία επιβεβαίωσε την ανακοίνωση της αγοράς ξεκαθάριζε με τρόπο εμφατικό τις βλέψεις του για τον μέλλον της πλατφόρμας: «Η ελευθερία του λόγου είναι το θεμέλιο μιας λειτουργικής δημοκρατίας, και το Twitter είναι η ψηφιακή πλατεία της πόλης όπου συζητούνται θέματα ζωτικής σημασίας για το μέλλον της ανθρωπότητας», τόνισε στην ανακοίνωσή του.

Από την πλευρά τους, συντηρητικοί πολιτικοί παράγοντες και δημοσιοολογούντες αντέδρασαν με ανακούφιση και ενθουσιασμό, εκφράζοντας την πεποίθηση ότι η εξέλιξη αυτή θα εγκαθιδρύσει μια νέα εποχή για τον δημόσιο λόγο παγκοσμίως. Εφόσον το όραμα της ψηφιακής δημόσιας έκφρασης όπως το οραματίζεται ο Musk ευοδωθεί, ο διάλογος θα είναι, κατά τους ίδιους, όχι απλώς περισσότερο ελεύθερος, αλλά και περισσότερο ειλικρινής, προσφέροντας βήμα σε φωνές που έως τώρα παραγκωνίζονταν, ενώ στην πραγματικότητα εκπροσωπούσαν μεγάλη μερίδα κόσμου, που φοβάται να εκφραστεί εξαιτίας της ενδεχόμενης κατακραυγής. Μπορεί έως έναν βαθμό να κατανοήσει κανείς τους λόγους των θετικών αποκρίσεων και των επευφημιών. Τα τελευταία χρόνια, το Twitter έχει σε μεγάλο βαθμό εξελιχθεί σε ένα εργαλείο ιντερνετικού λιντσαρίσματος. Η χρήση ενός πασάρικου hashtag και μερικά σύντομα tweets με μορφή συνθηματολογίας ήταν τα όπλα που, εφόσον συγκεκριμένες ομάδες γνώριζαν πώς να χρησιμοποιήσουν συντονισμένα, αρκούσαν ώστε ένας χρήστης να βρεθεί αίφνης υπό πολιορκία, δεχόμενος ύβρεις και απειλές για τα λεγόμενα και τις θέσεις του. Το τοπίο των social media χρήζει πράγματι αναδιάρθρωσης, ως προς το τι μπορεί να ειπωθεί και τι όχι, και κυρίως ως προς το ποιος θα αποφασίζει για αυτό.

Όμως, ακόμη κι αν η πολιτική ορθότητα και η woke κουλτούρα της πολιτικής ταυτοτήτων έχουν επιτύχει μια ιδιόμορφη «κατάληψη» στη δημόσια κρίση του ορθού και του αποδεκτού, σε τι βαθμό είναι σωστό να εναποθέσουμε τις ελπίδες μας για υγιή διάλογο σε μία καθαρά «προσωποκεντρική» μεταβολή, όπως η εξαγορά μιας πλατφόρμας από έναν δισεκατομμυριούχο με –αναπόφευκτα– προσωπική ατζέντα, πιστεύω και κίνητρα; Την απάντηση έρχεται να δώσει σε πρόσφατο άρθρο της η *Washington Post*, στο οποίο με μια συνοπτική αλλά εξαιρετικά ουσιαστική χαρτογράφηση αναδεικνύει ότι το τοπίο των ισχυρότερων μιντιακών πόλων σε όλον τον κόσμο διευθύνεται πλέον από ένα μικρό κλαμπ δισεκατομμυριούχων. Ο Elon Musk ήρθε στην πραγματικότητα λίγο καθυστερημένα να συναντήσει τους Mark Zuckerberg, Bill Gates και Jeff Bezos σε αυτό το παιχνίδι ελέγχου της πληροφορίας και καθορισμού της ατζέντας,

οι κανόνες του οποίου επανακαθορίζονται συνεχώς από τους ίδιους, αφού είναι είτε οι ιδιοκτήτες, είτε οι μεγαλύτεροι επενδυτές στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και τους μεγάλους μιντιακούς ομίλους.

Τη δεδομένη στιγμή, τα μεγαλύτερα κέντρα πληροφορησης, υπεύθυνα για τη διάδοση ειδήσεων σε παγκόσμιο επίπεδο, διευθύνονται από μερικούς κροίσους δημιουργώντας εξαιρετικά σοβαρό ζήτημα κλίμακα: η δυνατότητα επιβολής ελέγχου, ρύθμισης και περιορισμών σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο τείνει να εκλείψει οριστικά. Η εξακρίβωση του αλγόριθμου που χρησιμοποιούν οι πλατφόρμες αλλά και ο τρόπος χρήσης των προσωπικών δεδομένων που συλλέγονται από τα προφίλ των χρηστών γίνεται όλο και πιο δύσκολο να διερευνηθούν, πόσο μάλλον να εισαχθούν σε ένα νομικό πλαίσιο με συγκεκριμένους περιορισμούς, τους οποίους οι πανίσχυροι ιδιοκτήτες θα είναι υποχρεωμένοι να ακολουθήσουν. Η ανακοίνωση της εξαγοράς του Twitter από τον Musk συνέπεσε με την ανακοίνωση της οριστικοποίησης ενός νέου προσχεδίου νόμου της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τίτλο «Πράξη για τις Ψηφιακές Υπηρεσίες». Όπως εξήγησε η πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Ursula von der Leyen, το συγκεκριμένο πακέτο μέτρων «στέλνει ισχυρό μήνυμα σε όλους τους Ευρωπαίους, σε όλες τις επιχειρήσεις της ΕΕ και στους διευθυντές ομολόγους μας». Τα μέτρα πρόκειται να αφορούν τον περιορισμό της ρητορικής μίσους, την προστασία των δικαιωμάτων των καταναλωτών στο ηλεκτρονικό εμπόριο και, το πιο σημαντικό, την εξέταση των προτάσεων περιεχόμενου στα προφίλ από τους αλγόριθμους, καθώς και την επιβολή αυστηρής λογοδοσίας για τον τρόπο λειτουργίας τους.

Είναι άραγε αυτός ο «νόμος» στον οποίον αναφερόταν ο Musk στη δήλωσή του για τη λογοκρισία; Πόσο διατεθειμένος θα είναι ο ίδιος να συμμορφωθεί με αυτόν όταν φτάσει η ώρα και, κυριότερα, πόσο εφικτή θα είναι στην πράξη η εφαρμογή της λογοδοσίας για τον τρόπο που ο αλγόριθμος του Twitter θα συλλέγει δεδομένα, θα προωθεί ειδήσεις, θα επιτρέπει ή θα «κατεβάζει» tweets και προφίλ; Ήδη πάντως τα πρώτα σύννεφα για την εφαρμογή της νομοθεσίας έχουν κάνει την εμφάνισή τους. Κατά την πρώτη ανακοίνωση του προσχεδίου νόμου τον περασμένο Δεκέμβριο, η εμπορική ένωση «Computer and Communications Industry Association», που εκπροσωπεί την Amazon, το Facebook, το Twitter και την Google, ανέφερε σε δήλωσή της: «Ανυπομονούμε να συνεργαστούμε με τους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής της ΕΕ για να διασφαλίσουμε ότι οι προτάσεις πληρούν τους δεδηλωμένους στόχους, ώστε οι Ευρωπαίοι να συνεχίσουν να αποκομίζουν όλα τα οφέλη των ψηφιακών προϊόντων και υπηρεσιών.

Ελπίζουμε ότι οι μελλοντικές διαπραγματεύσεις θα επιδιώξουν να καταστήσουν την ΕΕ ηγέτη στην ψηφιακή καινοτομία, όχι μόνο στην ψηφιακή ρύθμιση».

Ήδη η απόπειρα εκμετάλλευσης ενός εμμέσως δικαστικού διλήμματος «καινοτομία ή ρύθμιση» κάνει ακνά την εμφάνισή της, προϊδεάζοντας για τα όσα θα ακολουθήσουν στη σύγκρουση των τεχνολογικών κολοσσών με τα περιφερειακά κέντρα σχεδιασμού και εφαρμογής πολιτικών. Η προσπάθεια περιορισμού της ισχύος των «Big Tech» εταιρειών από την Ευρωπαϊκή Ένωση είναι η πρώτη σε τόσο μεγάλη κλίμακα. Μένει να φανεί σε τι βαθμό θα είναι αποτελεσματική και εάν θα αποτελέσει κίνητρο για αντίστοιχες πρωτοβουλίες σε παγκόσμιο επίπεδο, ώστε να εισέλθουμε σε μια νέα εποχή για την ψηφιακή παρουσία ατόμων και επιχειρήσεων. Όλα αυτά, ενώ ταυτοχρόνως οι στοχεύσεις του Elon Musk για την ψηφιακή συνδιάλεξη θα αποκρυσταλλώνονται με ταχείς ρυθμούς, φέρνοντας επίσης νέα δεδομένα στη συζήτηση. **A**

ΑΝ ΚΑΙ ΑΥΞΑΝΕΙ
Ο ΕΝ ΔΥΝΑΜΕΙ
ΠΛΟΥΤΟΣ,
ΔΙΟΓΚΩΝΟΝΤΑΙ
ΟΙ ΑΝΙΣΟΤΗΤΕΣ
ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ
ΑΝΘΡΩΠΩΝ, ΤΩΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ
ΟΜΑΔΩΝ, ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ

ΤΑ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ
ΚΕΝΤΡΑ
ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΟΝΤΑΙ ΑΠΟ
ΜΕΡΙΚΟΥΣ ΚΡΟΙΣΟΥΣ
ΔΗΜΙΟΥΡΓΩΝΤΑΣ
ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ ΣΟΒΑΡΟ
ΖΗΤΗΜΑ ΚΛΙΜΑΚΑΣ

Τι πήγε στραβά με την ευλογία των πιθήκων;

Του ΠΕΡΙΚΛΗ ΔΗΜΗΤΡΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

Στην ιστορία του «Πλανήτη των Πιθήκων» δεν μαθαίνουμε ποτέ τι πήγε στραβά. Όταν προβλήθηκε πάντως η ταινία, το 1968, ο ιός της ευλογιάς των πιθήκων έχει ήδη ανακαλυφθεί δέκα χρόνια – τόσο παλιός είναι. Και τώρα αναρωτιόμαστε τι πήγε στραβά και ένας ιός που απασχολούσε μόνο τους λοιμωξιολόγους, τους επιδημιολόγους και ελάχιστες χώρες στην Αφρική έφτασε να απασχολεί ολόκληρη την ανθρωπότητα.

Ετσι ξεκινάει όλα, κάτι πηγαίνει στραβά. Κάτι πήγε στραβά στο διαστημικό του σκάφος και ο Τσάρλτον Ιστον βρέθηκε, ταξιδεύοντας στο μέλλον, σε έναν πλανήτη όπου κυριαρχούν νοήμονες πίθηκοι, ενώ οι άνθρωποι είναι οι υποταγμένοι σκλάβοι τους. Κάτι πήγε στραβά και έγινε αυτή η αντιστροφή στην εξελικτική αλυσίδα, τόσο στραβά ώστε ο Ιστον να ανακαλύψει κάπου στο τέλος ότι αυτός ο άγνωστος πλανήτης είναι η Γη και πως αυτό που έχει μείνει από τον ανθρωπινό πολιτισμό είναι το κεφάλι του Αγάματος της Ελευθερίας θαμμένο στην άμμο.

Ο βασικός λόγος που πρέπει να μάθουμε τι πήγε στραβά τώρα είναι για να μην ανθίσουν και πάλι οι θεωρίες συνωμοσίας. Για να μην πουν κάποιοι πως όλα γίνονται για να πουλήσουν οι φαρμακευτικές εταιρείες και άλλα εμβόλια και κάποιοι άλλοι, που ζουν και ανα-

πνέουν με εσχατολογικά σενάρια, πως ο ιός θα φέρει την κατάρρευση του πολιτισμού και μια μέρα το Άγαλμα της Ελευθερίας θα γκρεμιστεί και το κεφάλι του θα θαφτεί στην άμμο. Πρέπει, με άλλα λόγια, να δούμε τι πήγε στραβά όχι για να μην κυριαρχήσουν οι πίθηκοι αλλά για να μην κυριαρχήσει η παράνοια σε βάρος του ορθού λόγου και της επιστήμης.

Τι ξέρουμε, ας πούμε, έως τώρα; Ότι αυτός είναι ένας ιός που περιγράφηκε για πρώτη φορά το 1958, ενώ το πρώτο κρούσμα σε άνθρωπο εντοπίστηκε στο Κονγκό το 1970. Η παρατήρηση του ιού όλα αυτά τα χρόνια οδήγησε τους ειδικούς στο συμπέρασμα πως δεν πρόκειται παρά για έναν φτωχό συγγενή της ευλογιάς. Τα συμπτώματα μοιάζουν με αυτά μιας ανεμοβλογιάς που περνάει κάποιος σε βαριά μορφή, η θνησιμότητα είναι πολύ πολύ χαμηλότερη από εκείνη της ευλογιάς, ενώ το εμβόλιο κατά της ευλογιάς, μιας ασθένειας που χάρις στον γενικό εμβολιασμό εξαφανίστηκε οριστικά από τον παγκόσμιο χάρτη το 1977, φαίνεται να καλύπτει και τον ιό της ευλογιάς των πιθήκων.

Αν όμως με την ευλογία ξεμπερδέψαμε το 1977, αυτό σημαίνει ότι οι μεγαλύτεροι σε ηλικία που είχαν εμβολιαστεί ως παιδιά είναι καλυμμένοι, αλλά οι νεότερες γενιές είναι ακάλυπτες και άρα εκτεθειμένες στον ιό. Οι ειδικοί θα σου πουν πάνω σε αυτό ότι ακριβώς επειδή

ένα τμήμα του πληθυσμού είναι ακάλυπτο διαπιστώθηκε μια σταθερή άνοδος των κρουσμάτων στην αφρικανική ήπειρο τις τελευταίες δεκαετίες, με αποκορύφωμα τη δημιουργία μιας επιδημικής εστίας το 2017 στη Νιγηρία, οπότε είχαν καταγραφεί 700 κρούσματα.

Και τα κρούσματα εκτός Αφρικής; Έως πριν από μερικές εβδομάδες τα σπάνια κρούσματα που καταγράφονταν ανήκαν σε δύο κατηγορίες. Ή ήταν άνθρωποι που έρχονταν από την Αφρική ή άνθρωποι που είχαν έρθει σε επαφή με ζώα από την Αφρική. Αλλά να που τις τελευταίες δυο εβδομάδες ο ιός εντοπίζεται σε ανθρώπους που δεν ανήκουν σε καμία από τις δύο κατηγορίες. Αρκεί να σκεφτεί κανείς ότι τις τελευταίες δυο εβδομάδες στην Ευρώπη έχουν καταγραφεί περισσότερα κρούσματα απ' όσα είχαν καταγραφεί από την ανακάλυψη του ιού το 1958 έως τις αρχές του περασμένου Μαΐου. Κι έτσι, χτύπησε ο συναγερμός.

Αλλά τι πήγε στραβά για να έχουμε αυτήν την ιλιγγιώδη αύξηση; Ελλείψει στοιχείων και βεβαιοτήτων, οι ειδικοί κάνουν ορισμένες υποθέσεις. Μια υπόθεση σχετίζεται με τον τρόπο μετάδοσης. Αφού περάσαμε ολόκληρες δεκαετίες ειρηνικής συνύπαρξης, τότε είναι βάσιμο

να υποθέσει κανείς ότι ο ιός δεν μεταδίδεται εύκολα παρά μόνο με επαφή πολύ στενού τύπου. Μήπως όμως τώρα έχουμε να κάνουμε με κάποια μετάλλαξη που κάνει τον ιό πιο μεταδοτικό; Δεν φαίνεται να είναι και πολύ πιθανό, επειδή ο ιός της ευλογιάς των πιθήκων ανήκει σε μια οικογένεια που μεταλλάσσεται σπάνια. Σε αυτό το καλό νέο θα μπορούσε να προστεθεί το γεγονός πως στην πλειονότητα των κρουσμάτων ο ιός φαίνεται να έχει μεταδοθεί μέσω της σεξουαλικής επαφής. Επίσης τα περισσότερα κρούσματα είναι νέοι και με έντονη σεξουαλική δραστηριότητα. Άρα κάπως έτσι πήγαν τα πράγματα στραβά: ο ιός έφτασε τυχαία σε μια κοινότητα νέων σε ηλικία ατόμων (και άρα όχι εμβολιασμένων απέναντι στην ευλογία), οι οποίοι ευνόησαν, μέσω της σεξουαλικής τους δραστηριότητας, τη μεταδοτικότητα.

Κι αυτή όμως δεν είναι παρά μια υπόθεση. Προς το παρόν, μας καθησυχάζει το γεγονός ότι έχουμε στη διάθεσή μας ένα εμβόλιο το οποίο εμποδίζει, σε μεγάλο βαθμό, τη μετάδοση της νόσου, έχουμε και μια

κάποια ανοσία της αγέλης χάρις στον μαζικό εμβολιασμό του παρελθόντος, έχουμε επίσης και τη διαπίστωση πως από τους δύο τύπους του ιού αυτός που κυκλοφορεί στην Ευρώπη είναι ο λιγότερο παθογόνος.

Α, και κάτι ακόμη. Το 2673, χρονιά που προσγειώνεται ο Ιστον στον Πλανήτη των Πιθήκων για να βρει το Άγαλμα της Ελευθερίας θαμμένο στην άμμο, είναι ακόμη πολύ μακριά. ■

**ΠΡΕΠΕΙ
ΝΑ ΔΟΥΜΕ
ΤΙ ΠΗΓΕ ΣΤΡΑΒΑ
ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ
ΚΥΡΙΑΡΧΗΣΕΙ
Η ΠΑΡΑΝΟΙΑ**

Η ΑΠΑΤΗ ΤΗΣ ΕΝΗΛΙΚΙΩΣΗΣ

Της ΜΥΡΣΙΝΗΣ ΓΚΑΝΑ

«Πάνω απ' όλα ήθελε να πάψει να είναι παιδί χωρίς να καταφύγει στο φτηνό τέχνασμα του να γίνει γονιός», γράφει στο βιβλίο του «Some Hope» ο Edward St Aubyn, αναφερόμενος στο μυθιστορηματικό του alterego, Πάτρικ Μέλροουζ, που έχει φτάσει πλέον τα τριάντα αλλά παραμένει, με διάφορους τρόπους, παιδί.

Ερω ότι δεν είμαι ο μόνος άνθρωπος που έχει ξεπεράσει κατά πολύ τα 18 αλλά εξακολουθεί να αναρωτιέται τι ακριβώς είναι αυτή η ενηλικίωση, τι σημαίνει, γιατί, πολλές φορές, μου φαίνεται από ενοχλητική έως δυσβάσταχτη. Ίσως, όπως πολλοί άνθρωποι της γενιάς μου, να είμαι κακομαθημένη. Ίσως να έχω πολλές διαφορετικές, συχνά αντικρουόμενες και σχεδόν πάντα λάθος εικόνες για τον αντιπροσωπευτικό ενήλικα. Ποιος είναι; Αυτός που χαλάει πάντα την πλάκα, αυτός που υπενθυμίζει υποχρεώσεις και καθήκοντα, που συμ-

βιβάζεται, που βουλιάζει στη μικροαστική ρουτίνα του, είναι «υπεύθυνος» και «σοβαρός», και άρα βαρετός, βαρετός μέχρι θανάτου, προσδιορισμοί που σίγουρα αποδίδονται από πολλά παιδιά στους γονείς τους. Αν το καλοσκεφτεί κανείς, βεβαίως, η εικόνα αυτή έρχεται κατευθείαν από μια άλλη εποχή, από τότε που τα ορόσημα της ενηλικίωσης – εύρεση μόνιμης εργασίας, γάμος, παιδιά – αφορούσαν τους πάντες σχεδόν, και ταυτόχρονα σχεδόν. Τότε είχε όντως νόημα η επαναστατική παιδικότητα, η άρνηση να ακολουθηθεί κάποιος το προδιαγεγραμμένο μονοπάτι, να διεκδικήσει έναν άλλον τρόπο, ένα άλλο νόημα ζωής.

Εκτοτε, πάρα πολλά πράγματα άλλαξαν, και οι δρόμοι που μπορεί να ακολουθηθεί κανείς έχουν πολλαπλασιαστεί, είναι πολύ πιο ανοικτοί, πολύ πιο προσβάσιμοι, πολύ πιο ελεύθεροι. Αυτό που ίσως δεν είχαμε υπολογίσει είναι το άγχος της ελευθερίας, η οποία συνήθως ταυτίζεται

(γιατί άραγε;) με την ανεμελιά και, με έναν παράξενο τρόπο, με ένα είδος παιδικότητας. Πιθανότατα επειδή τα παιδιά, σε πολύ μικρή ηλικία, είναι όντως πολύ πιο ελεύθερα στον τρόπο με τον οποίο εκφράζουν τα συναισθήματά τους, την περιέργειά τους, τη διάθεση πειραματισμού τους. Κι όμως, αυτά είναι χαρακτηριστικά που χάνονται πολύ νωρίς, μια που η ζωή μέσα σε μια κοινωνία επιβάλλει, και στα παιδιά ακόμα, ή κυρίως στα παιδιά, ένα σωρό κανόνες συμπεριφοράς.

Τι κρατούν οι «διστακτικοί ενήλικες» από την παιδικότητά τους; Όπως αποδεικνύει και η ομώνυμη κατηγορία σειρών και ταινιών στο Netflix, μάλλον τα χειρότερα χαρακτηριστικά των παιδιών: τη δυσκολία τους να ελέγξουν τα συναισθήματά τους, την αδυναμία τους να κατανοήσουν ότι οι πράξεις τους έχουν συνέπειες που ξεπερνούν το εδώ και τώρα, την ανάγκη άμεσης ικανοποίησης των επιθυμιών τους. Οι ίδιοι άνθρωποι, βεβαίως, δεν αντέχουν τα παιδιά για αυτούς ακριβώς τους λόγους, χαρακτηρίζοντάς τα κακομαθημένα και ενοχλητικά.

Τι προσπαθούμε να κάνουμε όλοι οι ενήλικες που αντιστεκόμαστε στην ενηλικίωση; Ποιον κοροϊδεύουμε;

**ΓΙΑΤΙ ΝΑ ΠΕΡΝΑΜΕ
ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ
ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ
ΖΩΗΣ ΜΑΣ
ΑΝΑΠΟΛΩΝΤΑΣ
ΕΝΑΝ ΦΑΝΤΑΣΙΑΚΟ
ΧΑΜΕΝΟ
ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ;**

Η απουσία πρακτικών υποχρεώσεων της παιδικής ηλικίας συνοδεύεται από την απόλυτη εξάρτηση από τους γονείς ή τους φροντιστές. Αυτοί ορίζουν πού θα ζούμε, τι θα τρώμε, με ποιον θα κάνουμε παρέα. Πώς φτιάσαμε να πιστεύουμε ότι θα μπορούσαμε να απαλλαγούμε από κάθε τι που δεν μας αρέσει, που το βαριόμαστε, που μας προκαλεί άγχος, αμηχανία, αγωνία, φόβο; Γιατί να περνάμε το μεγαλύτερο μέρος της ζωής μας ανα-

πολώνοντας έναν φαντασιακό χαμένο παράδεισο; Και ο ελεύθερος από κάθε δική μας σύμβαση τροφουσλλέκτης και κυνηγός του Αμαζονίου θα αναγκαστεί να πάει για κυνήγι θέλει δεν θέλει. Η επιβίωση απαιτεί κάποια προσπάθεια.

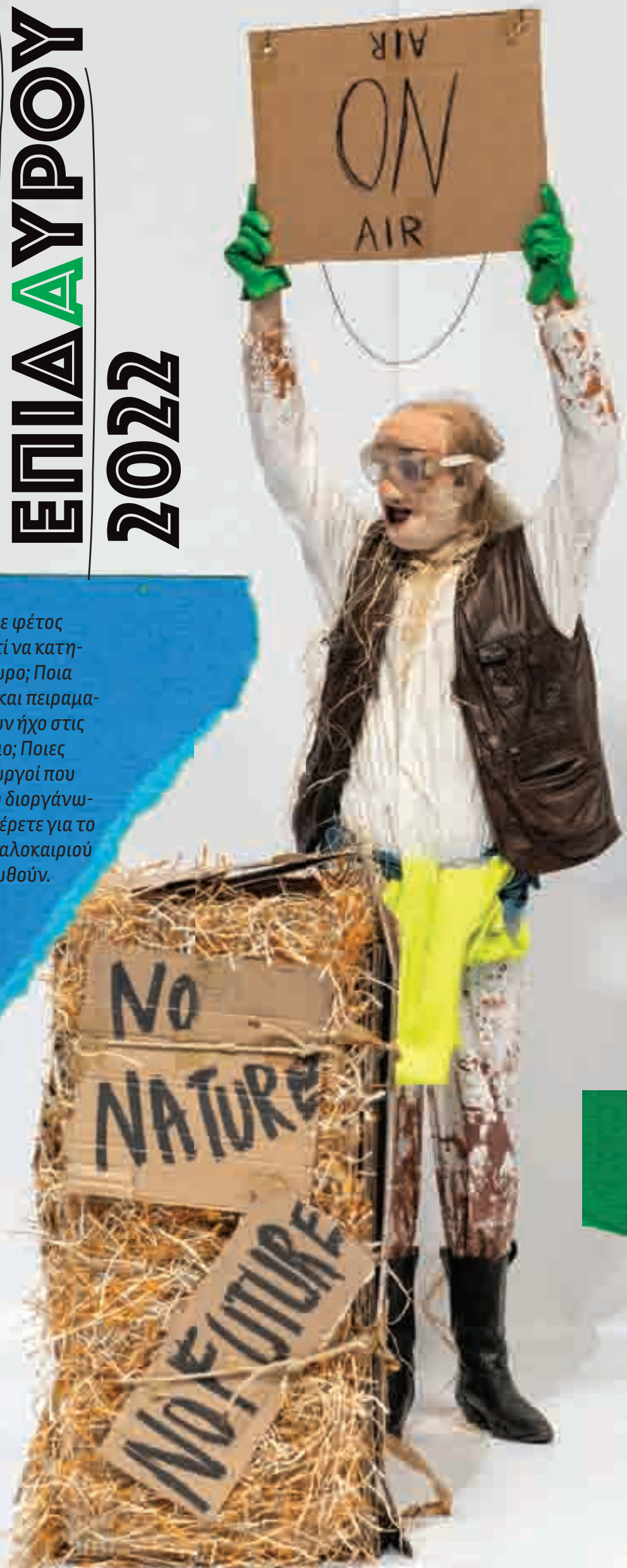
Πριν από λίγο καιρό, η κόρη μου δήλωσε ότι δεν θέλει να μεγαλώσει. Και διαπίστωσα ότι, ακούγοντάς το,

δεν μου φάνηκε χαριτωμένο και λογικό, δεν προσπάθησα να την πείσω ότι αξίζει τον κόπο να μεγαλώνει κανείς επειδή έτσι έπρεπε να κάνω ως γονιός, αλλά επειδή εκείνη ακριβώς τη στιγμή είδα καθαρά ότι, με όλους τους περιορισμούς, τα άγχη και τις δυσκολίες της ενήλικης ζωής, δεν θα ήθελα καθόλου να είχα παραμείνει παιδί. ■

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΘΗΝΩΝ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ 2022

Τι θα δούμε και θα πούμε φέτος στην Πειραιώς 260; Γιατί να κατηφορίσουμε στην Επίδαυρο; Ποια μεγάλα ονόματα αλλά και πειραματικά σχήματα θα δώσουν ήχο στις βραδιές μας στο Ηρώδειο; Ποιες είναι οι γυναίκες δημιουργοί που δίνουν το «παρών» στη διοργάνωση; Όλα όσα θέλετε να ξέρετε για το μεγάλο φεστιβάλ του καλοκαιριού στις σελίδες που ακολουθούν.

Επιμέλεια: A.V. Team

1/6-20/8

Ωδείο Ηρώδου Αττικού /
Πειραιώς 260 /
Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου /
Μικρό Θέατρο Αρχαίας
Επιδαύρου

ATHENS
EPIDAUROS
FESTIVAL

Φεστιβάλ Αθηνών με άρωμα γυναίκας

Πολλές καταξιωμένες και νέες γυναίκες δημιουργοί πρωταγωνιστούν μέσω των έργων που παρουσιάζουν στο φετινό Φεστιβάλ Αθηνών και Επιδαύρου. Μιλήσαμε με 7 από αυτές για τα έργα τους, την έμπνευση πίσω από τη σύλληψη της δημιουργίας τους, πώς εκφράζονται μέσα από την τέχνη.

Της ΕΥΤΕΡΠΗΣ ΜΟΥΖΑΚΙΤΗ

Ερμίρα Γκόρο

χορογράφος

Μπορεί η σύγχρονη τέχνη να οδηγήσει στην επινόηση «νέων» τελετών, αναγκαίων για την επιβίωσή μας; Αυτό είναι ένα ερώτημα στο οποίο επιδιώκει να δώσει απάντηση μέσα από το **«THIRST»**, ένα έργο για έξι χορευτές που ανεβάζει στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Αθηνών και Επιδαύρου η Ερμίρα Γκόρο, με μια παράσταση-εμπειρία της παλιάς γνώριμης χορογράφου του Φεστιβάλ. «Ξεκίνησε με την έρευνα γύρω από τις αρχετυπικές εικόνες του σώματος σε διάφορα δρώμενα και τελετουργικά. Ωστόσο, υπήρξε εξαρχής καθαρή πρόθεση στο ότι δεν πάμε να μιμηθούμε ούτε να ανακαλέσουμε μια τέτοια σωματική εμπειρία. Έτσι η αναζήτησή μας στράφηκε περισσότερο σε κάτι που φαίνεται γνώριμο αλλά ταυτόχρονα δεν ανακαλεί τη σωματική κατάσταση της μέθεξης ή της έκστασης». Για την Ερμίρα Γκόρο, το αρχικό έναυσμα για την έρευνα δεν είναι πάντα αυτό που καθοδηγεί και στην πορεία. Για αυτό, άλλοτε διευρύνεται το πεδίο και άλλοτε στενεύει ανάλογα με αυτό που προτείνουν και οι συνεργάτες της. «Πηγή έμπνευσης είναι μια λεπτομέρεια με την οποία, αν δεν πειραματιστείς, πρακτικά δεν μπορείς να ξέρεις εκ των προτέρων αν επενδύεις σε ένα κατασκεύασμα του μυαλού ή αν δημιουργείς μια συνθήκη συνύπαρξης που αφορά όλη την ομάδα». Η καταξιωμένη χορογράφος εξηγεί πως μέσα από την τέχνη που εκπροσωπεί όχι μόνο εκφράζεται, αλλά και συνεργάζεται, αναζητώντας μια «κοινή αίσθηση» με τους συνεργάτες της. «Υπάρχουν συναισθήματα στη διάρκεια της διαδικασίας τα οποία ενδοχομώς δεν περιγράφουν ή δεν σχετίζονται με τα συναισθήματα που μπορεί να παράξει το έργο. Αν μου επιτρέπετε, θα βάλω ένα ερωτηματικό γιατί μια γυναίκα δημιουργός πρέπει να μιλήσει για τα συναισθήματά της ενώ επιθυμεί να μιλήσει για τη δουλειά της. Η τέχνη μας, επειδή έχει να κάνει με το σώμα και τις εμπειρίες που κουβαλά/μεταδίδει, μας καλλιεργεί την ευφυΐα σε σχέση με τον τρόπο παρατήρησής του, στη δουλειά, στη ζωή, στην εκπαίδευση. Αυτό είναι ένα κεφάλαιο ανοικτό στη ζωή κάθε δημιουργού».

Thirst / Δίψα, Ερμίρα Γκόρο, 3-5/6, Χώρος E, Πειραιώς 260

Έφη Θεοδώρου

σκηνοθέτρια

Εμπνευσμένο από τον «Αίαντα» του Σοφοκλή, το έργο της Κάλλιας Παπαδάκη **«Ρίζες από βαμβάκι»**, που σκηνοθετεί η Έφη Θεοδώρου, τοποθετεί τη δράση το καλοκαίρι του 1978, σ' ένα χωριό του Έβρου. Ο κεντρικός ήρωας επιστρέφει μετά από μακρόχρονη απουσία στη γενέτειρά του, για να αναλάβει τα στρέμματα γης που του αναλογούν. Ωστόσο, του γνωστοποιείται ότι μοναδικός κληρονόμος έχει οριστεί ο μικρός του αδελφός. Εκτός ελέγχου, ο Αϊάντας βάζει φωτιά για να κάψει το πατρικό του και όλους τους δικούς του, όμως ο άνεμος αλλάζει ρότα. Δεν του μένει τίποτα άλλο από την αυτοχειρία. Η οικογενειακή διαμάχη ολοκληρώνεται με μια διαφωνία γύρω από την ταφή του σώματός του. Στο έργο είναι διάχυτα τα στοιχεία που εντοπίζονται και στο έργο του Σοφοκλή, ανήκει άλλωστε και στην κατηγορία contemporary ancients και υπηρετεί τον ρεαλισμό, με λιτή γλώσσα και γραμμική πλοκή. «Η αγία ελληνική οικογένεια μέσα στην παθογένειά της, αλλά και οι σκληροί νόμοι της ζωής στην επαρχία, γίνονται αφορμή για τα τεθούν σημαντικά θέματα, με φόντο τη μετεμφυλιοπολεμική Ελλάδα: το αίτημα της ελευθερίας και

η κατάκτησή της χάρη στην αυτοθυσία του ήρωα, η αναγνώριση της διαφορετικότητας και πάνω απ' όλα το έλλειμμα της αγάπης, θέματα διαχρονικά και οικουμενικά, συνθέτουν αυτή τη σύγχρονη τραγωδία. Η σκηνοθεσία έρχεται να φωτίσει τις πτυχές αυτού του έργου που συνομιλεί με το σήμερα, με όρους ποίησης», σχολιάζει η σκηνοθέτρια. Η γνωριμία με το πρωτότυπο έργο της Κάλλιας Παπαδάκη και η προετοιμασία υπήρξε μια γόνιμη διαδικασία για την Έφη Θεοδώρου. «Παλιοί και νέοι συνεργάτες βρισκόμαστε σε δημιουργικό πυρετό, μπροστά σε μια νέα δραματολογία, υπό τη σκέπη του Φεστιβάλ Αθηνών και Επιδαύρου. «Αδμημονά να ξαναβρεθώ στο Αρχαίο Θέατρο της Μικρής Επιδαύρου, τρία χρόνια μετά τη «Φαίδρα». Τη ρωτώ πώς εκφράζεται μέσα από την τέχνη που εκπροσωπεί και απαντά απλά, λιτά και περιεκτικά. «Με λογισμό και μ' όνειρο, όπως προτάσσει ο ποιητής».

Ρίζες από βαμβάκι, Έφη Θεοδώρου, 15-16/7, Μικρό Θέατρο Επιδαύρου

Ιωάννα Πορτόλου

χορογράφος

Πώς η ανθρώπινη φύση είναι ικανή για το ύψιστο, το υπέρτατο και το απόλυτο ενώ την ίδια ώρα ευθύνεται για την καταστροφή των πάντων; Το κρίσιμο όριο ανάμεσα στο «καλύτερο» και στο «χειρότερο» εξερευνά η Ιωάννα Πορτόλου με την ομάδα χορού Griffón, με το **«Amazing»**, ένα χορογραφικό ντοκιμαντέρ, που μετά από ένα διάστημα συλλογικής δραματολογικής έρευνας αναζητείται η μαγεία της σωματικής και ψυχικής υπέρβασης του ανθρώπου. «Θα μπορούσαμε να το χαρακτηρίσουμε και ως ένα ντοκιμαντέρ για το ανθρώπινο είδος, σαν να κοιτάμε με θαυμασμό τα καλύτερα και τα χειρότερα επιτεύγματά του. Χωρίς κριτική, χωρίς να βγάζουμε τον εαυτό μας απέξω. Είναι ένα μεγάλο «εμείς». Υπάρχει η ανάληψη της ευθύνης για τις βιαιότητες και τις καταστροφές που έχει προκαλέσει το είδος μας. Ωστόσο, όλα αυτά αποτυπώνονται κατά τη διάρκεια ενός ξέφρενου πάρτι στο οποίο γιορτάζεται το μεγαλείο του ανθρώπου και η συνέχεια της ύπαρξής του». Σε μια χορογραφία όπου παρομοιάζεται σαν μια τελετή αποθέωσης του σώματος, η αντίθεση εκφράζεται με τα κουστούμια και το σκηνικό που θα αποτυπώνουν μια αίσθηση εγκατάλειψης. «Μιλώντας για αυτό το έργο, συνειδητοποιώ τη βαρύτητά του και την επιρροή του σε εμάς που είμαστε συντελεστές. Όλη η συνθήκη που βιώνουμε τα τελευταία δύο χρόνια λόγω της πανδημίας, δεν μας έχει αφήσει χαλαρούς. Υπάρχει μια συσσωρευμένη πίεση που ξεσπάει. Αυτό επηρεάζει και τη δουλειά που κάνω, γιατί δεν είναι εγκεφαλική, εκφράζει κατά κύριο λόγο συναισθήματα. Δεν αποφασίζω ότι θα δώσω λέξη πάνω σε ευθείες και καμπύλες γραμμές. Λειτουργούμε περισσότερο σαν ομάδα, που ο καθένας φέρνει τη την αλήθεια που εκπροσωπεί εκείνη την περίοδο. Το τελικό αποτέλεσμα είναι μια μίξη από αυτό που βιώνει η ομάδα».

Amazing, Ιωάννα Πορτόλου, 15-18/6, Χώρος E, Πειραιώς 260

Ελεάνα Τσίχλη

σκηνοθέτρια

Ένα σύμπαν βίας και τρομοκρατίας όπου κυριαρχεί η δυστοπία των μηχανών, η φαντασίωση του εύκολου πλούτου και το φλερτ με την παρανομία

Ελεάνα Τσίχλη

Ερμίρα Γκόρο

Πατρίτσια Απέργη

και το έγκλημα. «Οι 7 τρελοί» φωτογραφίζουν τον άνθρωπο των αχανών μεγαλουπόλεων, αναλώσιμο εξάρτημα σε αυτοματοποιημένες γραμμές παραγωγής, που συντρίβεται σ' ένα εμμηρπστικό μίγμα πλήξης και απόγνωσης, με την Ελεάνα Τσίχλη να καθοδηγεί τους ηθοποιούς να δημιουργήσουν επί σκηνής μια κοινότητα που αποκαλύπτει μια εξαιρετικά επίκαιρη ιστορία, βασιζόμενη στο ομώνυμο έργο του αργεντινού Ρομπέρτο Άρλτ. «Από την πρώτη στιγμή ένιωσα ότι είναι ένα έργο που απευθύνεται στη χώρα μας και συγκεκριμένα στη γενιά μου. Συστίνει τον άνθρωπο του σήμερα, έναν άνθρωπο ο οποίος ζει μια ζωή μέσα στην αγωνία, στο άγχος, που οι ευκαιρίες για μια ανέλιξη οικονομική και κοινωνική και μια καλύτερη ζωή μειώνονται και προσπαθεί να βρει έναν άλλο τρόπο για να επιβιώσει». Η σκηνοθέτρια αναφέρει πως ήταν προσωπική της ανάγκη να επιστρέψει σε ένα λογοτεχνικό κείμενο και οι 7 τρελοί ήταν το έργο που έψαχνε, καθώς πρόκειται για ένα κείμενο που έχει κοινωνικές και πολιτικές προεκτάσεις. «Δεν πρέπει να ξεχνάμε πως η βασική μας δουλειά είναι να λέμε ιστορίες. Ιστορίες που τις θεωρούμε χρήσιμες, που τις θεωρούμε επουλωτικές για την εποχή και οφείλουμε να βρίσκουμε τον καλύτερο δυνατό τρόπο να τις φέρουμε επί σκηνής. Η κάθε παράσταση που δημιουργούμε είναι ένας τρόπος να επικοινωνήσουμε με το κοινό και να ανοίξουμε έναν δημόσιο διάλογο. Η κοινή ανάσα στα πράγματα, ο τρόπος που κάποιο σύνολο παρακολουθεί μια ιστορία είναι μια κοινωνική σφυγμομέτρηση για το πού βρισκόμαστε και ποια στάση κρατάμε απέναντι στα ζητήματα. Το συγκεκριμένο έργο δημιουργεί μια πολύ έντονη αγωνία και προσμονή για το ποιο θα είναι τελικά το κοινωνικό πρόσημο που θα δημιουργήσει η αναπαράστασή του».

Οι 7 τρελοί, Ελεάνα Τσίχλη, 24-26/6, Χώρος Ε, Πειραιώς 260

Ιωάννα Πορτόλου

Γιούλα Μπούνταλη

Πατρίτσια Απέργη

χορογράφος

Σε μια απρόσμενη χώρα, που ξαναφαντάζεται τις συντριβές και τις ήττες μας σαν θριάμβους θα μας ταξιδέψει με το «**Newtopia**» η Πατρίτσια Απέργη και η αυστριακή ομάδα BODHI PROJECT. Σε μια ουτοπία που κυριαρχεί η δικαιοσύνη, η ισορροπία και η ομορφιά. Πρόκειται για έναν κόσμο που, όπως περιγράφει και η διακεκριμένη χορογράφος, «η δύναμη και η ομορφιά βρίσκονται στην πτώση. Τα σώματα είναι πτημένα, προσπαθούν να προκαλέσουν τον θαυμασμό και το γέλιο. Προσπαθούν να δείξουν πως μπορούμε να αντέξουμε την αποτυχία, πως μπορούμε να βρούμε ανθρώπους που έχουν τα κότσια και την τόλμη να πέσουν και να ξανασηκωθούν, και μέσα από αυτή τη διαδικασία να στραφούμε σε κάτι πιο εξωστρεφές, σε κάτι που δεν χρειάζεται να ντρεπόμαστε, γιατί ακόμα και όταν πέφτουμε, είναι ηρωικό να μπορούμε να σηκωνόμαστε και να προχωράμε. Είναι ηρωικό να τις αγαπάμε τις πτώσεις μας». Η ομάδα BODHI PROJECT θεωρείται από τις κορυφαίες στην Ευρώπη για νέους επαγγελματίες χορευτές. Το έργο ήδη έχει κάνει περιοδεία στο Σάλτσμπουργκ και θα φιλοξενηθεί στο Φεστιβάλ Αθηνών, με την Πατρίτσια Απέργη να εκφράζει τον ενθουσιασμό της που θα μπορέσει να μοιραστεί αυτό το έργο και με το κοινό της Αθήνας. «Το να ασχολείται κάποιος με τον σύγχρονο χορό στην Ελλάδα, μπορεί να φαντάζει και ουτοπικό (γέλια). Για μένα είναι μια πολύ ουσιαστική ανάγκη να επικοινωνήσω όλα όσα με απασχολούν, να αναφερθώ σε αυτά που βιώνουμε ως κοινωνία και ο μόνος τρόπος που έχω βρει μέσα από τα χρόνια είναι μέσα από το σώμα. Είναι πολύ σημαντικό να μπορώ να εκφράζω μέσα από το σώμα μου και τα σώματα που συνεργάζομαι την αλήθεια που μπορούμε να ανακαλύψουμε και να αποκαλύψου-

Έφη Θεοδώρου

νασηκωθούν, και μέσα από αυτή τη διαδικασία να στραφούμε σε κάτι πιο εξωστρεφές, σε κάτι που δεν χρειάζεται να ντρεπόμαστε, γιατί ακόμα και όταν πέφτουμε, είναι ηρωικό να μπορούμε να σηκωνόμαστε και να προχωράμε. Είναι ηρωικό να τις αγαπάμε τις πτώσεις μας». Η ομάδα BODHI PROJECT θεωρείται από τις κορυφαίες στην Ευρώπη για νέους επαγγελματίες χορευτές. Το έργο ήδη έχει κάνει περιοδεία στο Σάλτσμπουργκ και θα φιλοξενηθεί στο Φεστιβάλ Αθηνών, με την Πατρίτσια Απέργη να εκφράζει τον ενθουσιασμό της που θα μπορέσει να μοιραστεί αυτό το έργο και με το κοινό της Αθήνας. «Το να ασχολείται κάποιος με τον σύγχρονο χορό στην Ελλάδα, μπορεί να φαντάζει και ουτοπικό (γέλια). Για μένα είναι μια πολύ ουσιαστική ανάγκη να επικοινωνήσω όλα όσα με απασχολούν, να αναφερθώ σε αυτά που βιώνουμε ως κοινωνία και ο μόνος τρόπος που έχω βρει μέσα από τα χρόνια είναι μέσα από το σώμα. Είναι πολύ σημαντικό να μπορώ να εκφράζω μέσα από το σώμα μου και τα σώματα που συνεργάζομαι την αλήθεια που μπορούμε να ανακαλύψουμε και να αποκαλύψου-

με σε σχέση με αυτά που βιώνουμε».

Newtopia / BODHI PROJECT - Patricia Apergi, 25-26/6, Χώρος Δ, Πειραιώς 260.

Γιούλα Μπούνταλη

συγγραφέας και σκηνοθέτρια

Μια ιστορία γυναικών που γεννήθηκαν αμέσως μετά τον πόλεμο σε μια κλειστή επαρχιακή κοινωνία και οραματίστηκαν, πίστεψαν και πάλεψαν για έναν ρόλο ισότιμο με τους άντρες. Η Γιούλα Μπούνταλη μας μεταφέρει στον τόπο καταγωγής της, το Μεσολόγγι, τέλη δεκαετίας του '50 αρχές του '60, με την άνοιξη, μια πρωτότυπη παράσταση, βασισμένη σε μια αληθινή (κι αληθινά ελληνική) ιστορία, που εξερευνά τον διαχωρισμό των έμφυλων ταυτοτήτων και των στερεοτύπων για τις κλίσεις, που υφίστανται ακόμα και σήμερα. «Ουσιαστικά ακολουθεί μια παρέα τελειόφοιτων κοριτσιών που είχαν κλίση στις θετικές επιστήμες. Αυτό που διαπίστωσα καθώς μελετούσα τα αρχεία της εποχής είναι πως υπήρχε μια νοοτροπία ότι εκ γενετής τα κορίτσια δεν έχουν κλίση στις επιστήμες της φυσικής και των μαθηματικών. Γενικότερα, ο διαχωρισμός των φύλων και ο τρόπος που εκπαιδεύαν τα παιδιά της εποχής είχε τρομερό ενδιαφέρον. Οπότε από αυτή την άποψη έχει κάτι το πάρα πολύ δελεαστικό αυτή η ιστορία γιατί περιγράφει το πώς σπας το καλούπι μέσα στο οποίο θέλουν να σε βάλουν». Τα κουστούμια και τα σκηνικά θα μεταφέρουν το κοινό στην εποχή, ωστόσο η γλώσσα και η σκηνοθετική ματιά της Γιούλας Μπούνταλη επιδιώκουν να προσδώσουν ένα σύγχρονο χαρακτήρα, με τις σκηνές που «μπλέκονται» μεταξύ τους και τη φαντασία να είναι διάχυτη επί σκηνής. «Η έκφρασή μου αποτυπώνεται μέσα από το θέατρο και την αναπαράσταση. Είναι κάτι που ήρθε από πολύ μικρή ηλικία, υπήρξε κάτι φυσιολογικό για μένα. Είναι ο δικός μου ο καθρέφτης».

Ανοιξη, Γιούλα Μπούνταλη, 2-4/6, Χώρος Ε, Πειραιώς 260

Γιώτα Αργυροπούλου

σκηνοθέτρια

Από τον «Δεκέμβρη του 2008», τις οικολογικές πορείες και το Black lives matter δεκατέσσερις έφηβοι καταλαμβάνουν τη σκηνή και μας οδηγούν στο μέλλον, μέσα από νέα μοτίβα συμμετοχής και πολιτικοποίησης. Η Γιώτα Αργυροπούλου μαζί με τους επαγγελματίες ηθοποιούς της θεατρικής ομάδας blindspot και τους εφήβους θέλουν να προκαλέσουν «σεισμό» στη σκηνή της Πειραιώς. «Με ενδιαφέρουν πολύ η εφηβεία και η νεότητα, η εποχή εκείνη που η περισσότεροι από μας επιθυμούμε διακαώς να ξαναφανταστούμε τον κόσμο γύρω μας με ορμή και τόλμη. Έχοντας στο μυαλό μου τις δικές μου εμπειρίες ως έφηβη και τον τρόπο που σκεφτόμουν τότε, θέλησα να έρθω σε επαφή δημιουργικά με αυτά τα νέα παιδιά του Youthquake, ώστε να μοιραστούμε σκέψεις, εμπειρίες και συναισθήματα, ως άνθρωποι και πολίτες διαφορετικών γενεών, μέσα από τη γλώσσα της τέχνης. Παρατηρώ ανά τον κόσμο, την ανάγκη της νέας γενιάς να εκφράσουν με διάφορα μέσα τις διαφωνίες τους για το σημερινό κόσμο και τον τρόπο με τον οποίο τον έχουν χειριστεί οι μεγάλοι ως σήμερα. Να υψώσουν την φωνή τους και να διαμαρτυρηθούν». Στο Youthquake, όλα αυτά εκφράζονται μέσα από την αφήγηση προσωπικών εμπειρών, τη σκηνική δράση (θεατρική και performative), τον σύγχρονο χορό, τη μουσική, τα σύγχρονα τεχνολογικά μέσα και την εκφραστικότητα των νέων που συμμετέχουν. «Νιώθω πολύ κοντά με τα παιδιά που δουλεύουμε μαζί, μιλήσαμε πολύ γρήγορα και αβίαστα τον ίδιο κώδικα και αγαπάμε όλες/όλοι εξίσου πολύ το θέατρο και τις δράσεις. Τα τελευταία χρόνια με ενδιαφέρει να ανακαλύψω πώς η θεατρική έκφραση και το σώμα ενός performer μπορεί να μιλήσει για τα κοινωνικοπολιτικά ζητήματα που μας αφορούν πλέον επιτακτικά, διατηρώντας δημιουργικά όλη τη χιούμορ και την ομορφιά της τέχνης. Όπως βλέπετε, ίσως το Youthquake να είναι και για μένα η καλλιτεχνική μου ενηλικίωση (γέλια)».

Youthquake, Γιώτα Αργυροπούλου, 19-21/6, Χώρος Ε, Πειραιώς 260

© ALEX KAT

21-22/6

«Danse Macabre»

© BASIL-STUECHELI

© SAMMI LANDWEER

Θα σε δω στην Πειραιώς 260

Το Φεστιβάλ Αθηνών ανεβάζει αυλαία με παραστάσεις και συναυλίες, με χορό και συζητήσεις. Πάμε... πλατεία;
Της ΙΩΑΝΝΑΣ ΓΚΟΜΟΥΖΑ

Θέλει να κερδίσουμε ξανά τη χαρά της γιορτής και της παρείστικης συνάντησης που μας έκλεψε τις τελευταίες δύο χρονιές η υγειονομική συνθήκη και στέλνει καλέσματα που στοχεύουν σε ποικίλους αποδέκτες στις αίθουσες αλλά και στην αυλή του. Η ώρα του μεγάλου πολιτιστικού ραντεβού της πόλης έφθασε, και η σοδειά έχει για όλους. Ηχηρές παραγωγές από το εξωτερικό αλλά και από το εγχώριο δυναμικό, καλλιτεχνικές προτάσεις με έντονη κοινωνικο-πολιτική ματιά, ομιλίες και συζητήσεις για να μπούμε και να βρούμε (πιο) διαβασμένοι στις παραστάσεις του, χιπ χοπ αλλά και τζαζ (χωρίς εισιτήριο) για να κλείνουμε τα βράδια μας με ρυθμό και ένα ποτήρι κρασί στην Πλατεία, τον υπαίθριο χώρο της Πειραιώς 260. Πρόθεση της διοργάνωσης είναι να ενισχύσει τη «συνολική εμπειρία του θεατή κι όχι απλώς τη διαδικασία του «έρχομαι, βλέπω μια παράσταση και φεύγω»», δήλωσε κατά την ανακοίνωση του φετινού προγράμματος η καλλιτεχνική διευθύντρια Κατερίνα Ευαγγελάτου. Αφορμές υπάρχουν, λάβετε θέσεις.

Βάλτε στο ραντάρ σας

Ο Σαίπηρ συναντά το Χόλιγουντ της «Χρυσής Εποχής» και τον ιδιοφυή δημιουργό Όρσον Ουέλς στην πρεμιέρα του φετινού φεστιβάλ και υπαίτιος είναι ο **Γιάννης Χουβαρδάς**. Ένα σκηνικό παιχνίδι πάνω στο ερώτημα αν η μαγεία είναι το υλικό από το οποίο είναι φτιαγμένα τα όνειρα, **«Η άλλη πλευρά της Καταιγίδας»** (1-7/6) μας ανοίγει την πόρτα σ' ένα κινηματογραφικό στούντιο όπου ο Πρόσπερο και τα σαιπηρικά πρόσωπα παραπέμπουν σε θρυλικούς σαρ του σινεμά – από τη Ρίτα Χέιγουορθ και τον Χάμφρεϊ Μπόγκαρτ έως τον Φρεντ Αστέρ και την Τζίντζερ Ρότζερς.

Μια ακόμα, όμως, εμβληματική πένα του ευρωπαϊκού θεάτρου, θα έχει το μερίδιό της στις πολυαναμενόμενες αφίξεις του φεστιβάλ. Τετρακόσια χρόνια από τη γέννηση του Μολιέρου, η **Comédie-Française** ταξιδεύει στην Αθήνα αμέσως μετά το Παρίσι τον **«Ταρτούφο»** (16-18/6), την έμμετρη τριήρακτη κωμωδία του που παρουσιάζεται αποκατεστημένη στην απαγορευμένη εκδοχή του 1664. Το περίφημο ανσάμπλ καθοδηγεί σκηνοθετικά ο γνώριμος στα μέρη μας **Ιβο βαν Χόβε**, τρία χρόνια αφότου κύλισε στη λάσπη στην ορχήστρα της Επιδαύρου σε μια κοινή παράσταση την Ηλέκτρα και τον Ορέστη.

Μας ενθουσίασαν πέρσι με την εκρηκτική ενέργειά τους και επιστρέφουν με νέες περιπέτειες. Ο λόγος για τον **Μάρτιν Τσίμερμαν**, ο οποίος, μετά το απολαυστικό Ένα Δύο Τρία, καταφθάνει με το **«Danse macabre»** (21-22/6) και εστιάζει σε τρεις κωμικοτραγικούς απόκληρους της κοινωνίας που προσπαθούν να ξαναφτιάξουν τη ζωή τους σε έναν σκουπιδότοπο. Αλλά και για τον **Μάρκο Λαγέρα** και τον θίασο **La Re-Sentida** που με την **«Οαση ατιμωρησίας»** (22-23/6) στήνουν ένα έργο πάνω στη διαλεκτική της βίας, αντλώντας έμπνευση από την κοινωνική εξέγερση του 2019 στη Χιλή.

Βασισμένο στην ταινία **«Dogville»** του Λαρς φον Τρίερ είναι το **«Λυκόφως»** (27-28/6) της προσφάτως βραβευμένης με τον Χρυσό Λέοντα Θεάτρου από την Μπιενάλε της Βενετίας, **Κριστιάν Ζαταϊ**. Ηρωίδα της, η νεαρή Γκράσα, που εγκαταλείπει τη Βραζιλία και βρίσκεται καταφύγιο σε μια κοινότητα καλλιτεχνών όπου, όμως, δεν ξεφεύγει από τις ρατσιστικές και ξενοφοβικές συμπεριφορές.

Οι κριτικοί μιλούν για μια αξέχαστη εμπειρία και το βιογραφικό της (Αργυρός Λέοντας για τον Χορό στη Βενετία το 2018) δεν μας αφήνει περιθώρια για αναβολές. Βγάζουμε εισιτήρια... χθες για τη χορευτική περφόρμανς **«Mal - Embriaguez divina»** (30/6-1/7) στην οποία η **Μαρλέν Μοντέιρο Φρέιτας** εξερευνά το κακό ως θεϊκή μέθη, αλλά και ως συνθήκη έκστασης, καλλιτεχνικής δημιουργίας και κοινωνικής ανατροπής.

Μια ακόμα γνώριμη του Φεστιβάλ, η οποία καταχειροκροτήθηκε το 2019 για τη «Σαϊγκόν» της, η Γαλλοβιετναμέζα **Καρολίν Γκυελά Εγγκυγέν** επανακάμπτει με την παράσταση **«Fraternité, Conte fantastique»** (6-7/7). Ένα παραμύθι επισημονικής φαντασίας το οποίο μας διακινίζει σε μια εποχή που ένα μέρος της ανθρωπότητας εξαφανίζεται στο διάστημα λόγω ενός παράξενου ατυχήματος και αναδεικνύει την αξία της αδελφότητας.

Γνωστός για τις υβριδικές - εικαστικές παραστάσεις του, που έχουμε δει και στη Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση, ο **Φίλιπ Κεν**

με το **«Farm fatale»** (10-11/7) ξετυλίγει την ιστορία πέντε σκιάχτρων που, έχοντας μείνει χωρίς δουλειά λόγω της κλιματικής αλλαγής, συζητούν για την εξαφάνιση των εντόμων και τα φυτοφάρμακα και ετοιμάζουν πανό για διαδηλώσεις.

Οι λάτρεις του χορού κρατάμε στην ατζέντα μας και τη **«Fúria»** (20-21/7) της **Λία Ροντρίγκες**, μια χορογραφία για το σώμα σε κατάσταση μανίας, όπου ο σύγχρονος χορός συναντά τη βραζιλιάνικη παράδοση. Έχοντας ξεκινήσει από την ομάδα της Μαγκύ Μαρέν, η ίδια εδώ και χρόνια ζει και διδάσκει χορό σε νέους στη μεγαλύτερη φαβέλα του Ρίο ντε Τζανέιρο.

Δεν ξεχνάμε, όμως, και δύο νέες φωνές του ελληνικού θεάτρου. Ο **Γιώργος Κουτλής**, ο οποίος έγραψε απαντώντας sold out με τους ξέφρενους **«Παίχτες»** του Γκόγκολ, αναλαμβάνει τη σκηνοθεσία ενός σύγχρονου έργου με την υπογραφή του δραματουργού της Σάουμπινε, **Μάριους Φον Μάγνμπουργκ**. Στο **«Ο σκύλος, η νύχτα και το μαχαίρι»** (18-21/7) ο Μ διανύει σε μια νύχτα μια παρανοϊκή και ωμά διασκεδαστική κούρσα, παραβολή της παράλογης πραγματικότητάς μας.

Στο πλαίσιο του κύκλου για την **«Αντιγόνη»** που διοργανώνει φέτος το Φεστιβάλ, ο **Αλέξανδρος Ραπτοτάσιος** τοποθετεί τη δράση της τραγωδίας του Σοφοκλή (5-7/7) σ' ένα τηλεοπτικό στούντιο, σ' ένα απροσδιόριστο μέλλον, όπου κάθε πολιτική διαπραγμάτευση και απόφαση πραγματοποιούνται σε ζωντανό χρόνο.

Ας το συζητήσουμε το θέμα

Ανεκτίμητη παρακαταθήκη της αρχαίας δραματοουργίας, η **«Αντιγόνη»** τροφοδοτεί πολλαπλά το φετινό πρόγραμμα του φεστιβάλ μέσα από το αφιέρωμα **Antigonisms**. Πέρα από τις δύο σκηνικές αναγνώσεις (η δεύτερη έπεται στην Επιδαύρο τον Αύγουστο από τον Τσέζαρι Γκραουζίνις), στην Πειραιώς 260 ο **Διονύσης Καψάλης** επιμελείται μια σειρά τεσσάρων συζητήσεων που θα σταθούν στα ζητήματα του φύλου και της αντίστασης (7/6), της ερμηνείας και των ερμηνευτριών (22/6), του νόμου και του δίκαιου (30/6) αλλά και των ποιήσεων και των μεταποιήσεων (12/7), με τη συμμετοχή ομιλητών από όλο το φάσμα των γραμμάτων και των τεχνών.

Λίγο πριν ανοίξει η αυλαία των παραστάσεων, μια πρώτη γεύση τους θα έχουμε την ευκαιρία να πάρουμε και φέτος από νέους θεατρολόγους και ειδικούς του χορού στην Πλατεία στα pre-show talks της ενότητας **Πρόλογος**, ενώ δυνατότητα για συζήτηση θα υπάρχει και μετά τις παραστάσεις. Στο πλαίσιο της δράσης **Εξοδος**, σκηνοθέτες, χορογράφοι και συντελεστές τους θα περιμένουν τις ερωτήσεις μας και θα αποκαλύπτουν πτυχές της δημιουργικής διαδικασίας.

Με ενδιαφέρον, ωστόσο, περιμένουμε και την ημερίδα με τίτλο «Φεστιβάλ Επιδαύρου: παρελθόν και μέλλον» (17/6), σε επιμέλεια των **Διονύση Καψάλη** και **Δήμητρας Κονδολάκη**. Όχι μόνο για την αποτίμηση που θα επιχειρήσει στην πρόσληψη του αρχαίου δράματος από τις απαρχές του θεσμού έως σήμερα, αλλά και για τον διάλογο που θα επιδιώξει να ανοίξει σχετικά με τη φιλοσοφία και τον προσανατολισμό του για την επόμενη μέρα. Στο πάνελ θα βρεθούν πανεπιστημιακοί καθηγητές (Ελένη Παπαδόγλου, Σάββας Πατσολίδης, Πλάτων Μαυρομούστακος κ.ά.) αλλά και θεατρολόγοι, γνωστοί σκηνοθέτες και επικεφαλές καλλιτεχνικών θεσμών (μεταξύ άλλων οι Ελένη Βαροπούλου, Γιάννης Μόσχος, Μιχαήλ Μαρμαρινός, Μαριάννα Κάλμπαρη, Βαγγέλης Θεοδωρόπουλος, Πρόδρομος Τσινικώρης).

Με μουσική και χορό στην Πλατεία

Break, hip hop, popping, locking, house, krump, waacking, voguing, dancehall: το λεξιλόγιο της street dance μπήκε στη ζωή του φεστιβάλ την περασμένη σεζόν με το **Athens Epidaurus Festival Urban Dance Contest** (28-29/6) που επανέρχεται με νέες αναμετρήσεις, δεκάδες χορευτές και τον **Dj AmazeMe** στα decks.

Φέτος, πάντως, θα μας παίρνουν άνετα τα μεσάνυχτα στην Πειραιώς 260, καθώς για 16 βράδια η πλατεία παίζει τζαζ (30/6-20/7, από τις 23:00). Το ρόστερ επιμελείται ο διακεκριμένος σαξοφωνίστας **Δημήτρης Τσάκας** και περιλαμβάνει τα κουαρτέτα των **Αλεξάνδρας Σιετή**, **Μάνου Θεοδοσάκη** και **Αλέξανδρου Affolter**, της αξιόλογης σαξοφωνίστριας **Μελίνας Παξινός** και του πιανίστα **Δημήτρη Σεβδαλή**. Το πρόγραμμα στο πάλοι ποτέ βιομηχανικό συγκρότημα κλείνει το κουνιτέτο του ίδιου του Τσάκα μαζί με την Κουβανέζα τραγουδίστρια, συνθέτρια και μουσικό κρουστών **Brenda Navarrete**.

1-7/6

«Η άλλη πλευρά της καταιγίδας»

20-21/7

«Fúria»

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ

«**Άλκηστη**»

από το Schauspielhaus Bochum
1 & 2 Ιουλίου

Γνωστός για τη μινιμαλιστική αισθητική και την πειραματική και μουσική προσέγγισή του στα κείμενα, ο **Γιόχαν Σίμονς** οδηγεί στη θέση του χορού τέσσερις τραγουδιστές και ένα εκκλησιαστικό όργανο, σε μια παράσταση με υπόκρουση τη μουσική της ομώνυμης όπερας του **Γκλουκ**. Στο μεταίχμιο τραγωδίας και κωμωδίας, το έργο του Ευριπίδη αφηγείται την ιστορία μιας γυναίκας που θυσιάζει τη ζωή της για να σώσει τον ετοιμοθάνατο άντρα της. Ο Ηρακλής κατεβαίνει στον Άδη για να τη φέρει πίσω, όμως πλέον είναι μια ξένη για την οικογένειά της.

«**Μήδεια**»

του Μποστ από το Εθνικό Θέατρο
8 & 9 Ιουλίου

Έσφαξε τα παιδιά της γιατί δεν παίρνανε τα γράμματα και δεν ήθελαν να δουλέψουν και είχε και τον άντρα της να την κερατώνει με μία καλόγρια! Μια εκρηκτική παρωδία για τη σύγχρονη ελληνική πραγματικότητα, η «**Μήδεια**» του **Μέντη Μποστάντζογλου** κατηγορεί για πρώτη φορά στο αργολικό θέατρο (με πρωταγωνιστές τους **Γ. Χατζηπασχάλη, Σ. Κεκέ, Γ. Γλάστρα, Θ. Δήμου** κ.ά.). Σε ένα σκηνικό που θυμίζει χρυσό ερειπίων, ο σκηνοθέτης **Γιάννης Καραβριανός** θα επιχειρήσει να προσεγγίσει την καθαρότητα της γελοιογραφίας.

«**Αγαμέμνων**»

από το Residenztheater
22 & 23 Ιουλίου

Ο ανερχόμενος Γερμανός σκηνοθέτης **Ούλριχ Ράσε** διακρίνεται για την ασυνήθιστη σκηνική του γλώσσα. Πάνω σε μηχανοκίνητες περιστρεφόμενες σκηνές, με ζωντανή μουσική υπόκρουση, οι ηθοποιοί του θα ζωντανέψουν το πρώτο κεφάλαιο της αισχύλειας τριλογίας – την επιστροφή του Αγαμέμνονα στην πατρίδα και τη δολοφονία του από τη γυναίκα του Κλυταιμνήστρα – επιδιώκοντας μια υπαρξιακή και «μανιακή» ερμηνεία, με όχημα το κείμενο, την κίνηση και τον ρυθμό.

«**Αίας**»

από το Εθνικό Θέατρο
29 & 30 Ιουλίου

Πρώτη επιδούρα σκηνοθεσία για τον **Αργύρη Ξάφη** με την τραγωδία του Σοφοκλή και συνοδοιπόρους έναν εξαιρετικό θίασο (**Δ. Ήμελλος, Δ. Κούρτη, Γ. Νταλιάνης, Ε. Σαουλίδου, Ν. Χατζόπουλος**). Χωρίς εισόδους και εξόδους, με όλους τους ηθοποιούς επί σκηνής σε ένα παγωμένο σκηνικό τοπίο, η πρόταση του Εθνικού θεάτρου έρχεται να μιλήσει για έναν ήρωα που τον ξεπέρασε η εποχή του και για την ίδια την αδυσώπητη φύση του χρόνου.

«**Αντιγόνη**»

από τον Τσέζαρις Γκραουζίνις
5 & 6 Αυγούστου

Με την **Έλλη Τρίγγου** στον ομώνυμο ρόλο, τον **Βασίλη Μπισμίκη** ως Κρέοντα, αλλά και τους **Ι. Μιχαηλίδη, Γ. Παπαγεωργίου, Δ. Μιχαλάκη, Χρ. Σαπουντζή** και **Στρ. Χατζησταματίου** στη διανομή επιστρέφει στο φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου ο γνωστός λιθουανός σκηνοθέτης. Η τραγωδία του Σοφοκλή μας μεταφέρει στη θήβα, την επαύριο του εμφυλίου, όταν η Αντιγόνη αψηφώντας τις εντολές του νέου ηγεμόνα, θάβει τον νεκρό αδελφό της Πολυνείκη ο οποίος είχε εκστρατεύσει εναντίον της πόλης.

«**Ελένη**» από το ΚΘΒΕ

12 & 13 Αυγούστου

Έχασε, λόγω πυρκαγιών, την περσινή της στάση στην Επίδαυρο, αλλά επιστρέφει αυτό το καλοκαίρι η παράσταση του μεγάλου μας σκηνοθέτη **Βασίλη Παπαβασιλείου**. Διαφορετική από την ομηρική εκδοχή της, η «**Ελένη**» του Ευριπίδη (**Ε. Κολιανδρή**) είναι μια γυναίκα έξυπνη, δυναμική και πιστή στον άντρα της, η οποία βρέθηκε στην Αίγυπτο ενώ οι Αχαιοί κυνηγούσαν το «είδωλό» της στην Τροία. Ένα παραμύθι για τον μύθο και την πραγματικότητα, για το φαίνεσθαι και το είναι.

«**Ιφιγένεια εν Αυλίδι**»

από τον Θέμη Μουμουλίδη
19 & 20 Αυγούστου

Από μια ομάδα γνωστών ηθοποιών (**Χρ. Χειλά Φαμέλη, Ι. Παππά, Γ. Χρυσόστομου, Α. Γεωργακόπουλος, Π. Δεντάκης** κ.ά.), με τη νέα μετάφραση της **Παναγιώτας Πανταζή** και τη μουσική του **Σταύρου Γασπαράτου** θα ηχήσει φέτος το κείμενο του Ευριπίδη. Μια παράσταση για το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον με αφετηρία τη θυσία της κεντρικής ηρωίδας για έναν μάταιο και καταστροφικό επεκτατικό πόλεμο.

ΜΙΚΡΟ ΘΕΑΤΡΟ ΑΡΧΑΙΑΣ
ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ

ΤΑΚΙΜ, «Περιπλανώμενο»

2 Ιουλίου

Μουσική η έναρξη της σεζόν στο όμορφο θεατράκι με φόντο τη θάλασσα. Η **Ελένη Βιτάλη**, ο **Κώστας Τριανταφυλλίδης** και η **Σοφία Παπά-Ζογλου** συμπράττουν με τους **ΤΑΚΙΜ** σε μια περιπλάνηση στις μουσικές της Ελλάδας, από τον διονυσιασμό των πανηγυριών μέχρι τις ήσυχες γιορτές μας και με «στάσεις» στη μουσική του Πόντου, της Μικρασίας και στα τραγούδια που γέννησε ο διωγμός.

Νίκος Κυπουργός, «Τα Κυποθεατρικά»

9 Ιουλίου

Από τα τέλη της δεκαετίας του '70 κιό-

λας ο γνωστός συνθέτης «ντύνει» με τις μελωδίες του παραστάσεις, από αρχαίο δράμα μέχρι μιούζικαλ. Οι **Γιάννης Διονυσίου, Χρήστος Θηβαίος, Μαρία Κατριβέση, Δημήτρης Πακσόγλου** και **Μαρίνα Σάττι** παίρνουν το μικρόφωνο για να μας συστήσουν τα πολλά πρόσωπα της διαδρομής του, μέσα από αγαπημένα, αλλά και άγνωστα τραγούδια του.

«**Ρίζες από βαμβάκι**»

15 & 16 Ιουλίου

Η **Κάλλια Παπαδάκη** εμπνέεται από τον «**Αίαντα**» του Σοφοκλή και η **Έφη Θεοδώρου** σκηνοθετεί την πρεμιέρα του νέου έργου του κύκλου **Contemporary Ancients**. Η πλοκή μας μεταφέρει σ' ένα χωριό του Έβρου, καλοκαίρι του 1978, όταν ο Αίαντας επιστρέφει στη γενέτειρά του πιστεύοντας ότι θα αναλάβει τη γη που του αναλογεί. Ο πατέρας του, όμως, έχει ορίσει μοναδικό κληρονόμο τον μικρό του γιο, Οδυσσέα...

«**Επιτρέποντες**»

του Μενάνδρου

22 & 23 Ιουλίου

Μια συνέντευξη μέσα στο σκοτάδι στο πανηγύρι της Βραυρωνίας Αρτέμιδος, δυο ήρωες που καταλήγουν παντρεμένοι αγνοώντας την προηγούμενη μεταξύ τους ερωτική επαφή, ένα παιδί που ο ερχομός του φέρνει παρεξηγήσεις. Ο **Βασίλης Μαυρογεωργίου** ανεβάζει ένα από τα σημαντικότερα έργα του αρχαίου ποιητή για να ανοίξει, με τον τρόπο της κωμωδίας, τη συζήτηση για τον έρωτα και τις σχέσεις των φύλων στην εποχή μας.

«**OSMOSIS ΤΟΥΡΠΝΕ**»

του Ευριπίδη Λασκαρίδη

29 & 30 Ιουλίου

Δουλεύοντας στο μεταίχμιο χορού, θεάτρου και εικαστικών τεχνών, ο γνωστός περφόρμερ εξερευνά με τη νέα του κωμική τραγωδία πτυχές της περιπέτειας του θεάτρου αλλά και της σύγχρονης ελληνικής ταυτότητας. Μια ματιά στις αλλοπρόσαλλες ιστορίες που λέμε για μας και την αρχαιότητα και, ταυτόχρονα, μια ανασκαφή στην προσωπική μυθολογία του, που ανασύρει μνήμες από την κουλτούρα των θερινών θεατρικών περιοδειών.

«**Φάκελος Βάνκαου**»

5 & 6 Αυγούστου

Μια γυναίκα βρίσκεται νεκρή σε όρθια στάση κι έτσι μοιάζει να μας απειλεί – ή να υπόσχεται το θαύμα – αφού μπορείς και ζωντανή και πεθαμένη να την πεις. Μια έκλειψη ηλίου θα ρίξει το φως της σε μια ήσυχη γη στο μέλλον, στα πρόσωπα των ανθρώπων και τα ερείπια των ναών. Αντλώντας από την «**Άλκηστη**» του Ευριπίδη ο γνωστός δημοσιογράφος και συγγραφέας **Ηλίας Μαγκλίνης** καταθέτει ένα νέο έργο, ανάθεση του Φεστιβάλ, που σκηνοθετεί ο **Σύλλας Τζουμέρκας**.

© ELINA GIOUNANLI

© ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΑΦΙΔΑΣ

© ΤΑΣΟΣ ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΥ

Όσα φέρνει η Επίδαυρος

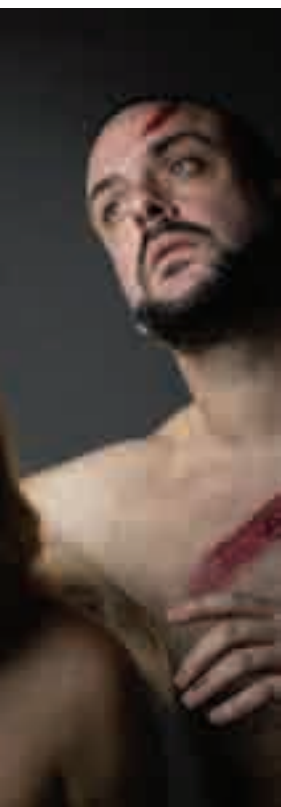
14 αφορμές για να γράψουμε και φέτος το αγαπημένο μας καλοκαιρινό πολιτιστικό δρομολόγιο στην αργολική γη
Της ΙΩΑΝΝΑΣ ΓΚΟΜΟΥΖΑ

8-9/7

Αρχαίο Θέατρο
Επίδαυρου

«Μήδεια» του
Μποστ από το
Εθνικό Θέατρο

22-23/7

Μικρή
Επίδαυρος

«Ελένη»
από το ΚΘΒΕ

12-13/8

Αρχαίο Θέατρο
Επίδαυρου

«Επιτρέποντες»
του Μενάνδρου

15-16/7

Αρχαίο Θέατρο
Επίδαυρου

«Πέρσες»
από τον Δημήτρη
Καραντζά

15 & 16 Ιουλίου,
Επίδαυρος /
30 & 31 Ιουλίου,
Ελευσίνα

Ρένη Πιττακή, Χρή-
στος Λούλης, Γιώρ-
γος Γάλλος, Μιχά-
λης Οικονόμου,
Αλεξία Καλτσίκη,
Θεοδώρα Τζήμου,
Αινείας Τσαμάνης:
μια ομάδα καταξιω-
μένων ηθοποιών σε
μια παράσταση (συ-
μπααραγωγή Φεστι-
βάλ και Ελευσίνας
2023 Πολιτιστική
Πρωτεύουσα της
Ευρώπης) που θέτει
ερωτήματα για το τι
συνιστά «κοινωνία»
και ισότιμη συμπε-
ρίληψη, τι σημαίνει
η επίμονη προσκόλ-
ληση στην εξουσία
και η ανάγκη της πί-
στης σ' έναν οδηγό
σε έναν συντετριμ-
μένο κόσμο.

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΘΗΝΩΝ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ 2022

Η Αθήνα γεμίζει ξανά με ήχους! Μουσικοί θρύλοι, μεγάλα ονόματα της ελληνικής μουσικής, πειραματικά σχήματα, καλλιτέχνες που έχουν ξεκινήσει από διαφορετικές αφετηρίες συναντώνται στο Ωδείο Ηρώδου Αττικού κι επικοινωνούν με τις φωνές, τα όργανα και την ανεξάντλητη φαντασία τους.

Επιμέλεια:

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ - ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΛΩΡΑΚΗΣ

Δημήτρης Παπαδημητρίου

18/6, 21.00, Ωδείο Ηρώδου Αττικού

Ένας από τους κορυφαίους Έλληνες συνθέτες, ο Δημήτρης Παπαδημητρίου ξεκίνησε τη συνθετική του καριέρα γράφοντας έργα για πιάνο, βιολί, βιολί και πιάνο, μια συμφωνική σουίτα για μπαλέτο, το «Θεατρικό τρίο» για πιάνο, τσέλο και βιολί, μια ουβερτούρα για τα 40 χρόνια του μεταπολεμικού BBC και μια ηλεκτρική μετασυμφωνική σουίτα. Μόλις το 1981 εξέδωσε τα «Τοπία», έναν δίσκο προοδευτικής μουσικής που εντυπωσίασε το κοινό. Όμως, πάνω απ' όλα, ήταν τα τραγούδια του που αγαπήθηκαν κι έφτασαν στα χείλη όλων. Προσωπικοί ορχηστρικοί δίσκοι, μουσική και τραγούδια για τον κινηματογράφο και την τηλεόραση, σπουδαίοι δίσκοι όπως τα «Τραγούδια για τους μίνες», μελοποιήσεις ποιητών, νέες λόγιες προσπάθειες αλλά

για «Μικρά Ασία» σε στίχους Πυθαγόρα και «Βυζαντινός Εσπερινός» σε στίχους Λευτέρη Παπαδόπουλου καθώς και τα μεγάλα λαϊκά τραγούδια του.

Max Richter

29/6, 21.00, Ωδείο Ηρώδου Αττικού

«Μου αρέσει να βλέπω ένα μουσικό κομμάτι ως έναν τόπο σκέψης» έχει δηλώσει ο πρωτεργάτης της σύγχρονης ορχηστρικής νεοκλασικής μουσικής. Ο Μαξ Ρίχτερ, ένας από τους σημαντικότερους Ευρωπαίους συνθέτες της τελευταίας εικοσαετίας, θα εμφανιστεί για πρώτη φορά στο Ηρώδειο όπου θα παρουσιάσει τις δύο δισκογραφικές δουλειές του που θεωρήθηκαν instant classics: το φιλόδοξο «*Infra*», που προέκυψε από συνεργασία του με τον χορογράφο Γουέν ΜακΓκρέγκορ και τον εικαστικό Τζούλιαν Όπι, και το αριστουργηματικό «*The Blue Notebooks*», που έχει περιγράψει ως

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΘΗΝΩΝ 2022

Οι ήχοι του καλοκαιριού

κι ένα musical εν είδει όπερας, ο «Μόμπι Ντικ». Δεκάδες μεγάλα τραγούδια στη μοναδική βραδιά που ανοίγει το ελληνικό πρόγραμμα του Φεστιβάλ Αθηνών. Τραγουδούν Κώστας Μακεδόνας, Γιώτα Νέγκα, Βερόνικα Δαβάκη, Γιώργος Φλωράκης, Μπάμπης Βελισσάριος, Θεωδωρής Βουτσικάκης, Αιμιλιανός Σταματάκης. Εκτακτη συμμετοχή: Αργύρης Μπακιρτζής.

Γιώργος Νταλάρας

18/6, 21.00, Ωδείο Ηρώδου Αττικού

Τον Μάρτη του 1971 κυκλοφορεί ο δίσκος «Ο Γιώργος Νταλάρας τραγουδά Απόστολο Καλδάρη», που περιλαμβάνει έντεκα επανεκτελέσεις τραγουδιών του Καλδάρη που πρωτοχογραφήθηκαν την περίοδο 1947-1958 αλλά και το «Φορώθηκα τις τύψεις μου», που είχε κυκλοφορήσει με ερμηνευτή τον Νταλάρα σε μικρό δίσκο το 1969. Ήταν, θα έλεγε κανείς, η μεγάλη στιγμή που ένας από τους πιο σημαντικούς συνθέτες του λαϊκού τραγουδιού εμπιστεύεται σ' έναν σχετικά νέο τραγουδιστή μερικές από τις πιο σπουδαίες στιγμές του ως τότε έργου του. Ο Καλδάρης είχε διαβλέψει την αξία του Νταλάρα και τη στενή σχέση που θα μπορούσαν να αποκτήσουν. Ο σπουδαίος ερμηνευτής στις 18 Ιουνίου διατρέπει το έργο του Καλδάρη με την Ελένη Τσαλιγοπούλου μέσα από τραγούδια σταθμούς με την πολύτιμη συμμετοχή της Ε-στουδιαντίνας Νέας Ιωνίας Βόλου υπό τη διεύθυνση του Ανδρέα Κατσιγιάννη. Με αφορμή τη συμπλήρωση 100 χρόνων από τη Μικρασιατική Καταστροφή και την επέτειο γέννησης του μεγάλου λαϊκού συνθέτη Απόστολου Καλδάρη, θα ακουστούν τα μεμβληματικά του έρ-

στοχασμό πάνω στη βία του πολέμου.

Diana Krall

30/6, 21.00, Ωδείο Ηρώδου Αττικού

Οι συναυλίες της είναι πάντα πετυχημένες και η σχέση της με το Φεστιβάλ Αθηνών μετρά χρόνια. Φέτος η ζωντανή της εμφάνιση διοργανώνεται από τη φιλανθρωπική οργάνωση για την καταπολέμηση της λευχαιμίας και άλλων αιματολογικών νόσων Aurora. Η αγαπημένη τραγουδίστρια της τζαζ και πιανίστρια Νταϊάνα Κραλ, η μουσικός με τα πολλά βραβεία Grammy και την πλούσια δισκογραφία, η δημιουργός που ενσωματώνει μουσικές επιρροές από τη Βραζιλία αλλά και pop αναφορές, θα μαγέψει ξανά την πόλη με τις μελωδίες αλλά και τους στίχους που γράφει – μετά από παρότρυνση του συζύγου της Elvis Costello.

Μαρία Φαραντούρη

Αφιέρωμα στον Μίκη Θεοδωράκη, 4/7, 21.00, Ωδείο Ηρώδου Αττικού

Ο Μίκης Θεοδωράκης πίστευε ότι η Μαρία Φαραντούρη είχε γεννηθεί για να τραγουδάει τα τραγούδια του. Και η Μαρία Φαραντούρη δεν είχε καμία αντίρρηση σ' αυτό. Μάλιστα, η μεγάλη Ελληνίδα ερμηνεύτρια συνέδεσε άρρηκτα την καλλιτεχνική της πορεία με τον Μίκη Θεοδωράκη γνωρίζοντας στο διεθνές κοινό τα, μελοποιημένα από τον ίδιο, ποιητικά έργα των σημαντικότερων Νεοελλήνων λογοτεχνών (Σεφέρης, Ελύτη, Ρίτσου, Καμπανέλλης, κ.ά.). Στις 4 Ιουλίου, στο πρώτο μέρος της συναυλίας-φόρου τιμής στον Θεοδωράκη, παρουσιάζονται αποσπάσματα από το «*Canto General*» σε ποίηση του Πάμπλο Νερούδα, που αγαπήθηκε από το διεθνές κοινό και παίχτηκε στα μεγαλύτερα

25/6

Ωδείο Ηρώδου Αττικού, 21.00

Patti Smith

25/6, 21.00, Ωδείο

Ηρώδου Αττικού
Ακροβάτησε μεταξύ ποίησης και μουσικής, εξερεύνησε αυτό που αργότερα θα ονομαζόταν punk, έκανε παρέα με τις μεγάλες μορφές της beat λογοτεχνίας, αγωνίστηκε για έναν καλύτερο κόσμο. Η Πάτι Σμιθ, μία από τις μεγαλύτερες προσωπικότητες του rock, έρχεται να ενώσει τη φωνή της με χιλιάδες άλλες στην Αθήνα, να μας συγκινήσει και ξυπνήσει πάλι την πίστη μας στη δύναμή μας να αλλάξουμε τον κόσμο.

Ibrahim Maalouf

28/6, 21.00, Ωδείο Ηρώδου Αττικού

Η τρομπέτα του καταργεί τα σύνορα του χώρου και του χρόνου εδώ και 15 χρόνια. Ίσως για αυτό έχουν συνεργαστεί μαζί του μουσικοί όπως ο Sting, ίσως για αυτό έγινε ο πρώτος jazzman στην ιστορία που έκανε εντυπωσιακά sold out στους μεγαλύτερους χώρους της Γαλλίας. Ο πολυβραβευμένος Γαλλολιβανέζος Ιμπραήμ Μασαλούφ θα μας ταξιδέψει εκεί όπου τζαζ ενορχηστρώσεις αφήνουν χώρο σε αραβικές κλίμακες, αλλά και pop ήχους ή διασκευές, ενώ άλλοτε συνυφαίνονται με latin και αφροκουβανικούς ρυθμούς. Θα αντηχήσει το «*Beirut*» στον αττικό ουρανό; Ελπίζουμε, πως ναι!

28/6

Ωδείο Ηρώδου Αττικού, 21.00

16/7

Οδείο Ηρώδου
Αττικού, 21.00**Moderat**6/7, 21.00, Οδείο
Ηρώδου Αττικού

Μεγάλα beats, μεγάλες εικόνες, μεγάλες στιγμές. Επιστρέφοντας μετά από 6 χρόνια με το άλμπουμ «More D4ta», οι Γερμανοί superstars Moderat, κάνουν στάση στην Αθήνα. Το πιο σημαντικό για πολλούς act της βερολινέζικης σχολής της ηλεκτρονικής μουσικής του 21ου αι. θα «σκορπίσει» με τα smash hits to state of the art οπτικό θέαμα που χαρακτηρίζει κάθε ζωντανή εμφάνισή του. Μια επική, κινηματογραφική, χορευτική νύχτα από τους καταξιωμένους **Apparat** και **Modeselektor**, που περιοδεύουν ξανά σε όλο τον κόσμο.

© BIRGIT KAULFUS

21/6

Οδείο Ηρώδου Αττικού, 21.00

ού που θα μας ταξιδέψουν

θέατρα του κόσμου. Το κοινό του Ηρωδείου θα το ανακαλύψει εκ νέου στην αυθεντική ενορχήστρωσή του για 15μελές μουσικό σύνολο και δύο χορωδίες (Χορωδία της ΕΡΤ και Χορωδία Δήμου Αθηναίων). Στο δεύτερο μέρος της συναυλίας, η Μαρία Φαραντούρη και ο **Τάσης Χριστογιαννόπουλος**, πάντα υπό τη διεύθυνση του **Μίλτου Λογιάδη**, θα ερμηνεύσουν μεγάλα τραγούδια του Μίκη Θεοδωράκη σε ενορχήστρωση του πιανίστα **Αχιλλέα Γουάστωρ**.

Autechre 5/7, 21.00,

Οδείο Ηρώδου Αττικού

Από τις πρώτους πειραματισμούς τους στα τέλη των 80s μέχρι σήμερα, οι Autechre, το θρυλικό δίδυμο της ηλεκτρονικής μουσικής, οι **Ρομπ Μπράουν** και ο **Σον Μπουθ** οραματίστηκαν μια avant-garde electronic και συνδέθηκαν με τη Warp Records. Από το ντεμπούτο τους «*Incunabula*» που βρέθηκε στην κορυφή των indie charts και καθόρισε μια ολόκληρη σκηνή μέχρι τα back to back albums, «*SIGN*» και «*PLUS*», θα «πειράξει» ήχους σε μία σπάνια εμφάνιση στο ρωμαϊκό ωδείο.

Λεωνίδας Καβάκος

6/7, 21.00, Οδείο Ηρώδου Αττικού

Το «δύσκολο» καλοκαίρι του 2020 προσέφερε μία στιγμή ανάτασης στο Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου. Το φετινό καλοκαίρι επιστρέφει στο Ηρώδειο για να παρουσιάσει κοντσέρτα για βιολί του Μπαχ. Ο διεθνής μας μουσικός, ο παγκοσμίου φήμης Έλληνας βιολονίστας και μαέστρος, τακτικό μέλος της Ακαδημίας Αθηνών, Λεωνίδας Καβάκος με ένα μικρό σχήμα από έξι εκλεκτούς Έλληνες μουσικούς (δύο βιολιά, μία βιόλα, ένα τσέλο, ένα κοντραμπάσο, ένα τσέμπολο).

Νίκος Πορτοκάλογλου40 χρόνια - Εφ' όλης της ύλης,
8/7, 21.00, Οδείο Ηρώδου Αττικού

Έχουν περάσει σαράντα ολόκληρα χρόνια από τότε που πρωτοακούσαμε την κιθάρα και τη φωνή του Νίκου Πορτοκάλογλου στο τραγούδι που άνοιξε το ντεμπούτο άλμπουμ τους, τον «*Ασωτο υιό*». Από το 1982 μέχρι σήμερα, ο Νίκος Πορτοκάλογλου έχει γράψει πολλά τραγούδια κι έχει τραγουδήσει ακόμη πιο πολλά, τραγούδια που αγγίζουν πολλά και διαφορετικά ιδιώματα του ελληνικού τραγουδιού. Με την ίδια αγάπη και την ίδια συνέπεια υπηρέτησε το ελληνικό ροκ, το έντεχνο αλλά και το λαϊκό τραγούδι. Μέσα από την τηλεοπτική του εκπομπή, το «Μουσικό Κουτί» της ΕΡΤ, δίνει σήμερα βήμα σε καταξιωμένους αλλά και νέους μουσικούς με στόχο την αδιάλειπτη συνέχεια της ελληνικής μουσικής. Η συναυλία θα παρουσιάσει «εφ' όλης της ύλης» τα σημαντικότερα τραγούδια από την δισκογραφία του Νίκου Πορτοκάλογλου, με μια σύγχρονη ενορχήστρωση για τη ματιά. Μια επετειακή συναυλία-γιορτή γι' αυτό το υπέροχο σαραντάχρονο μουσικό ταξίδι. Καλεσμένοι: **Διονύσης Σαββόπουλος**, **ΦΑΤΜΕ**, **Ρένα Μόρφη**. Συμμετέχουν: **Βίκυ Καρατζόγλου**, **Βύρων Τσουράνης**.

Laurie Anderson

10/7, 21.00, Οδείο Ηρώδου Αττικού

Η διάσημη avant-garde καλλιτέχνης που από την κριτική τέχνης πέρασε στη δημιουργία και την περφόρμανς, παραμένει ακατάτακτη. Μειζάροντας με φαντασία τον λόγο με τα πολυμέσα συνομιλεί με τον ανθρώπινο ψυχισμό. Με τα λόγια του Ίγκι Ποπ η Λόρι Άντερσον αποτελεί μία «πολυμεσική επίθεση από λούπες, κείμενα, φωνές και εικόνες».

Jan Garbarek Group με τη συμμετοχή του **Trilok Gurtu** 21.00,
22/6, Οδείο Ηρώδου Αττικού

Ο Νορβηγός σαξοφωνίστας **Jan Garbarek** μαζί με τον ινδό guru των κρουστών, και μέλος του **Jan Garbarek Group**, **Trilok Gurtu**, θα υμνήσουν την τζαζ με αυτοσχεδιαστική διάθεση στη σκιά της Ακρόπολης. Ταυτισμένος με αυτό που ονομάζουμε «ευρωπαϊκή τζαζ», αλλά και με τον περίφημο «ήχο» της ECM, εδώ και 50 χρόνια, αγκαλιάζει ένα ευρύτατο μουσικό φάσμα, από την τζαζ ως τη world αλλά και την κλασική μουσική.

ATHENS
EPIDAUROS
FESTIVAL

Κατερίνα Ευαγγελάτου

Αποστολή του Φεστιβάλ να προσφέρει σπάνια «δώρα»

Ο «Ριγολέττος» που σκηνοθετεί και ανεβάζει την αυλαία φέτος στο Ηρώδειο, οι σκέψεις της για το θέατρο, η δύσκολη εξίσωση των Επιδaurίων. Συζητήσαμε με την καλλιτεχνική διευθύντρια του Φεστιβάλ Αθηνών Επιδaurίου.

Της ΙΩΑΝΝΑΣ ΓΚΟΜΟΥΖΑ

ΖΕΣΤΗ ΕΧΕΙ ΜΙΑΝ ΕΝΤΑΣΗ ΚΑΘΗΛΩΤΙΚΗ αλλά οι ξένοι επισκέπτες που ανηφορίζουν τα σκαλοπάτια για το Ηρώδειο διόλου δεν φαίνεται να πτοούνται. Κι αν οι περιοχονίσεις τους κρατούν μακριά από το μαρμαρίνο κοίλο, πίσω από την πολυφωτογραφημένη πρόσοψη μπορούν να αφουγκραστούν την ενέργεια μιας παράστασης που «χτίζεται» στον χώρο. Τα συνεργεία της Εθνικής Λυρικής Σκηνής έχουν πιάσει δουλειά στήνοντας το σκηνικό για τον «Ριγολέττο», την όπερα που σηματοδοτεί το άνοιγμα της σεζόν στο ρωμαϊκό ωδείο, και η Κατερίνα Ευαγγελάτου, κάτω από τον δυνατό ήλιο, βλέπει το παλάτι του Δούκα της Μάντοβας να ορθώνεται και συζητά τις λεπτομέρειες. «Να μιλήσουμε καλύτερα στα καμαρίνια;» προτείνει και η κάθοδος κάτω από το προαύλιο αποδεικνύεται διπλά ευεργετική: μια ανάσα δροσιάς σε χτυπά καθώς μπαίνεις, μαζί με την εξάισια φωνή του πρωταγωνιστή Δημήτρη Τηλιακού που κάνει ζέσταμα πριν από την πρόβα.

Πέρασαν τέσσερα χρόνια από τότε που η καλλιτεχνική διευθύντρια του Φεστιβάλ Αθηνών Επιδaurίου αποδέχτηκε την ανάθεση για τη σκηνοθεσία της παράστασης, η οποία δεν κατάφερε να συναντήσει το κοινό το 2020 και το 2021. Και είκοσι ένα από την τελευταία φορά που το εμβληματικό έργο του Βέρντι ανέβαινε στην ίδια σκηνή από τον πατέρα της Σπύρο, ενώ και ο παππούς της Αντίοχος Ευαγγελάτος το είχε διευθύνει ως αρχιμουσικός. «Είναι μια ωραία σύμπτωση. Υπάρχει ένα νήμα, αν θέλετε» μου λέει θεωρώντας αναμενόμενη την ενασχόλησή της με κλασικά αριστουργήματα τα οποία απασχόλησαν και τον ιδρυτή του Αμφιθεάτρου. Ο «Ριγολέττος» είναι ένα έργο το οποίο αγαπά πολύ. «Είναι εκπληκτικό μουσικά και προσφέρει μεγάλο πεδίο για υποκριτική δουλειά με τους τραγουδιστές. Μιλά για τη θέση της γυναίκας σε μια ανδροκρατούμενη κοινωνία, για την κακοποίηση, για την εκμετάλλευση».

— Πώς το προσεγγίζετε, λοιπόν;

Τοποθετούμε τη δράση στα μέσα της δεκαετίας του 1980 στη νότια Ιταλία, με αναφορές στην ιταλική μαφία, κάτι που πιστεύω ότι του ταιριάζει. Το μουσικό και δραματουργικό σύμπαν του έργου δημιούργησε μέσα μου μια εύφορη περιοχή γεμάτη αντιθέσεις. Σκοτεινό χιούμορ, βία, προλήψεις, κακοποίηση, φόννοι, εκβιασμοί. Ο Δούκας είναι ένας ισχυρός βαρόνος, ενώ οι γύρω του αντρικοί ρόλοι, γρاناζία σε έναν εγκληματικό μηχανισμό. Τα θεαματικά κοστούμια του Άλαν Χράνιτελ και η ποιητική σκηνογραφία της Εύας Μανιδάκη αποτυπώνουν με φαντασία τον κόσμο αυτόν.

— Πού εντοπίζετε τη χιουμοριστική διάσταση και πώς θα την αναδείξετε;

Μου αρέσει να βρίσκω την ειρωνεία και τον σαρκασμό ακόμα και στα πιο δραματικά κείμενα. Στην όπερα αυτή διαθέτει χιούμορ ακόμα και η μουσική, σε σημεία. Άλλωστε ο Βέρντι με τον «Ριγολέττο» φέρνει καινοτόμες αλλαγές στη δομή του λυρικού θεάτρου, είναι πολύ μοντέρνος. Για παράδειγμα, διακόπτει ξαφνικά άριες ή ντουέτι, περιγράφει μουσικά μία ερωτική κορύφωση. Λατρεύω να δουλεύω με λεπτομέρεια τους χαρακτήρες και εδώ είχαμε πραγματικά πλούσιο έδαφος για την ανάπτυξη τέτοιων αποχρώσεων, ιδιαιτέρως στον ομώνυμο ρόλο, στον Δούκα και στην Τζοβάννα. Είχα τη χαρά να διαθέτουν χιούμορ και οι τραγουδιστές. Θα δείτε χιούμορ πολύ και στα κοστούμια, αλλά δεν θέλω να κάνω σπویلερ.

— Θυμάστε, αλήθεια, τη στιγμή που είπατε ότι θα ασχοληθείτε με το θέατρο;

Δεν υπήρξε ακριβώς τέτοια στιγμή γιατί ήταν κομμάτι μου από τα γεννοφάσκια μου. Όταν ήμουν παιδί ανεβάζαμε παραστάσεις με φίλους και ξαδέλφια, μάλιστα κόβαμε και εισιτήριο. Στο τέλος της παιδικής ηλικίας και στην εφηβεία, όμως, πέρασα μια φάση άρνησης και έλεγα ότι θα κάνω κινηματογράφο και κατόπιν ότι μου αρέσει η φιλοσοφία – γι' αυτό μπήκα στο ΦΠΨ. Τη σκηνοθεσία άρχισα να τη σκέφτομαι στη Δραματική Σχολή του Εθνικού Θεάτρου. Όταν τελείωσα, εργάστηκα ως ηθοποιός για δύο χρόνια και τότε πια σιγουρεύτηκα ότι θέλω να σπουδάσω σκηνοθεσία.

— Τι ήταν αυτό που σας ενδιέφερε στη σκηνοθεσία;

Ακόμα και όταν έπαιζα ή συμμετείχα στη δημιουργική διαδικασία των προβών είχα σκέψεις ευρύτερες, για τη συνολική οπτική της παράστασης, την

αντιμετώπιση του έργου, τις αισθητικές παραμέτρους που έχει η θεατρική πράξη. Κάτι που σταδιακά άρχισε να με απασχολεί όλο και περισσότερο.

— Πώς βλέπετε το θέατρο διεθνώς τώρα;

Είναι μεγάλη συζήτηση. Αυτό που μπορώ να πω είναι πως ποτέ δεν χάνει τον πρωταγωνιστικό ρόλο που έχει στις καρδιές των ανθρώπων, γιατί έχουμε πάντα ανάγκη να κλειστούμε σε έναν άλλο παράξενο τόπο, να συννευρευθούμε με άλλους ανθρώπους και να μας διηγηθούν μια ιστορία, να ζήσουμε μια εμπειρία πνευματική που δυνάμει έχει τη δύναμη να μας μετατοπίσει, να μας αλλάξει, να μας συγκινήσει, να μας ψυχαγωγήσει, να μας ανακουφίσει.

— Ο ρόλος του σ' έναν κόσμο που δεν σταματά να παραμένει εγκλωβισμένος σε ένα φαύλο κύκλο βίας, πολέμων και κρίσεων;

Το θέατρο ανέκαθεν βρίσκεται στο πλευρό της κοινωνίας με διαφορετικούς τρόπους είτε είναι αμιγώς πολιτικό –στην εποχή μας βλέπουμε πάλι μια άνοδο του πολιτικού θεάτρου– είτε μιλά για την ομορφιά, την ποίηση, τα μεγάλα ερωτήματα που απασχολούν την ανθρωπότητα. Κατά τη γνώμη μου δεν πρέπει να έχει μόνο έναν ρόλο γιατί υπηρετείται από καλλιτέχνες που έχουν διαφορετικές ανάγκες, προβληματισμούς και καλλιτεχνικές γλώσσες. Καλό θέατρο μπορεί να είναι μια πιο συμβατική ανάγνωση ενός κλασικού έργου αλλά και μια ακραία περφόρμανς σε ένα λιμάνι. Δύσκολο να συνοψίσεις τις ποιότητες μιας καλής παράστασης, αλλά έχει να κάνει με τη δραματουργία, το πόσο νιώθεις ότι έχει δουλειά πίσω της και λόγο που συμβαίνει, αν έχει να προτείνει κάτι καινούργιο.

— Ποιο είναι το θέατρο που σας ενδιαφέρει;

Ως σκηνοθέτιδα έχω καταπιαστεί με διαφορετικά έργα. Τα τελευταία χρόνια με απασχολούν κυρίως τα κλασικά κείμενα και η καινούργια οπτική πάνω σε αυτά. Δεν μπορώ να ξέρω τι θα με ενδιαφέρει μετά από κάποιο διάστημα. Οι επιλογές μου είναι και θέμα ενστίκτου.

— Έχουν οι θεατρικοί χώροι –αρχαίοι και σύγχρονοι– φωνή και τι λένε;

Οι αρχαίοι λένε «ζήστε μας, μη μας αντιμετωπίζετε ως μουσείο, δημιουργήστε νέα πράγματα μέσα μας». Οι σύγχρονοι, «είμαστε εδώ για σας ανοικτοί, κάντε μας ό,τι θέλετε, ελάτε να μιλήσουμε μαζί».

— Σας έχει προβληματίσει το θέμα της Επιδaurίου και της προσέλευσης του κοινού στις παραστάσεις εκεί. Τι ετοιμάζετε με το Υπουργείο Πολιτισμού ως προς αυτό;

Θα ανακοινωθούν σε συνεργασία με το υπουργείο. Στις 17 Ιουνίου, πάντως, στην Πειραιώς 260 οργανώνουμε μια συζήτηση που έχει να κάνει με την επιλογή του προγράμματος και την ταυτότητα των Επιδaurίων. Νομίζω ότι ο κόσμος του θεάτρου έχει πραγματικά ανάγκη να μιλήσει δημόσια για το θέμα αυτό που δεν έχει μια εύκολη απάντηση.

— Για σας τι είναι τα Επιδaurία;

Το πιο δύσκολο κομμάτι του προγραμματισμού του φεστιβάλ. Υπάρχει αυτή η τεράστια κλίμακα, ως αρχαιολογικός χώρος έχει συγκεκριμένες προϋποθέσεις και απαιτείται ταξίδι για να φθάσεις εκεί. Είναι στοιχείο να καταστήσουμε πάλι την Επίδauρο μια μοναδική εμπειρία για τον θεατή. Να φιλοξενεί παραστάσεις που δεν μπορείς εύκολα να δεις αλλού, δημιουργούς που έχουν κάτι διαφορετικό να προτείνουν σε σχέση με το αρχαίο δράμα και ταυτόχρονα να συστήνουν στο κοινό δημιουργούς που δεν τους βλέπει συχνά στην Ελλάδα. Είναι αποστολή του φεστιβάλ να προσφέρει αυτά τα διαλεχτά δώρα, αυτά τα σπάνια κομμάτια. Δεν μπορεί να είναι όμως μόνο αυτό. Έτσι στο φετινό πρόγραμμα έχουμε δυο παγκόσμιες πρεμιέρες και μια βεντάλια επιλογών για διαφορετικούς αποδέκτες.

— Το ενδεχόμενο υιοθέτησης μιας συγκεκριμένης ταυτότητας, ενός συγκεκριμένου προσανατολισμού βρέθηκε στη σκέψη σας;

Η δουλειά που γίνεται στην Επίδauρο ξεκινά από το μικρό θέατρο της Αρχαίας Επιδaurίου και το εκπαιδευτικό πρόγραμμα Πάροδος για το αρχαίο δράμα. Φέτος παρουσιάζουμε «Αίαντα» και «Αλκίπστη» και στα δύο θέατρα. Επίσης, για δεύτερη χρονιά συνεχίζουμε τις αναθέσεις σε συγγραφείς για τη δημιουργία καινούργιων έργων που βασίζονται στο αρχαίο δράμα. Δημιουργείται ένα υπέδαφος ώστε να μπορέσει σιγά σιγά πιθανώς να ανοίξει και σε μεγάλη κλίμακα και να θεωρείται αποδεκτό –γιατί δεν θεωρείται ακόμα αποδεκτό– να μεταγράψεις ένα έργο, να το διασκεύσεις ή να το εμβολιάσεις με άλλα κείμενα. Με αυτά τα βήματα, σε πέντε-έξι χρόνια μπορούμε να δούμε καρπούς και στο θέατρο της Επιδaurίου. Κατά τη γνώμη μου η αλλαγή σε τέτοιες διοργανώσεις είναι λάθος να γίνεται απότομα. Χρειάζεται χρόνος ώστε να μπορέσει το κοινό να την αγκαλιάσει.

— Τι είναι το πρώτο πράγμα που σκέφτεστε, όταν ακούτε Επίδauρος;

Δεν περιγράφεται με λόγια. Είναι μια αίσθηση κυτταρική, μια ολόκληρη «περιοχή» μέσα μου. Οι συζητήσεις που γίνονταν στην οικογένειά μου για την Επίδauρο –όπου οι γονείς μου και το Αμφιθέατρο είχαν σταθερή παρουσία περίπου για 35 συναπτά έτη– μεγάλωναν την προσωπική μου μυθολογία γύρω από το θέατρο αυτό. Τώρα όποτε βαδίζω το όμορφο πλακόστρωτο που συνδέει τα καμαρίνια με το θέατρο, κάθε βήμα φέρει και μία μνήμη όλων αυτών των ετών. Πέραν όμως της οικογενειακής μου ιστορίας με τον χώρο, είχα και μία καθοριστική εμπειρία ανεβάζοντας την «Αλκίπστη» με το Εθνικό Θέατρο το 2017, κάτι που μεγαλώνει τη λαχτάρα μου να επιστρέψω στο θέατρο αυτό ως σκηνοθέτρια.

— Η θητεία σας στο Φεστιβάλ Αθηνών Επιδaurίου λήγει φέτος. Θα θέλατε να ανανεωθεί; Δεν απαντώ.

Η Κατερίνα
Ευαγγελάτου και
ο Δμήτρης Τηλιακός,
στο Ηρώδειο

ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΑΘΗΝΩΝ
ΕΠΙΔΕΥΣΕΩΣ
2022

2,5,8,11/6

Οδείο Ηρώδου
Αττικού

«Ριγολέττος»

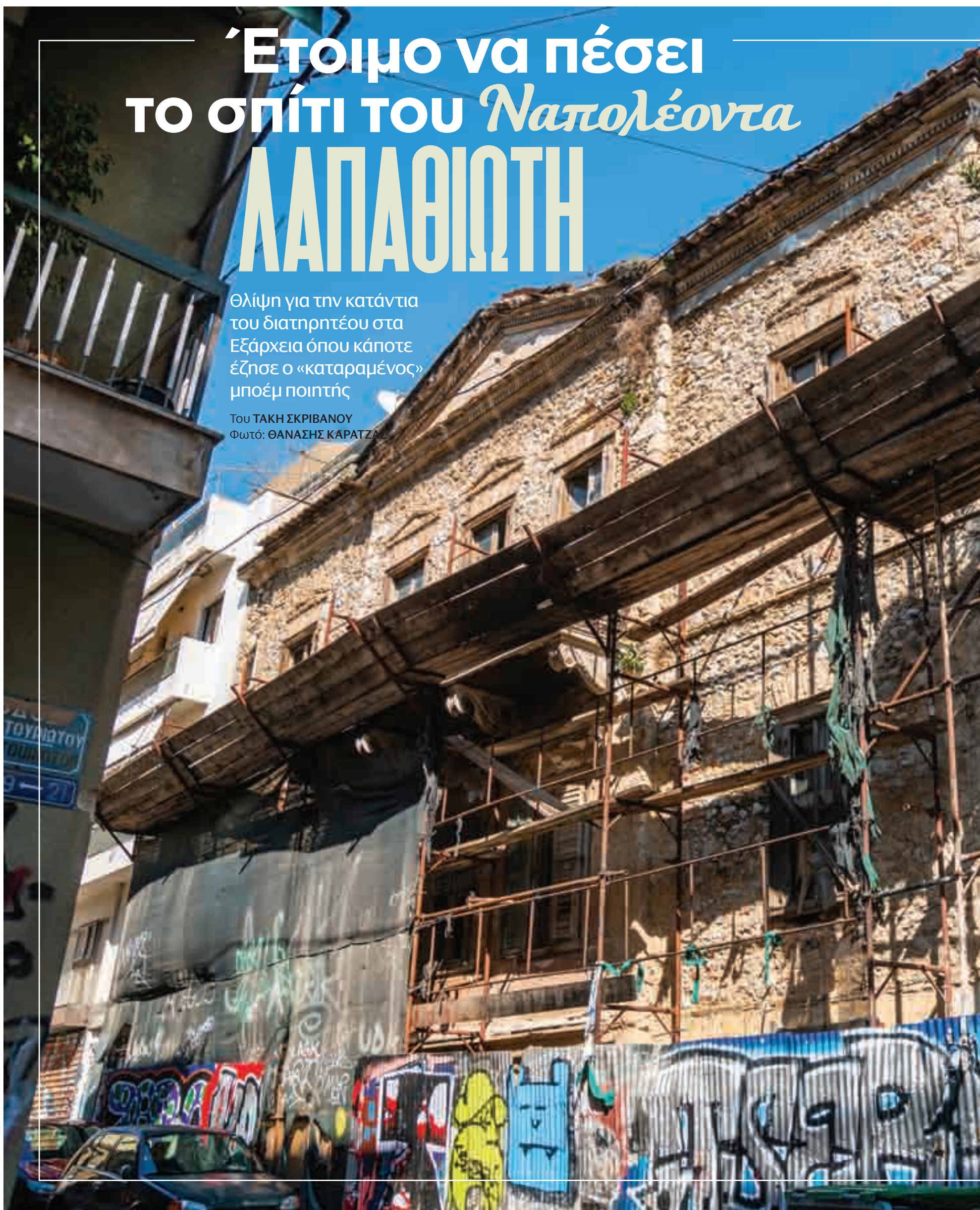

Το θέατρο
ανέκαθεν
βρίσκεται
στο πλευρό της
κοινωνίας είτε
είναι αμιγώς
πολιτικό είτε
μιλά για
την ομορφιά,
την ποίηση,
τα μεγάλα
ερωτήματα που
απασχολούν την
ανθρωπότητα

Έτοιμο να πέσει το σπίτι του *Ναπολέοντα* ΛΑΠΑΘΙΩΤΗ

Θλίψη για την κατάντια
του διατηρητέου στα
Εξάρχεια όπου κάποτε
έζησε ο «καταραμένος»
μποέμ ποιητής

Του ΤΑΚΗ ΣΚΡΙΒΑΝΟΥ
Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Look Woman

ΤΟ ΠΙΟ ΚΟΜΨΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

Elli AvrRam

Η Ελληνοσουηδέζα καλλονή
που κατέκτησε το Bollywood

Τι τρέχει με τον **Johnny Depp**;

Είναι **-core**, είναι στη μόδα

Women Empowerment

+ ΜΟΔΑ / BEAUTY / ΑΓΟΡΑ

NUXE

PARIS

Αντηλιακή σειρά Nuxe Sun

Δε χορταίνεις καλοκαίρι!

Ασφαλές μαύρισμα
Αόρατη προστασία
Βαθιά ενυδάτωση

Βρες το κοντινότερο σημείο πώλησης προϊόντων NUXE στο www.nuxe.gr/ea/gr

innovis

||| Nuxe Greece

Το εξώφυλλο του βιβλίου «GISELE» εκδ. Taschen

ΕΝΑ ΘΕΪΚΟ ΚΟΡΜΙ

Η άνοδος και η άνοδος της Gisele Bündchen

Η Gisele Bündchen (καλύτερα, σκέτο Ζιζέλ) κατάφερε και χώρεσε την υπέροχη ομορφιά της σε αυτό το, περιορισμένης έκδοσης, συλλεκτικό coffee table book, που γιορτάζει τα 20 χρόνια της στην κορυφή μιας βιομηχανίας που σε αγαπάει, σχεδόν, για 5 μόνο χρόνια. Το «**Heavenly Body**» (εκδ. Taschen) είναι μία θεματική συλλογή φωτογραφιών που σου κόβουν την ανάσα, όχι μόνο για το μοντέλο αλλά και για τον φωτογράφο τους, συνδυασμένων με φράσεις και αποφθέγματα συνεργατών, της οικογένειας αλλά και της ίδιας της Ζιζέλ που ξέρει ότι μόνο το glamour δεν φτάνει. Η Ζιζέλ έκανε περισσότερα από 1.000 εξώφυλλα σε όλο τον κόσμο, περπάτησε σε 450 σόου μόδας και συμμετείχε σε μεγάλες καμπάνιες για τις μεγαλύτερες φίρμες μόδας και ομορφιάς στον κόσμο. Το εξώφυλλο του βιβλίου με τις περισσότερες από 300 φωτογραφίες, είναι το θρυλικό γυμνό πορτρέτο της από τον Irving Penn. Το κάθε ένα από τα 1.000 αριθμημένα αντίτυπα είναι υπογεγραμμένο από την Gisele Bündchen η οποία προσφέρει και όλα τα έσοδα σε φιλανθρωπικό σκοπό.

-ΜΑΡΙΖΑ ΜΑΝΤΖΙΟΥ

Δάφνη Βαλέντε

Μια επίδειξη που αγαπήσαμε

Η Δάφνη Βαλέντε παρουσίασε την καλοκαιρινή της συλλογή «Midsummer Night's Dream» στην εβδομάδα μόδας AXDW στο Ζάππειο και έφερε ένα κύμα καλοκαιριού με τα αισθησιακά πλισέ ρούχα της που θύμιζαν μέδουσες, κοχύλια, νύμφες του βυθού. Μέσα σε αυτή τη μαγική ατμόσφαιρα, το φινάλε της επίδειξης έφερε μία ανατροπή που ισορρόπησε τέλεια την προσωπικότητα της Δάφνης Βαλέντε με το πνεύμα της μόδας της: Για το φινάλε η έμπνευσή της ήρθε από τα shows του εξωτερικού, όπου αρκετές φορές έχει συμβεί να διακόψει την επίδειξη κάποια ακτιβίστρια με πλακάτ στο χέρι προβάλλοντας τα αιτήματά της. Έτσι η Δάφνη αποφάσισε να υψώσει μόνη της τη φωνή της μόδας και να πει ΟΧΙ στον πόλεμο, στη βία, στον ρατσισμό, στο bullying, στα ναρκωτικά και ΝΑΙ στην αγάπη, στα ανθρώπινα δικαιώματα, στην προστασία του περιβάλλοντος και των ζώων. Για τη στιγμή του φινάλε, τα μοντέλα ντυμένα με τις ανάλαφρες δημιουργίες της σε άσπρο και μαύρο, διαδήλωσαν κρατώντας πλακάτ με τα αιτήματα, υπό τους ήχους μιας διασκευής του «Give peace a chance» του John Lennon. Όπως λέει η Δάφνη, η μόδα ακολουθώντας την τέχνη, τη στιγμή που έχει τη δυνατότητα, οφείλει να προκαλεί και να περνάει μηνύματα.

-ΜΑΡΙΖΑ ΜΑΝΤΖΙΟΥ

«Το στυλ μου
δεν είναι
τίποτα
ιδιαίτερο.
Φοράω
τακούνια,
στενά
παντελόνια,
και φοράω
διαμάντια».

– Donatella Versace

BORINGOS

ΠΕΝΤΕ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΗΔΗ ΒΑΡΕΘΗΚΑΜΕ

Χανζαπλάστ στην κορυφή της μύτης σε στυλ «έπαιζα ξύλο».

Τα φοράνε τα 15χρονα anime freaks σαν δείγμα cool αλλά και μιζέριας. Παιδάκια, μη στιλιζάρετε το ξύλο, είναι βλακεία.

Τρέσες καλοκαιριάτικα. «Στου κασιδι το κεφάλι», που λέει και ο σοφός λαός μας.

Γυαλιά mirror full face σαν κράνος μηχανής. Μόνο ο Βαλάντης τα φοράει για να γελάμε. Άσε που θα λειτουργήσουν ως φούρνος από τον ήλιο.

Κοσμήματα-χρυσοποικιλτες λαιμαριές με δράκους και λαχούρια. Ναι, αν σε έχουν καλέσει σε pool party σε νησί. Όχι, για οπουδήποτε αλλού.

Contouring makeup. Μάθετε να το κάνετε με το σωστό blending γιατί, διαφορετικά, είσαστε σαν χάρτης με το Δαχτυλίδι του ΟΤΕ στο Μαρούσι.

-LOOK TEAM

Look
Woman

ΣΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ:
Η Ελισάβετ Αβραμίδου φωτογραφημένη
από τον Munna Singh

Η **That Gorilla Brand** δεν είναι ένα ακόμη fashion brand. Είναι ένα brand με ελληνικό DNA και διεθνή χαρακτήρα, χρησιμοποιεί πρακτικές που σέβονται το περιβάλλον και τον άνθρωπο και έχει δεσμευτεί να έχει θετικό αντίκτυπο στον κόσμο.

Γι' αυτό άλλωστε στηρίζει έμπρακτα τον φιλανθρωπικό οργανισμό The Gorilla Organization για την προστασία των γοριλών, δωρίζοντας €2 από κάθε πώληση, ενώ όλα τα κέρδη από συγκεκριμένα προϊόντα σε κάθε συλλογή δωρίζονται επίσης στον οργανισμό. Μίνιμαλ σχέδια, αγαπημένα χρώματα και υψηλής ποιότητας υφάσματα είναι τα χαρακτηριστικά της TGB που απευθύνεται σε όσους αγαπούν το streetstyle ντύσιμο. Πίσω από το εγχείρημα που ξεκίνησε το 2018 στην Αθήνα με στόχο να κατακτήσει τον κόσμο, κάνοντας παράλληλα «καλό», βρίσκονται ο Leo και η Casey. Τους συναντήσαμε για να μάθουμε περισσότερα.

«Η That Gorilla Brand είναι μια ελληνική οικογενειακή επιχείρηση. Είμαστε ένα street wear brand με σκοπό, θέλοντας να κάνουμε τη διαφορά στον κόσμο μέσα από τη σειρά των ρούχων μας. Πάντα βάζουμε την ποιότητα πάνω από το κέρδος και είμαστε πολύ περήφανοι για αυτό. Το brand υπήρξε ως ιδέα το 2018 και μετά από πολύ σκληρή δουλειά και αφοσίωση κυκλοφορήσαμε την πρώτη μας συλλογή στο τέλος του 2019 με launch events στην Αθήνα και το Λονδίνο. Η TGB έχει δεσμευτεί να έχει θετικό αντίκτυπο στον κόσμο. Σχεδιάζουμε τα ρούχα μας, φτιαγμένα από τα υψηλότερης ποιότητας υφάσματα για τον καθένα, για όλους, για οπουδήποτε, για πάντα».

Σίγουρα υπάρχει κάποια ενδιαφέρουσα ιστορία πίσω από το όνομα του brand...

Ονομάσαμε την εταιρεία μας «That Gorilla Brand» γιατί νιώσαμε ότι πρέπει να δηλώνει ποιοι και τι είμαστε. Ως οικογένεια πάντα συμμετείχαμε στο να «δίνουμε πίσω» με διαφορετικούς τρόπους και να προσφέρουμε βοήθεια όπου χρειάζεται. Έτσι, την ίδια στιγμή που αποφασίσαμε να δημιουργήσουμε ένα fashion brand, θέλαμε να έχει ένα σκοπό. Πολύ γρήγορα αποφασίσαμε ότι ο σκοπός αυτός θα ήταν η διάσωση του υπό εξαφάνιση ορεινού γορίλα. Στη συνέχεια κάναμε την έρευνά μας και καταλήξαμε στο **The Gorilla Organization**, ο οποίος συμβάλλει στη διαδικασία διατήρησης των κοινοτήτων που βρίσκονται γύρω από το περιβάλλον που ζουν οι γορίλες και αποτελεί την πιο επιτυχημένη μέθοδο για την προστασία τους, αφού βοηθάει όχι μόνο τους ορεινούς γορίλες αλλά και τις ανθρώπινες κοινότητες που τους περιβάλλουν.

Φαίνεται ότι τα τελευταία χρόνια υπάρχει μια μεγάλη στροφή προς την «αργή μόδα» και τη βιωσιμότητα. Πού βρίσκεται η TGB σχετικά; Η TGB δημιουργεί ποιοτικά προϊόντα που αντέχουν στο χρόνο χρησιμοποιώντας τα καλύτερα

δυνατά υλικά, όπως 100% οργανικό βαμβάκι. Παράγουμε επίσης βιώσιμα μαγιό με νήματα Seaqual – πρόκειται για ένα ύφασμα που δημιουργείται από τους ωκεανούς. Χρησιμοποιούμε επίσης Econyl, ένα ανακυκλωμένο νάιλον. Σε συνεργασία με το The Gorilla Organization έχουμε δημιουργήσει μια πρωτοβουλία που συγκεντρώνει, μέσω προσωπικών δωρεών, κεφάλαια για την παροχή καθαρού νερού σε κοινότητες που το χρειάζονται περισσότερο, και οι οποίες περιβάλλουν τον βίοτο του γορίλα. Μέχρι τώρα έχουμε ολοκληρώσει 3 projects και ελπίζουμε ότι όταν ολοκληρωθούν όλες οι φάσεις, περίπου 10 με 15 χιλιάδες άνθρωποι θα έχουν πρόσβαση σε ασφαλές και καθαρό νερό. Ετοιμάζουμε επίσης ένα μεγάλο μήκος ντοκιμαντέρ που ονομάζεται «Maji», στο οποίο καταγράφουμε αυτό το ταξίδι για να ευαισθητοποιήσουμε τον κόσμο στο παγκόσμιο ζήτημα του νερού.

Πρόσφατα παρουσιάσατε την τελευταία σας συλλογή και στην Εβδομάδα Μόδας της Νέας Υόρκης...

Είναι πάντα τιμή μας να παρουσιάζουμε τη συλλογή μας στην Εβδομάδα Μόδας. Ωστόσο έτυχε ο καιρός αυτή τη χρονιά στη Νέα Υόρκη να παίζει κεντρικό ρόλο σε κάτι που κατέληξε να είναι μερικές εντυπωσιακές εικόνες, μιας και η επίδειξη πραγματοποιήθηκε σε ένα υπαίθριο rooftop εν μέσω χιονοθύελλας. Κρύο μεν αλλά άπινθανες φωτογραφίες!

Ποια είναι η φιλοσοφία της συλλογής Silverback;

Είναι μια προσεκτική επιλογή των καλύτερων σχεδίων της TGB και προσφέρει ιδιαίτερα κομμάτια για όλη την οικογένεια. Είναι εμπνευσμένη από τον εμβληματικό Silverback Gorilla και διαθέτει μια βασική χρωματική παλέτα από μαύρο, ανοικτό γκρι και λευκό. Ολόκληρη η συλλογή αποτελείται από 100% οργανικό βαμβάκι και έχει από φούτερ, παντελόνια φόρμας και t-shirts μέχρι την τελευταία μας προσθήκη που είναι σορτς. Επιπλέον, λόγω υψηλής ζήτησης, σχεδιάσαμε μια πλήρη παιδική συλλογή που είναι ασορτί με των ενηλίκων. Όπως πάντα, αυτή η συλλογή περιλαμβάνει και το «Emerging Gorilla» t-shirt, τον ετήσιο πανεπιστημιακό διαγωνισμό σχεδίου, του οποίου όλα τα κέρδη δωρίζονται απευθείας στο The Gorilla Organization.

Επόμενα σχέδια; Περιμένουμε τα δείγματα της επόμενης συλλογής και συνεχίζουμε να εργαζόμαστε σκληρά στο πλαίσιο των υφιστάμενων επιχειρηματικών συνεργασιών μας, ενώ πάντα προσπαθούμε να δημιουργούμε νέες στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Το επόμενο διάστημα συμμετέχουμε σε εμπορικές εκθέσεις και επιδείξεις μόδας, ενώ παράλληλα TGB social events θα πραγματοποιηθούν στην Ελλάδα. Ακόμα είμαστε χορηγοί στο φεστιβάλ **Color Day** της Αθήνας και είμαστε πολύ ενθουσιασμένοι για αυτό. Έχουμε πάθος για την TGB και οι ομάδες μας σε Αθήνα και Λονδίνο αναζητούν νέους

τρόπους να διαδώσουν τη φιλοσοφία του brand.

Ακολουθήστε τους μέσα από το www.thatgorillabrand.com και στο Instagram [@thatgorillabrand](https://www.instagram.com/thatgorillabrand).

 www.look.athensvoice.gr
Διαβάστε όλη τη συνέντευξη

Ένα ελληνικό, **inclusive street wear brand** με στιλ και φιλανθρωπικό σκοπό

Της ΕΛΕΝΗΣ ΜΠΕΖΙΡΙΑΝΟΓΛΟΥ

ΕΝΑ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΓΕΜΑΤΟ ΛΑΜΨΗ ΑΠΟ ΤΟ EUPHORIA

Μέσα στους πρώτους 3 μήνες του 2022, οι έρευνες έδειξαν ότι το μακιγιάζ και το makeup έχουν αυξήσει στο διπλάσιο τη δημοφιλία τους σε όλο τον κόσμο. φλούο, έντονα χρώματα σαν νέον αλλά και παστέλ αποχρώσεις σε σκιές ματιών και πινέλα eye liner γίνονται ανάρπαστα, και το καλοκαίρι αυτό αναμένεται κορίτσια-αγόρια-και-όλα-τα είδη γενικώς να λάμψουν με makeup που θα θυμίζει τη **Zentaya** και τους/τις φίλες της στην τολμηρή, νεανική τηλεοπτική σειρά «**Euphoria**» της οποίας οι δύο κύκλοι (έρχεται και τρίτος) ήταν η δεύτερη πιο επιτυχημένη σειρά μετά το «**Game of Thrones**» για το HBO. Η Zentaya έλαμψε σαν ευαίσθητο, τρελαμένο, μπαϊσέξουαλ κορίτσι-τζάνκι. Η πραγματική star που αναδείχθηκε από τη σειρά όμως είναι η makeup artist **Doniella Davy**. Η οποία πιστεύει ότι τα συμπαγή χρώματα στις σκιές ματιών, το γκλίτερ τζελ που διαρκεί (ακόμα και αν κλαις όπως είδαμε στο «**Euphoria**») και τα κοσμήματα προσώπου –κυρίως στα φρύδια και στα βλέφαρα– θα γίνουν ακόμα πιο δημοφιλή και προσιτά, ενώ οι πειραματισμοί θα ακόμα πιο τολμηροί.

-MAPIZA MANTZIOY

Τσάντα ή έργο τέχνης;

Ανθες να ξεχωρίσεις αυτό το καλοκαίρι, επένδυσε σε μια ιδιαίτερη τσάντα που τραβάει τα βλέμματα και προκαλεί ψιθύρους σε κάθε εμφάνισή σου. Ξεχωρίσαμε την τσάντα-γάντι του Maison Margiela, το σερβίτσιο τσαγιού της Ted Baker, το zeppelin που σχεδίασε ο Jeremy Scott για την Carpisa.

-ΕΛΕΝΗ ΜΠΕΖΙΠΙΑΝΟΓΛΟΥ

ΤΟ 'ΧΩ ΠΑΘΕΙ

5 σημάδια ότι κάτι δεν πάει καλά!

Το παρακάτω κείμενο επιχειρεί να αποτελέσει έναν οδηγό επιβίωσης, έναν μπουσουλα, λαϊκιστί, ότι κάτι δεν πάει καλά με το πρόσωπο με το οποίο βγαίνετε.

- 1 Ισχυρίζεται ότι δεν έχει σόσιαλ μέντια.** Ναι, και λογικά έχει στη διάθεσή του μια στρατιά από ταχυδρομικά περιστέρια. Πιο πιθανό είναι να έχει βγει μόλις από ριάλτι, να σας έχει δώσει ψεύτικο επίθετο και να σας δουλεύει φιλό γαζί. Βγαλμένο από τη ζωή. Όχι τη δικιά μου, προς Θεού, ξέρετε, ενός φίλου.
- 2 Σας κάνει σκηνή επειδή αργείτε να απαντήσετε στα μηνύματά του.** Μεγάλο red flag. Δείχνει πολλά για την ψυχοσύνθεσή του, κυρίως για την ψυχραιμία του. Τι εννοώ; Ότι γενικά είναι τόσο ψυχραιμος όσο και η παρουσία της Λιάνας Κανέλλη και της Βάσιας Τριφυλλή, MAZI, σε πρωινή ενημερωτική εκπομπή.
- 3 Αν σας κάνει συνέχεια ακριβά δωράκια.** Αν ξοδεύεται το πρόσωπο σε ακριβά δωρά, αυτό σημαίνει είτε ότι έχει κάνει στραβή, είτε ότι πολλές σπατάλες κάνει και θα καταλήξετε να τρώτε ταχίνι, μέλι και ριζογοφρέτες, που κάλλιο δηλαδή να μην ξανανοιξέτε το Νέτφλιξ και να διαβάξετε μόνο Κική Δημουλά.
- 4 Διαβάζει κανένα βιβλίο;** Όταν πάτε σπίτι του προσώπου για πρώτη φορά, μην κοιτάτε τα μάρμαρα και τα τετραγωνικά, σαν άλλοι προικοθήρες, δείτε αν έχει βιβλία. Εξηγεί πολλά. Στη μοναδική περίπτωση που το μοναδικό βιβλίο που έχει είναι κανένα της Μαλβίνας Καραλή, αρχίστε να τρέχετε μακριά. Άμεσα.
- 5 Δώρο βιβλίο με υπογράμμιση.** Αν σας κάνει δώρο αντίτυπο από το «Μονόγραμμα» του Ελύτη έχοντας υπογραμμίσει τον στίχο που λέει «Ποιος γυρεύει τον άλλο, ποιος φωνάζει – ακούς; Είμ' εγώ που φωνάζω κι είμ' εγώ που κλαίω, μ' ακούς Σ' αγαπώ, σ' αγαπώ, μ' ακούς» ή πάλι ένα αντίτυπο από τα «Σονέτα» του Σαίξπηρ έχοντας υπογραμμίσει από το σονέτο 18 τον στίχο που λέει «οι άνθρωποι όσο ζουν, το μάτι όσο αντικρίζει θα ζει το ποίημα αυτό ζωή να σου χαρίζει». Το πρώτο είναι ότι θέλει ΓΑΜΟ. Το άλλο είναι ότι πολλαπλασιάζονται οι πιθανότητες να σας μιλάει την ώρα της πράξης σαν να απευθύνεται στη Μαρία Πολυδούρη και αυτό είναι κάτι που δεν θέλετε με τίποτα.

-ΓΙΑΝΝΗΣ Χ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Paul McCartney

Ο αγαπημένος
«Massa» μέσα από
τον φακό του
Harry Benson

O Harry Benson άρχισε να φωτογραφίζει τον Paul McCartney από το 1964, όταν οι Beatles κατέκτησαν σαν σίφουνας την Αμερική, έκαναν περιοδεία σε όλο τον κόσμο και κυκλοφόρησαν την πρώτη τους ταινία, «A Hard Day's Night». Ο διάσημος φωτορεπόρτερ είχε αναλάβει να κρατήσει ντοκουμέντα από όλη αυτή τη φρενήρη κούρσα, αλλά και όταν οι Beatles διαλύθηκαν, πάλι ο Benson ήταν αυτός που είχε πρόσβαση στον

Paul και τη γυναίκα του Linda, την εποχή που ξεκινούσε μια νέα πορεία στη ζωή και στην καριέρα του. Σήμερα, ο Paul γίνεται 80 χρόνων. Με τον τίτλο «Paul», το βιβλίο των εκδόσεων Taschen είναι πλημμυρισμένο με έγχρωμες και ασπρόμαυρες φωτογραφίες μιας ζωής, ενός από τους πιο σημαντικούς μουσικούς και προσωπικότητες του 20ού –και συνεχίζει– αιώνα.

-MAPIZA MANTZIOY

ΣΤΕΚΕΣ Η μεγάλη επιστροφή

Charlize Theron

Κάθριν, δούκισσα του Κέμπριτζ

Margot Robbie

Cara Delevingne

O ι στέκες είναι στην κορυφή της λίστας των φετινών αξεσουάρ. Αλλά η επιστροφή τους στη μόδα είναι αδιαπραγμάτευτη, χάρη στους διάσημους και τις εβδομάδες μόδας. Αν και τα σχέδιά τους έχουν εξελιχθεί κατά πολύ από την τελευταία φορά που τις φόρεσες, ο τρόπος τους παραμένει λίγο-πολύ ο ίδιος: την τοποθετείς στην άκρη του προσώπου σου και σπρώχνεις τα μαλλιά σου προς τα πίσω. Ένα γρήγορο scroll στο Insta θα σου δείξει πολλούς με χωρίστρα, με τα μαλλιά πιασμένα, με ριχέ κούρεμα, με μπουκλές, με υπερβολή. Δε βαριέσαι, αν δεν είσαι υπερβολική με τα αξεσουάρ σου, τότε με τι;

-ΕΛΕΝΗ ΜΠΕΖΙΡΙΑΝΟΓΛΟΥ

Έλιωσα τα Balenciaga μου να περπατάω στο Παρίσι

Oίκος Balenciaga κάνει εκκεντρικότητες και μας αρέσουν, ειδικά όταν χάνει το στυλ του και κάνει κάτι σαν «κοινωνικό πείραμα». Τουλάχιστον αυτό

ελπίζουμε να είναι το νέο μοντέλο Paris Sneaker περιορισμένης κυκλοφορίας (διατίθεται σε top και σε mules χωρίς φτέρνα). Sneakers τα οποία είναι εντελώς κατεστραμμένα, πέρα από κάθε περιγραφή. Βρόμικα, καταξοκισμένα, μουτζουρωμένα, με κομμένα κορδόνια και όσα είναι ένα παπούτσι πολλά χρόνια πεταμένο στα σκουπίδια.

-MAPIZA MANTZIOY

«Αν αγαπάς κάτι, φόρα το συνέχεια... Αλλά βρες πράγματα να το συνδυάζεις και να σου πάνε. Έτσι μόνο μπορείς να δείχνεις καταπληκτική».

- Vivienne Westwood

Lila Grace Moss

Cara Delevingne

Winnie Harlow

Κανείς δεν είναι
τέλειος, ακόμα
και στο
εντυπωσιακό
Met Gala στο
οποίο έλαμπαν
μέχρι πρόσφατα
μόνο τέλειοι
άνθρωποι

Της ΜΑΝΙΝΑΣ
ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ

Οι σtar που εμφανίζονται ντυμένοι και χτενισμένοι στην τρίχα στο Met Gala (Costume Institute Gala, ή αλλιώς Costume Institute Benefit) είναι υπέροχοι, τα κορίτσια ακόμα πιο υπέροχα. Οι ωραιότερες των ωραίων, με ακόμα ωραιότερα φορέματα, ποζάρουν πρώτα στο κόκκινο χαλί στην είσοδο, έπειτα στο κοκτέιλ πάρτι και τέλος στο δείπνο-επιστέγασμα της βραδιάς. Δεν υπάρχει στραβός ποδόγυρος ούτε για δείγμα, καμία τουαλέτα δεν είναι ίδια με άλλη τουαλέτα, τα διαμάντια πάνε κι έρχονται και δύσκολα ξεχωρίζεις ποια σtar είναι πιο καλλονή από τη διπλανή της.

Φέτος, στο Met Gala του 2022, ορίστε που εμφανίστηκαν όχι μία, όχι δύο, παρά τρεις καλλονές με ιδιαίτερα ζητήματα τα οποία είχαν να κάνουν με την υγεία τους, με την προ-απαιτούμενη σε τέτοια σόου τελειότητα της (γυναικείας) εμφάνισης, μάλιστα χωρίς να κάνουν καμία προσπάθεια να κρυφτούν: η κόρη της Κέιτ Μος, το 19χρονο μοντέλο **Lila Grace Moss**, δεν έκρυψε διακριτικά την αντλία ινσουλίνης στο μπούτι και το μόνιτορ γλυκόζης στο μπράτσο – η Lila διάλεξε μια ημι-διάφανη τουαλέτα **Burberry**, καταπληκτική και υπερ-στολισμένη ίσως με πολύτιμες πέτρες... που όμως δεν σκέπαζε τα απαραίτητα ιατρικά αξεσουάρ της. «Έχω διαβήτη τύπου 1», είπε στους δημοσιογράφους σκλώνοντας τους ώμους, «η αντλία και το μόνιτορ μου είναι απαραίτητα και δεν υπάρχει λόγος να τα κρύβω».

Το μοντέλο και ηθοποιός **Cara Delevigne**, πάλι, φόρεσε ένα κοστούμι με παντελόνι **Dior** κι όταν έβγαλε το σακάκι, φάνηκαν τα σημεία

στο δέρμα της που έχουν προσβληθεί από ψωρίαση – ακόμα πιο εμφανή, μια και η Cara είχε κάνει χρυσό body painting (με δύο χρυσές τάπες να σκεπάζουν σεμνά τις ρόγες της) κι είχε αφήσει άβαφτα τα κομμάτια με την ψωρίαση.

Το επίσης μοντέλο και influencer **Winnie Harlow**, που πάσχει από το δερματικό αυτοάνοσο Λεύκη, έτσι κι αλλιώς δεν κρύβει ποτέ το δέρμα της με μείκ-απ ούτε με μακριά ή μακρυμάνικα φορέματα, και δεν το έκανε ούτε αυτή τη φορά. Η Winnie, που έκανε και κάνει μεγάλη καριέρα στο μοντελινγκ χάρη σ' αυτή τη διαφορετικότητα, ήταν ανακάλυψη μιας Καναδής δημοσιογράφου όταν ήταν 16 χρονών – η δημοσιογράφος γύρισε ένα φιλμάκι με τη μικρή, και το φιλμάκι έσκισε, η Winnie έγινε μέσα σε μερικές μέρες η βασίλισσα του Instagram και εξακολουθεί να κρατάει τον θρόνο της.

Και τα τρία πανέμορφα, διάσημα κορίτσια φωτογραφήθηκαν από όλες τις γωνίες, σε όλες τις πόζες, θέλοντας να δείξουν στα κορίτσια που δεν είναι σtar ούτε πανέμορφα και διάσημα... ότι το να είσαι διαφορετική δεν πρέπει να κρύβεται. Ότι είναι πολύ απλό να μην προσπαθείς να κρύψεις τίποτα, να μην προσποιείσαι ότι είσαι τέλεια, μια και δεν είσαι, παρά τη διασημότητα και την γκλαμουριά σου. Το μήνυμά έφτασε στα κανονικά, καθημερινά κορίτσια σε όλη την υφήλιο: μπορεί να είσαι θεά ακόμα κι αν έχεις ζητήματα, προβλήματα όπως όλος ο κόσμος με την υγεία ή/και με την εμφάνισή σου. Αρκεί να πατάς επάνω τους και να μην τα αφήνεις να σε πατάνε αυτά...

VACATION CLASSICS

Η συλλογή που σε ταξιδεύει

Ανοιξιάτικα παστέλ και ζεστοί καλοκαιρινοί τόνοι που θυμίζουν εξωτικούς προορισμούς, φέρνουν μια δόση Καριβικής στο αστικό ταξί. Τα ελαφριά υφάσματα, με βικτοριανό άξονα την άνεση, σχηματίζουν ντραπέ σιλουέτες με μερόπια κοψίματα, διαγράφοντας διακριτικά την γυναικεία φρεσύρα. Τα φορέματα είναι στο επίκεντρο, με τη staple shirt-like **Pennyblack** γραμμή να απεικνιά μια extra θηλυκή γραμμή αφήνοντας τους ώμους ακάλυπτους. Τα κοστούμια σχεδιάζονται σε σιπέν ύφανση και φοριούνται all day long. Τα silky βαμβάκερά σακάκια γίνονται κομμάτι των mix and match συνόλων και συνδυάζονται με πορτε ή φλόραλ φούστες. Key items της συλλογής αποτελούν τα matching σετ με print εμπνευσμένα από τις διακοπές και τα ταξίδια. Στα αξεσουάρ συναντάμε ψάθινες και πλαστικές τσάνες σε oversized tote bags, κλος καπέλα και bold metallic miles.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΑΒΡΑΜΙΔΟΥ

Η ΕΛΛΗΝΟΣΟΥΗΔΕΖΑ ΚΑΛΛΟΝΗ ΠΟΥ ΚΑΤΕΚΤΗΣΕ ΤΟ

BOLLYWOOD

Της ΜΑΡΙΑΝΝΑΣ ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΥ

Από πατέρα Πόντιο και μητέρα Σουηδέζα, η Elli AvrRam με τους 5 εκατομμύρια followers μιλάει στο LOOKmag για τη ζωή της στην Ινδία σήμερα, το Bollywood, την οικογένειά της, την Ελλάδα, το MeToo και τα μελλοντικά της σχέδια.

Ψάξαμε την Ελισάβετ Αβραμίδου γιατί συγκεντρώνει πολλά πράγματα που εντυπωσιάζουν, ανάλογα με το τι θέλει να δει κανείς σ' αυτό το πρόσωπο. Για κάποιον που λατρεύει τη γυναικεία ομορφιά, είναι μια καλλονή με εξωτική ομορφιά που πηγάζει από τις πολυφυλετικές της ρίζες. Για κάποιον που μετράει νούμερα στα social media, η Elli AvrRam είναι η star του Instagram με 5 εκατομμύρια followers να την ακολουθούν ευλαβικά. Για κάποιον που θαυμάζει τον κοσμοπολιτισμό, η Ελισάβετ είναι η γυναίκα που ταξίδεψε από τη Σουηδία στην Ινδία, σχεδόν κοριτσάκι, και γυρίζει στον πλανήτη σαν να είναι η αυλή του σπιτιού της, ενώ μιλάει 4 γλώσσες με απίστευτη ευκολία. Για κάποιον που λατρεύει τον εξωτισμό, η Ελισάβετ είναι η ελληνοσουηδέζα βασίλισσα του Μπόλινγκτον στη μακρινή Βομβάη. Για κάποιον που αγαπά τη γυναικεία επιχειρηματικότητα η Ελισάβετ είναι μια δραστήρια νέα γυναίκα που δεν σταματά να αναζητά νέες περιπέτειες, όσο σου ξέει αν κάνει σε ισιδήποτε με το οποίο καταπιάνεται. Ψάξαμε να τη βρούμε, γιατί δύσκολα αγνοείς ένα τέτοιο χαρισματικό πρόσωπο.

«Θυμάμαι ακόμα την ημέρα που υπέγραψα την πρώτη μου ταινία Bollywood. Από την παιδική μου ηλικία ονειρευόμουν ότι μια μέρα θα παίξω και θα χορέψω σαν εκείνα τα εξωτικά κορίτσια της Ινδίας. Όταν αποφάσισα να κυνηγήσω το όνειρό μου και έφυγα από το σπίτι, ήμουν βέβαιη ότι θα συμβεί» ήταν τα πρώτα λόγια της Ελισάβετ Αβραμίδου στη κουβέντα μας. Πιο γενναία με το όνομα Elli AvrRam, ήθελε πάντα να κατακτήσει το Bollywood. Μια σύνδεση με την Ινδία από τα παιδικά της χρόνια, ελληνικές μελωδίες που έμοιαζαν με ινδικές, οι αγορές ταινιών στα Χίντι, οι εντυπωσιακοί ινδικοί χοροί και τα πολύχρωμα ρούχα, ήταν οι αφορμές. Η Ελισάβετ Αβραμίδου είναι μια γυναίκα δυναμική, που η ηθοποιία και ο

χορός της δίνουν έμπνευση.

Η οικογένεια και η σχέση με την Ελλάδα

Η Elli AvrRam είναι κόρη του Έλληνα μουσικού Γιάννη Αβραμίδα και της Σουηδέζας ηθοποιού Maria Granlund, που είχε συμμετάσχει στη βραβευμένη με Όσκαρ ταινία «Φάνι και Αλέξανδρος» του Μπέργκμαν, ενώ ο παππούς και η γιαγιά της ήταν γι' αυτή οι δεύτεροι γονείς της. Μεγάλωσε με την ελληνική κουλτούρα και μουσική, τον Θανάση Βέγγο, τρώγοντας φασολάδα, μουςακά, τυρόπιτα, ενώ πήγαινε σε μαθήματα ποντιακού χορού κάθε Κυριακή με τον αδελφό της. «Μου αρέσει που είμαι Πόντια και ένα από τα καλύτερα πράγματα που ξέρω όταν βρίσκομαι στην Ελλάδα είναι να πηγαίνω στο ποντιακό πανηγύρι και να χορεύω όλο το βράδυ. Για να είμαι ειλικρινής, πάντα νιώθω ότι μια μέρα θα έρθω να ζήσω στην Ελλάδα. Όταν ακούω τη λέξη Ελλάδα δεν μπορώ παρά να σκεφτώ την αγάπη, αυτό είναι για μένα η Ελλάδα». Η ελληνική κουλτούρα μοιάζει αρκετά με ινδική, και γι' αυτό θεωρεί ότι τα περισσότερα πράγματα δεν ήταν περίεργα για εκείνη.

Η καριέρα στην Ινδία, οι δυσκολίες, τα βραβεία και τα viral

Έγινε γνωστή στην Ινδία και σε όλο τον κόσμο από τη συμμετοχή της στο ριάλιτι «Big Boss», με παρουσιαστή τον Salman Khan. Η πρώτη της Bollywood ταινία, το «Mickey Virus», κυκλοφόρησε την ίδια εποχή που βρισκόταν μέσα στο σπίτι του «Big Boss», οπότε έχασε την πρεμιέρα της. «Είμαι πολύ ευγνώμων στον πρώτο μου σκηνοθέτη, Saurabh Varma, που με εκτόξευσε στην κινηματογραφική βιομηχανία του Bollywood. Πίστεψε σε μένα και μου έδωσε την ευκαιρία να αναδειχθώ ως ηθοποιός. Ήμουν υποψήφια για τον καλύτερο πρωτοεμφανιζόμενο ηθοποιό εκείνη τη χρονιά». Ακολούθησε η ταινία «Kis Kis Ka Pyaar Karoon» με τεράστια επιτυχία επίσης, ενώ μεγάλη αναγνώριση είχε για την ερμηνεία της στη διαδικτυακή σειρά «The Verdict», όπου υποδυόταν τη Sylvia Nanavati, βασισμένη σε αληθινή ιστορία που συνέβη στην Ινδία.

«Υπήρξαν πολλές δύσκολες στιγμές στην καριέρα μου, πρώτα απ' όλα, το να ζω μόνη μου, χωρίς την οικογένειά μου. Μου έχουν λείψει τόσο πολύ, σίμε- ρα κανείς δεν θα νοιαστεί για σένα όσο η οικογένειά

σου. Οπότε η ζωή ήταν σκληρή, αλλά πολύ όμορφη πρέπει να πω, γιατί όλες αυτές οι στιγμές με έκαναν την ανεξάρτητη γυναίκα που είμαι σήμερα, και γι' αυτό είμαι εξαιρετικά ευγνώμων για κάθε στιγμή και εμπειρία του ταξιδιού μου μέχρι τώρα».

Μια καριέρα όπου τα βραβεία πέφτουν βροχή. Βραβείο καλύτερης ερμηνείας της χρονιάς για τη συμμετοχή της στο «Har Funn Maula», καλύτερης ηθοποιού στη Σουηδία στο φεστιβάλ κινηματογράφου της Στοκχόλμης για τη σουηδική ταινία μικρού μήκους «With You», για το πιο λαμπερό πρόσωπο της χρονιάς από τα Sol Lions Gold's Awards, βραβείο Fit and Fabulous από το περιοδικό Asia Spa Magazine India, India Trendsetter Award από την Power Brands στο Λονδίνο είναι μερικά από τα παλμαρέ της.

«Είναι πολύ σημαντικό να πιστεύεις στον εαυτό σου και να αγνοείς όλα τα αρνητικά πράγματα που ακούς από τους ανθρώπους γύρω σου. Η συνταγή είναι μία και απλή: δουλέψτε με τον εαυτό σας, να είστε χαρούμενοι κάθε μέρα. Όταν ήρθαν να με δουν οι γονείς μου να παίζω, ήταν τόσο περήφανοι για μένα, μια θριαμβευτική απάντηση για τους δισταγμούς που είχαν στη αρχή. Ελπίζω να ενθαρρύνω κάθε νέο εκεί έξω στον κόσμο, να πιστέψει στα όνειρά του και να τολμήσει. Γιατί αν μια ελληνοσουηδέζα σαν εμένα, χωρίς επαφές, μπορεί να παίξει ως Ινδή στην ινδική κινηματογραφική βιομηχανία και να "χτίσει" ένα όνομα, τότε όλα είναι πιθανά σε αυτή τη ζωή. Μην πιστεύετε λοιπόν στα "περιορισμένα μυαλά", πιστέψτε ότι μπορείτε να τους δείξετε πόσο απεριόριστος και εκπληκτικός είναι ο κόσμος».

Σήμερα, ύστερα από 10 χρόνια στην Ινδία, ποιος είναι ο απολογισμός; «Το μόνο πράγμα για το οποίο μετανιώνω είναι ότι έχω επικεντρωθεί εξαιρετικά στη δουλειά μου, που ξέχασα να ζω και να απολαμβάνω τα άλλα πράγματα στη ζωή μου. Είναι εύκολο να κολλάς στη δουλειά σου ξεχνώντας να γιορτάζεις όσα έχεις πετύχει μέχρι τώρα και να επιτρέψεις στον εαυτό σου να κάνει ένα μίνι διάλειμμα».

Dance me to the end of love

Η κίνηση, η δυναμικότητα, η ζωντάνια, το sexiness που αποπνέει με τον χορό και την ευλυγισία της σε μαγνητίζουν. «Ο χορός είναι μέρος του εαυτού μου, δεν μπορώ να ζήσω χωρίς αυτόν. Είναι ο τρόπος που συνδέομαι με τον Θεό, πολύ πνευματικός για

Η Elli AvrRam είναι κόρη του Έλληνα μουσικού Πάννη Αβραμίου και της Σουηδέζας ηθοποιού Maria Granlund, που είχε συμμετάσχει στη βραβευμένη με Όσκαρ ταινία «Φάνι και Αλέξανδρος» του Μπέργκμαν

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΜΕ ΤΟΟ
ΣΥΝΕΒΗ ΚΑΙ ΣΤΗΝ
ΙΝΔΙΑ, ΚΑΙ ΝΟΜΙΖΩ
ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΥΠΕΡΟΧΟ,
ΕΙΝΑΙ ΚΑΙΡΟΣ
ΝΑ ΞΕΚΑΘΑΡΙΣΟΥΝ
ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

μένα. Όταν χορεύω ξεχνάω τα πάντα γύρω μου. Χόρευα όλη μου τη ζωή (από τη κοιλιά της μητέρας μου για 9 μήνες) και θα συνεχίσω να χορεύω μέχρι την τελευταία μου πνοή. Πιστεύω ότι είναι η δύναμή μου και αυτό που με έχει βοηθήσει πολύ στην καριέρα μου ως ηθοποιού».

MeToo σε Ελλάδα και Ινδία

«Αυτός που με βοήθησε και με στήριξε στην καριέρα και το ταξίδι μου είναι ο Θεός. Δεν έχω υποστεί σεξουαλική παρενόχληση, ήμουν πολύ τυχερή και προστατεύθηκα. Πιστεύω ότι, όσο περισσότερο γνωρίζετε ποιοι είστε και τι ακριβώς πρεσβεύετε, τόσο περισσότερο θα μένετε αυτόματα προστατευμένοι από μη επαγγελματίες ανθρώπους. Να γνωρίζετε πάντα την αξία σας και να καταλάβετε ότι η ζωή είναι κάτι πολύ περισσότερο από μία συγκεκριμένη ταινία/δουλειά. Το κίνημα metoo συνέβη και στην Ινδία, και νομίζω ότι είναι πραγματικά υπέροχο, είναι καιρός να ξεκαθαρίσουν τα πράγματα».

Η Elli των 5 εκατομμυρίων followers

«Τα social media με έχουν βοηθήσει πολύ στην καριέρα μου, για να είμαι ειλικρινής. Το μεγαλύτερο μέρος της δουλειάς μου προήλθε από τους κινηματογραφιστές που βλέπουν κάτι στο Instagram μου και βρίσκουν αυτό που ενδεχομένως ψάχνουν. Επίσης, μου αρέσει να διασκεδάζω τους θαυμαστές μου και να εκφράζω αυτό που νιώθω και κάνω στη ζωή μου. Προσπαθώ να δείχνω ένα μείγμα δουλειάς και προσωπικής ζωής στον λογαριασμό μου».

Τα καινούργια πρότζεκτ

Ο νέος της ρόλος της θα είναι στη ταινία «Naane Veruven» στο Kollywood. «Αυτό τον καιρό είμαι πολύ ενθουσιασμένη που θα κάνω το ντεμπούτο μου στη βιομηχανία ταινιών Kollywood, με έναν από τους σούπερ σταρ, τον Dhanush. Άλλο ένα όνειρό μου που έγινε πραγματικότητα, γιατί πάντα θαύμαζα τη δουλειά του. Ο ρόλος μου στη ταινία «Naane Veruven» είναι ο πιο σκληρός στην καριέρα μου μέχρι στιγμής και ελπίζω να εκτιμηθεί από το κοινό».

Αυτήν τη στιγμή έχει στα σκαριά τέσσερις νέες ταινίες, δύο στο Bollywood, μία στο Kollywood και άλλη μία σε μια ινδική κινηματογραφική βιομηχανία που δεν έχει ανακοινωθεί ακόμη, οι οποίες θα κυκλοφορήσουν φέτος και του χρόνου. ●

Τι τρέχει με τον JOHNNY DEPP

στη ζωή του ηθοποιού

Του ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ

Τις τελευταίες εβδομάδες βλέπουμε να εξελίσσεται σε κανάλια και sites κάθε λογής, ένα σκληρό ριάλιτι που ξεπερνάει τα όρια του κακόγουστου και γίνεται το θρίλερ του να βλέπεις να καταρρέουν οι ζωές και οι καριέρες δύο ανθρώπων της σόουμπιζ που αποφάσισαν να ζήσουν μαζί κάτω από τα δεσμά ενός γάμου. Το πιο τρομαχτικό πράγμα που μπορεί να συμβεί σε διάσημους ανθρώπους μεθυσμένους από τη δόξα, την ομορφιά τους και ό,τι άλλο υπάρχει γύρω τους και μπορεί να καταποθεί ή να σνιφαριστεί.

Τα υπέροχα ζυγωματικά του 58χρονου Τζόνι Ντεπ, εμβληματικά της εικόνας του των 80s και της φήμης του ως ενός από τους καρδιοκατακτητές του Χόλιγουντ, μετά από δύο γάμους, τρεις αποτυχημένους αρραβώνες και πολλές θυελλώδεις σχέσεις με διάσημες, φαίνονται να έχουν κρεμάσει με όσα ακούγονται μέσα στην αίθουσα του δικαστηρίου της κομητείας Fairfax στη Βόρεια Βιρτζίνια όπου, από τις 11 Απριλίου, διεξάγεται η δίκη για την υπόθεση ενδοοικογενειακής βίας απέναντι στην ηθοποιό Άμπερ Χερντ. Ο Ντεπ κατέθεσε μήνυση για συκοφαντική δυσφήμιση εναντίον της Χερντ, ύστερα από δημοσίευμα της ηθοποιού στην εφημερίδα Washington Post, το 2018, όπου αναφερόταν στην κακοποίηση που υπέστη όσο ήταν παντρεμένη-χωρίς να κατονομάζει τον Ντεπ-και πώς επιβίωσε από αυτό που ζούσε.

Αίμα, δάκρυα, αλκοόλ και ξύλο

Όπως συμβαίνει συχνά, ο πρωταγωνιστής ερωτεύτηκε τη συμπρωταγωνίστρια στα γυρίσματα ταινίας (του «*Rum Diaries*», το 2011). «*Με φιλούσε στ' αλήθεια, με γλώσσα*» δήλωσε η Χερντ. Παντρεύτηκαν το 2015 και χώρισαν το 2016 αφού η Χερντ ζήτησε περιοριστικά μέτρα για ενδοοικογενειακή βία εναντίον του Ντεπ και τον κατηγορήσε για κακοποίηση. Ο ίδιος το αρνήθηκε, η λύση δόθηκε εξωδικαστικά λίγους μήνες μετά και το διαζύγιο εκδόθηκε επίσημα το 2017. Τώρα, όμως, η 35χρονη Χερντ βρίσκεται ξανά αντιμέτωπη με τον πρώην αγαπημένο της στην εκδίκαση της αγωγής που κατέθεσε ο ίδιος εις βάρος της για συκοφαντική δυσφήμιση, ζητώντας δεκάδες εκατομμύρια

δολάρια ως αποζημίωση. Η υπεράσπιση του Ντεπ περιγράφουν στο δικαστήριο ότι η Άμπερ Χερντ, «*ένα βαθιά προβληματικό άτομο*», ήταν εκείνη που προσέγγισε ερωτικά τον ηθοποιό, φλερτάροντάς τον και κολακεύοντάς τον, κάτι που το κάνει συχνά, υποστήριξαν, αφού επιδιώκει τη δημοσιότητα και τους ισχυρούς άντρες. Όσο όμως προχωρούσε η σχέση, η ίδια έγινε σκληρή και απότομη, άρχισε να τον προσβάλλει και να του μιλά υποτιμητικά. «*Ασκούσε σωματική βία, του πετούσε πράγματα, τον χτυπούσε, τον αποκαλούσε δειλό, του έλεγε ότι δεν ήταν άνδρας επειδή δεν καθόταν να τσακωθεί μαζί της*». Τον περιέγραψε σαν έναν άνθρωπο γεμάτο οργή που ξεσπούσε σε βία όταν, από το πολύ αλκοόλ, δεν μπορούσε να ολοκληρώσει μία ερωτική επαφή μαζί της. «*Ήταν σαν ένας δαίμονας του οποίου τα βίαια ένστικτα ενισχύονταν από το αλκοόλ*». Ο Ντεπ, στη διάρκεια της δίκης, πάντα άψογα ντυμένος κάθεται σιωπηλός και ζωγραφίζει σε ένα μπλοκ - μάλιστα σε κάποια στιγμή έδειξε στον δικηγόρο του με υπερηφάνεια αυτό που σχεδίασε, ενώ η δίκη συνεχιζόταν.

Μερικές φορές ξέσπασε σε γέλια, μαζί με το ακροατήριο, όταν κατέθεσε ο θυρωρός του σπιτιού τους, μέσω βιντεοκλήσης, μέσα από το αυτοκίνητό του, ατιμίζοντας με ηλεκτρονικό σιγάρο, και σε μία άλλη στιγμή της κατάθεσης όταν ο σωματοφύλακός του, στην ερώτηση αν «*ο κ. Ντεπ ούρνησε ποτέ στο φουαγιέ της κατοικίας τους*» απάντησε ότι «*αν είχα δει το πέος του κυρίου Ντεπ, σίγουρα θα το θυμόμουν*». Η υπεράσπιση του ηθοποιού προσπαθεί να δείξει ότι η Άμπερ Χερντ έχει ψυχολογικά προβλήματα από τον τρόπο που αντιμετωπίζει αυτή τη δίκη (ξαφνικά χαμόγελα που το ίδιο απότομα μετατρέπονται σε σκυθρωπή έκφραση, όταν αντιλαμβάνεται τις κάμερες, ή ότι προσπαθεί να ντύνεται όπως ο Τζόνι Ντεπ, κάτι που συνθίχεται σε συγκεκριμένες ψυχολογικές διαταραχές.

Στη δίκη η αδερφή του σαρ κατέθεσε ότι είχαν δύσκολα παιδικά χρόνια με έναν τρυφερό αλλά άφαντο πατέρα και μία σκληρή, βίαιη μητέρα. Τα πράγματα όμως έγιναν χειρότερα με τις άλλες περιγραφές της βίας στην κοινή ζωή των δύο ηθοποιών. Ξυλοδαρμοί, καταστροφές μέσα στο σπίτι, γραμμές κόκας αφημένες επάνω στα τραπέζια, πολύ αλκοόλ, σπασμένα γυαλιά, μπουκάλια να εκσφενδονίζονται και από τις δύο πλευρές (ένα μπουκάλι βότκας έκοψε την άκρη από το μεσαίο-τι ειρωνεία!- δάχτυλο του Ντεπ και

το έδειχνε στους φωτορεπόρτερ ακριβώς σαν να τους έλεγε go f***k yourselves. Για την ιστορία, το κομμάτι του δάχτυλου το βρήκε ο σεφ με την υπηρέτρια που, αργότερα, καθάριζαν την κουζίνα). Η Χερντ τον κατηγορήσε ότι την κακοποιούσε σεξουαλικά με ένα μπουκάλι («*ευχόμενοι να μην είναι σπασμένο*»), ότι της έσκιζε το εσώρουκο και έψαχνε με τα δάχτυλά του για ναρκωτικά μέσα της, ενώ ο Ντεπ είπε ότι βρήκε στο κρεβάτι του περιττώματα που είχε αφήσει η Χερντ («*το μόνο που μπόρεσα να κάνω ήταν να βάλω τα γέλια*» είπε). Η δίκη θα ολοκληρωθεί στις 21 Μαΐου.

Οι γυναίκες στο πλευρό του

Οι θαυμαστές του Ντεπ είναι δυναμικά στο πλευρό του, διοργανώνοντας hashtags και ράλι υποστήριξης στον ηθοποιό, πιέζοντας την κινηματογραφική παραγωγή να γυρίσει ακόμα μία ταινία «*Πειρατές της Καραϊβικής*» μαζί του - κάτι που το θέλει πια και ο ίδιος, παρά τις αρχικές του αντιρρήσεις ότι βαρέθηκε τον ρόλο. «*Πιστεύω ότι αυτός ο ρόλος πρέπει να έχει ένα τέλος που του αξίζει*», δηλώνει. Επιπλέον, πιέζουν με μοϊκοτάζ την παραγωγή του φιλμ «*Aquaman*» που γυρίζεται τώρα, να κόψει τις σκηνές της Άμπερ Χερντ (ήδη οι παραγωγοί δήλωσαν ότι ο συνολικός χρόνος της Χερντ επί της οθόνης δεν θα ξεπερνάει τα 10 λεπτά). Η **Γουαϊνόν Ράιντερ** και η **Βανέσα Παραντί**, δύο από τους μεγάλους κωμικούς της ζωής του Ντεπ, στάθηκαν δημοσίως το πλευρό του: «*Σοκαρίστηκα, μπερδεύτηκα και αναστατώθηκα όταν άκουσα τις κατηγορίες εναντίον του*» είπε η Ράιντερ που ήταν κάποτε αρραβωνιασμένη μαζί του. «*Είλικρινά, τον ξέρω μόνο ως έναν πολύ καλό άνθρωπο - έναν απίστευτα στοργικό, εξαιρετικά περιποιητικό τύπο, που ήταν τόσο πολύ προστατευτικός με εμένα και τους ανθρώπους που αγαπούσε και ένιωθα πολύ, πολύ ασφαλής μαζί του*». Η Παραντί, η μητέρα των δύο παιδιών του Ντεπ, είπε: «*Αυτό δεν μοιάζει με τον αληθινό Τζόνι που έχω γνωρίσει... Είναι ένα μεγάλο ψέμα, γιατί ο Τζόνι έχει βοηθήσει πάρα πολλά άτομα στην προσωπική και επαγγελματική του ζωή, με καλοσύνη και γενναιοδωρία*».

Το μέρος που πήρε ακόμα και η ξεχασμένη πρώτη σύζυγός του, η **Λόρι Αν Άλισον**, την οποία είχε γνωρίσει μέσω του αδερφού της, του μπατίστα στην μπάντα που είχε ο νεαρός Ντεπ, τους The Kids, στην πόλη που γεννήθηκε, το Μίραμαρ της Φλόριντα. Στον γάμο τους, ο Τζόνι ήταν 20 κι εκείνη 25. Όταν το γκρουπάκι άρχισε να γνωρίζει

Ο Τζόνι Ντέπ ως ηθοποιός και σκηνοθέτης στα γυρίσματα της ταινίας του «The Brave» την εποχή (1997) που μπορούσε ακόμα να καπνίζει ένα τσιγάρακι χωρίς βάσανα

ΤΟ
ΚΟΜΜΑΤΙ
ΤΟΥ
ΔΑΧΤΥΛΟΥ
ΤΟ ΒΡΗΚΕ
Ο ΣΕΦ
ΜΕ ΤΗΝ
ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ
ΠΟΥ
ΚΑΘΑΡΙΖΑΝ
ΤΗΝ
ΚΟΥΖΙΝΑ

κάποια επιτυχία, μετακόμισαν στο Λος Άντζελες. Η Λόρι ήθελε να γίνει τραγουδίστρια και είχε όνειρα, αλλά όταν παραβρέθηκε σε μία σκοποβολή χωρίς να έχει πάρει την κατάλληλη προφύλαξη, έχασε την ακοή της από το αριστερό της αυτί. Άρχισε να δουλεύει σαν μακιγιέζ και ο Τζόνι έκανε τηλεπωλήσεις για στιλό. Ο γάμος δεν κράτησε πολύ. Ήταν όμως εκείνη που τον έκανε να ξεκινήσει την καριέρα του στις σόουμπιζ, όταν τον σύστησε στον νέο καλό της φίλο, τον Νικόλας Κέιτζ. Έγιναν «φιλαράκια στο πιετό» και ο Κέιτζ πήρε τον Ντεπ μαζί του για ακρόαση για την ταινία «Εφιάλτης στο Δρόμο με τις Λεύκες». Μετά το διαζύγιο με την Αλίσον, στο πλευρό του Ντεπ βρέθηκε η πανέμορφη **Σέριλιν Φεν**, γνωστή από την τηλεοπτική μυστηριώδη σειρά «*Twin Peaks*» (διάσημη η σκηνή της όπου υπερηφανεύεται ότι μπορεί με τη γλώσσα της να δέσει κόμπο το κοτσάνι ενός κερασσιού). Όταν ο Ντεπ έγινε διάσημος από την τηλεοπτική νεανική σειρά «*21 Jump Street*» άφησε τη Σέριλιν κι άρχισε να βγαίνει με την σαρ του «*Dirty Dancing*», την **Τζένιφερ Γκρέι**.

Οι τρεις μεγάλοι του έρωτες

Όπως όμως ομολόγησε ο ίδιος, οι τρεις μεγάλοι έρωτες της ζωής του ήταν η Γουινόνια Ράιντερ, η Κέιτ Μος και η Βανέσα Παραντί. Ήταν εκείνες «που άφησαν το σημάδι τους».

ΓΟΥΑΪΝΟΝΑ ΡΑΪΝΤΕΡ

Έρωτας με την πρώτη ματιά, το 1989, στην προμέρα της ταινίας «*Μεγάλες μπάλες φωτιάς*» στην οποία συμπρωταγωνιστούσε η 17χρονη Γουαϊνόνια, δίπλα στον Ντένις Κουέιντ. Άρχισαν να βγαίνουν, η οικογένεια της Ράιντερ τον δέχτηκε και μετακόμισαν μαζί στο ίδιο σπίτι, στη Νέα Υόρκη και αργότερα στο Μπεβερλι Χιλς. Η δημοφιλία τους σαν ζευγάρι απογειώθηκε όταν πρωταγωνίστησαν στη θρυλική ταινία «*Ο Ψαλιδοχέρης*» του Τιμ Μπάρτον, δίνοντας έναν σκοτεινό και ρομαντικό τόνο στον έρωτά τους. Ο Ντεπ χτύπησε ακόμα και τατουάζ στο χέρι του, «*Winona Forever*», γενναία πράξη τότε που ακόμα το τατουάζ ήταν για σκοτεινούς και σκληρούς. Τον τρίτο χρόνο της σχέσης τους όμως, το 1993, το ζευγάρι χώρισε ενώ η φρενίτιδα των μίντια τους ακολουθούσε παντού. Αμέσως μετά η Ράιντερ έπεσε βαριά στο αλκοόλ και το κάπνισμα, κινδυνεύοντας μάλιστα και η ζωή της όταν έβαλε φωτιά σε δωμάτιο ξενοδοχείου, επειδή την πήρε ο ύπνος ενώ κάπνιζε. Έγινε παράξενη στη συμπεριφορά της, συνελήφθη να κλέβει σε ένα κατάστημα, είχε πολλές ψυχολογικές μεταπτώσεις και η καριέρα της δεν πήγε, για ένα διάστημα, τόσο καλά. Ο Τιμ Μπάρτον, που τον σκηνοθέτησε σε πολλές ταινίες του, έλεγε ότι ποτέ ξανά δεν θα ήταν ο ίδιος. Η Γουαϊνόνια του είχε αφήσει ένα σκοτεινό σημάδι μέσα του, σαν να του είχε πάρει την ψυχή και την αγάπη. Το τατουάζ «Γουαϊνόνια για πάντα» τώρα το είχε αλλάξει σε «*Wino forever*».

ΚΕΪΤ ΜΟΣ

Ο Ντεπ είχε αρχίσει να βολτάρει στην άγρια πλευρά του δρόμου κι εκεί συνάντησε ένα γνήσιο παιδί αυτής της ράτσας: το σούπερ μόντελ «της διπλανής πόρτας», την κατά-11-χρόνια-μικρότερή του Κέιτ Μος. Συναντήθηκαν σε ένα στέκι του Ιστ Βίλατζ, το Καφέ Ταμνάκ, το 1994. Στις 15 Φεβρουαρίου 1994, μια εβδομάδα μετά την πρώτη συνάντησή τους, ο Τζόνι και η Κέιτ εμφανίστηκαν ως ζευγάρι, όταν είχαν πάει σε ένα φιλανθρωπικό πάρτι υπέρ της «Εκπαίδευσης για τον Εθισμό στα Ναρκωτικά» στο Λος Άντζελες. Σχεδόν αμέσως μετά μετακόμισε μαζί του. Ήταν τόσο ερωτευμένος τρελά μαζί της ώστε μία μέρα, λέει η ίδια, της ►

1] Με την Κέιτ Μος το 1994 στη Νέα Υόρκη. 2] Με τη Βανέσα Παραντί το 2006 στο Παρίσι. 3] Με τη Γουαϊνόν Ράιντερ το 1990 στο Λας Βέγκας 4] Με την Άμπερ Χερντ στο Culver City, California.

προσέφερε ένα διαμαντένιο κολιέ σφηνωμένο ανάμεσα στους γλουτούς του πισινού του. Ο Ντεπ είχε υποστηρίξει ενθουσιασμένος στον Τύπο ότι αυτός και η Κέιτ είχαν κάνει σεξ σε κάθε μία από τις 63 σουίτες και μπανγκαλούς του πολυτελούς Σατό Μορμόντ της Σάνσετ Μπούλε-βαρντ και ότι στα γενέθλιά της είχε γεμίσει μία μπανιέρα με σαμπάνια για χάρη της. Η αλήθεια είναι ότι ακόμα και για το «πανηγύρι της ματαιοδοξίας» που ήταν τα 90s, κάτι τέτοια ήταν κακόγουστα. Κανένας όμως δεν αποκάλυψε ποτέ τον Τζόνι Ντεπ καλόγουστο. Η σχέση με τη Μος είχε και την άγρια πλευρά της. Οι φήμες για έξαλλους καβγάδες και ουρλιαχτά ανάμεσά τους έγιναν ακόμα πιο γνωστές όταν, το 1994, κάποιοι κάλεσαν την αστυνομία στο Ξενοδοχείο Μαρκ του Άπερ Γουέστ Σάιντ, όπου βρήκαν την Κέιτ Μος σε «πιθανώς μεθυσμένη» κατάσταση και τον Ντεπ να έχει κάνει θρύψαλα την προεδρική σουίτα μετά από καβγά τους. Ο ίδιος δικαιολογήθηκε για τα σπασμένα λέγοντας ότι βρήκε ένα αρμαντίλο κρυμμένο στην ντουλάπα τους και προσπαθούσε να το πιάσει (δεν βρέθηκε ποτέ κανένα ζωάκι τέτοιο στο δωμάτιο). Συνελήφθη με την κατηγορία «εγκληματικής αταξίας» και χρεώθηκε 9.767 δολάρια για φθορές στο ξενοδοχείο. Σε κάποιο άλλο καβγά, είπαν ότι τσακώθηκαν σε ένα εστιατόριο του Λονδίνου και στη συνέχεια αποφάσισαν να κάνουν μια εκκευρία προσπαθώντας να κάνουν έρωτα ακριβώς πάνω στο τραπέζι του εστιατορίου, για να το δουν όλοι,

ανάμεσα στα βουνά των σπασμένων πιάτων. Όταν ο σταρ απέκτησε το δικό του κλαμπ, το Βάιπερ Ρουμ, της έκανε ένα δώρο-έκπληξη γενεθλίων. Άνοιξε τις κουρτίνες και από πίσω βρίσκονταν όλοι οι αγαπημένοι της άνθρωποι: η μαμά, ο μπαμπάς, ο Τζον Γκαλιάνο. Όλοι είχαν έρθει από μακριά – από το Λονδίνο, τη Νέα Υόρκη. Και τότε ο Τζόνι της είπε: «Πάμε για δείπνο, φόρεσε ένα φόρεμα». Εκείνη απάντησε ότι δεν έχει άλλο εκτός από αυτό που φορούσε, ένα μακρύ σατέν φόρεμα. Εκείνος πήρε ένα ψαλίδι και το έκοψε μέχρι τα γόνατα. Η Κέιτ λέει ότι ακόμα κρατάει εκείνο το κομμένο κομμάτι, «ήταν σαν την αγάπη μας, αληθινό. Κάτι απολύτως άγριο. Και μόνο αυτός μπορεί να εκπλήσσει». Ο Ντεπ ήταν ήδη ένας καλτ ηθοποιός και η Μος ένα από τα πιο διάσημα πρόσωπα της μόδας. Η σχέση, αν μη τι άλλο, ήταν ζωντανή και γεμάτη ένταση. Ήταν το είδος της σχέσης που λένε στους φωτορεπόρτερς «φακ γιου» και αυτό προκαλεί ακόμα περισσότερα φλας. Η Μος είχε γίνει τοπ μοντέλο από τα 14 της και στα 20 της είχε ήδη κερδίσει το πρώτο της εκατομμύριο δολάρια. Ήταν η εποχή της σικ ανορεκτικής, η εποχή των Κάλβιν Κλάινς σε υπέρροχες ασπρόμαυρες φωτογραφίες. Η ανορεξία σύντομα έδωσε τη θέση της στο σικ της κοκαίνης, στα σκισμένα ρούχα, στο πάρτι μέχρι τελικής πτώσης και στην προκλητική συμπεριφορά. Τα ταμπλόιντ είχαν αρχίσει να αποκαλούν τη σχέση τους «το ρομάντζο της κοκαίνης». Οι «Πειρατές της Καραϊβικής» και οι ακόμα

ΕΚΛΑΙΓΑ
ΕΠΙ ΜΙΑ
ΕΒΔΟΜΑΔΑ
ΟΤΑΝ
ΧΩΡΙΣΑ ΜΕ
ΤΗΝ ΚΕΪΤ

μεγαλύτερες αμοιβές για τον Ντεπ, περίμεναν στη γωνία. Όταν χώρισαν το 1998, η Μος είπε «Κανένας δεν θα αγαπήσει τον Τζόνι όπως εγώ... Χρόνια και χρόνια γεμάτα δάκρια, αχ πόσα δάκρια!». Το ίδιο και ο Τζόνι: «Εκλαιγα επί μία εβδομάδα όταν χώρισα με την Κέιτ». Και μετά γνώρισε τη Βανέσα Παραντί και μετακόμισε στη Γαλλία.

ΒΑΝΕΣΑ ΠΑΡΑΝΤΙ

Όπως συνήθως, όταν γνώρισε την ηθοποιό, τραγουδίστρια και μοντέλο Βανέσα Παραντί, «ήταν έρωτας με την πρώτη ματιά», ενώ βρισκόταν στο Παρίσι, το 1998, γυρίζοντας την ταινία «Η Ένατη πύλη» του Ρομάν Πολάνσκι. Την πρωτοείδε σε μία εκδήλωση στο ξενοδοχείο Κόστες. «Φορούσε ένα φόρεμα με όλη την πλάτη της έξω, είδα εκείνη την πλάτη κι εκείνον τον λαιμό και μετά γύρισε και είδα κι εκείνα τα μάτια, και – μπουμ!», όπως περιέγραψε εκείνος τη σκηνή του κεραυνοβόλου έρωτά τους. «Η ζωή μου ως εργένης είχε τελειώσει». Η σύνδεση που ένιωσαν και οι δύο ήταν ισχυρή, «την είδα», λέει, «και σκέφτηκα, τι μου συμβαίνει». Κι έτσι το αποφάσισε: Είχε έρθει ο καιρός να ηρεμήσει, να τακτοποιηθεί στη Γαλλία. Στις 27 Μαΐου 1999 το ζευγάρι απέκτησε την κόρη τους, Λίλι Ρόουζ Ντεπ, κάτι που εδραίωσε για πάντα τον δεσμό του με τη Βανέσα. Στις 9 Απριλίου 2002 απέκτησαν τον Τζον Κρίστοφερ «Τζακ» Ντεπ τον Γ'. Το ζευγάρι έγινε δημοφιλές στους φωτογράφους και στα κόκκινα χαλιά φαίνονταν χαλαροί και ευτυχισμένοι. Ο Ντεπ έλεγε σε συνεντεύξεις του: «Τα παιδιά είναι πραγματικά θεμέλια, ένα ισχυρό μέρος για να σταθείς στη ζωή, στη δουλειά, σε όλα... Η πατρότητα δεν ήταν συνειδητή απόφαση. Ήταν μέρος της υπέροχης βόλτας που ζούσα. Ήταν το πεπρωμένο».

Ο Ντεπ και η Παραντί δεν παντρεύτηκαν ποτέ. Αποφάσισαν να αποφύγουν τις τυπικότητες και να ζήσουν μία ήσυχη, οικογενειακή ζωή – κάτι που φαινόταν να έχει απεγνωσμένα ανάγκη το κουρασμένο πάρτι-άνιμαλ μέσα στον σταρ-, ενώ η σχέση έδειχνε να αντέχει, χρόνο με τον χρόνο, μέσα σε μία πόλη και σε μία εποχή που τα διαζύγια ήταν το νέο μαύρο. Το 2010 είχε πει σε μία συνέντευξή του ότι απλώς «δεν βρήκε ποτέ τον εαυτό μου να χρειάζεται αυτό το κομμάτι χαρτί. Ο γάμος είναι πραγματικά μία σχέση από ψυχή σε ψυχή, από καρδιά σε καρδιά. Δεν χρειαζόσαι κάποιον να πει, εντάξει είσαι παντρεμένος».

Ήταν η εποχή που ο Τζόνι πέρασε από το να παίζει ιδιόρρυθμους, αρτίστικους κινηματογραφικούς ρόλους, σε ένα από τα πιο διάσημα franchise της Disney. Ως ο θρυλικός Τζακ Σπάρου στις ταινίες των «Πειρατών της Καραϊβικής», ανέβηκε σε νέα ύψη φήμης και πλούτου. Η ζωή ήταν πλουσιοπάροχη, ανάμεσα στην έπαυλη στο Χόλιγουντ, δύο σπίτια στη Γαλλία, το γιοι τους και το ιδιωτικό νησί του Ντεπ στην Καραϊβική που ονομάζεται Little Hall's Pond Cay. Αργότερα θα δήλωνε ότι από αυτή την περιουσία του «έκλεψαν 650 εκατομμύρια οι μάννατζερς και οι επιχειρήσεις τους». Η σχέση κράτησε 14 χρόνια. Τον Ιούνιο του 2012 αποφάσισαν να χωρίσουν «σαν φίλοι» δημοσιεύοντας μία κοινή δήλωση: «Παρακαλούμε, σεβαστείτε την ιδιωτική ζωή μας και, το πιο σημαντικό, την ιδιωτική ζωή των παιδιών μας». Ο Τζόνι σχεδίαζε να παραδώσει το τεράστιο ποσό των 150 εκατομμυρίων δολαρίων για τον χωρισμό του στη Βανέσα. Εκείνη την εποχή ο δικηγόρος του είχε πει ότι «επειδή δεν είναι παντρεμένοι, ο ένας σύντροφος θα έπρεπε να υποβάλει πολιτική αγωγή και να πάει στο δικαστήριο», αλλά ο Τζόνι προτίμησε να μην αντιδικήσει και αντ' αυτού συμφώνησε με το ποσό.

Έναν χρόνο νωρίτερα, εκείνος είχε αρχίσει να βλέπει την Άμπερ Χερντ. ●

paul frank.[®] eyewear

PRIME
OPTICS
www.paulfrank.it

BENETTON

Τσάντα ώμου, σχέδιο Jean-Charles de Castelbajac, €40

SWATCH

Ρολόι C-Pink, σειρά Bioceramic, €130

MODIVO

Σακάκι YAS €66

TEZENIS

Μπικίνι, топ €14,99/σλιπ €10,99

SPECTRUM '22

Πώς διαβάζει τα χρώματα το ανθρώπινο μυαλό:

Μπλε/ροζ = ηρεμία

Κόκκινο/κίτρινο = πεινάω

Γκρι σχεδόν μαύρο =

το χρώμα που βλέπουμε

όταν κλείνουμε τα μάτια

Λευκό = το πιο σίγουρο χρώμα

για την αποφυγή ατυχημάτων

στον δρόμο

Μαύρο/λενκό = τα χρώματα

που δυσκολεύεται να θυμάται

το μυαλό

NEW ERA

Καπέλο jockey

FALCONERI

Μεταξωτή μπλούζα λαιμόκοψη €128

KARL LAGERFELD

Bucket καπέλο από τη συλλογή Karl x Smiley €85

PENNYBLACK

Δίχρωμο φόρεμα με κουμπιά €195

THAT GORILLA BRAND

Ανδρικό T-shirt €39,99

ERES

Μπικίνι Azur €190

PRIME OPTICS

Γυαλιά ηλίου Paul Frank

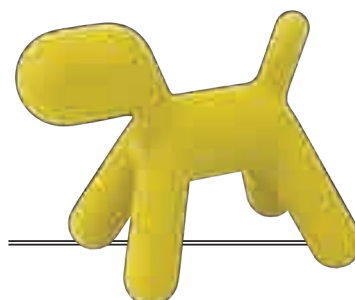
ENVIE SHOES

Εσπαντρίγιες €69

YAMAMAY

Σατινέ σορτς €19,95

ZOUMBOULAKIS GALLERIES

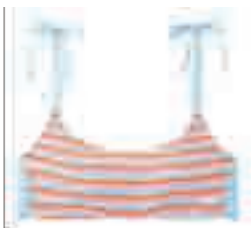
Διακοσμητικός σκύλος €55

intimissimi

Italian lingerie

Cotton bras up to 7B,
from 21,90€

TEZENIS

Μπικίνι, топ €14,99/
σλιπ €10,99

Style

DESIGUAL

Ψάθινο καπέλο

PEDRO GARCIA

Παπούτσια €422

G-STAR RAW

Κοντομάνικη μπλούζα €39,95

DELUX

Γυαλιά ηλίου
Bottega Veneta

MAMUSH GALLERY

Γλυπτό του Αντώνη
Καστρινάκη €160

KARL LAGERFELD

Τσάντα ώμου €345

Γραμμές Υποστήριξης

Το ριγέ σε κάνει και νοιώθεις χαρούμενη

MISSONI

Υφασμάτινο
παντελόνι €590

Δεν
μπορείς να
αλλάξεις
τις γραμμές
μιας λεο-
πάρδαλης.
(Al Gore)

SWATCH

Ρολόι Big Bold
Bioceramic Arctic,
συλλογή Colours
of Nature, €135

SUGARFREE

Μπικίνι ριγέ

INTIMISSIMI

Βαμβακερό παντελόνι €32,90

CONVERSE

Sneakers €99,95

The denim era

Ρούχα που
θα ζήσουν
για πάντα στην
ντουλάπα σου

@elenpav

Ραφαέλα Ψαρρού

Η G-Star έχει καταφέρει από το 1989 να ελαχιστοποιήσει το αντίκτυπο της παραγωγής στον πλανήτη, κάνοντας το denim, που είναι αναπόσπαστο κομμάτι κάθε ντουλάπας, πλήρως sustainable. Στη σεζόν ss22 παρουσιάζει genderless γραμμές, high fashion αισθητική, πρωτοπόρες υφές και all season breathable denim. Βασισμένη σε μια form follows function λογική η κολεξιόν δίνει αυτοπεποίθηση στη σύγχρονη γυναίκα που δεν θυσιάζει την άνεσή της και δεν φοβάται να βρει μια sexy πλευρά στα oversized fits. Όπως κάθε σεζόν η χρωματική παλέτα κυμαίνεται μεταξύ τριών αποχρώσεων που διακρίνονται σε όλα τα κομμάτια της συλλογής. Το λαδί, το dusty pink και το πράσινο της μέντας εμφανίζονται είτε σε κυρίαρχη μορφή είτε σε λεπτομέρειες, δίνοντας μια αίσθηση συνοχής, την οποία συμπληρώνει το mix and match στοιχείο. Από τις αγαπημένες μας εμφανίσεις με G-Star Raw είναι αυτή της **Ραφαέλας Ψαρρού** που συνδυάζει θηλυκότητα και sporty style.

KENTRIKH DIAΘESH Sport & Fashion Freedom • 2120003710
@gstarraw_greece

LOEVES/522 ©VICTOR VIRGILE/GAMMA-RAPHO VIA GETTY IMAGES

TOMS
Πέδιλα
Mallow €70

Style

PRIME OPTICS
Γυαλιά ηλίου
Ana Hickman

CALZEDONIA
Μπικίνι, топ €20/
σλιπ €20

ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΠΕΝΑΚΗ

Μεταξωτές μάσκες ύπνου της
Χριστιάνας Βαρδάκου με γέμιση
αποξηραμένης λεβάντας και
σπόρους chia €65/τμχ.

NIKE SWIM
Ολόσωμο μαγιό €48

90s: Rave On!
Όταν τα καλύτερα πάρτι γίνονταν σε φάρμες

TED BAKER
Στέκα μαλλιών €26

DESIGUAL
Φόρεμα με τιράντα

THE MALL ATHENS
Παντόφλες CROCS €49

CALZEDONIA
Κοντές κάλτσες €6/ζευγ.

CONVERSE
Σακίδιο πλάτης €39,90

Η ΓΕΝΙΑ ΤΩΝ '90s: Η τελευταία γενιά που έβγαζε φωτογραφίες σε χαρτί.

Η νέα Tezenis Beach Collection έχει pop χρώματα, ρετρό σχέδια και ανέμελο στιλ. Τα φωτεινά χρώματα και τα ψιγδεδικά prints

από τη δεκαετία των '70s στολίζουν μαγιό με διαφορετικές εφαρμογές, από sporty μέχρι κλασικά triangle top με δεσίματα.

Το ύφασμα με wet-look κάλυψη από τις shiny σειρές δίνει λάμψη σε κάθε εμφάνιση και τα αγαπημένα μας χρώματα – ροζ, baby blue

και πορτοκαλί, φέρνουν έξτρα ζωντάνια στην παραλία. Όλα τα μαγιό είναι φτιαγμένα από ανακυκλωμένη μικροΐνα, αποδεικνύοντας

τη δέσμευση της Tezenis απέναντι στο περιβάλλον και τη βιωσιμότητα. Αυτό το καλοκαίρι θα είναι χαρούμενο και πολύχρωμο.

Αυτό το καλοκαίρι θα είναι

TEZENIS
www.tezenis.com/gr

M SHOP

Ξύλινη βεντάλια, δημιουργία της Λουκίας αποκλειστικά για το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, €90
© GEORGE KALFAMANOLIS

Style

SALVATORE FERRAGAMO

Υφασμάτινη μπαλαρίνα €630

THE MALL ATHENS

Ψάθινη τσάντα
Mat Fashion

G-STAR RAW

Αμάνικη μπλούζα €49,95

PRIME OPTICS

Γυαλιά ηλίου
Paul Frank

Καλοκαίρι από ψάθα

Όλα στο χρώμα της άμμου

PENNYBLACK

Ψάθινο καπέλο €80

SISLEY

Τζιν σορτς

THAT GORILLA BRAND

Ολόσωμο μαγιό €89,99

ERES

Μπικίνι Divinite €245

PENNYBLACK

Ψάθινα παντοφλάκια
€175

Ελπίδα είναι να αγοράζεις
ψάθινο καπέλο τον χειμώνα.
(Αγνώστου)

ECOALF

Σαγιονάρες €49

SWATCH

Ρολόι Big Bold
Bioceramic Desert,
συλλογή Colours of
Nature, €135

INTIMISSIMI

Μεταξωτό slip dress €119,90

ISABEL MARANT S/S22 ©PETER WHITE/GETTY IMAGES

Αυτό το
καλοκαίρι
θα είναι
BEE CERA

Τα προϊόντα **BEE CERA** συνδυάζουν την παραδοσιακή κοσμετολογία με τις σύγχρονες τεχνικές. Βασικό συστατικό των προϊόντων είναι το 100% φυσικό κερί μέλισσας με αντιφλεγμονώδεις και αντισηπτικές ιδιότητες που επούλώνει και προστατεύει την επιδερμίδα από την πρόωση γήρανση. Μια πλήρης περιποίηση προσώπου χρειάζεται καθαρισμό, απολέπιση και ενυδάτωση. Το γαλάκτωμα ντεμακιγιάζ για πρόσωπο και μάτια απομακρύνει τους ρύπους

και το μακιγιάζ ενυδατώνοντας παράλληλα το δέρμα. Η κρέμα απολέπισης προσφέρει βαθύ καθαρισμό, μειώνει τις δυσχρωμίες και τις πανάδες και βελτιώνει την ελαστικότητα του δέρματος. Η περιποίηση ολοκληρώνεται με τη μάσκα με πράσινο άργιλο που προσφέρει βαθιά ενυδάτωση τονώνοντας και συσφίγγοντας την επιδερμίδα. Όλα τα προϊόντα **BEE CERA** είναι δερματολογικά ελεγμένα και κατάλληλα για όλους τους τύπους δέρματος.

Τα προϊόντα διατίθενται αποκλειστικά στα φαρμακεία
www.beecera.gr

BEE CERA
ΦΥΣΙΚΑ ΚΑΛΥΝΤΙΚΑ ΜΕ ΚΕΡΙ ΜΕΛΙΣΣΑΣ

ΕΙΝΑΙ -CORE,

ΕΙΝΑΙ ΣΤΗ ΜΟΔΑ

ΟΙ ΔΗΜΟΦΙΛΕΣΤΕΡΕΣ
-CORE ΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ
ΜΟΔΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ
GEN Z ΓΕΝΝΙΟΥΝΤΑΙ
ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ
TIK TOK COUTURE

Της ΒΑΓΙΑΣ ΜΑΤΖΑΡΟΓΛΟΥ

Κάποτε οι νέες τάσεις προέκυπταν στα ατελιέ των σχεδιαστών και στα περιοδικά, ενώ τον τόνο έδιναν και οι δρόμοι. Πλέον γεννιούνται και στα social media. Το Tik Tok μέσα σε μια τριετία δημιούργησε άπειρα trends συμπληρώνοντας τα fashion λεξικά με λήμματα που έχουν δεύτερο συνθετικό το -core, μια κατάληξη που προέρχεται από τη γαλλική λέξη «coeur» και σημαίνει καρδιά. Καθώς τα πιτσιρίκια της Gen Z ενηλικιώνονται μέσα από οθόνες και φιλοδοξούν να δημιουργήσουν το επόμενο viral, βρήκαν στην πλατφόρμα πεδίο έκφρασης λαμπρό. Αναζητώντας απεγνωσμένα την ταυτότητα και τον ενδυματολογικό κώδικα για το επόμενο τους βίντεο, ψάχνουν στην ντουλάπα των μεγάλων αδελφών και των γονιών, στα e-shops και τη fast fashion, στις αγαπημένες τους τηλεοπτικές σειρές και τα λατρεμένα τους διαβάσματα, στα ηλεκτρονικά τους παιχνίδια και τις φαντασιώσεις τους. Και κάπως έτσι γεννήθηκαν οι πιο δημοφιλείς -core τάσεις που συνθέτουν, κατ' αναλογία με την haute, την Tik Tok couture.

1 FAIRYCORE Αλαφροΐσκιωτες και αλλοπαρμένες

► Στιλ με προέλευση κατευθείαν από παραμύθια με νεράιδες αλλά και ξωτικά. Θέλει τους οπαδούς του σαν πλάσματα από σελίδες της Σταχτοπούτας ή του Τόλκιν. Αδελφάκι των goblincore και dragoncore, έχει ένα φωτεινό και ένα σκοτεινό πρόσωπο. Θέλει δαντέλα αλλά και δερμάτινα λουριά. Αντανakλά την κομψότητα και την καλοκαγαθοσύνη (νεράιδα) αλλά και την εκκεντρικότητα και τη σκανδαλιά (ξωτικό). Στους κύκλους του θα δεις από ατίθασες χαίτες, οξυζενερισμένα φρύδια και smoky eyes μέχρι ρομαντικά ροδαλά μάγουλα και ψεύτικες, ζωγραφισμένες φακίδες. Το fairycore σάρωσε στο φετινό Met Gala, με την Κένταλ Τζένερ, την Μπέλα Χαβντίντ και την Ολίβια Ροντρίγκο να το υπηρετούν με συνέπεια.

2 NORMCORE

Η κανονικότητα είναι
η νέα επανάσταση

► Ως όρος περιγράφει μια τάση που υπήρχε, υπάρχει και θα υπάρχει εις τους αιώνες των αιώνων: το ανεπιτήδευτο, ουδέτερο, νορμάλ ντύσιμο. Οι οπαδοί του normcore δεν ντύνονται με ό,τι βρουν μπροστά τους, αλλά συνειδητά και με επιμέλεια ενορκηστρώνουν μια αόρατη στιλιστικά εικόνα. Τα ρούχα-ασπίδες είναι casual, genderless, χωρίς λογότυπα και στάμπες. Το normcore θεωρείται μια ακτιβιστική, ριζοσπαστική τάση απέναντι στις επίμονες in και out επιταγές της μόδας. Μετά την πανδημία τείνει να γίνει η μένιστριν επιλογή. Στους δρόμους όμως, όχι στο Tik Tok, που το ζητούμενο είναι η εξτραβαγκάνζα.

3 COTTAGECORE

Μια βοσκοπούλα αγάπησα

► Του Πέτρου Κωστόπουλου του πήρε δύο ολόκληρες δεκαετίες να μας ξεβλαξέψει, όμως το TikTok χρειάστηκε μόλις μερικούς μήνες για να μας ξανακάνει βουκόλους. Το cottagecore είναι το στιλ της ρομαντικής βοσκοπούλας. Αποτελεί εξέλιξη ενός προηγούμενου -core, του cabincore, που γιγαντώθηκε επί πρώτης καραντίνας, όταν κάποιοι επέλεξαν τον εγκλεισμό στην επαρχία. Στηρίζεται σε μια εξιδανικευμένη εκδοχή της αγροτικής ζωής, προωθεί τις έννοιες της απλότητας και της αρμονίας με τη φύση. Είναι μια τάση ιδιαιτέρως δημοφιλής στους αντικαπιταλιστικούς κύκλους. Στιλιστικά, σκεφτείτε «Μικρό Σπίτι στο Λιβάδι» χωρίς τα φακιά. Η ζωή στους αγρούς θέλει πρακτικό ντύσιμο: ολόσωμες φαρδιές φόρμες, σαλοπέτες, γαλότσες, μακριές φούστες, καρό χοντρά πουκάμισα τον χειμώνα και αέρινα φουστανάκια σαν της Χάιντι το καλοκαίρι. Το μαλλί πλέκεται σε κοτσίδα, υποχρεωτικό είναι το καπέλο, ενώ το μακιγιάζ αποσκοπεί στο να σε μεταμορφώσει σε Κρυστάλλω Καταραχιά: αβίαστα ηλιοκαμένη, με κόκκινα μαγουλάκια της υγείας, πυκνά φρύδια και φακίδες.

4 GORPCORE

Περπατώ εις το δάσος

► Το στιλ του κάμπινγκ ή της εκδρομής στο δάσος. Ιεραρχεί τα ρούχα με βάση τη λειτουργικότητα και την πρακτικότητά τους. Που σημαίνει χαλαρές φόρμες και πολλά layers. Τα υφάσματα που χρησιμοποιούνται είναι υψηλής τεχνολογίας, ώστε να μην έχουν βάρος, να προσφέρουν θαλπωρή, να απορροφούν τον ιδρώτα, να αντέχουν σε δύσκολες κλιματολογικές συνθήκες. Το gorpcore προέκυψε από τον όρο GORP (Good Ol' Raisins and Peanuts), που δηλώνει τα αποξηραμένα φρούτα και τους ξηρούς καρπούς που καταναλώνονται ως σνακ από καμπινίστας και πεζοπόρους. Αν και υποτίθεται πως περιγράφει το ντύσιμο εκτός πόλης, φοριέται άνετα και επί του αστικού ιστού.

ΕΙΝΑΙ
-CORE,,

ΕΙΝΑΙ
ΣΤΗ
ΜΟΔΑ

5 CLOWNCORE

Το κορίτσι του τσίρκου

► Στην πιάτσα κυκλοφορεί και ως circuscore ή clownpunk. Η αισθητική της χαρμολύπης, ό,τι δηλαδή αντιπροσωπεύει ένας κλόουν. Περιλαμβάνει φωτεινά και χαρούμενα χρώματα, αλλά θλιμμένες πόζες. Η γκαρνταρόμπα αποτελείται από πολύχρωμα και υπερμεγέθη ρούχα και παπούτσια, το μακιγιάζ είναι έντονο, τα αξεσουάρ πλαστικά, και τα μαλλιά βαμμένα κόκκινα, ροζ και σιέλ.

©MATTHEW SPERZEL/GETTY IMAGES - EDWARD BERTHELOT/GETTY IMAGES - JEREMY MOELLER/GETTY IMAGES - RAIMONDA KULIKUSKIENE/GETTY IMAGES

© ROSDIANA CIARAVOLO/GETTY IMAGES - STREETSTYLESHOOTERS/GETTY IMAGES - MATTHEW SPERZEL/GETTY IMAGES - BELLOCCI/BAUER-GRIFFIN/CC IMAGES

6

KARENCORE

Θέλω να μιλήσω με τον
προϊστάμενό σου!

► Σατιρικός όρος για να περιγράψει ανεκδοτολογικά μια «Κάρεν», μια λευκή, μεσήλικη, συνήθως ξανθιά γυναίκα, μονίμως παραπονούμενη και με νεύρα. Το πιο αναγνωρίσιμο χαρακτηριστικό της τάσης είναι το κούρεμα, ένα ασύμμετρο καρέ με ανταύγειες• σκέψου το μαλλί της Όλγας Γεροβασίλη.

7

KIDCORE

Παιδική χαρά

► Το kidcore, αλλιώς και tween(core), βασίζεται στη νοσταλγία για τα παιδικά χρόνια, την ανεμελιά και τη χαριτωμενιά τους. Πρωθιέρεια της τάσης είναι η Zoey Deschanel της σειράς New Girl. Είναι ο παλιμπαιδισμός εν έτει 2022. Ένα kidcore σπίτι διαθέτει αρκετά χνουδωτά αρκουδάκια, ενώ μια kidcore γκαρνταρόμπα είναι τελείως κοριτσίστικη. Περιλαμβάνει έντονα χρώματα, t-shirts με παιδικές στάμπες, αθλητικά παπούτσια, κοντές πλισέ φουστίτσες, φορέματα με βολάν, καλτσούλες μέχρι το γόνατο, τζιν σορτσάκια με γκλίτερ, κοκκαλάκια και φιογκάκια στα μαλλιά, ψεύτικα τατουάζ και αυτοκόλλητες καρδούλες στα μάγουλα. Ξαν να ντύνεσαι για να πας σε παιδικό πάρτι με γαριδάκια. Παραλλαγή του kidcore είναι το babycore, όπου τα έντονα χρώματα γίνονται παστέλ και το άρωμα μυρίζει πούδρα.

8

REGENCYCORE

Θα σε κάνω βασίλισσα

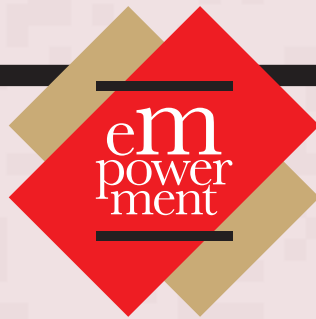
► Όσο υπάρχει Bridgerton, τόσο θα υπάρχει και η τάση του regencycore. Και το Bridgerton, η σειρά φαινόμενο του Netflix, έχει πολύ μέλλον. Regencycore σημαίνει ντύσου βασίλισσα: κορσέδες, φορέματα με φραμπαλάδες και δαντέλες, μπούστο έξω, λευκά γάντια, κότσοι και τιάρες στα μαλλιά, πομπώδη κοσμήματα. Ιδανικό -core για γάμους, βαφτίσεις, Met Gala.

9

SPACECORE

Η Οδύσσεια
ου διαστήματος

► Ο παλιός γνώριμος ρетро-φουτουρισμός στη γλώσσα της Gen Z, η Μπαρμπάρελα στο σήμερα. Οι οπαδοί της τάσης μετρούν τα άστρα, διαβάζουν διαστημικούς χάρτες, συνήθως διαθέτουν κι ένα τηλεσκόπιο. Μια «διαστημική» γκαρνταρόμπα περιλαμβάνει κομμάτια από βινύλιο, νέον χρώματα, ψηλές μπότες ως το γόνατο ή στρατιωτικές αρβύλες, ασήμι και αλουμινόχαρτο, πολύ γκλίτερ.

ΚΑΤΑΝΟΩΝΤΑΣ ΤΟΝ ΟΡΟ **WOMEN** **EMPOWERMENT**

Της ΕΛΕΝΗΣ ΜΠΕΖΙΡΙΑΝΟΓΛΟΥ

Η «ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΕΝΔΥΝΑΜΩΣΗ»
ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΣ ΟΡΟΣ ΠΟΥ ΣΙΓΟΥΡΑ
ΑΚΟΥΣ ΣΥΧΝΑ ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ
ΔΙΑΣΤΗΜΑ. ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΚΙΝΗΜΑ
ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΣΚΟΠΟ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ
ΝΑ ΑΙΣΘΑΝΟΝΤΑΙ ΚΑΛΑ
ΜΕ ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΙΣ
ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΤΟΥΣ;
ΝΑ ΚΥΝΗΓΟΥΝ ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ ΤΟΥΣ;
ΝΑ ΕΜΠΝΕΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΙΣΤΟΡΙΕΣ
ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ ΑΛΛΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΝΑ ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΝ
ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ;

ΕΙΝΑΙ ΟΛΑ ΑΥΤΑ ΑΛΛΑ ΚΑΙ
ΚΑΤΙ ΑΚΟΜΑ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ
ΚΑΙ ΠΙΟ ΠΕΡΙΠΛΟΚΟ.

Η γυναικεία ενδυνάμωση μπορεί να οριστεί ως η προώθηση της αίσθησης της αυτοεκτίμησης των γυναικών, της ικανότητάς τους να καθορίζουν τις δικές τους επιλογές και του δικαιωμάτων τους να επηρεάζουν την κοινωνική αλλαγή για τον εαυτό τους και τους άλλους.

Στις δυτικές χώρες, η γυναικεία ενδυνάμωση σχετίζεται συχνά με συγκεκριμένες φάσεις του κινήματος των γυναικείων δικαιωμάτων στην Ιστορία, το οποίο φαίνεται να χωρίζεται σε τρία κύματα. Το πρώτο ήταν τον 19ο και στις αρχές του 20ού αιώνα με τις Σουφραζέτες να παίζουν καθοριστικό ρόλο. Το δεύτερο κύμα ήταν τη δεκαετία του '60 με τη σεξουαλική επανάσταση και τον ρόλο της γυναίκας στην κοινωνία και το τρίτο κύμα αφορά τον φεμινισμό που εμφανίστηκε στις αρχές των 90s. Η ενδυνάμωση των γυναικών και η προώθηση των δικαιωμάτων τους αποτελούν μέρος ενός μεγάλου παγκόσμιου κινήματος που συνεχίζει να ανοίγει νέους δρόμους τα τελευταία χρόνια. Ημέρες όπως η Παγκόσμια Ημέρα Ενδυνάμωσης των Γυναικών έχουν επίσης τη δική τους δυναμική.

Η ενδυνάμωση των γυναικών όμως αφορά επίσης το κοινωνικό και εργασιακό περιβάλλον. Γι' αυτό ο Ο.Η.Ε και ο UN Women δημιούργησαν την πρωτοβουλία «Αρχές για την Ενδυνάμωση των Γυναικών» που αποσκοπεί στην αναβάθμιση της θέσης των γυναικών σε όλες τις εκφάνσεις της δημόσιας και ιδιωτικής ζωής. Αυτές είναι:

- › Ένταξη της αρχής της ισότητας των φύλων σε όλα τα ιεραρχικά κλιμάκια
- › Σεβασμός και δίκαιη αντιμετώπιση όλων των εργαζομένων χωρίς ίχνος διάκρισης λόγω φύλου
- › Διασφάλιση της υγείας, της ασφάλειας και της ευημερίας όλων των εργαζομένων, ανδρών και γυναικών
- › Προώθηση της εκπαίδευσης, της κατάρτισης και της επαγγελματικής εξέλιξης των γυναικών
- › Υιοθέτηση επιχειρηματικών πλάνων και πρακτικών τροφοδοσίας, εμπορίας και προώθησης αγαθών με τέτοιο τρόπο ώστε να αναβαθμίζεται και να ισχυροποιείται η θέση των γυναικών
- › Προώθηση της ισότητας μέσω ανάλογων πρωτοβουλιών σε τοπικό επίπεδο
- › Αξιολόγηση και λογοδοσία για τα βήματα προόδου υπέρ της ισότητας των φύλων.

Φυσικά, δεν μπορούμε να μιλάμε για γυναικεία ενδυνάμωση χωρίς την ισότητα των φύλων, η οποία δεν αποτελεί μόνο θεμελιώδες ανθρώπινο δικαίωμα, αλλά απαραίτητη βάση για έναν ειρηνικό και βιώσιμο κόσμο. Ωστόσο, τα κορίτσια και οι γυναίκες παγκοσμίως συνεχίζουν να αντιμετωπίζουν σημαντικές προκλήσεις. Οι γυναίκες συνήθως υποεκπροσωπούνται σε ρόλους εξουσίας και λήψης αποφάσεων, λαμβάνουν άνιση αμοιβή για ίση εργασία και συχνά αντιμετωπίζουν νομικά εμπόδια που επηρεάζουν τις ευκαιρίες τους στην εργασία. Ο ΟΗΕ τονίζει με σαφήνεια ότι οι συγκεκριμένες επτά αρχές δεν απευθύνονται αποκλειστικά στον επιχειρηματικό κόσμο, αλλά μπορούν να αποτελέσουν το έναυσμα για πιο ενεργή συμμετοχή των κρατικών φορέων, των μη κυβερνητικών οργανώσεων, των τοπικών, περιφερειακών και διεθνών δικτύων και οργανισμών, της κοινωνίας των πολιτών, καθώς και της επιστημονικής κοινότητας στον αγώνα για την επίτευξη τόσο της νομικής όσο και της ουσιαστικής ισότητας μεταξύ γυναικών και ανδρών.

Ενδυναμώνοντας τις γυναίκες στον χώρο εργασίας τους επιτρέπεται να έχουν περισσότερο έλεγχο στην καριέρα τους. Επενδύοντας σε προγράμματα κατάρτισης, καθοδήγησης, ισότητας, επιχορηγήσεις εκπαίδευσης και προαγωγή σε ανώτερες θέσεις, διασφαλίζεται η επαγγελματική τους ανάπτυξη, η οποία είναι απαραίτητη για τη δημιουργία μακροχρόνιων υπαλλήλων. Ευτυχώς, φαίνεται ότι όλο και περισσότερες εταιρείες αγκαλιάζουν το κίνημα της γυναικείας ενδυνάμωσης με προγράμματα και πρωτοβουλίες που στηρίζουν αλλά και δημιουργούν νέες ευκαιρίες για γυναίκες κάθε ηλικίας. ●

Be your Best ΕΝΑ ΟΛΙΣΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΝΔΥΝΑΜΩΣΗΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΤΟΥ ΚΟΜΜΩΤΙΚΟΥ ΚΛΑΔΟΥ

Be your Best

ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΗ ΕΝΔΥΝΑΜΩΣΗ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΟΜΜΩΤΙΚΟΥ ΚΛΑΔΟΥ

L'ORÉAL
PROFESSIONNEL

ADVANCED
TECHNIQUE

Η L'Oréal Professional Products, στηρίζοντας τους κομμωτές και τις κομμώτριες σε κάθε τους βήμα, δημιούργησε το πρώτο πρόγραμμα προσωπικής, επιχειρηματικής και χρηματοοικονομικής ενδυνάμωσης «Be your Best». Η **Μαρία Κοράλη**, γενική διευθύντρια του Κλάδου Επαγγελματικών Προϊόντων της L'Oréal Hellas, μας μίλησε πιο αναλυτικά για το πρόγραμμα «Be your Best» και τον τρόπο που στηρίζει τις επαγγελματίες γυναίκες του κομμωτικού κλάδου.

«Το “Be your Best” είναι το όραμα που καταφέραμε να κάνουμε πράξη και έχει στόχο την ενδυνάμωση κάθε γυναίκας που ασχολείται με τον κομμωτικό κλάδο. Είναι ένα πρόγραμμα που δημιουργήσαμε σε συνεργασία με τον κορυφαίο οργανισμό γυναικείας ενδυνάμωσης στην Ελλάδα, Women On Top. Το πρόγραμμα χωρίζεται σε δύο σεμιναριακούς κύκλους, που γίνονται υπό την έμπειρη καθοδήγηση εξαιρετικών εκπαιδευτών και εστιάζει στην προσωπική, επιχειρηματική και χρηματοοικονομική ενδυνάμωση των γυναικών του χώρου. Ο πρώτος κύκλος απευθύνεται σε όλες τις γυναίκες του κλάδου, ιδιοκτήτριες ή υπαλλήλους, οι οποίες θα αποκτήσουν πολύτιμα εργαλεία για την αυτοβελτίωση, την αυτοπεποίθηση και την αυτοφροντίδα τους. Παράλληλα, οι ιδιοκτήτριες κομμωτηρίων στο δεύτερο σεμιναριακό κύκλο θα εξοικειωθούν με χρηματοοικονομικές και επιχειρηματικές έννοιες, ώστε να έχουν όλα τα απαραίτητα εργαλεία για να εξελίσσουν την επιχείρησή τους. Πιστεύουμε ότι το πρόγραμμα προσφέρει και κάτι άλλο, εξίσου σημαντικό. Κάθε γυναίκα που συμμετέχει θα γίνει μέρος ενός δικτύου υποστήριξης που δημιουργείται μέσα στο πρόγραμμα, ανάμεσα στους συμμετέχοντες και στους εκπαιδευτές. Οι γυναίκες του κομμωτικού κλάδου θα μιλήσουν για τις εμπειρίες, τους προβληματισμούς, τις σκέψεις και τα συναισθήματά τους, μέσα σε ένα ασφαλές περιβάλλον αλληλοϋποστήριξης. Στόχος είναι να φεύγουν γεμάτες έμπνευση, δύναμη και αυτοπεποίθηση.

» Στην L'Oréal Professional Products έχουμε δεσμευτεί να στηρίζουμε τους επαγγελματίες του κομμωτικού κλάδου σε κάθε βήμα και το πράττουμε για περισσότερα από 110 χρόνια. Ειδικά από τότε που ξεκίνησε η πανδημία, ο κλάδος της κομμωτικής βιώνει σημαντικές προκλήσεις που τον έχουν οδηγήσει σε μια εποχή αστάθειας και αβεβαιότητας, καθιστώντας ακόμη πιο επιτακτική την ανάγκη να δημιουργήσουμε σημαντικά θεμέλια για τις άμυνές μας. Αντιληφθήκαμε, λοιπόν, ότι ειδικά οι γυναίκες επαγγελματίες του κλάδου μας, χρειάζονται μια επιπλέον υποστήριξη. Στη L'Oréal Professional Products έχουμε την εκπαίδευση στο DNA μας και, ως ηγέτης στον χώρο της ομορφιάς, φροντίζουμε να επενδύουμε συστηματικά στην τεχνική, την καλλιτεχνική όσο και στην επιχειρηματική ανέλιξη των κομμωτών μας. Οι γνώσεις που θα αποκτήσουν οι γυναίκες, ειδικά στον τομέα του επιχειρείν, έχουν ακόμη μεγαλύτερη αξία, αν σκεφτούμε ότι σύμφωνα με μελέτη του 2021, για τη γυναικεία επιχειρηματικότητα στην Ελλάδα, το ποσοστό των επιχειρήσεων που διευθύνονται από γυναίκες-ανώτατα στελέχη παραμένει ακόμη εξαιρετι-

κά χαμηλό, φθάνει το 25,8%. Πιστεύουμε ότι, ενδυναμώνοντας τις γυναίκες, βάζουμε τα θεμέλια για την επιτυχημένη προσωπική, επαγγελματική και επιχειρηματική τους πορεία σήμερα και στο μέλλον, και παράλληλα συμβάλλουμε στη διαρκή αναβάθμιση του κομμωτικού κλάδου.

» Δίνουμε μεγάλη βαρύτητα στη συστηματική εκπαίδευση και επαγγελματική ανέλιξη των γυναικών του κομμωτικού κλάδου, και γι' αυτόν τον λόγο θέλαμε να προσφέρουμε ένα πρόγραμμα υψηλών προδιαγραφών. Επιλέξαμε λοιπόν το Women on Top, γιατί είναι ο κορυφαίος οργανισμός γυναικείας ενδυνάμωσης στην Ελλάδα. Η ομάδα του οργανισμού έχει εξαιρετική εμπειρία και εξειδίκευση, καθώς για πάνω από 10 χρόνια κάνει πολλές και διαφορετικές δράσεις που στοχεύουν στην επιμόρφωση και ενδυνάμωση των γυναικών, στην ευαισθητοποίηση του ευρύτερου κοινού σε σχέση με θέματα έμφυλης ισότητας αλλά και στην προώθηση της επαγγελματικής ισότητας. Η σημασία του οργανισμού αποδεικνύεται στο καθημερινό έργο που επιτελούν, με τις παραπάνω από 1.000 συνεργασίες mentoring που έχουν δημιουργήσει αλλά και με τις συνεχείς εκπαιδύσεις σε σεμινάρια επαγγελματικής ανάπτυξης ανέργων, μισθωτών και αυτοαπασχολούμενων γυναικών.

» Όταν ξεκινούσαμε το πρόγραμμα, ο κοινός προβληματισμός μας ήταν το θέμα της αυτοπεποίθησης. Κι αυτό γιατί βιώνουμε μια εποχή αστάθειας και οι γυναίκες του κομμωτικού κλάδου αντιμετωπίζουν καθημερινές και πολύπλοκες προκλήσεις γιατί καλούνται να αντεπεξέλθουν σε πολλούς και διαφορετικούς ρόλους –είτε ως εργαζόμενες, είτε ως επιχειρηματίες, είτε ως σύντροφοι και μητέρες– και αναρωτιούνται αν μπορούν να τα καταφέρουν. Εμείς πιστεύουμε ότι με τη συστηματική εκπαίδευση και την επιμόρφωση, οι γυναίκες μπορούν να σταθούν πιο δυνατά στα πόδια τους, να αποκτήσουν την απαραίτητη αυτοπεποίθηση και να εξελιχθούν ως γυναίκες και ως επαγγελματίες. Αυτός είναι ο σκοπός του προγράμματος “Be your Best”.

» Πρέπει να τονίσουμε ότι οι γυναίκες επαγγελματίες του κομμωτικού κλάδου μπορούν να συμμετέχουν στο “Be your Best” δωρεάν. Το πρώτο σεμινάριο με τίτλο “Αυτοπεποίθηση και εσωτερικός κρηπής” έγινε στις 11 Απριλίου και το παρακολούθησαν περισσότερες από 200 συμμετέχουσες. Οι γυναίκες του κλάδου είχαν την ευκαιρία να μοιραστούν τις σκέψεις και τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα οποία εμποδίζουν την επαγγελματική τους εξέλιξη, και ταυτόχρονα να πληροφορηθούν από τους εκπαιδευτές σχετικά με τους τρόπους με τους οποίους μπορούν να αντιμετωπίσουν τις σκέψεις αυτές. Στο δεύτερο σεμινάριο, που έγινε στις 9 Μαΐου, οι συμμετέχουσες συζητήσαν ανοιχτά σχετικά με το πώς μπορούν να ισορροπήσουν και να συμφιλιώσουν την επαγγελματική και προσωπική τους ζωή, καθώς και για τις δυσκολίες που υπάρχουν στην προσπάθεια αυτή. Το τρίτο και τελευταίο σεμινάριο του κύκλου με τίτλο “Ανθεκτικότητα και Προσαρμοστικότητα” θα πραγματοποιηθεί στις 6 Ιουνίου και θα αφορά τους τρόπους διαχείρισης του άγχους, της αβεβαιότητας και των προκλήσεων της καθημερινότητας».

ΕΡΓΑΣΙΑ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
EQUALL

Η γλώσσα που χρησιμοποιούμε είναι η αλήθεια του κόσμου μας

Τα αρσενικά άρθρα που αναπαράγονται στον λόγο, ως ένα έμφυλο στερεότυπο, αντικατοπτρίζουν την άνιση εκπροσώπηση των γυναικών σε θέσεις ευθύνης.

Στην Τράπεζα Πειραιώς σχεδιάσαμε το πρόγραμμα **EQUALL** και δεσμευόμαστε ότι μέσα από δράσεις για την:

- ενίσχυση της γυναικείας επιχειρηματικότητας
- πλήρη ένταξη των γυναικών στην αγορά εργασίας
- ευαισθητοποίηση της νέας γενιάς για τα κοινωνικά στερεότυπα

θα συμβάλλουμε στη διαμόρφωση μιας κοινωνίας ισότιμων ανθρώπων.

Μάθετε περισσότερα στο www.equall.gr

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΣΤΗΡΙΖΕΙ ΚΑΘΕ ΑΥΡΙΟ

ΙΣΧΥΕΙ ΟΤΙ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ «ΔΕΝ ΞΕΡΟΥΝ» ΑΠΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ;

Η ΕΡΕΥΝΑ ΤΟΥ
WOMEN ON TOP ΚΑΙ
ΤΗΣ **ΑΘΗΝΕΑ**,
ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ
ΤΗΣ **ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ**,
ΔΙΝΕΙ ΤΗΝ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΗΣ PHILIP MORRIS INTERNATIONAL

#prostokalytero

'Ε

να από τα στερεότυπα που συνεχίζει να διακινείται για τις γυναίκες είναι η «κακή» τους σχέση με τα οικονομικά. Για του λόγου το αληθές, ο οργανισμός **Women On Top** και η **αθηνΕΑ**, με την υποστήριξη της **Παπαστράτος**, πραγματοποίησαν μια έρευνα για τον χρηματοοικονομικό αλφαριθμητισμό των ατόμων, και ιδιαίτερα των γυναικών, στην Ελλάδα. Όπως προκύπτει από τα αποτελέσματα της έρευνας, μόνο το 43% των Ελλήνων χαρακτηρίζεται ως οικονομικά εγγράμματο, χωρίς όμως να προκύπτει ουσιαστική διαφορά μεταξύ ανδρών και γυναικών. Φαίνεται ότι και τα δύο φύλα έχουν τις ίδιες γνώσεις, όμως οι γυναίκες έχουν λιγότερη αυτοπεποίθηση στη διαχείριση των οικονομικών και γι' αυτό εμπλέκονται στο ελάχιστο. Ωστόσο, ο χρηματοοικονομικός αλφαριθμητισμός τις επηρεάζει εξίσου, και περισσότερο, από τους άντρες. Οι γυναίκες αποδεδειγμένα ζουν περισσότερο, επομένως χρειάζεται να προνοήσουν για μεγαλύτερο διάστημα ζωής μετά τη συνταξιοδότηση. Επίσης, είναι πιο πιθανό να βρεθούν σε μια μονογονεϊκή οικογένεια, οπότε θα πρέπει να έχουν εξασφαλίσει μια υγιή οικονομική ζωή για εκείνες και τα παιδιά τους. Τέλος, αμείβονται λιγότερο στην εργασία λόγω του μισθολογικού χάσματος που υφίσταται ανάμεσα στα δύο φύλα, ακόμη και στην Ελλάδα. Οι οικονομικά αναλφάβητες γυναίκες έχουν λιγότερη άνεση στο να διαπραγματευτούν την αμοιβή τους, συγκριτικά με τους οικονομικά αναλφάβητους άνδρες, αλλά και τις οικονομικά εγγράμματες γυναίκες. Ακόμα και οι τελευταίες, όμως, σε ποσοστό 40% δυσκολεύονται να διαπραγματευτούν τον μισθό τους, ενώ το αντίστοιχο ποσοστό για τους άνδρες αγγίζει μόλις το 20%. Από την έρευνα φαίνεται, επίσης, ότι η υποβολή των φορολογικών δηλώσεων και οι καταναλωτικές αποφάσεις του νοικοκυριού είναι ανδρική υπόθεση στην Ελλάδα, με το 83% των ανδρών να δηλώνουν κύριοι υπεύθυνοι, έναντι του 63% των γυναικών. Εντύπωση προκαλεί ότι το 45% των ανδρών και το 35% των γυναικών θεωρούν τις γυναίκες λιγότερο κατάλληλες για την ενασχόληση με χρηματοοικονομικά θέματα. Ωστόσο, οι γυναίκες που ζουν μόνες και διαχειρίζονται οι ίδιες τα χρηματοοικονομικά τους εμφανίζουν αντίστοιχη αυτοπεποίθηση με τους άνδρες. Άρα, η μειωμένη άνεση των γυναικών δεν οφείλεται σε κάποιο βιολογικό χαρακτηριστικό, αλλά στον τρόπο που μεγαλώνουν μαθαίνοντας να αφήνουν την ευθύνη σε άλλους. Έρευνα του **Global Financial Literacy Excellence Center** που πραγματοποιήθηκε σε 33 χώρες, έδειξε ότι η χρηματοοικονομική εκπαίδευση είναι έως και 5 φορές περισσότερο αποτελεσματική, καθώς επηρεάζει και τις γνώσεις

και τις συμπεριφορές των ανθρώπων που τη λαμβάνουν.

Η **Παπαστράτος** έχοντας ως μέρος της στρατηγικής βιώσιμης ανάπτυξής της τη συμπερίληψη και την ενδυνάμωση της γυναίκας, προχώρησε πριν από 2 μήνες στην υλοποίηση σχετικού προγράμματος σε συνεργασία με το **Women on Top** για την εκπαίδευση σε χρηματοοικονομικά θέματα. Πρόκειται για έναν ετήσιο κύκλο εκπαίδευσης όπου συμμετέχουν 100 γυναίκες κάθε ηλικίας, από όλα τα κοινωνικοοικονομικά επίπεδα, με σκοπό να δουλέψουν πάνω στα σημεία που τις δυσκολεύουν και να αλλάξουν τον τρόπο που διαχειρίζονται τα οικονομικά ζητήματα της καθημερινότητας.

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΕΣ ΕΝΔΥΝΑΜΩΣΗΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ & ΣΥΜΠΕΡΙΛΗΨΗΣ ΤΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

2018: Στήριξη της καμπάνιας κατά της έμφυλης βίας «Μην προσπερνάς», που υλοποίησε το Κέντρο Γυναικείων Μελετών και Ερευνών «Διοτίμα».

2019: Η Παπαστράτος γίνεται η πρώτη εταιρεία στην Ελλάδα που λαμβάνει την απαιτητική διεθνή πιστοποίηση **Equal Salary**, δηλαδή ίσες αμοιβές και ευκαιρίες για άνδρες και γυναίκες.

2020: Υπογραφή της Χάρτας Διαφορετικότητας, μιας πρωτοβουλίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την προώθηση της διαφορετικότητας στις ελληνικές επιχειρήσεις.

2021: Παροχή 4 εβδομάδων άδειας πατρότητας σε κάθε νέο πατέρα, παράλληλα με αύξηση της άδειας μητρότητας από 17 σε 20 εβδομάδες για κάθε νέα μητέρα.

2021: Πρόγραμμα ανάπτυξης τεχνικών στελεχών στο εργοστάσιο της Παπαστράτος, αποκλειστικά για νέες μηχανικούς, με στόχο την ισορροπία στην απασχόληση των δύο φύλων στον παραδοσιακά ανδροκρατούμενο χώρο της παραγωγής.

2021: Στήριξη της έρευνας «Χρηματοοικονομικός αλφαριθμητισμός των γυναικών στην Ελλάδα», που πραγματοποιήσε το **Women On Top** και η **αθηνΕΑ**, με στόχο τη διερεύνηση του χάσματος που υπάρχει μεταξύ των δύο φύλων σε ό,τι αφορά την οικονομική συμπεριφορά και τις πεποιθήσεις σχετικά με ζητήματα χρηματοοικονομικής διαχείρισης.

2022: Η Παπαστράτος χρηματοδότησε τον κύκλο επιμορφωτικών σεμιναρίων «Μαθήματα Οικονομίας», που διοργανώνει το **Women On Top** με τη συνεργασία της **αθηνΕΑ**, με στόχο την ενδυνάμωση των γυναικών μέσα από την ενίσχυση της χρηματοοικονομικής τους εκπαίδευσης.

Καλό για σένα, καλό για όλους:

Εμείς οι γυναίκες...

μπορούμε οικογένεια & καριέρα μαζί!

Δασκάλες, Μουσικοί, Επώνυμες,
Αποφασιστικές, Δημοσιογράφοι,
Αρχιτέκτονες, Τραγουδίστριες,
Δυναμικές, Κουρασμένες,
Σχεδιάστριες, Νοσηλεύτριες,
Προβληματισμένες,
Χαμογελαστές...

Μεγαλώνουμε Παιδιά

Μανάδες, Σύζυγοι, Σύντροφοι,
Αγαπημένες, Γεμάτες, Γιαγιάδες,
Κόρες, Αποσπασμένες,
Ονειροπόλες, Τρυφερές, Αδελφές,
Ξίγουρες, Ευσυνείδητες,
Ερωτευμένες, Χωρισμένες,
Περήφανες, Ρομαντικές...

Κάνουμε Καριέρα

ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ
ΓΙΑ ΕΝΑ
ΚΑΛΥΤΕΡΟ
ΑΥΡΙΟ

HOPE
genesis

PRIME TIME GIRLS

**3 ΝΕΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΣΑΜΕ
ΑΠΟ ΤΗ ΦΕΤΙΝΗ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΗ ΣΕΖΟΝ**

Της ΕΥΤΕΡΠΗΣ ΜΟΥΖΑΚΙΤΗ

Τζένη ΚΑΖΑΚΟΥ

Για το 22χρονο κορίτσι με το εντυπωσιακό DNA (κόρη του Κωνσταντίνου Καζάκου και της Τάνιας Τρύπη και εγγονή της Τζένης Καρέζη) η φετινή χρονιά συνδέθηκε με το ντεμπούτο της στην τηλεόραση και στην υποκριτική γενικότερα. Χαρακτηρίζει μεγάλη πρόκληση τους δύο κόντρα ρόλους που υποδύθηκε, τον πρωταγωνιστικό στην κωμική σειρά του Mega «*Συμπέθεροι από τα Τίρανα*» και τον ρόλο της Λενιώς στη δραματική σειρά της ΕΡΤ1 «*Βαρδιάνος στα Σπόρκα*», με την ίδια να έχει αδυναμία στο δράμα και να φοβάται την κωμωδία, γιατί θεωρεί πως «πιο εύκολα μπορείς να συγκινήσεις κάποιον παρά να τον κάνεις να γελάσει». Η υποκριτική ήταν πάντα επιλογή της, λατρεύει τον Johnny Depp από μικρή, ενώ εκφράζει την περηφάνια της για το ταλέντο της γιαγιάς της. «Στεναχωριέμαι μονάχα που δεν είχα την ευκαιρία να τη γνωρίσω». Αγαπάει το κέντρο της Αθήνας και τα μικρά ροκόμπαρα στα Εξάρχεια και στου Ψυρρή. Τον ρυθμό στη ζωή της τον δίνει άλλωστε η μουσική, με το τελευταίο της «κόλλημα» να είναι το «Little Talks» των Of Monsters And Men. Όταν θέλει να ξεφύγει από την Αθήνα, ο προορισμός που θα την κάνει χαρούμενη πρέπει να συνδυάζει θάλασσα και φύση, για αυτό και ξεχωρίζει την Κρήτη. Τα όνειρά της για το μέλλον; Ανυπομονεί να παίξει στο θέατρο –εκεί όπου μεγάλωσε– και ονειρεύεται να ενσαρκώσει τον ρόλο της νύφης στον «*Ματωμένο γάμο*».

Φωτό: ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΠΑΛΙΕΡΑΚΗΣ

Δανάη ΠΑΠΠΑ

Την είδαμε να κλέβει τις εντυπώσεις στον «Σασμό» του Alpha, ενσαρκώνοντας τη Θοδώρα, έναν κόντρα στον χαρακτήρα της ρόλο. Από μικρή προσπαθούσε να βρει τρόπο για να εκφράσει όσα είχε μέσα της, είτε με τη ζωγραφική είτε με τον χορό και τώρα με την υποκριτική. «Όταν βρίσκομαι στο σεντ, προσπαθώ να αποβάλω κάθε αίσθηση ντροπής ή φόβου. Έτσι ανακαλύπτω τον εαυτό μου και ξεπερνάω τους φόβους μου. Η υποκριτική με βοηθάει να είμαι ελεύθερη». Η 25χρονη ηθοποιός αποκαλύπτει πως τηλεοπτικά θα βρίσκεται στον «Σασμό» και τη νέα σεζόν, ενώ αναφέρει ότι νιώθει έτοιμη για το επόμενο βήμα στο θέατρο. Παράλληλα, «τρέχει» τη δική της εταιρεία και μεταφέρει το πάθος της για τα κεριά στην Ensay Candles. Αγαπημένη της βόλτα στη Διονυσίου Αρεοπαγίτου, όπου, όταν περπατά και την αναγνωρίζει ο κόσμος συχνά της λέει ότι είναι πιο ψηλή από ό,τι φαίνεται στην τηλεόραση, ατάκα που πάντα την κάνει να γελά. Θέλει να σταματήσει να στεναχωριέται για όσα δεν προλαβαίνει να κάνει, να ξαναβρεθεί στην Ιθάκη, τον αγαπημένο της καλοκαιρινό προορισμό, ενώ δεν ζει χωρίς σοκολάτα και τις ταινίες του Anthony Hopkins, ακόμα και αν είναι θρίλερ. «Τα όνειρά μου; Το έχω πει πολλές φορές, θα συνεχίσω όμως να το λέω: θέλω να κάνω οικογένεια –όχι αύριο– αλλά βλέπω τον εαυτό μου με παιδιά στο μέλλον».

Αφροδίτη ΛΙΑΝΤΟΥ

Η 23χρονη ηθοποιός έγινε η πρωταγωνίστρια του Ανδρέα Γεωργίου στη «Γη της Ελιάς» του Mega, μετά από ένα απρόσμενο τηλεφώνημα του σκηνοθέτη στις 11 το βράδυ που της εξέφραζε αυτήν του την επιθυμία. «Μόνο καλά έχω να πω για τη φετινή χρονιά. Σίγουρα αντιμετώπισα αρκετές δυσκολίες και υπήρχε πολύ άγχος. Αλλά κάνοντας έναν μικρό απολογισμό, νιώθω ότι γνώρισα καλύτερα τον εαυτό μου». Αυτό το διάστημα, έχει ξεκινήσει πρόβες με αφορμή την πρεμιέρα του πολυβραβευμένου μιούζικαλ «Mamma Mia» στο City Garden Festival, ενώ τηλεοπτικά θα τη δούμε για δεύτερη χρονιά στη «Γη της Ελιάς» να υποδύεται τη Μυρτάλη. Η ομοιότητά της με τη μαμά της Εβελίνα Παπούλια είναι εντυπωσιακή, και το δέσιμό τους εμφανές, από τις κοινές τους εμφανίσεις μέχρι το matching rose tattoo τους. «Και οι δύο μου γονείς είναι ηθοποιοί. Μεγάλωσα σε μια καλλιτεχνική οικογένεια, και φυσικά αυτό με επηρέασε στον δρόμο που ακολούθησα». Αν συμμετείχε σε κάποια χολιγουντιανή παραγωγή, τότε σίγουρα θα ήθελε να συμπρωταγωνιστεί με τον Joaquin Phoenix ή τον Ryan Gosling. Θα τη δεις να απολαμβάνει τη βόλτα της στο Κολωνάκι, με casual look και natural make-up, να ανυπομονεί να βουτήξει στις καταγάλανες παραλίες της Σερίφου και να ταξιδεύει σε ρετρό εποχές μέσα από τα τραγούδια που γράφει. Για το μέλλον, η ευχή της είναι απλή και συνάμα ουσιαστική: να συνεχίσει να είναι ευτυχισμένη κάνοντας όσα την γεμίζουν.

Φωτό: ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΠΛΑΝΙΔΗΣ

ΤΟ ΛΙΦΤΙΝΓΚ ΤΩΝ 200.000

Όταν ένα φόρεμα για το
Met Gala κοστίζει 425.000
δολάρια, πόσο να κοστίζει
η ανόρθωση προσώπου;

Της ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Οι πολύ πλούσιοι είναι διαφορετικοί από εμένα κι από εσένα, είχε πει ο **Φράνσις Σκοτ Φιτζέραλντ**. Το ίδιο προφανώς ισχύει και για τα λίφτινγκ τους. Είναι διαφορετικά, η αλλιώς πανάκριβα. Αλλά ποιος ή ποια θα δώσει 200.000 δολάρια για ανόρθωση προσώπου; Κι όμως. Η αλήθεια είναι πως στην αληθινή ζωή αντιλαμβάνομαστε όλα τα λίφτινγκ, καταλαβαίνουμε αμέσως ποια έχει κάνει –είναι περισσότερες οι γυναίκες– και το αποτέλεσμα που βλέπουμε είναι ευδιάκριτα τραβηγμένο. «Όπως βλέπεις, κάνουμε ό,τι μπορούμε», μου είπε πρόσφατα μια σπουδαία γυναίκα.

Κάνει ό,τι μπορεί και η σtar **Νικόλ Κίντμαν**, η οποία είναι ταλεντάρα, κουκλάρα, κομψή, θεά, αλλά πρόσφατα κυκλοφόρησαν κάποιες φωτογραφίες όπου συνομιλεί με τη σκηνοθέτρια **Λούλου Γουάινγκ** και δείχνει «κάπως», με αποτέλεσμα οι ακόλουθοί της να της λένε ότι το παράκανε. Βέβαια, μακριά από το Χόλιγουντ πολλά τραγούδια λέγονται. Και τι θα πει το παράκανε; Πότε το παράκανε και γιατί να σε κρίνει κάποιος για αυτό; Από την άλλη, το καλύτερο λίφτινγκ είναι αυτό που δεν το αντιλαμβάνεται κανείς.

«Έχω στην κατοχή μου μια Ρολς Ρόις, έχω τρία σπίτια, έχω ό,τι θα επιθυμούσα, αλλά ήμουν δυστυχισμένη», λέει η 63χρονη **Χίλντα Μπακ**, που ταξίδεψε από το Τέξας στη Νέα Υόρκη για ολικό λίφτινγκ προσώπου και λαιμού, «σήκωμα» στα φρύδια, βλεφαροπλαστική, αναδόμηση των λοβών των αυτιών και έκανε και ρινοπλαστική. Δεν ήταν ευχαριστημένη με την εμφάνισή της, για αυτό και εμπιστεύτηκε τον διάσημο πλαστικό χειρουργό **Andrew Jacopo** διαθέτοντας το ποσό των 230.000 δολαρίων. Και δεν πολυσκέφτηκε τη δαπάνη διότι, όπως λέει χαρακτηριστικά στους NYT, «αυτό είναι το πρόσωπό μου και πάει όπου πάω». Ευτυχώς για εκείνη τα χρήματα έπιασαν τόπο, διότι δηλώνει ευχαριστημένη από το αποτέλεσμα. Για την ιστορία, ο **Andrew Jacopo** είναι ο χειρουργός που έκανε το λίφτινγκ του **Μαρκ Τζέκομπς**.

Τι είναι αυτό το λίφτινγκ των 200.000 δολαρίων που απασχόλησε έντονα τα αμερικανικά μίντια; Τι ακρίβεια είναι αυτή; Όπως οι τιμές των πολυτελών ακινήτων και αυτοκινήτων, των έργων τέχνης και άλλων συλλεκτικών αντικειμένων και αγαθών έχουν εκτοξευθεί στα ύψη τα τελευταία χρόνια, έτσι έχουν αυξηθεί και οι αμοιβές μιας επίλεκτης ομάδας πλαστικών χειρουργών, οι περισσότεροι από τους οποίους ειδικεύονται στο λίφτινγκ προσώπου και έχουν πολύμηνες λίστες αναμονής, παρά το υψηλότατο κόστος. «Είναι λίγο σαν την ετικέτα στα ρούχα, σαν την τιμή του κρασιού, όσο πιο ακριβό τόσο πιο καλό», είπε ο **δρ Τζόνθαν Σάικς**, πλαστικός χειρουργός στο Μπέβερλι Χιλς και το Σακραμέντο και πρώην πρόεδρος της Αμερικανικής Ακαδημίας Πλαστικών Προσώπου και Επανορθωτικής Χειρουργικής. «Αξίζει η χειρουργική προσώπου το υπερ-υψηλό τιμολόγιο; Μόνο ο καταναλωτής μπορεί να το αποφασίσει» (τα λίφτινγκ προσώπου διά νυστεριού δρος Σάικς κοστίζουν 40.000 έως 50.000 δολάρια). Να προσθέσω ότι και η παλαιότητα καθορίζει την τιμή του κρασιού.

Η άνοδος του κόστους των ιατρικών προμηθειών, οι αυξήσεις στους μισθούς του προσωπικού υποστήριξης και η άνοδος της ζήτησης, γνωστή ως «**Zoom Boom**», έχουν οδηγήσει πολλούς γιατρούς στο να αυξήσουν τις αμοιβές τους, αλλά η μεγάλη πλειονότητα δείχνει να έχει «απορροφήσει» μέρος του κόστους. Για παράδειγμα, το μέσο κόστος ενός λίφτινγκ στις ΗΠΑ έχει αυξηθεί οριακά, στα 9.127 δολάρια το 2021, μια αύξηση της τάξης του 3% σε σύγκριση με το μέσο κόστος το 2020, σύμφωνα με την ένωση πιστοποιημένων πλαστικών χειρουργών **Aesthetic Society**.

Τώρα, οι πλαστικοί χειρουργοί που διαφημίζουν τα «designer» λίφτινγκ προσώπου επιμένουν ότι η προηγμένη τεχνική, τα υψηλά στάνταρ αισθητικής και η εμπειρία τους τους επιτρέπουν να χρεώνουν αυτές τις τιμές. Η **δρ Λάρα Ντέβγκαν**, πλαστικός χειρουργός που δραστηριοποιείται

Όταν ένα
φόρεμα για
το Met Gala
κοστίζει
425.000
δολάρια,
πόσο να
κοστίζει η
ανόρθωση
προσώπου;

Της ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ
ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

στο Μανχάταν, παρομοίασε αυτό που κάνει με το να αναθέτεις σε έναν καλλιτέχνη να ζωγραφίσει έναν πολύ όμορφο πίνακα για σένα.

Ένα πορτρέτο, ας πούμε. Και όχι, φαντάζομαι, το πορτρέτο του Ντόριαν Γκρέι. Η αμοιβή της δρος Ντέβγκαν για ένα λίφτινγκ προσώπου αγγίζει τα 200.000 δολάρια. «Εκ πρώτης όψεως, ο αριθμός μοιάζει μεγάλος, αλλά θεωρώ ότι είναι ζήτημα αξίας και όχι τιμής», τοποθετείται η γιατρός και τονίζει: «Το πρόσωπό σου είναι η δουλειά σου, είναι η ερωτική σου ζωή, είναι η ταυτότητά σου».

Ο **δρ Τζούλιος Φιου**, πλαστικός χειρουργός με ασθενείς σε Σικάγο και Λος Άντζελες, χρεώνει 50.000 δολάρια για ένα βασικό λίφτινγκ προσώπου και πολύ περισσότερα για πιο εκτεταμένες επεμβάσεις. Σε μια συνέντευξή του, είχε αναφερθεί στην αγάπη του για τη ζωγραφική και τη φωτογραφία, όπως και για τα 22 χρόνια που εργάζεται επικεντρωμένος στα πρόσωπα.

«Για τον εύπορο ασθενή που θεραπεύω, αυτό είναι πραγματικά περισσότερο σαν αγορά έργων τέχνης παρά αγορά μιας τεχνικής διαδικασίας», επισημαίνει ο **δρ Jacopo**, διάσημος για τη συμβολή του στο πρωτοποριακό «**Deep Plane**» λίφτινγκ προσώπου. Την τεχνική του, μάλιστα, την έχει διδάξει και σε άλλους γιατρούς σε όλον τον κόσμο. Αυτή η μέθοδος «**Deep Plane**» διαφέρει από ό,τι γνωρίζαμε μέχρι στιγμής, καθώς δεν βασίζεται στο τέντωμα του δέρματος ή των μυών, ώστε να καταργηθεί η βαρύτητα, όπως διαβάζω στο σάιτ της κλινικής Παπαϊωάννου: «Αντίθετα, ο πλαστικός χειρουργός εστιάζει στις υποστηρικτικές δομές του μέσου προσώπου, κάτω από το δέρμα και το επιφανειακό μυϊκό απενευρωτικό σύστημα ή αλλιώς **SMAS** (*Superficial muscular aponeurotic system*). Κατά την επέμβαση, τόσο το δέρμα όσο και το μυϊκό σύστημα ακριβώς από κάτω αποκολλώνται ως ένα, με αποτέλεσμα να μην ασκείται καμία πίεση στην επιδερμίδα, χαρίζοντας τη δυνατότητα στον ασθενή για κάθε έκφραση. Στο παραδοσιακό λίφτινγκ το δέρμα ανασκώνεται, όχι όμως και το υποκείμενο **SMAS**, κάτι που δημιουργεί μια αφύσικα τεντωμένη εμφάνιση του προσώπου». Αυτά για τη διαδικασία, και όποιος έχει το μπάτζετ ας αποφασίσει. Το «**Deep Plane**» διενεργείται από το 5% των πλαστικών χειρουργών παγκοσμίως και απευθύνεται, όπως τονίζει Αμερικανός πλαστικός χειρουργός, στο 1% των ασθενών. Κάποιες φορές, το «**Deep Plane**» κοστίζει λιγότερο από ένα φόρεμα. Ο **δρ Στίβεν Λεβάν**, πλαστικός χειρουργός στο Μανχάταν, ανακαλεί τη follow-up επίσκεψη μιας ασθενούς που θα έκανε fitting βραδινής τουαλέτας, την οποία θα φορούσε στο Met Gala, και του αποκάλυψε ότι η τιμή του φορέματος ήταν 425.000 δολάρια. «Αρα αυτό το λίφτινγκ το έκανες σε εξαιρετική τιμή, σχεδόν ευκαιρία», σκέφτηκε ο **δρ Λεβάν**, ο οποίος χρεώνει από 50.000 έως 110.000 δολάρια για ανόρθωση προσώπου, φρυδιών και λαιμού, καθώς και άνω και κάτω βλέφαρα. Μια άλλη κυρία, η **Ντάιαν Πιτσόλι**, σχεδιάστρια μόδας από το Ρόουζλαντ του Νιου Τζέρσι, το έψαξε λίγο περισσότερο. Πήγε σε κάμποσους γιατρούς και πήρε αρκετές γνώμες. Τελικά επέλεξε τον **δρ Γουάιτ**. «Κάποιοι από τους γιατρούς που επισκέφτηκα καυχιόνταν για τις διασημότητες τις οποίες έχουν χειρουργήσει και κομπορημονούσαν», λέει η Ντάιαν, η οποία τελικά ξόδεψε 50.000 δολάρια για ανόρθωση προσώπου, λαιμού, βλεφαροπλαστική και έξοδα ανάρρωσης. Κι έμεινε ευχαριστημένη. «Εξακολουθώ να μοιάζω με τον εαυτό μου, αλλά πολύ νεότερη. Σε μια υψηλή αμοιβή δεν συνυπολογίζεται πάντα το επιτυχημένο αποτέλεσμα». Ωραία. Άντε και φτιάξαμε το πρόσωπο, με το σώμα τι γίνεται; ●

«Το πρόσωπό σου είναι η δουλειά σου, είναι η ερωτική σου ζωή, είναι η ταυτότητά σου»,
ένα από τα επιχειρήματα που πείθουν τους πολύ πλούσιους.

Η ΝΕΑ ΕΜΜΟΝΗ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

ΤΟ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΣΤΗΘΟΣ

*Μια δυναμική έκκληση για απελευθέρωση
ή άλλη μια ερωτικά φορτισμένη τάση;*

Της ΤΖΕΝΗΣ ΡΟΥΣΑΚΗ

Zendaya

LOEWE

SCHIAPARELLI

SCHIAPARELLI

PRADA

Κάθε σεζόν, βλέπουμε τις τάσεις της μόδας να κεντράρουν σε ένα συγκεκριμένο πράγμα. Είτε αυτό είναι ένα μοτίβο, ένα ύφασμα, μια εποχή ή γενικότερα μια ιδέα, υπάρχει συνεχώς κάτι το οποίο ξεχωρίζει ως ένα κεντρικό «θέμα» το οποίο επαναλαμβάνεται αναπόφευκτα στις περισσότερες συλλογές. Σκέψου κάποιες τάσεις των τελευταίων χρόνων όπως το athleisure, τη νοσταλγία των 90s, όπου έπειτα πήγε στα 00s, ή τη στροφή προς τα gender neutral ρούχα. Για αυτή τη σεζόν που διανύουμε, σύμφωνα με όλες τις SS συλλογές του 2022, υπάρχει μια ιδιαίτερη εμμονή που ξεχωρίζει: το γυναικείο στήθος. Πλεκτό, επίχρυσο, κεντημένο, εκτεθειμένο διακριτικά μέσα από διαφάνειες και δαντέλες ή τονισμένο δυναμικά ως μια θηλυκή πανοπλία. Κάθε brand εκεί έξω μάς έχει δείξει τη δική του εκδοχή για το συγκεκριμένο σημείο του γυναικείου σώματος. Το ερώτημα όμως είναι γιατί;

Για να καταφέρουμε να αποδομήσουμε την παραπάνω μανία, πρέπει πρώτα να υιοθετήσουμε μια ευρύτερη οπτική ματιά για το τι ακριβώς συμβαίνει στη μόδα τον τελευταίο καιρό. Κάπου ανάμεσα στα ατελείωτα micro-trends που γεννιούνται (και αποδεκατίζονται) από το TikTok έχουν δημιουργηθεί κάποια ρεύματα τα οποία έχουν καθορίσει κατά έναν μεγάλο βαθμό την τωρινή αισθητική της μόδας. Ένα από τα πιο σημαντικά είναι φυσικά ο πυρετός του Y2K που πυροδότησε ένα μεγάλο comeback σε οτιδήποτε κοντό, στενό ή διαφανές à la Britney Spears το 2000. Μαζί με την αναζωπύρωση των 00s, και έπειτα από την πίεση που έφερε η πανδημία, ζωντάνεψε μια διάθεση προς την απελευθέρωση του σώματος και της σεξουαλικότητας. Σε συνδυασμό με τα κινήματα του «body positivity» και του «free the nipple», οι σχεδιαστές έφεραν τη μόδα σε επαφή με το γυναικείο σώμα, μέσα από μια ιδιαίτερη, σουρεαλιστική ματιά. Αρκετοί οίκοι τόνισαν τη μορφή του στήθους, επισημαίνοντας τη σιλουέτα του με διάφορες μεθόδους πάνω στα ρούχα. Ο οίκος Prada δημιούργησε ένα εφέ γλυπτού σε πλεκτά υφάσματα χρησιμοποιώντας εσωτερικές μπανέλες. Στον οίκο Loewe, είδαμε την περιοχική οπτικά εκτεθειμένη αλλά συγχρόνως προστατευμένη, μέσα από μια διάφανη «πανοπλία». Ιδιαίτερο ενδιαφέρον είχαν τα φετινά S/S φορέματα της Simone Rocha με τα κεντημένα ανοίγματα στην περιοχή του στήθους, θυμίζοντας αρκετά τα σουτιέν θηλασμού. Μια πιο φορέσιμη εκδοχή μάς έδειξαν το Y/project, όπως και το brand Puppets and Puppets με τα ρεαλιστικά τυπώματα πάνω στα ρούχα τους. Φυσικά, δεν μπορεί να μην αναφερθεί η χαρακτηριστική σουρεαλιστική προσέγγιση του οίκου Schiaparelli με τις επιχρυσωμένες πλάκες, τις πανοπλίες σε σχήμα γυναικείου στήθους, τα σουτιέν με τους στροβιλισμούς και τα σακάκια με τις χρυσές θηλές, τα οποία έγιναν sold out παντού. Η τάση υποστηρίζεται στο έπακρο από αρκετούς celebrities, επιλέγοντας πολλές δημιουργίες από τους παραπάνω σχεδιαστές. Πρόσφατα, είδαμε την Julia Fox να φοράει ένα denim jacket του οίκου Schiaparelli με τα χαρακτηριστικά «στροβιλισμένα» cups, σε μια εμφάνισή της για το fashion week υψηλής ραπτικής του Παρισιού. Η Zendaya εμφανίστηκε με έναν χρυσό θώρακα Loewe στο Women In Film Honors, ενώ νωρίτερα το 2020 είχε επιλέξει μια φρούζια, γλυπτή δημιουργία του Tom Ford για τα Critics Choice Awards. Το ίδιο κομμάτι είδαμε και στην Gwyneth Paltrow σε ένα εξώφυλλο για το «Harpers and Bazaar». Οι γυναίκες της rap όπως οι Doja Cat, Lizzo και η Cardi B δείχνουν να αγαπούν επίσης τον δυναμισμό των γυναικείων πανοπλιών. Η επιρροή και η απεικόνιση του γυναικείου σώματος βέβαια δεν είναι κάτι νέο για τη μόδα. Στα 60s ο Yves Saint Laurent, μαζί με τη γλύπτρια Claude Lalanne, έφτιαξε μια προτομή από το στήθος του θρυλικού μοντέλου Veruschka προσθέτοντάς τη σε μακριά, αέρινα φορέματα. Αξέχαστο ήταν επίσης και το σατέν κωνικό σουτιέν που έφτιαξε ο Jean Paul Gaultier για τη Madonna την εποχή των 90s. Ωστόσο, το 2022, η μόδα δεν χρησιμοποιεί το γυναικείο μπούστο ούτε για να σοκάρει αλλά ούτε για να προκαλέσει ερωτικά, όπως παλαιότερα. Είναι μια επανεξέταση του πώς μπορεί να παρουσιάζεται και να αντιπροσωπεύεται το γυναικείο σώμα, αφήνοντας ελεύθερη την πραγματική δύναμη που κατέχει από τη φύση του. Τα ρούχα με τις θηλές του Schiaparelli έχουν γεμίσει το Instagram, καθώς στην ίδια πλατφόρμα τα γυναικεία στήθη μπαίνουν σε censored μορφή. Το να βλέπεις την εικόνα ενός σημείου που για αρκετό κόσμο είναι ακόμα taboo να γίνεται κόσμημα είναι ενθαρρυντικό και πάνω από όλα απελευθερωτικό. Και καθώς οι γυναίκες υιοθετούν μια πιο απελευθερωμένη προσέγγιση στο ντύσιμο, η ανάδειξη του γυμνού στήθους δεν θα είναι απαραίτητα παραβατική ή προκλητική όπως ήταν κάποτε. ●

Chiara Ferragni

Madonna

Julia Fox

Lizzo

ΤΟ 2022,
Η ΜΟΔΑ ΔΕΝ
ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙ
ΤΟ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ
ΜΠΟΥΣΤΟ ΟΥΤΕ
ΓΙΑ ΝΑ ΣΟΚΑΡΕΙ
ΑΛΛΑ ΟΥΤΕ ΓΙΑ
ΝΑ ΠΡΟΚΑΛΕΣΕΙ
ΕΡΩΤΙΚΑ

Φοριούνται ήδη από τώρα

Της ΤΖΕΝΗΣ ΡΟΥΣΑΚΗ

trends
FASHION

Το Y2K είναι ακόμα εδώ

Χαμηλοκάβαλα jeans, χρωματιστά γυαλιά, αλυσίδες στη μέση και πεταλούδες παντού. Το 2022, η νοσταλγία των 00s κορυφώνεται και κυριεύει κάθε catwalk. Αρκετοί οίκοι πρόσθεσαν διακριτικά κάποιες Y2K πινελιές στα looks τους για τη φετινή Άνοιξη/Καλοκαίρι. Άλλοι, πάλι, χρησιμοποίησαν την αισθητική της συγκεκριμένης δεκαετίας ως μέγα φόρο τιμής – με κύριο παράδειγμα τον οίκο *Bluemarine*. Η S/S συλλογή του στο *Μιλάνο* ήταν η επιτομή του Y2K, και, αδιαμφισβήτητα, η αρχή για να γίνουν τα *low cut* σχήμα πεταλούδας ξανά μανία. Στην ίδια διάθεση ακολούθησε και ο *Versace* με τις sexy χαμηλόμες *mid* φούστες του, ενώ ο *Tom Ford* επανέφερε τα *satin cargo παντελόνια*. Η Gen Z γενιά και το TikTok λατρεύουν την παραπάνω τάση, εσύ θα την ακολουθήσεις;

Trends report: Οι κορυφαίες τάσεις της μόδας που θα δούμε παντού αυτό το καλοκαίρι

Το νέο σέξι

«They're bringing sexy back». Σε παράφραση του γνωστού τραγουδιού, μιας και το sexiness είναι το νούμερο 1 στοιχείο που ξεχώρισε στις φετινές S/S τάσεις. Αν λοιπόν αναρωτιέστε ποιο θα είναι το κυρίαρχο trend στα καλοκαιρινά φορέματα, μη φοβηθείτε καθόλου να επιλέξετε κάτι πολύ κοντό, πολύ στενό, πολύ διάφανο ή και τα τρία μαζί, όπως μας έδειξε ο Dolce & Gabbana. Το concept του sexy δυναμισμού βέβαια δεν σταματάει μόνο στα φορέματα, αλλά έρχεται σε πολλές μορφές. Ξεχώρισαν ιδιαίτερα τα έντονα cut-outs, το δύχτι, τα σουτιέν φορεμένα ως μπλούζες και τα ολόσωμα catsuits που αγκαλιάζουν στενά το σώμα, όπως αυτά του Yves Saint Laurent. Δεν μπορούμε φυσικά να μην αναφέρουμε το πολυσυζητημένο κομμάτι της σεζόν, τη micro mini, χαμηλόμηση φούστα. Η Miu Miu έφτασε το Y2K trend στην πιο αποκαλυπτική εκδοχή του, κάνοντας τις φούστες-ζώνες viral.

Φτερά και τρέσες

trends
FASHION

VALENTINO

FENDI

Για να ξερκίσουμε μακριά μας μια και καλή το loungewear και τις πιτζάμες της καραντίνας, αυτή τη σεζόν θα ντυθούμε πιο «extra» από ποτέ. Τα φτερά, όπως και οι τρέσες με τα κρόσια, γίνονται τα must στοιχεία του καλοκαιριού για τις επίσημες αλλά και για τις καθημερινές μας εμφανίσεις. Ο Valentino υιοθέτησε στο έπακρο την ιδέα, δείχνοντάς μας outfits σε ζωηρά χρώματα, καλυμμένα εξ ολοκλήρου από φτερά. Τα ίδιο «φτερωτό» εφέ (για εσένα που αναζητάς κάτι πιο ήπιο) το είδαμε επίσης σε αξεσουάρ όπως τοάντες και πέδιλα. Οι τρέσες με τα μακριά κρόσια είχαν μια άκρως λαμπερή και μεταξένια εμφάνιση στην πασαρέλα του οίκου Fendi, ή πρόσθεταν ένα χαλαρό λίκνισμα στα καλοκαιρινά φορέματα του οίκου Proenza Schouler.

PROENZA SCHOUER

Η δύναμη του blazer

YVES SAINT LAURENT

Τι είναι καλύτερο από ένα κοστούμι; Ένα κοστούμι σε κάποιο statement χρώμα φυσικά. Ναι, το business style ξαναγυρνάει και βρίσκεται ανάμεσα στους πρωταγωνιστές της μόδας για την Άνοιξη/Καλοκαίρι του 2022, με έντονα χρώματα και boxy πατρόν. Οίκοι μόδας όπως οι Alexander McQueen και Stella McCartney συμπεριέλαβαν τα tailored κοστούμια στις συλλογές τους σε 80s oversized γραμμές και εκτυφλωτικές καλοκαιρινές αποχρώσεις όπως το φούξια, το γαλάζιο και το κοραλί. Μια ακόμα σιλουέτα που ξεχώρισε ιδιαίτερα στις πασαρέλες των Yves Saint Laurent και Balenciaga είναι η έντονα τετραγωνισμένη με βάτες. Συνδυάζεται εσωτερικά με ένα bra top ή μια μίνι φούστα, κάνοντας το σακάκι το κεντρικό στοιχείο του outfit.

ALEXANDER MCQUEEN

STELLA MCCARTNEY

Ήσυχη πολυτέλεια

FENDI

PETER DO

JIL SANDER

Η ροπή προς τον εκλεπτυσμένο μινιμαλισμό και τους ουδέτερους χρωματικούς τόνους έδωσε μια φρέσκια πνοή μέσα στην πολυχρωμία που κυριαρχεί και για φέτος την Άνοιξη/Καλοκαίρι. Πιο συγκεκριμένα, οι total επιλογές του λευκού όπως και του ιβονάρ προτιμήθηκαν από πολλούς σχεδιαστές. Μη πάει όμως ο νους σας σε βαρετά σύνολα, με basic ρούχα που κοστίζουν μια περιουσία – αλλά σε διαχρονικά κομμάτια από ντελικάτα υλικά και λεπτομέρειες που ξεχωρίζουν. Η S/S συλλογή του Peter Dinklage στη Νέα Υόρκη έστησε τον τόνο προς μια ήσυχη και πιο φορέσιμη πολυτέλεια, με monochrome looks και ανάλαφρα πατρόν. Ο Fendi κινήθηκε σε πιο δυναμικές επιλογές με tailored κοστούμια σε αστραφτερό λευκό, καθώς ο Jil Sander μας έδειξε πως ένα απλό co-ord στο χρώμα της κρέμας δείχνει απόλυτα σικ.

Πλατφόρμες παντού

CHLOÉ

Η πλατφόρμα στα παπούτσια επιστρέφει και είναι παντού. Μην απορρίψετε ακόμα την ιδέα, διότι δεν πρόκειται για τα ψηλοτάκουνα-στιλέτο με την φιάλα που έχουμε αφήσει πίσω εδώ και χρόνια. Αυτή τη φορά θα ανέβουμε σε νέα ύψη, με περισσότερη άνεση και σταθερότητα, αφού οι πλατφόρμες είναι όσο πιο chunky γίνεται. Θυμίζουν κάτι από τα παπουτσάκια που φορούσαν οι κούκλες Bratz κατά το show του Versace, ενώ ο Lanvin ακολούθησε την τάση σε ένα πιο retro ύφος. Δείχνουν τέλεια συνδυασμένα με τις micro-mini φούστες της σεζόν και με ιδιαίτερα καλσόν, όπως μας έχουν δείξει άπειρες φορές οι Dua Lipa και Arianna Grande. Οι πλατφόρμες στις σαγιονάρες είναι επίσης ένα μεγάλο trend, με αυτές του οίκου Chloé με το boho ύφος να ξεχωρίζουν.

VERSACE

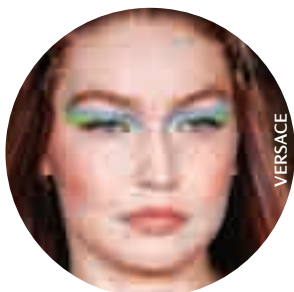

LANVIN

1

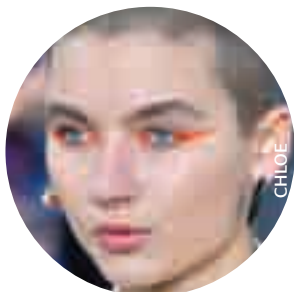
Τόλμησε το χρώμα

Το Fashion Week μας έχει συννηθείσει σε σκούρα, smokey μάτια, για φέτος όμως θα τολμήσουμε να πούμε πως το έντονο χρώμα υπερτερούσε. Η διάσημη makeup artist Pat McGrath δημιούργησε για τον Versace πολύχρωμα cat eyes που

VERSACE

κάλυπταν ολόκληρο το βλέφαρο, σε έντονες πράσινες και μπλε αποχρώσεις. Στην ίδια χρωματική παλέτα των τερκουλών κινήθηκαν και αρκετοί ακόμα οίκοι, εκτός από τον Chloé. Το νέον πορτοκαλί

CHLOÉ

eyeliner που μας παρουσίασε, ξεχώρισε ως ιδανική επιλογή για το φετινό καλοκαίρι. Τα έντονα χρώματα βέβαια δεν θα μπορούσαν να μείνουν μόνο στο μακιγιάζ. Ο Loewe έβαψε τα μαλλιά των

LOEWE

μοντέλων του σε πράσινες, ροζ και μοβ αποχρώσεις, δίνοντας ένα ιδιαίτερο ύφος στα outfits.

Glitter & Eyeliners

για τις καλοκαιρινές σου εμφανίσεις

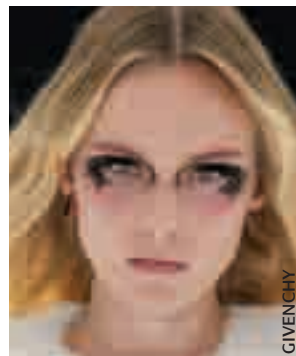
Της ΤΖΕΝΗΣ ΡΟΥΣΑΚΗ

ACNE

BLUMARINE

GIVENCHY

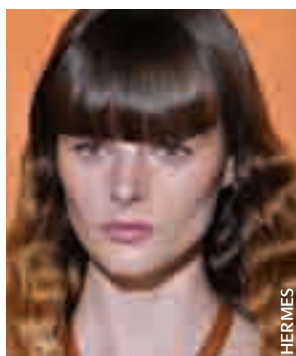
DIOR

Glitter, διαμάντια και χρυσό

Glitter, shimmer, σκιές, πρόσθετα διαμάντια, ακόμα και φύλλα χρυσού. Ότι λάμπει δηλαδή κάτω από το φως μάς κάνει. Λίγο το Y2K trend, λίγο η σειρά Euphoria με την ανάλογη αισθητική, και οι πασαρέλες γέμισαν με λάμψη. Η makeup artist Inge Grognaud πασπαλίζει τα μοντέλα του οίκου Blumarine με holographic glitter, προσδίδοντας ένα «βρεγμένο» εφέ στο δέρμα. Το Acne Studio τοποθέτησε λαμπερές παγέτες ως κραγιόν και ο Etro προτείνει λαμπερά διαμάντια κάτω από τα μάτια. Μήπως είναι μια καλή ιδέα έναντι του concealer; Όπως και να έχει, μια σκιά με shimmer θα τη φορέσουμε.

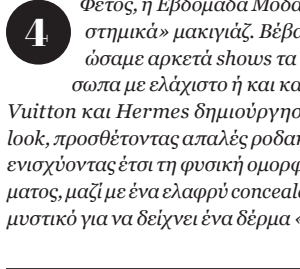
2

HERMES

Φυσική ομορφιά

Φέτος, η Εβδομάδα Μόδας έδειξε να αγαπάει ιδιαίτερα τα «διαστημικά» μακιγιάζ. Βέβαια, αυτό δεν αποτελεί κανόνα. Σημειώσαμε αρκετά shows τα οποία μας παρουσίασαν φρέσκα πρόσωπα με ελάχιστο ή και καθόλου μακιγιάζ. Οι οίκοι Prada, Louis Vuitton και Hermes δημιούργησαν ένα απόλυτα φυσικό no-makeup look, προσθέτοντας απαλές ροδακινί αποχρώσεις σε μάγουλα και χείλη, ενισχύοντας έτσι τη φυσική ομορφιά των μοντέλων. Αυτή η τεχνική χρώματος, μαζί με ένα ελαφρύ concealer μόνο όπου είναι απαραίτητο, είναι το μυστικό για να δείχνει ένα δέρμα «ζωντανό» χωρίς προσπάθεια.

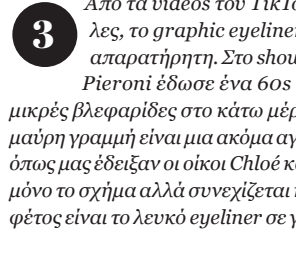
4

Βρέξε το μαλλί

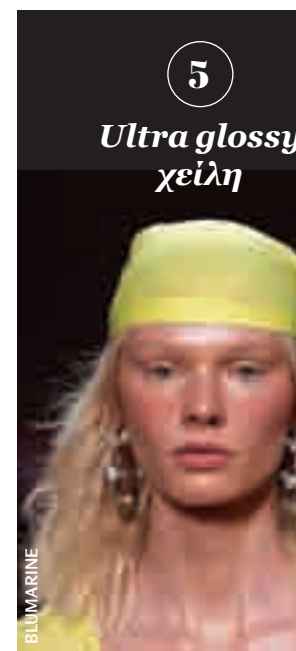
Αφήνουμε πίσω τα γαλλικά καρέ και τις αφέλειες που κυριεύσαν τα χειμερινά trends και καλωσορίζουμε μια νέα τάση στο styling των μαλλιών: το λαμπερό wet look. Στα ντεφιλέ των οίκων Marni και Rick Owens, ξεχώρισαν τα πιο ατημέλητα wet looks σε ελεύθερα μαλλιά. Το στιλ όμως που έχει κυριεύσει ήδη το Instagram feed μας είναι τα spiked buns, που είδαμε στο show της νέας σχεδιάστριας Nensi Dojaka. Το σημαντικότερο σε αυτό το look είναι να μείνουν τα μαλλιά έντονα τραβηγμένα προς τα πίσω, δημιουργώντας λίγες μύτες στο μέρος του κότσου. Είναι το σήμα κατατεθέν στο στιλ μαλλιών της Bella Hadid, εμπνευσμένο για άλλη μια φορά από τα οοs.

Εκτός περιγράμματος

Από τα videos του TikTok μέχρι τις μεγαλύτερες S/S πασαρέλες, το graphic eyeliner είναι μια τάση που δύσκολα περνάει απαρατήρητη. Στο show του Givenchy, η makeup artist Lucia Pieroni έδωσε ένα 60s ύφος, σχεδιάζοντας με το πινέλο της μικρές βλεφαρίδες στο κάτω μέρος των ματιών. Η έντονα τραβηγμένη μαύρη γραμμή είναι μια ακόμα αγαπημένη επιλογή για αιχμηρό βλέμμα, όπως μας έδειξαν οι οίκοι Chloé και Dior. Η δημιουργικότητα δεν αφορά μόνο το σχήμα αλλά συνεχίζεται και στο χρώμα. Ακόμα μια πρόταση για φέτος είναι το λευκό eyeliner σε γραμμικά σχέδια.

3

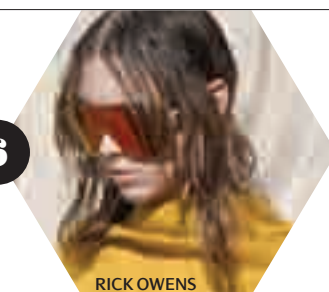
BLUMARINE

5

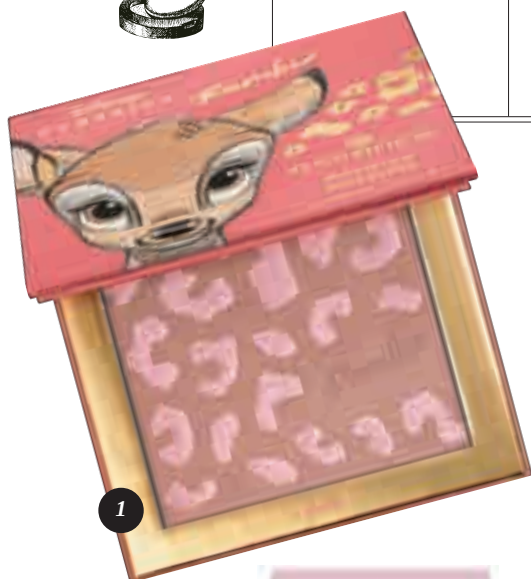
Ultra glossy χείλη

Αν θα μπορούσαμε να επιλέξουμε ένα μόνο προϊόν μακιγιάζ για φέτος το καλοκαίρι, αυτό θα ήταν ένα λαμπερό lip gloss. Δείχνει υπέροχο ακόμα και σε μια γυνή επιδερμίδα με ελάχιστο μακιγιάζ, ή χρησιμοποιείται ως extra πινελιά λάμψης στα πιο glam make up looks. Στο show του Giambattista Valli, τα χείλη των μοντέλων βάφτηκαν στις αποχρώσεις του κόκκινου και του πορτοκαλί, ενώ ύστερα περάστηκαν με ένα λαμπερό φινιρίσμα gloss. Ο Blumarine, από την άλλη, προτίμησε ένα τελείως διάφανο αλλά λαμπερό αποτέλεσμα, το οποίο έδειχνε φρέσκο και κοριτσιίστικο.

6

RICK OWENS

Beautiful MIND

Της ΕΛΕΝΗΣ ΜΠΕΖΙΡΙΑΝΟΓΛΟΥ

01 ESSENCE Pouz και highlighter Disney Classics Maxi με το Bambi στο εξωτερικό
02 LA ROCHE POSAY Αναπλαστικό CICAPLAST B5 Spray για ερεθισμένο δέρμα **03 SKY PREMIUM LIFE®** Πολυβιταμίνη Premium Female, ειδικά σχεδιασμένη για τις γυναίκες απαιτήσεις **04 SKY PREMIUM LIFE®** Συμπλήρωμα διατροφής Hair Advanced Formulation για ενδυνάμωση της τρίχας **05 MAC** Lipglass από τη συλλογή MAC x Stranger Things **06 BEE CERA** Stemcell κρέμα προσώπου και λαιμού 5 σε 1 με φυτικά βλαστοκύτταρα εντελβίας και μοβ μαργαρίτας **07 NUXE** Ενυδατικό lip balm χειλιών very rose με άρωμα τριαντάφυλλο **08 BOBBI BROWN** Σκιά σε στικ glide-and-go με απαλή υφή και 24ωρη διάρκεια **09 APIVITA** Βρεφική αντιηλιακή κρέμα BEE SUN SAFE SPF30 με καλέντουλα και πρόπολη **10 VICHY** Αντιηλιακό

γαλάκτωμα σε σπρέι Capital Soleil Cell Protect Water Fluid Spray SPF 50+ **11 NUXE** Ξηρό ενυδατικό λάδι Huile Prodigieuse® Nérolι για πρόσωπο, σώμα και μαλλιά με άρωμα ανθών πορτοκαλιάς **12 THE BODY SHOP** Fresh Nude Foundation με αντιοξειδωτική βιταμίνη E και καταπραυντική βιολογική αλόη βέρα **13 LA ROCHE POSAY** Αντιηλιακό ANTHELIOS UVMUNE 400 Invisible Fluid SPF50+ με νέο αποκλειστικό φίλτρο Mexoryl 400 **14 MOROCCANOIL** Shower gel με έλαιο Argan, διαθέσιμο σε 6 αρώματα **15 TOM FORD** Γυναικείο άρωμα ROSE PRICK με νότες τριαντάφυλλων **16 BEE CERA** Stemcell ορός προσώπου και λαιμού άμεσου lifting με φυτικά βλαστοκύτταρα εντελβίας και μοβ μαργαρίτας **17 YOUTH LAB.** Λάδι μαυρίσματος Wet Skin sun Protection SPF50, ανθεκτικό στην εφίδρωση και το νερό

Last
page

PLUS SIZE ΑΝΤΡΕΣ

ΗΡΘΕ Η ΣΤΙΓΜΗ ΓΙΑ ΝΑ
ΤΟΥΣ ΔΟΥΜΕ ΣΤΗ ΜΟΔΑ

Με το κίνημα του γυναικείου body positivity
σε πλήρη εξέλιξη, τι είναι αυτό που κρατάει
τους άντρες τόσο καιρό πίσω;

Της ΤΖΕΝΗΣ ΡΟΥΣΑΚΗ

Τα τελευταία χρόνια, ένα θέμα που συζητιέται έντονα στη βιομηχανία της μόδας είναι η ανάδειξη της διαφορετικότητας. Το κίνημα του «body positivity» βοήθησε στην ένταξη ενός ρεαλιστικού σωματότυπου σε πασαρέλες και editorials, δημιουργώντας μια νέα, αρκετά κερδοφόρα κατηγορία: το γυναικείο plus size. Βλέπουμε γυναίκες με καμπύλες, όπως η **Ashley Graham**, η **Precious Lee** και η **Alva Claire**, να εντυπωσιάζουν στις πασαρέλες μεγάλων luxury brands, όπως οι **Versace**, **Fendi** και **Michael Kors**. Τις θαυμάζουμε και δίνουμε έμπνευση σε πολλές γυναίκες καθημερινά. Έχετε σκεφτεί όμως ποιος είναι ο λόγος που δεν υπάρχουν αντίστοιχα δίσκοι άντρες plus-size μοντέλα; Μήπως τελικά όλο αυτό το body positivity στη μόδα ξεκινάει και τελειώνει με τις γυναίκες; Σύμφωνα με μια ανάλυση της «Vogue Business», μόνο 7 από τα 77 brands παρουσίασαν ανδρικά plus-size μοντέλα στις ανδρικές συλλογές τους για το Φθινόπωρο/Χειμώνα του 2022. Επίσης, κανένα από αυτά τα brands δεν ήταν κάποιος μεγάλος οίκος μόδας, αλλά νέα ή εναλλακτικά για τον χώρο ονόματα.

Γιατί οι άντρες είναι πίσω;

Το θέμα είναι κάπως περίπλοκο. Ενώ οι αναλογίες ενός μέσου άντρα απέχουν αρκετά από αυτές των ψηλών και αδυνάτων ή απίστευτα γυμνασμένων αγοριών που βλέπουμε στη μόδα, η κύρια εικόνα που έχουμε ως πρότυπο είναι κυρίως αυτή. Είναι πολύ σύνθημα να ζητούνται οι ίδιες αναλογίες για κάθε άντρα που συμμετέχει σε μια καμπάνια ή ένα fashion show, ενώ υπάρχει μια πολύ μεγαλύτερη ποικιλία στα σώματα και στα μεγέθη των γυναικών. Οι ίδιοι οι άντρες όμως, εν αντιθέσει με τις γυναίκες (οι οποίες έχουν πολεμήσει και πολεμάνε την ίδια κατάσταση ακόμα), δεν εκφράζουν την αντίρρησή τους σε αυτό. Τα XXL μεγέθη είναι αρκετά περιορισμένα έως και ανύπαρκτα σε αρκετές high fashion εταιρίες, όμως καμία αντρική φωνή δεν ακούστηκε αρκετά ώστε να γίνει μια άμεση αλλαγή. Η τοξική αρρενωπότητα μαζί με τον φόβο των αντρών να εκφράσουν δημόσια τις απόψεις τους για ένα θέμα που αφορά τα συναισθήματα σχετικά με το σώμα τους οδηγεί τη βιομηχανία της μόδας στο να διστάζει να δει την plus-size αγορά ως μια κερδοφόρα κίνηση. Για αυτό και δεν υπάρχει καμία ανδρική εκδοχή της **Ashley Graham** ή της **Tess Holliday**. Μεταξύ αντρών, θα ακούσεις πιο συχνά ατάκες όπως «κάνε διαίτα» ή «πάρε την τάδε πρωτεΐνη και πήγαινε στο γυμναστήριο», παρά το «ανάδειξε τα κιλά σου όπως είναι». Αυτή η συμπεριφορά εξοστρακίζει περισσότερο τους άντρες μεγαλύτερων μεγεθών, κρατώντας τους μέχρι τώρα σιωπηλούς. Κάτι που μετέπειτα, με τη σειρά του, οδηγεί τις εταιρείες μόδας να πιστεύουν πως ένας άνδρας με κιλά δεν έχει άποψη και δεν ζητάει τίποτα από τη μόδα.

Μικρά αλλά ελπιδοφόρα βήματα

Ενώ τα περισσότερα luxury brands τείνουν να υποτιμούν τις ευκαιρίες στο ανδρικό plus size modeling, πολλοί άνθρωποι από τον χώρο δηλώνουν ότι οι άνδρες μεγαλύτερων μεγεθών είναι έτοιμοι για να περπατήσουν στις πασαρέλες. Το πρακτορείο Secret Models, το οποίο αντιπροσωπεύει πολύ επιτυχημένα μοντέλα όπως ο **David Gandy**, έχει μια ομάδα από plus size άντρες στα books της, σχεδιάζοντας να επεκταθεί όταν αυξηθεί η ζήτηση σε αυτά τα μεγέθη. «Πώς ξέρουν ότι δεν υπάρχει ζήτηση όταν δεν έχουν δοκιμάσει;» λέει ο **Zach Miko**, ένα από τα πρώτα plus-size μοντέλα και με αρκετές συνεργασίες στο βιογραφικό του, όπως η **Levi's**. Ο Μίκο επισημαίνει ότι η luxury μόδα είναι πιο «αργή» σε ό,τι αφορά το «inclusivity» σε σχέση με τα brands της fast fashion βιομηχανίας, ενώ αρουγκράζεται πιο γρήγορα το τι θέλει το καταναλωτικό κοινό. Πριν από την πανδημία, ο Μίκο επιλέχθηκε για μια καμπάνια του οίκου **Dolce & Gabbana**. Στη συνέχεια όμως ήρθε η πανδημία, η οποία μείωσε το budget και φρέναρε πολλές παραγωγές. Ο Μίκο έχει μέγεθος μέσης γύρω στα 101 cm, που, όπως τονίζει, είναι το μέσο μέγεθος ανδρικής μέσης στις ΗΠΑ. Το 2020, ο οίκος μόδας της **Rihanna Savage x Fenty** επιστράτευσε το μοντέλο **Steven Green** για την καμπάνια ανδρικών εσωρούχων. Μετά από ένα tweet με τη λεζάντα: «Ok Rihanna» και με σχεδόν 300.000 likes και 30.000 retweets, η φωτογράφιση έγινε viral, και, φυσικά, η συλλογή εσωρούχων εξαντλήθηκε μέσα σε 12 ώρες. Εκτοτε ο Green έχει συνεργαστεί με τη Nike, την Adidas, τον Ralph Lauren και αρκετά ακόμα ονόματα, φέρνοντας μια νέα εικόνα στον χώρο. Η **Natalie Guzman**, Co president και υπεύθυνη μάρκετινγκ του Savage x Fenty, δήλωσε ότι τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στη συμπερίληψη ανδρικών plus size μοντέλων. «Αν ακούτε τι λένε οι πραγματικοί άνθρωποι, θα δείτε ότι υπάρχει ζήτηση όχι μόνο για προϊόντα αλλά και για αλλαγές. Η εκπροσώπηση έχει μεγάλη σημασία και υπάρχουν ξεκάθαρα δεδομένα που δείχνουν ότι πολλοί αγνοούνται».

Inclusivity

Η μόδα είναι ένα μέσο με τέτοια δύναμη που οφείλει να προχωράει την κοινωνία μόνο προς τα εμπρός, χαλαρώνοντας κάθε άκαμπτο κοινωνικό κώδικα. Στην εποχή μας, κάθε άνθρωπος πρέπει να συμπεριλαμβάνεται και να εκπροσωπείται στις πασαρέλες, στα media ή σε οποιοδήποτε άλλο μέσο προβολής. Η συναρπαστική προοπτική του να δούμε την ανδρική plus-size βιομηχανία να στέκεται ισόξια δίπλα από τη γυναικεία είναι πολύ πιο κοντά από όσο νομίζουμε. Το βασικό είναι να κινητοποιηθούν πρώτα οι ίδιοι οι άντρες, εκφράζοντας ενεργά τις ανησυχίες και τους προβληματισμούς τους σχετικά με το πώς εκπροσωπούνται στη μόδα. Πρέπει να αποδείξουν ότι υπάρχει όντως μια αγορά για αυτούς, ώστε η ποικιλομορφία στο menswear να γίνει κύριο σημείο συζήτησης. ●

Sky Premium Life

αρθρώσεις,
δέρμα &
ομορφιά

τόνωση του
ανοσοποιητικού,
ενέργεια &
ευεξία

αρθρώσεις,
μαλλιά &
ευεξία

σεξουαλική υγεία,
libido &
εμμηνορροια

μαλλιά,
νόχα &
δέρμα

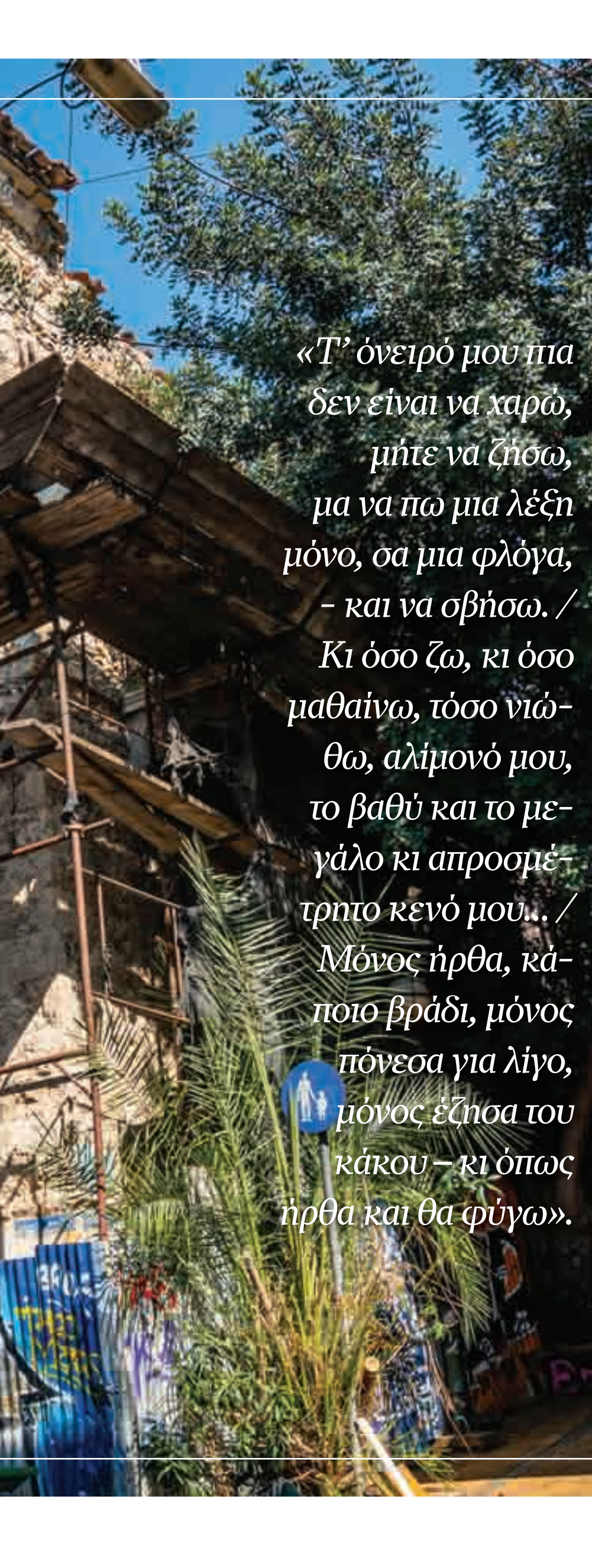
All about Eve!

CALZEDONIA

#CALZEDONIA @CALZEDONIA.COM

«Τ' όνειρό μου πια
δεν είναι να χαρώ,
μήτε να ζήσω,
μα να πω μια λέξη
μόνο, σα μια φλόγα,
– και να σβήσω. /
Κι όσο ζω, κι όσο
μαθαίνω, τόσο νιώ-
θω, αλίμονό μου,
το βαθύ και το με-
γάλο κι απροσμέ-
τρητο κενό μου... /
Μόνος ήρθα, κά-
ποιο βράδι, μόνος
πόνεσα για λίγο,
μόνος έζησα του
κάκου – κι όπως
ήρθα και θα φύγω».

M

ΟΙΑΖΕΙ ΜΕ ΤΟ ΤΕΛΕΙΟ ΕΡΕΙΠΙΟ. Το παρατηρείς και σκέφτεσαι ότι θα πέσει από στιγμή σε στιγμή. Κάποια πανιά και λαμαρίνες προσπαθούν να κρύψουν το χάλι, αλλά το κάνουν χειρότερο. Η απόλυτη εγκατάλειψη για ένα κτίριο μέσα στον αστικό ιστό, διατηρητέο από το 1984, με τεράστια ιστορία, καθώς είναι το σπίτι όπου έγραψε, ερωτεύθηκε και έζησε για σχεδόν 40 χρόνια ο μοχέμ ποιητής **Ναπολέων Λαπαθιώτης** (1888-1944), στη συμβολή των οδών Κουντουριώτου και Οικονόμου, στα Εξάρχεια. Εδώ αυτοκτόνησε με μια σφαίρα στην καρδιά τα ξημερώματα της 8ης Ιανουαρίου, πάμπτωχος και εξαρτημένος από την ηρωίνη.

Με πατέρα στρατιωτικό που είχε διατελέσει και υπουργός και μητέρα που ήταν ανιψιά του Χαρίλαου Τρικούπη, ο Λαπαθιώτης πιθανότατα θα αισθανόταν ότι ζούσε σε λάθος εποχή. Δεν έκρυψε ποτέ τον σεξουαλικό του προσανατολισμό και προτιμούσε να κάνει παρέα με ανθρώπους από τα λαϊκά στρώματα και μαζί τους να συχνάζει στους τεκέδες – λόγιοι για τους οποίους λοιδορήθηκε από τους καθωσπρέπει της εποχής. Ασπάστηκε, επίσης, τις ιδέες του σοσιαλισμού.

«Είχε μέσα του το μεγάλο πάθος της αδιάκοπης αναζήτησης, τον κατείχε τόσο τυρρανικά η ανάγκη νέων συγκινήσεων ώστε κατάντησαν μοναδικός σκοπός της ζωής του αυτές οι νυχτερινές περιπλανήσεις. Κι όταν οι άλλοι τον κατέταξαν με τους ύποπτους τύπους της παράνομης ηδονής, ο Ναπολέων οχυρώθηκε πίσω από την επιπόλαιη κρίση των ανθρώπων και χαμογελώντας αδιάφορα προς τις ταπεινές τους διαδόσεις, εξακολουθούσε να μένει, όπως και πριν, κλεισμένος στον εαυτό του». - **Γιώργος Τσουκαλάς** *

Κοιτάζω ξανά το ερείπιο και προσπαθώ να φανταστώ την εικόνα του ως αρχοντικό. Πίσω από τα μεγάλα ξύλινα παράθυρα θα στεκόταν κάποτε ο Λαπαθιώτης, ποιος ξέρει τι αντίκριζε, πώς θα ήταν εκείνα τα χρόνια αυτή η γειτονιά των Εξαρχείων. Και τι θα αισθανόταν εάν έβλεπε τη σημερινή του κατάντια. Μια περιγραφή του σπιτιού, ενώ ζούσε ακόμη ο Ναπολέων Λαπαθιώτης, δίνει ο Γιώργος Τσουκαλάς: «Εκείνο το σαλόνι του σπιτιού του, στην οδό Οικονόμου, ήταν πάντοτε βυθισμένο στο μισοσκόταδο, με βαριές κουρτίνες στα παράθυρα, με έπιπλα παλαιικά, με διάχυτη μια δυνατή μυρωδιά, ανάμεικτη από κλεισούρα, σκόνη κι αναμνήσεις. Είχε μια τεράστια βιβλιοθήκη και τις πιο απίθανες συλλογές: αυθεντικές φωτογραφίες διασήμων αντρών, αυτόγραφα από μεγάλους συγγραφείς, ζωγράφους, μουσικούς, ηθοποιούς, γραμματόσημα, κι εγώ δεν ξέρω τι άλλο. Είχε κι ένα αναλόγιο κι εκεί πάνω έγραφε, όρθιος, χρησιμοποιώντας πάντοτε σινική μελάνη».

Ο **Μ. Γ. Μπίρης**, στο βιβλίο του «Αθηναϊκή αρχιτεκτονική» (1987) αναφέρει ότι το κτίριο οικοδομήθηκε κατά τη δεκαετία του 1870 και το περιγράφει ως διώροφο νεοκλασικό με υπερυψωμένο υπόγειο. Γράφει ακόμη ότι «η κλασική τριμερής διάρθρωση της πρόσοψης, με το αέτωμα και τον μεγάλο εξώστη με τα μαρμάρινα φουρούσια, και τα “τραβηχτά” διακοσμητικά στοιχεία επάνω από τα ανοίγματα, συνδυάζονται με μια παραδοσιακότερη εσωτερική συγκρότηση, με αυλή, εξωτερική κλίμακα και χαγιάτι». Δεν γνωρίζουμε τι απόγινε το σπίτι μετά τον θάνατο του Λαπαθιώτη, ωστόσο μια μαρτυρία δίνει το 1983 ο συγγραφέας Γιώργος Ιωάννου, σε επιστολή του τότε προς τον Δήμο Αθηναίων με την οποία ζητούσε να κηρυχθεί το κτίριο διατηρητέο. Ο Ιωάννου, επικαλούμενος παλαιούς γείτονες, αναφέρει ότι «το σπίτι αυτό γνώρισε μεγάλες κοινωνικές δόξες και τιμήθηκε με επισκέψεις πρωθυπουργών και ανωτάτων αρχόντων της εποχής, ενώ σήμερα κατοικείται από φτωχές οικογένειες, προερχόμενες από τα μέρη της Πίνδου, που το ενοικιάζουν κατά δωμάτιο».

Πίσω πάλι στον χρόνο, στη διάρκεια της Κατοχής, λίγο πριν ο ποιητής αυτοκτονήσει, περιγράφει την εικόνα του και πάλι ο Γιώργος Τσουκαλάς: «Σ' εκείνα τα φριχτά χρόνια της Κατοχής ανταμωθήκαμε τυχαία με τον Λαπαθιώτη, που είχαμε καιρό να ιδωθούμε. Ήτανε σαν να είχε χαμένα τα νερά του. Μου παραπονέθηκε για τις δυσκολίες που συναντούσε, για τα βιβλία του, που είχε αναγκαστεί να τα ξεπουλάει, για τον Μήτσο τον Παπανικολάου, που είχε αναλάβει αυτή την εκποίηση και που, στο τέλος, του τα πουλούσε χωρίς να του πηγαίνει ούτε δραχμή, γιατί η ηρωίνη είχε ακριβύνει φοβερά».

Στο διπλό τεύχος της «Νέας Εστίας» που κυκλοφόρησε 1-15 Ιανουαρίου 1944, η αναγγελία του θανάτου του Λαπαθιώτη συνοδεύθηκε από αυτό το ποίημά του:

«Τ' όνειρό μου πια δεν είναι να χαρώ, μήτε να ζήσω,
μα να πω μια λέξη μόνο, σα μια φλόγα, – και να σβήσω. /
Κι όσο ζω, κι όσο μαθαίνω, τόσο νιώθω, αλίμονό μου,
το βαθύ και το μεγάλο κι απροσμέτρητο κενό μου... /
Μόνος ήρθα, κάποιο βράδι, μόνος πόνεσα για λίγο,
μόνος έζησα του κάκου – κι όπως ήρθα και θα φύγω».

Η κηδεία του έγινε λίγες ημέρες μετά το θάνατό του με χρήματα που συγκέντρωσαν φίλοι του με έρανο. **A**

* Ο **Γιώργος Τσουκαλάς** (1903-1974) ήταν συνοδοιπόρος του Ναπολέοντα Λαπαθιώτη σε αρκετές από τις περιπλανήσεις του, όπως γράφει ο Τσουκαλάς στο βιβλίο του «Κουρασμένος απ' τον έρωτα», που εκδόθηκε το 1927 από τις εκδόσεις Εκλεκτή Βιβλιοθήκη και επανεκδόθηκε το 2013 από τις εκδόσεις Φαρφουλάς. Οι περιγραφές του Τσουκαλά για τον Λαπαθιώτη που περιλαμβάνονται σε αυτό το άρθρο, δημοσιεύθηκαν στη «Νέα Εστία», τον Μάρτιο του 1964.

Δύο Animators

μιλούν στην καρδιά μας Από το Μπαλκόνι

Του ΓΙΑΝΝΗ Χ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

«**Ο**ι καλύτερες ταινίες είναι αυτές που σου προτείνουν οι φίλοι σου».

Αυτή είναι γενικά μια παραδεγμένη αλήθεια, ειδικά όταν είσαι άτομο με αμυδρή επαφή με τον κινηματογράφο. Έτσι κι εγώ, βρίσκόμενος σε ταξίδι με φίλους πριν μέρες, βίωσα αυτό ακριβώς. Ετοιμαζόμαστε να δούμε ταινία κι ένας φίλος μάς λέει πως είδε μια φοβερή μικρού μήκους, ελληνική, και πρότεινε «να τη δούμε πριν την κυρίως ταινία». Δεχθήκαμε και... αυτό ήταν. Το «Από το Μπαλκόνι», η δωδεκάλεπτη ταινία κινουμένων σχεδίων των **Άρη Καπλανίδη** και **Ηλία Ρουμελιώτη** ήταν μια αποκάλυψη. Ένα καλοκουρδισμένο ταινάκι με γρήγορα, κοφτά πλάνα «να ξυπνάνε τα μυαλά», οργανική αφομοίωση του ελληνικού αστικού περιβάλλοντος και της χτυπημένης από την οικονομική κρίση –και τη συνακόλουθη παρακμή– της αθηναϊκής γειτονιάς, ιστορία βγαλμένη από τη ζωή, λιτή αλλά όχι απλοποιημένη, σαφής μα καθόλου διδακτική.

Με μια φοβερή μουσική επένδυση, αποτελούμενη από παλιά λαϊκά και ρεμπέτικα και ένα rap

του Τάκι Τσαν, το «Από το μπαλκόνι» κατέγραψε μια ζηλευτή πορεία σε εγχώρια και διεθνή φεστιβάλ: από τη Δράμα, το AnimaSyros και τις Νύχτες Πρεμιέρας, ως τη Βαλένθια, το Λος Άντζελες και το Σαν Φρανσίσκο. Πρόσφατα ανακοινώθηκε ότι η ταινία θα είναι υποψήφια για το Βραβείο Όρις 2022 της Ελληνικής Ακαδημίας Κινηματογράφου στην κατηγορία «Βραβείο Μικρού Μήκους Ταινίας Animation».

Κάπως έτσι, βιωματικά, προκύπτουν και τα ωραία θέματα. Μια παρέα και μια πρόταση για ταινία που καταλήγει σε αποκάλυψη – πρώτα ζούμε, μετά γράφουμε. Δεν έχασα την ευκαιρία να γνωρίσω τους νεαρούς κινηματογραφιστές και να μιλήσω μαζί τους για την ταινία τους.

Στο «Από το Μπαλκόνι» κεντρική ηρωίδα είναι μια γυναίκα μέσης ηλικίας, Λίνα τη λένε, που ζει στον τρίτο όροφο μιας πολυκατοικίας σε μια τυπική αθηναϊκή γειτονιά στη Νέα Φιλαδέλφεια. Η Λίνα «από το μπαλκόνι» παρατηρεί ό,τι συμβαίνει στη γειτονιά της, καρφώνοντας το βλέμμα της στους περαστικούς, μη διστάζοντας ακόμα και να παρέμβει: πετώντας επίδεσμο αν συμβεί κάποιο ατύχημα, δίνοντας οδηγίες παρκάρσματος,

καλώντας την αστυνομία όταν αντιλαμβάνεται ότι μια διάρρηξη είναι εν εξελίξει. Πολλοί την κοιτούν με απορία και θαυμασμό, οι περισσότεροι στη γειτονιά, όμως, είναι ενοχλημένοι από την παρεμβατικότητα και την αδιακρισία της. Ωσπου μια μέρα θα αλλάξουν όλα δραματικά...

Συναντώ τους δύο δημιουργούς μέσω zoom. Είναι πολύ ευδιάθετοι και χαρούμενοι για την υποδοχή που επιφύλαξε το κοινό και η κριτική στη δουλειά τους. Πριν λίγες μέρες μάλιστα το «Από το Μπαλκόνι» κέρδισε το βραβείο καλύτερου animation στο Los Angeles Greek Film Festival.

Η αρχή. Έχουν και οι δύο εμπειρία στον κινηματογράφο, έχοντας γυρίσει και άλλες ταινίες στο παρελθόν, αυτή όμως ήταν η πρώτη φορά που δημιούργησαν κινούμενα σχέδια. «Στην αρχή δεν θέλαμε να ασχοληθούμε με το κινούμενο σχέδιο. Όταν ετοιμάσαμε το storyboard για μια live action εκδοχή του «Από το Μπαλκόνι», όσοι το είδαν μας είπαν ότι θα γινόταν ένα πολύ όμορφο κινούμενο σχέδιο. Είχαμε σχεδιάσει τα πάντα για να γυριστεί η ταινία με ανθρώπους, εν τέλει όμως αποφασίσαμε να το κάνουμε κινούμενο σχέδιο γιατί έτσι θα μπορούσαμε να αφομοιώ-

σουμε με τον καλύτερο τρόπο όλα τα μέσα που μας παρείχε ο παραδοσιακός κινηματογράφος: από τους φακούς που θέλαμε μέχρι τις λήψεις. Δεν είχαμε συνειδητοποιήσει τι σημαίνει κινούμενο σχέδιο, δεν είχαμε δουλέψει ποτέ κάτι αντίστοιχο. Στους 14 μήνες που χρειαστήκαμε για να δημιουργήσουμε αυτό το δωδεκάλεπτο ταινάκι, από τον σχεδιασμό καρέ-καρέ ως την παραγωγή, πλέον είχαμε μάθει να κάνουμε και animation» μου λένε οι δύο δημιουργοί, προσθέτοντας ότι, αν γινόταν με ηθοποιούς, θα είχε διαρκέσει το πολύ έναν μήνα.

«Από τη στιγμή που το «Από το Μπαλκόνι» ήταν έτοιμο, κοιταχτήκαμε και είπαμε ότι θα ήταν ωραίο να κάνουμε άλλο ένα κινούμενο σχέδιο. Έτσι αποφασίσαμε να ανοίξουμε την εταιρία μας, την Brosinarts, για να αφοσιωθούμε στη δημιουργία κινουμένων σχεδίων μυθοπλασίας. Είναι πολύ ωραία διαδικασία το animation γιατί σου δίνει τη δυνατότητα, επειδή είναι εξ ορισμού μια πιο αργή διαδικασία, να έχεις περισσότερη ελευθερία. Τόσο οι ηθοποιοί μας, όσο και εμείς οι ίδιοι, είχαμε περισσότερο χρόνο για να αφομοιώσουμε στην ταινία στοιχεία πιο προσωπικά ή ανορθόδοξα, αν θέλεις, τα οποία συνεισέφεραν μοναδικά στο ύφος που θέλαμε να

έχει η ταινία. Στοιχεία που μπορεί να θεωρούνται “φθνή” ή “άκομψα”, μέσα από το animation αναδεικνύονται με έναν φοβερά οργανικό τρόπο».

Η ατμόσφαιρα. Περισσότερο από την πλοκή ή τους χαρακτήρες τους ενδιαφέρει το κλίμα της ταινίας. «Το κλίμα είναι το κυρίαρχο στοιχείο στις δουλειές μας», μου λέει ο Άρης Καπλανίδης. «Για το “Από το Μπαλκόνι” είχαμε συγκεντρώσει διάφορες ιστορίες από μια γειτόνισσα π.χ., η οποία μένει κοντά στο γραφείο που δουλεύαμε και την ακούγαμε. Ουσιαστικά προβήκαμε σε μια συρραφή ιστοριών, συμπεριφορών διαφορετικών “τύπων” ανθρώπων. Δουλεύαμε αρχικά τις φωνές των διαφόρων χαρακτήρων, σαν να φτιάχναμε ραδιοφωνικό σίριαλ. Βάζοντάς τα όλα μαζί διαπιστώσαμε ότι έβγαине μια ωραία ταχύτητα, μια ενέργεια. Δεν θα μπορούσαμε όμως να κάνουμε μια απλή συρραφή από ανέκδοτα, οπότε πετώντας όλες τις αρχικές ιστορίες, διατηρώντας όμως το κλίμα, αρχίσαμε να δομούμε λίγο-λίγο την ιστορία, προσθέτοντας το στοιχείο της συγκίνησης».

«Το κλίμα μάς οδηγεί να δομήσουμε τα πάντα, από τον τρόπο που μιλάει ένας από τους χαρακτήρες μας, μας βοηθάει να δομήσουμε στην ιστορία μας από το

σπίτι που μένει, μέχρι τον τρόπο που ντύνεται και κινείται. Στη συνέχεια τραβώντας υποσυνείδητες γραμμές μεταξύ των χαρακτήρων χτίζουμε τα υπόλοιπα».

Αυτό ακριβώς συνέβη και στο «Από το Μπαλκόνι» το οποίο είναι εκ πρώτης όψεως κωμωδία, αν ξύσεις όμως την επιφάνεια η οσμή της πολιτικο-κοινωνικής σάτιρας σου σπάει τη μύτη. Στην ταινία η γειτονιά μη δίνοντας σημασία στα δικά της ζητήματα (ανεργία, ανέχεια κοκ) ασχολείται με τη λίνια, εξωτερικεύοντας στο πρόσωπό της και στο «ανυπόφορο» βλέμμα της τα προβλήματά της. Συγχρόνως και η ίδια η λίνια δεν ασχολείται με τα δικά της προβλήματα (ανεργία, γιος εθισμένος στα ναρκωτικά) και χαζεύει τη γειτονιά από το μπαλκόνι. Η κωμωδία υπηρετεί άριστα μια κοινωνική κριτική της χτυπημένης από την οικονομική κρίση αθηναϊκής γειτονιάς, κυρίως όμως είναι μια γλυκόπικρη σάτιρα της ανθρώπινης κατάστασης.

Σε αυτό συμβάλλει καθοριστικά και η ιμπρεσιονιστική τεχνική των δημιουργών, χάρη στην οποία με απίστευτη γρηγοράδα ο θεατής συγκρατεί όσα οι δημιουργοί θέλουν να τον βοηθήσουν να συγκρατήσει. «Ξαν να κάνει μια βουτιά, ένα γρήγορο πέρασμα με αμάξι μέσα σε αυτήν τη γειτονιά».

Όπως μου λένε, «θέλαμε μέσω της τεχνικής και όχι μέσω της ιστορίας καθ’ αυτής να περάσουμε τα όποια μηνύματα, γιατί ξέρουμε πως είμαστε επιρρεπείς στον διδακτισμό και στο “κούνημα του δαχτύλου” και αυτό δεν θέλαμε να συμβεί».

Την επιτυχία της ταινίας τη βιώνουν μάλλον με αμνηχανία και φυσικά μεγάλη ευγνωμοσύνη. «Κάναμε κάτι αρχικά για εμάς και όλο αυτό κατέληξε να μας οδηγήσει επαγγελματικά στα κινούμενα σχέδια. Όσον αφορά την αγάπη του κοινού στις προβολές ή τα καλά λόγια συναδέλφων και τις βραβεύσεις, ό,τι και να πούμε είναι λίγο. Δεν το φανταζόμασταν ποτέ».

Το μέλλον. Ο Άρης Καπλανίδης και ο Άρης Ρουμελιώτης τώρα δουλεύουν ένα ντοκιμαντέρ animation για τη Μικρασιατική καταστροφή. «Είχαμε την ιδέα να πάρουμε αυτούσιες τις μαρτυρίες γυναικών που βίωσαν τη Μικρασιατική καταστροφή, ξεκινώντας από τον διωγμό μέχρι την εγκατάστασή τους στην Ελλάδα. Θα επικεντρωθούμε σε όσα οι ίδιες θεωρούν σημαντικά. Σε αυτό μας βοηθά πολύ το αρχείο του Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών, όπου έχουν καταγραφεί οι μαρτυρίες των γυναικών του ‘22 διατηρώντας τον προφορικό τους λόγο. Το υλικό

αυτό σκηνοθετικά και για το κλίμα της ταινίας είναι ένας πλούτος. Υπάρχει παραδόξως πολύ χιούμορ και επίσης πρόκειται για τη φωνή γυναικών που εκείνη την εποχή δεν είχαν άλλη ευκαιρία να μιλήσουν για τις ίδιες. Μιλούν σε ιστορικούς για το τραγικό συμβάν του διωγμού, συγχρόνως όμως βλέπεις και όσα τις απασχολούσαν στην καθημερινότητά τους. Το βρήκαμε τρομερά ενδιαφέρον».

Το κλείσιμο ενός κύκλου. Λίγο πριν το τέλος, ένιωσαν την ανάγκη να μου μεταφέρουν το σκόλουθο περιστατικό. «Όταν κάναμε τη μεγάλη μήκους ταινία μας “Η ζωή ενταύθα” μια ανεξάρτητη ταινία του 2015 που γυρίσαμε μόνοι μας με φίλους, κάποια στιγμή βρεθήκαμε για γύρισμα στην Αίγινα. Στη σκηνή που γυρνούσαμε, οι ήρωες κάθονταν στην παραλία και περίμεναν, είχε τόσο ήλιο όμως που ένας πθοποιός πήρε μια εφημερίδα για να μην τον βαράει ο ήλιος. Η εφημερίδα αυτή ήταν η ATHENS VOICE. Αργότερα στο μοντάζ σκοπεύαμε να το κόψουμε, είχε όμως δέσει τόσο αρμονικά στο πλάνο που το κρατήσαμε. Η ταινία πλέον έχει αποκτήσει τον κόσμο της, είναι ελεύθερη για online θέαση και τώρα που μοιραζόμαστε το περιστατικό αυτό με δημοσιογράφο της ATHENSVOICE είναι σαν να κλείνει ένας κύκλος!» **A**

MOOSE

Δεν είμαι ράπερ, είμαι καλλιτέχνης

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ - Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Μπορεί να μετρά μόλις λίγα χρόνια στο mic αλλά μετρά ήδη εκατομμύρια streams αφού πατά στο μέτρο σαν «παλιός». Ο Moose ανέβασε κι άλλο τον hip hop πήχη με το καινούργιο του άλμπουμ «Street Talk» που κυκλοφόρησε από τη Sky Vector Music, τη νέα δισκογραφική εταιρεία που ίδρυσε ο Θανάσης Αντετοκούνμπο. Ένας trap δίσκος γεμάτος καταγυσιακά flows και fresh αντίληψη στους ήχους. Τον ακούμε και τον βλέπουμε στους δρόμους της Αθήνας, από τα ηχοστητήματα των αυτοκινήτων και τα φορητά ηχεία στα πάρκα που παίζουν στη διαπασών τα τραγούδια του μέχρι τις στάσεις των λεωφορείων όπου πρωταγωνιστεί το promo για το νέο release του. Συναντηθήκαμε στην Τεχνόπολη, σε ένα διάλειμά του από το στούντιο, και παρέα με παγωμένο καφέ, ζεστά χαμόγελα και πήγαινε-έλα στη ζωή του, μιλήσαμε για όλα.

Θυμάσαι τις πρώτες μουσικές σου αναμνήσεις; Νομίζω η μουσική ήταν πάντα μέσα μου. Μπορεί να ξεκίνησα πριν τέσσερα χρόνια να κάνω μουσική, αλλά από μικρός ήθελα πάντα να ακούσω το άλμπουμ από την αρχή μέχρι το τέλος, να μπω σε σκέψεις, να καταλάβω πώς σκέφτηκε ο άλλος να κάνει τη μουσική, το στίχό του. Μεγάλωσα σε ένα σπίτι που οι γονείς μου άκουγαν πάντα rap. Ο μπαμπάς και η μαμά άκουγαν Tupac, Coolio, Bobby Brown, τέτοια πράγματα. Εμένα βέβαια μου άρεσε περισσότερο ο Notorious B.I.G. από τον Tupac...

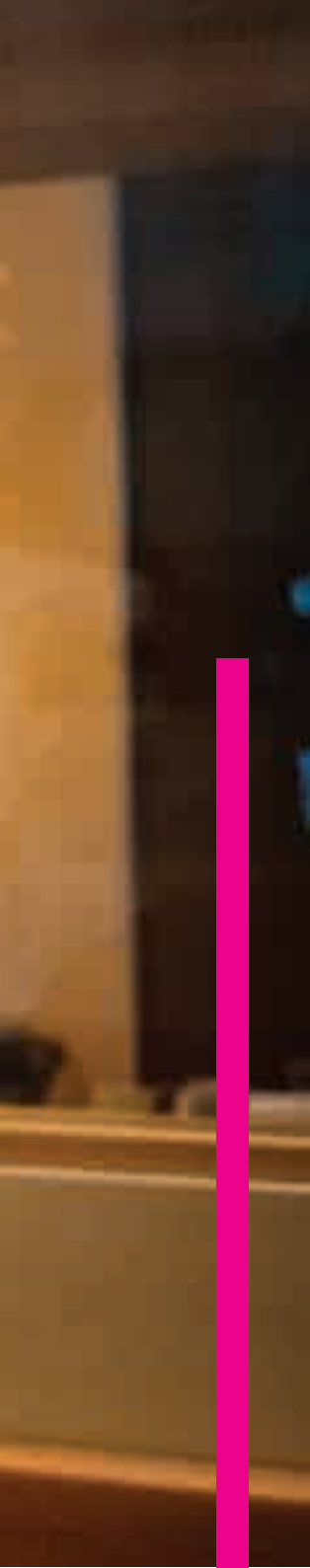
Γιατί; Ο Tupac τα έλεγε πολύ αληθινά, ό,τι έλεγε ήταν πολύ σύγχρονο, για το τι βίωνανε εκείνη την περίοδο, αλλά νομίζω ο Biggie έφερε ρυθμούς στη μουσική. Έφερε διάφορα είδη flows και δεν συμμαζεύεται, οπότε νομίζω αυτός μου έκανε περισσότερο εμένα, γιατί μου αρέσει να παίζω με διάφορα flows. Με νοιάζει φυσικά το τι λέω αλλά νομίζω το flow είναι αυτό που, και κάποιος που δεν καταλαβαίνει τη γλώσσα που μιλάω, θα τον ακουμπήσει.

Ποιο κομμάτι σάς παιδεψε περισσότερο στο «Street Talk»; Την περίοδο που έφτιαχνα το «Street Talk», να είχα

κάνει 250 τραγούδια. Και επέλεξα τα 12. Επομένως 12 είναι τα τραγούδια που δεν με παίδεψαν, που μου βγήκαν πιο natural. Γιατί νομίζω όταν βγαίνει πιο natural, βγαίνει καλύτερα. Αυτό. Δεν μου αρέσει καθόλου να παιδεύομαι σε ένα κομμάτι, να με δυσκολεύει. Προτιμώ να μου μιλήσει κατευθείαν η παραγωγή και να μπω κατευθείαν να το κάνω.

Πόσο καιρό χρειάστηκε αυτό το άλμπουμ για να γίνει; Το ξεκίνησα από τη στιγμή που έβγαλα το πρώτο μου άλμπουμ, το «In Greece We Trap», την ίδια περίοδο ξεκίνησα το δεύτερο. Από τότε έχουν περάσει δύο χρόνια και έβγαλα το «Street Talk». Και τώρα είμαι στη διαδικασία να φτιάξω και επόμενο.

Θυμάσαι πότε ξεκίνησες να ραπάρεις; Ξεκίνησα να ραπάρω η αλήθεια είναι εδώ, στο Γκάζι, σε ένα freestyle. Ξεκίνησα με κάτι φίλους μου, εκείνη τη στιγμή λέω, α, κάτι μπορώ να κάνω... ήμασταν στο δρόμο, είχαμε βγει, ήμασταν λίγο μεθυσμένοι και δίναμε freestyle. Και εκεί μου άρεσε, μετά πήραμε ένα στούντιο με έναν φίλο μου, και πρώτη φορά μπήκα στο booth. Λεγόταν «Empire» αλλά δεν υπάρχει, πλέον. Ήταν κάπου στο Περιστέρι. Εκεί έγρα-

**Νομίζουν
ότι το ραπ
πρέπει να
είναι γκάν-
γκστερ, να
είναι γκέτο,
αλλά το ραπ
ξεκίνησε για
να βγεις από
το γκέτο**

ψα το «Κυψέλη», το πρώτο μου τραγούδι. Εκεί ξεκίνησε το όλο πράγμα. Η αλήθεια είναι ότι αποφάσισα να πάρω το rap σοβαρά όταν έβγαλα το άλμπουμ. Εκείνη τη στιγμή πήρα απόφαση ότι αυτό το κομμάτι της ζωής μου και θα το ακολουθήσω 100%. Για να μην έχω να μετανιώσω μετά ότι δεν του έδωσα ή δεν έκανα, οπότε όταν έβγαλα το άλμπουμ είπα ότι, ξέρεις τι; Αυτή είναι η ζωή μου, αυτό θέλω να ακολουθήσω και αυτό θα κάνω.

Είναι εύκολο ή δύσκολο να ραπάρεις; Δεν θεωρώ ότι είναι δύσκολο, θεωρώ ότι άμα έχεις κάτι να πεις, άμα σου αρέσει, το κάνεις. Όχι, δεν θα έλεγα ότι είναι δύσκολο. Τουλάχιστον για μένα.

Θυμάσαι το πρώτο σου live; Όταν εκτέθηκες σε κοινό; Το πρώτο μου live ήταν με τον Kevin, τον Νέγρο του Μοριά, στο Faust, πριν πέντε περίπου χρόνια. Η πρώτη φορά, τα 5 λεπτά πριν μπω στο stage η καρδιά μου πήγε να σπάσει, αλλά μόλις μπήκα, είπα το πρώτο τραγούδι και ξανάχωσα, το κοινό ήταν πάρα πολύ θερμό, οπότε με βοήθησε πάρα πολύ αυτό.

Αισθάνεσαι πως εκπροσωπείς τη γειτονιά σου, την Κυψέλη; Ναι, εκπροσωπώ την Κυψέλη, το πρώτο μου τραγούδι γι' αυτό ήτανε, επειδή υπάρχουν πάρα πολλά παιδιά σαν εμένα που θα θέλανε να κάνουμε κάτι, και λόγω δυσκολιών δεν πηγαίνουν να το κάνουνε. Οπότε εκπροσωπώ αυτούς, προσπαθώ να τους δείξω ότι μπορούν να κυνηγήσουν το στιγμό που θέλουν να κάνουν, δεν μιλάω μόνο για τη μουσική. Οτιδήποτε θέλεις να κάνεις, πρέπει να πας να το κάνεις. Αυτό εκπροσωπώ εγώ, ουσιαστικά. Γι' αυτούς μιλάω πολύ και θέλω να τους δώσω μία ελπίδα με τη μουσική μου.

Τι θυμάσαι από τα παιδικά σου χρόνια; Η μητέρα και ο πατέρας μου ήταν ήδη εδώ, αλλά εγώ με τα τρία μου αδελφία ήμασταν ακόμα στην Νιγηρία. Ο μπαμπάς έπαιζε μπάλα στον Χαραυγιακό τότε, στον καλό Χαραυγιακό! Εγώ ήρθα στα 8 μου εδώ στην Ελλάδα, το 1999. Κι από τότε είμαι εδώ. Η αλήθεια είναι ότι τα έμαθα γρήγορα τα ελληνικά, απλώς το θέμα ήταν μέχρι να τα μάθω. Το πρώτο μέλημα της μάνας μου όταν ήρθαμε ήταν να μάθουμε όπως και δηποτε τη γλώσσα. Πρέπει να τη μάθαμε σε δύο μήνες; Αλλά ναι, η μάνα μου ήτανε ξεφτέρι σε αυτό. Το πρώτο σχολείο που πήγα να ήταν σε ένα ελληνικό σχολείο στα Πατήσια, εκεί ήταν λίγο δύσκολα. Δεν θυμάμαι ποιο αλλά πήγα να για λίγο καιρό εκεί, ήμουν Β' Δημοτικού. Έκατσα για κάτι μήνες. Δεν καταλάβαινα τη γλώσσα, δεν καταλάβαιναν και τα παιδιά τι έλεγα, ήταν δύσκολη η συνεννόηση, δεν καταλάβαινα και τους δασκάλους, οπότε πήγα σε ένα διαπολιτισμικό σχολείο στη Γλυφάδα το οποίο είχε πολλά παιδιά από διάφορες χώρες, Αμερικάνοι, Ρώσοι... εκεί έκανα όλη τη σχολική χρονιά μέχρι το Γυμνάσιο. Μετά, Λύκειο πήγα στο 56ο, στους Αρμελόκηπους, γιατί τότε έμενα εκεί, και μετά, όταν τελείωσα το σχολείο, μετακόμισα Κυψέλη. Η μάνα μου δεν με άφηνε να μην είμαι καλός μαθητής.

Αγαπημένο μάθημα; Γυμναστική. Ήθελα να γίνω μπασκετμπολίστας, για αυτό! Έπαιζα playmaker κι έφτασα μέχρι τη Β' Εθνική. Έπαιξα λίγο στου Παπάγου, έπαιξα πάρα πολύ στους Αρμελόκηπους, παίζαμε μαζί με τον Θανάση Αντετοκούνμπο. Όταν ξεκίνησε η κατεύθυνση δυσκολέτηκα. Είχα πάρει την πρώτη χρονιά θετική κατεύθυνση. Νόμιζα ότι ήμουν καλός στη Χημεία, αλλά μπήκα μέσα στο μάθημα και δεν καταλάβαινα τίποτα. Λες και μιλάγανε άλλη γλώσσα, οπότε άλλαξα και πήγα τεχνολογική κατεύθυνση, αλλά ποτέ δεν μου άρεσαν τα Μαθηματικά. Δεν με εξιτάρανε καθόλου.

Αντιμετώπισες ποτέ ρατσιστικές συμπεριφορές; Εννοείται πως υπάρχουν αλλά πιστεύω ότι και εγώ που είμαι μαύρος κι εσύ που είσαι λευκός απ' όπου και αν είσαι, με κάποιο τρόπο όλοι έχουμε φάει δυστυχώς κάποιου είδους ρατσισμό, κάποια στιγμή στη ζωή μας. Οπότε προσπαθώ να μη δίνω πολλή ενέργεια σε αυτό. Γιατί νομίζω ότι όσο του δίνεις ενέργεια, τόσο χειροτερεύει. Αλλά ναι, όλοι έχουν ζήσει από κάτι.

Η μουσική δεν έχει σύνορα, είναι παγκόσμια γλώσσα. Τι πιστεύεις ότι έκανε στη χώρα την αφροελληνική hip hop σκηνή να ξεχωρίσει; Νομίζω ότι ήταν καλή μουσική, κάναμε επίσης τον κόσμο να μας νιώσει νομίζω – είτε μέσω των μουσικών, είτε μέσω του flow είτε μέσω των beats είτε του ποιοι είμαστε. Έτσι έσπασε το barrier. Ήταν το τι λέγαμε, ο τρόπος που μας έβλεπε ο κόσμος έξω, αυτό έσπασε το barrier. Και νομίζω κάνουμε καλή μουσική, πολύ σημαντικό.

Και ασηθάνες παραγωγές... Ναι, έχουμε πολύ μεγάλο shout out στα παιδιά που κάνουν τις παραγωγές, Muneypord, Supremedupe, White Shadow, Everything Gucci, Skinny, Baz και Lindo.

Τι έχει αλλάξει για σένα από το πρώτο track που ηχογράφησες μέχρι το νέο σου άλμπουμ «Street Talk»;

Έχω βελτιωθεί πάρα πολύ σαν καλλιτέχνης, στην αρχή είναι πάντα πιο εύκολο γιατί κανείς δεν περιμένει κάτι από εσένα, οπότε μπορείς να βγάλεις τον εαυτό σου. Τώρα αυτή τη στιγμή θέλω να κρατήσω το image μου, θέλω και η μουσική μου να πάει από το level 1 στο level 10, οπότε προσέχω τι λέω και πώς το λέω, και ναι, νομίζω ότι έχω βελτιωθεί πάρα πολύ από τότε που ξεκίνησα τη μουσική, αλλά full practice, αυτό. Συνέχεια στο στούντιο. Υπάρχουν περίοδοι που μπορούμε να κάτσουμε στο στούντιο πάρα πολύ, δεν πηγαίνω ποτέ μόνος, πάντα έχω παραγωγούς ή φίλους και μου αρέσει να είναι η ατμόσφαιρα πολύ ωραία. Μπορεί να κάτσω και 12 ώρες. Για να καταλάβεις, έχουμε κάτσει και 16 ώρες, όταν ο engineer είχε χρόνο και όρεξη. Η βάση μου, εκεί που κάνω όλη τη μουσική μου είναι στο «Destiny», στην Κυψέλη.

Οι γονείς σου, όταν ξεκίνησες να ασχολείσαι με τη μουσική, σε ενθαρρύνανε; Η αλήθεια είναι πως οι γονείς μου όταν το ακούσανε νόμιζαν ότι είναι μία φάση που περνάω, αλλά μετά που είδανε ότι το έχω πάρει σοβαρά και ο κόσμος γούσταρε, περπατούσα με τους φίλους μου, με έβλεπαν στον δρόμο και ήτανε «εϊ! Moose», τότε άρχισαν να αναγνωρίζουν ότι «κάτι σοβαρό κάνει το παιδί εδώ πέρα» και μπαίνω μια μέρα στο σπίτι τέλος πάντων και πιάνω τον πατέρα μου να ακούει το άλμπουμ μου αρχή, μέση, τέλος. Και άκουγε το track με τα πιο αισχρά μου λόγια ever, χαχά. Αλλά ναι, τότε άρχισε να γουστάρει φουλ. Να είναι γεροί και δυνατοί οι γονείς μου, να είναι καλά, είναι στη Νιγηρία πια, όμως έρχονται κάθε καλοκαίρι.

Αλήθεια, σου είπαν για το καινούργιο σου άλμπουμ; Δυστυχώς στη Νιγηρία το Spotify δεν δουλεύει. Οπότε έχουν τρελαθεί και θα γυρίσουν σε κανένα δίσκο, ανυπομονούν πώς και πώς.

Δεν έχεις έλθει στο master με wettransfer; Όχι, τους λέω «Ελάτε απ' εδώ άμα είναι».

Ποια εμπόδια έχεις ξεπεράσει για να φτάσεις εδώ σήμερα; Το βασικό εμπόδιο που έχω ξεπεράσει είναι το να μπορώ να κάνω μουσική στα αγγλικά, στην Ελλάδα. Γιατί πολλοί μου έχουν πει ότι δεν θα το καταλάβει ο κόσμος ή, αν δεν το καταλαβαίνουν στην Αθήνα πόσο μάλλον στο πιο βαθύ κομμάτι της Ελλάδας. Αλλά βλέπω ότι δεν υπάρχει αυτό το πράγμα, γουστάρει ο κόσμος και είναι ένα πολύ σοβαρό milestone για εμένα, γιατί δεν το έχουν κάνει και πολλοί, ενώ έχει προσπαθήσει να το κάνει πολύς κόσμος.

Από τα collabo που έχεις κάνει μέχρι σήμερα, ποια ξεχωρίζει; Είναι πολλά η αλήθεια είναι, δεν μπορώ να πω μόνο ένα. Είναι το «Κυψέλη» το πρώτο, με τον Kevin, τον Νέγρο του Μοριά, αυτό ξεχωρίζει πάρα πολύ, το «In Greece We Trap» με τον iLLEo και τον Kareem Kalokoh, το «Forever» επίσης τώρα στον καινούργιο μου δίσκο με τον Μικρό Κλέφτη.

Ποια είναι η πιο δύσκολη δουλειά που έχεις κάνει στη μουσική και στη ζωή; Το μόνο τραγούδι που με δυσκόλεψε, αλλά το έτρεξα πάρα πολύ, ήτανε το «Thru The K» στα sessions του DOF Twogee. Ήταν το τραγούδι που έβαλα την περισσότερη σκέψη, δεν ήθελα να πάω απλώς να πω ό,τι μου βγαίνει εκείνη τη στιγμή, ήθελα να πω κάτι. Οπότε ναι, ήταν το πιο δύσκολο. Τώρα, στην καθημερινότητα, υπήρξε μια περίοδος που δούλευα μαγειρας. Μου άρεσε στην τηλεόραση πώς φαινόταν, μέχρι που πήγα στη δουλειά. Δούλευα σε διάφορα μαγαζιά στο κέντρο της Αθήνας, σε ξενοδοχεία, σε ζόν και τέτοια. Πρέπει να δούλεψα 4 χρόνια. Μετά κατάλαβα ότι φαίνεται στο μάτι εύκολο, αλλά δεν είναι, έχει πολύ ζόρι.

Ποιο θεωρείς το μεγαλύτερο κλισέ για το rap; Ότι νομίζουν ότι το rap πρέπει να είναι γκάνγκστερ, πρέπει να είναι γκέτο, αλλά η αλήθεια είναι ότι το rap ξεκίνησε για να βγεις από το γκέτο. Αλλά βλέπεις κόσμο που δεν είναι μέσα στο γκέτο και προσπαθούν να μπουν, δηλαδή γίνεται ακριβώς το αντίθετο, αυτό θεωρώ ότι είναι λάθος. Είναι άσχημο κλισέ, στη μουσική μπορείς να μιλήσεις για το οτιδήποτε, μπορείς να μιλήσεις για γκόμενα, για ένα ξενύχτι, για τον φίλο σου που έχασες, υπάρχουν πάρα πολλά. Δηλαδή δεν μπορώ να μη σε αναγνωρίσω ως ράπερ επειδή δεν λες γκανγκστερικά πράγματα.

Έχεις αυτολογοκριθεί ποτέ; Ναι, ουσουου... ειδικά στο πρώτο μου άλμπουμ έπαιξε πολλή λογοκρισία ότι «α, δεν είσαι αυτό, δεν είσαι το ένα, δεν είσαι το άλλο». Δεν θεωρώ ότι είσαι μάγκας όταν είσαι loud trapper ή οτιδήποτε. Θεωρώ ότι, το να το κρατάς on the low, εκεί είναι η μαγκιά. Δεν μπήκα ποτέ στον κόπο να απαντήσω σε κανέναν, γιατί όντως στη μουσική μου τα εξηγώ όλα αυτά, αν θέλει να μπει κάποιος και να ακούσει πραγματικά τι λέω, θα ακούσει, αλλά οι άνθρωποι πιάνονται συνήθως στα πιο μικρά πράγματα.

Υπάρχει κάτι που δεν ξέρει ο κόσμος για τον Moose; Δεν το έχω πει αυτό ποτέ, αλλά δεν θεωρώ ότι είμαι ράπερ, είμαι καλλιτέχνης. Αυτό θα ήθελα να το μάθει ο κό-

σμος. Γιατί θεωρώ ότι το να αποκαλώ τον εαυτό μου ράπερ, με περιορίζει. Δηλαδή θα περιμένεις μόνο ραπ από εμένα, αλλά έχω πολύ περισσότερα από ραπ να κάνω, έχω περισσότερα πράγματα να δώσω και σε είδη μουσικής.

Ποια είναι τα όνειρά σου; Το όνειρό μου είναι να φέρω κάποια στιγμή Grammy στην Ελλάδα.

Το μεγαλύτερο μάθημα που σου έχουν διδάξει οι δρόμοι της Αθήνας; Μην λες πολλά και εμπιστεύσου τον εαυτό σου.

Η πιο σοφή συμβουλή που σου έχει δώσει κάποιος άλλος καλλιτέχνης; Να μείνω στη Γη, το μυαλό μου να μην φύγει. Μου το έχει πει ο Kevin, ο Νέγρος του Μοριά. Γενικά είναι αυτός που από τις πρώτες ημέρες μου έδινε πολλές συμβουλές, με έχει βοηθήσει πάρα πολύ στο game και μου είπε ότι όσο και να μου λέει ο κόσμος ότι είμαι γαμάτος, έλα από εδώ, έλα από εκεί, κάνε αυτό, το μυαλό μου να είναι εδώ πέρα. Στον στόχο. Και νομίζω αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό. Είναι πολύ εύκολο να μπεις στη φάση και να δεις γκλαμουριά, να χάσεις τον εαυτό σου.

Πώς αισθάνθηκες όταν ακούστηκε για πρώτη φορά ένα τραγούδι σου στο ραδιόφωνο, στον Athens Voice 102.5; Ξαν όνειρο. Δεν το πίστευα ότι θα ακούσω ποτέ το πρώτο μου τραγούδι στο ραδιόφωνο, κι όταν το άκουσα ήταν απίστευτο! Με έπαιρναν και οι φίλοι μου και μου το έλεγαν και όντως ήταν όνειρο, αλλά από εκεί ξεκίνησε όλη η φάση, ότι κάτι μπορεί να γίνει εδώ πέρα. Μου έχει δώσει πολλή μεγάλη βοήθεια ο Κωστής Νικηφοράκης aka Black Athena.

Πώς αισθάνθηκες όταν ο Γιάννης Αντετοκούνμπο μοιράστηκε σε Instagram live το «Κυψέλη» και το «Αθηναίος»; Ήταν milestone για μένα εκείνη η μέρα. Ξύπνησα και δεν το πίστευα. Μου έστειλαν οι φίλοι όσα συνέβησαν στο live του Γιάννη. Και μπαίνω μέσα και τα βλέπω... εντάξει, ok, έχασα το μυαλό μου!

Είσαι πια σε μια νέα δισκογραφική στέγη, τη Sky Vector Music, του Θανάση Αντετοκούνμπο. Τι να περιμένουμε για το μέλλον; Γράφω ήδη κι άλλο υλικό, ναι. Ό,τι κι αν θα κάνουμε, θα είναι major. Πρέπει να περιμένουμε μεγάλα πράγματα από την εταιρία μας, πράγματα που δεν έχουν ξαναγίνει, πιστεύω στην ελληνική σκηνή. Ούτε εγώ ο ίδιος δεν ξέρω τι με περιμένει. Είναι big πράγματα, τα expectations μου είναι στον θεό.

Το μεγαλύτερο λάθος που έχεις κάνει; Που δεν ξεκίνησα μουσική νωρίτερα.

Αγαπημένες διαδρομές στην Κυψέλη; Ντάλας, Αράχνη που είναι στη Φωκίωνος, εκεί γυρνάει όλο το gang, όλοι οι φίλοι μου.

Το πιο όμορφο μέρος που έχουν δει τα μάτια σου ποτέ; Σαντορίνη. Μου είχε κάνει φοβερή εντύπωση η παραλία με το ηφαίστειο. Απίστευτο ήταν.

Τι σου λένε τώρα τα παιδιά από την Κυψέλη που βλέπουν όλο αυτό το πράγμα να εξελίσσεται, να μεγαλώνει; Η αλήθεια είναι ότι είναι πάρα πολύ περήφανοι, ενθουσιασμένοι, οπότε με εμπυκλώνουν κι εμένα πάρα πολύ, γιατί μπορεί να είμαι down κάποια στιγμή, μπορεί κάποιο move που έκανα να μη βγήκε όσο καλά περίμενα, αυτοί πάντα είναι εκεί.

Πώς ένιωσες όταν είδες τον εαυτό σου σε στάσεις λεωφορείων στην Αθήνα; Δεν έχω συνηθίσει, περπατούσα με έναν φίλο μου τον Kareem Kalokoh και μου λέει «ωχ, εσύ!» και εγώ δεν το σκέφτηκα καν ότι θα δω τον εαυτό μου και, εντάξει, μου άρεσε πάρα πολύ, λέω wow!

Θα ήθελες να μας πεις τι ιστορίες κρύβουν τα τατουάζ σου; Ναι, έχω κάνει δύο. Το ένα είναι κροκόδειλος, το El Croco, αυτό ήταν το φιλοψευδώνυμό μου όταν ξεκίνησα το rap. Το χτύπησα σε έναν φίλο μου στην Κυψέλη, ήρθε από το σπίτι και το κάναμε. Κι αυτό το έκανα προχθές, που είναι το άλμπουμ «Street Talk».

Σε αυτό το ταξίδι που έχεις κάνει, ποια εμπειρία σου έχει μείνει σαν τατουάζ, ανεξίτηλη; Νομίζω ήταν το live που είχαμε κάνει εγώ, ο Kareem Kalokoh και ο Νέγρος του Μοριά στο Tres Club, Ζωοδόχου Πηγής, κοντά στην Athens Voice, δεν υπάρχει πια, είχε γεμίσει, ήταν 1.000 άτομα, και νομίζω εκείνη η ημέρα μου έμεινε, ήταν ιστορικό live. Και να κάνω μεγαλύτερο, αυτό θα μου μείνει πάντα ξεχωριστό.

Τι θα έλεγες σε ένα παιδί το οποίο σε ακούει και δεν έχει τολμήσει να ξεκινήσει να κάνει αυτό που έκανες εσύ; Θα του έλεγα να τολμήσει, να πάει να το κάνει. Γιατί ένα πράγμα που μου είχε πει ο αδελφός μου είναι ότι ο τρόπος που θα χάσεις μία ευκαιρία 100%, είναι να μην προσπαθήσεις. Άμα δεν γίνει, προσπάθησε τουλάχιστον. Θα πάρεις κάποια εμπειρία από αυτό. Θα μάθεις τι καλό έκανες και τι κακό έκανες. Και άμα νικήσεις, νίκησες. Αλλά ο μόνος τρόπος να μη μάθεις τίποτα είναι να μην προσπαθήσεις. Τουλάχιστον να ξέρεις αν μπορείς να το κάνεις ή όχι. Give yourself a chance, δηλαδή. **A**

Αθήνα του 19ου αιώνα. Μια πόλη αμέτρητων εικόνων και γεγονότων, ένας τόπος που μεταβάλλεται με φρόντο σημαντικούς σταθμούς στη διαδρομή του, καθώς διαβαίνει τον κομβικό αυτό αιώνα. Ποια ήταν όμως η ατμόσφαιρα και ποια η αύρα της Αθήνας από τη στιγμή που ανακηρύχθηκε πρωτεύουσα του ελληνικού κράτους το 1834 μέχρι τα τέλη της εν λόγω εκατονταετίας; Όπως εξηγεί στην ATHENS VOICE η ξεναγός και αθηναιογράφος **Άρτεμις Σκουμπουρδή**, «η Αθήνα αμέσως μετά την απελευθέρωση είναι διαλυμένη πόλη, σωρός ερειπίων ουσιαστικά. Από τα 1.250 σπίτια που είχε πριν από την εξέγερση, τώρα μόλις τα 50 θεωρούνται κατοικήσιμα. Γύρω στο 1834 είναι μια ερειπωμένη περιοχή με ελάχιστο πληθυσμό και ρημαγμένα σπίτια. Ωστόσο, την περίοδο 1830-1834 αρχίζει η πόλη λίγο λίγο να ανακάμπτει. Όλα δείχνουν ότι η Αθήνα θα γίνει πρωτεύουσα».

Οι σπουδαίοι αρχιτέκτονες της πόλης

«Ήδη στην πόλη βρισκόταν ο διεθνούς φήμης αρχιτέκτονας Χριστιανός Χάνσεν από το 1833, ενώ από το 1831 οι αρχιτέκτονες Έντουαρντ Σάουμπερτ και Σταμάτης Κλεάνθης. Σε σχέδια

του Χάνσεν βασίστηκαν σημαντικά κτίρια της πόλης, ενώ το 1839 ξεκινά να χτίζεται το Πανεπιστήμιο, στην οδό Πανεπιστημίου – στο Βουλευτάρειο όπως έλεγαν τότε το δρόμο. Πρόκειται για το καλύτερο κτίριο του κλασικισμού και το καλύτερο κτίριο του Χριστιανού Χάνσεν. Ο αδερφός του Θεόφιλος Χάνσεν, δέκα χρόνια νεότερος, έρχεται πέντε έτη αργότερα, το 1838, ενώ στα έργα του περιλαμβάνονται μεταξύ άλλων η Ακαδημία Αθηνών και η Εθνική Βιβλιοθήκη, δύο έργα που μαζί με το Πανεπιστήμιο Αθηνών – του Χριστιανού Χάνσεν – απαρτίζουν τη λεγόμενη «νεοκλασική τριλογία της Αθήνας». Πολλοί και σημαντικοί αρχιτέκτονες δημιουργούν στην πόλη των Αθηνών. Μεταξύ άλλων έρχεται ο Φρειδερίκος Γκέρτνερ και σχεδιάζει τα ανάκτορα πάνω στην πλατεία Συντάγματος, η κατασκευή των οποίων ξεκινά το 1836. Το 1838 έρχεται ο σπουδαιότερος Έλληνας αρχιτέκτονας του 19ου αιώνα Λύσανδρος Καυτατζόγλου. Πολύ μετά καταφθάνει και ο Τσίλλερ, αναδυόμενος τότε αστέρας της αρχιτεκτονικής, ο οποίος ξαναέρχεται για δεύτερη φορά το 1868, οπότε και θα μείνει στην Αθήνα μέχρι το τέλος της ζωής του. Υπερβολικά παραγωγικός κατά τη διάρκεια της δραστηριότητάς

του, σχεδιάζει πολλά και εντυπωσιακά κτίρια στην Αθήνα. Ανάμεσά τους επαύλεις, μέγαρα και ιδιωτικές κατοικίες. Υπήρχαν μάλιστα σπίτια στην παλαιά Αθήνα που αντέγραφαν διακοσμητικά στοιχεία που πρότεινε ο σημαντικός αυτός αρχιτέκτονας. Ακόμα και τα πιο φτωχικά σπίτια δείχνουν προτίμηση στο να υιοθετούν τα διακοσμητικά στοιχεία του Τσίλλερ», αναφέρει η Άρτεμις Σκουμπουρδή.

Η ατμόσφαιρα

Όπως σημειώνει η αθηναιογράφος, «κατά τη διάρκεια των δεκαετιών από το 1834 μέχρι τα τέλη του 19ου αιώνα ήταν πολύ διαφορετική η ατμόσφαιρα της Αθήνας – άλλη εποχή η οθωνική και άλλη μετά τον Κριμαϊκό Πόλεμο. Ως το 1862 χτίζονται κάποια μέγαρα και αρκετά κτίρια. Είναι όμως τελείως διαφορετική η ατμόσφαιρα από αυτή που έχουμε την περίοδο μετά το 1870, όταν υπάρχει οικοδομικός οργανισμός στην πόλη και τελείως διαφορετική ατμόσφαιρα, ενώ κατά το δεύτερο μισό δραστηριοποιούνται διαφορετικοί αρχιτέκτονες. Μέχρι το 1862 υπάρχει βέβαια οικονομική δυσπραγία μεγάλη, όμως οι άνθρωποι ζουν την αναγέννηση της πόλης και τη δική τους. Ο κόσμος είναι χαρούμενος, αντέχει και τις κακουχίες, αντέχει τα πάντα γιατί βιώνει ένα είδος ανάτασης. Οι Αθηναίοι γλεντάνε με την ψυχή τους στα σπίτια τους και οι πιο προνομιούχοι σε χορούς που διοργανώνονται σε διάφορα μέγαρα. Παράλληλα, κάθε Κυριακή μπάντες μουσικής στήνονται στο Πεδίον του Αρεως. Αρχικά υπήρχαν μπάντες που έπαιζαν στην πλατεία Συντάγματος, ωστόσο έφυγαν από εκεί στα πρώτα οθωνικά χρόνια και μεταφέρθηκαν κάθε Κυριακή απόγευμα στο Πεδίον του Αρεως. Εκεί στήνεται μια πολυγωνική εξέδρα, ξύλινη με ορχήστρα, γύρω γύρω καφενέδες και συγκεντρώνεται ο κόσμος της Αθήνας, ο οποίος διασκεδάζει, χορεύει, τραγουδάει. Διοργανώνεται ένα γλέντι ουσιαστικά κάθε Κυριακή απόγευμα εκεί, καθ' όλη την οθωνική περίοδο. Για αυτό ονομάστηκε και Πολύγωνο η περιοχή – λόγω της πολυγωνικής ορχήστρας που υπήρχε στο σημείο εκείνο.

Στο μεταξύ, η Πλάκα και το Μοναστηράκι ζουν στιγμές δόξας γύρω στο 1859. Λίγο νωρίτερα ωστόσο έχουμε τον κριμαϊκό πόλεμο και παράλληλα το μικρόβιο της χολέρας – έναν πανικό που κρατά 2,5 με 3 χρόνια περίπου. Πεθαίνει το 1/10 του πληθυσμού από την επιδημία χολέρας, περίπου 3.000 άνθρωποι – ένας σταθμός στην ιστορία της πόλης. Άρα το 1859 προσπαθεί να συνέλθει η Αθήνα από τον λοιμό και τα γεγονότα που προηγήθηκαν.

Το 1859 η Πλάκα, το Μοναστηράκι και η γειτονιά του Ψυρρή παίρνουν τα πάνω τους. Σταδιακά και άλλα πράγματα αρχίζουν να παίζουν ρόλο στην εικόνα της πόλης. Το 1876 αρχίζουν και έρχονται πλούσιοι Έλληνες του εξωτερικού στην πόλη και ξεκινά και η κτιριακή ανάπτυξη της Αθήνας

σταδιακά. Γεμίζει η πόλη με νεοκλασικά κτίρια το τελευταίο τέταρτο του 19ου αιώνα και υπάρχει ένας απίστευτος οικοδομικός οργανισμός. Οι Έλληνες του εξωτερικού έχουν τη δυνατότητα να χτίζουν μέγαρα και έχουν υψηλό επίπεδο ζωής». Όμως, σύμφωνα με τα όσα τονίζει η Άρ. Σκουμπουρδή, «είναι σαν να υπάρχουν δύο Αθήνες και όσο προχωράει ο 19ος αιώνας αυτό είναι πολύ εμφανές. Είναι η Αθήνα των μεγάρων, των φωτισμένων κτιρίων με τις χοροεσπερίδες και τις συνάξεις και υπάρχει και η Αθήνα της πενίας, γιατί δεν έχουν όλοι την ίδια οικονομική ευχέρεια. Το τελευταίο τέταρτο του 19ου αιώνα είναι πολύ εμφανής αυτή η διαφορά. Υπάρχει μια οικονομική δυσπραγία που προέκυψε κυρίως από τον Κριμαϊκό Πόλεμο και από την αρρώστια της χολέρας που βασάνισε τον κόσμο. Πολύ δύσκολα χρόνια για την Αθήνα αυτά τα τρία χρόνια. Παρά ταύτα οι άνθρωποι πάλι δεν γονατίζουν, διότι νιώθουν ότι θα φτιάξουν τα πράγματα και είναι ακόμα αισιόδοξο».

Οι δρόμοι της παλαιάς Αθήνας

Στις επόμενες δεκαετίες η Αθήνα αλλάζει και εξελίσσεται. «Η οδός Αδριανού τη δεκαετία 1860 είναι ο κομψότερος δρόμος της πόλης, μάλιστα εκεί βρίσκονται οι περισσότερες πρεσβείες. Στα αριστοκρατικά περάσματα της πόλης περιλαμβάνεται η Αιόλου, η περιοχή του Μοναστηρακίου και η οδός Αθηνάς. Σε αυτούς τους δρόμους υπάρχουν εντυπωσιακά κτίρια και κινητικότητα την εποχή εκείνη. Κάποιοι μάλιστα μένουν στις παρυφές του Ψυρρή σε αξιόλογα μέγαρα. Η Σταδίου θα αξιοποιηθεί από το 1870 και μετά ενώ το τελευταίο τέταρτο του 19ου αιώνα αξιοποιείται και παίρνει τα πάνω της και η Βασιλίσσης Σοφίας. Ήδη από τη δεκαετία του 1840 η πόλη έχει αρχίσει σταδιακά να αναπτύσσεται. Η γειτονιά του Ψυρρή, μέχρι να θεμελιωθούν τα ανάκτορα το 1836, γνωρίζει ανάπτυξη. Πολλοί μάλιστα πηγαίνουν και κατοικούν στην περιοχή γιατί νομίζουν ότι θα χτιστούν τα ανάκτορα εκεί –

μεταξύ πλατείας Ομονοίας και Ψυρρή. Έχει επομένως άνοδο και η γειτονιά αυτή, μέχρι να γίνει η θεμελίωση των ανακτόρων στην πλατεία Συντάγματος. Θα αξιοποιηθεί επίσης η συγκεκριμένη γειτονιά στο τέλος της δεκαετίας του 1850 σταδιακά – μετά τον Κριμαϊκό Πόλεμο – όπου και έχουμε πολλά ωραία κτίρια κατά μήκος της Αθηνάς, της Ευριπίδου και της Σοφοκλέους», μας λέει η Άρτεμις Σκουμπουρδή.

Μια πόλη με διαφορετικές παραστάσεις και εναλλαγές, στο πέρασμα των δεκαετιών. Ποικίλες εικόνες ακόμα και προς τα τέλη του 19ου αιώνα, σε μια Αθήνα που αντιμετωπίζει τις προκλήσεις και τις ανατροπές της εποχής (μία από αυτές η πτώση του 1893), την ίδια ώρα που αγωνίζεται να προοδεύσει, να προσφέρει εντυπωσιακές εικόνες και να αναπτυχθεί, ακολουθώντας τα καλέσματα του 20ού αιώνα που καταφθάνει ολοταχώς. **Α**

ΦΩΤΟ: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΣΑΣ

Πώς ήταν η Αθήνα όταν έγινε πρωτεύουσα της Ελλάδας;

A.V. TEAM

Το τελευταίο βιβλίο της Άρτεμις Σκουμπουρδή, με τίτλο «Ψυρρή, η γειτονιά των ηρώων», κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Πατάκη.

ΜΙΑ ΒΟΛΤΑ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ ΤΟΥ 19ου ΑΙΩΝΑ

ΦΩΤΟ: ΕΛΕΝΑ ΝΤΑΚΟΥΛΑ

CITY GUIDE

Πάρτε το ποδήλατο και τρέχα

Αυτή την Κυριακή το κέντρο ανήκει στους ποδηλάτες. Είσαι για πετάλι;

Είναι από τα πιο αγαπημένα ποδηλατικά ραντεβού στην πρωτεύουσα, ήδη από το 1987, και η ευκαιρία να ξεχυθούμε στην καρδιά της Αθήνας με το δίκυκλό μας παρήστικα και με ασφάλεια. Αυτή την Κυριακή 29 Μαΐου ο Ποδηλατικός Γύρος της Αθήνας, που διοργανώνει ο Δήμος Αθηναίων μέσω του Οργανισμού Πολιτισμού, Αθλητισμού & Νεολαίας, επιστρέφει για 27η φορά. Έως την Παρασκευή το βράδυ προλαβαίνεις να γραφτείς (μέσω του podiatikos.oranda.gr) στη διαδρομή που σε ενθουσιάζει. Και οι δύο ξεκινούν και καταλήγουν στην πλατεία Συντάγματος διανύοντας 5 ή και 15 χιλιόμετρα με φόντο χαρακτηριστικά τοπία του αθηναϊκού κέντρου, από τις μεγάλες λεωφόρους έως τον πεζόδρομο της Αποστόλου Παύλου και τον περιφερειακό του Φιλοπάππου. Στη μεγάλη διαδρομή (με εκκίνηση στις 10:00, από το ύψος της Ερμού) μπορούν να συμμετάσχουν όσοι έχουν συμπληρώσει το 15ο έτος της ηλικίας τους, ενώ στη μικρή (που ξεκινά στις 11:15, μπροστά από τον Άγνωστο Στρατιώτη) βγαίνεις και μαζί με τα εξάχρονα πιτσιρικά σου.

INFO: 27ος Ποδηλατικός Γύρος της Αθήνας, Κυριακή 29 Μαΐου

Αφετηρία & τερματισμός: πλατεία Συντάγματος

Μη χάσετε αυτή την εβδομάδα

12

Μουσικές en plein air και όχι μόνο, ταινίες με πειραματική και πολιτική ταυτότητα, δράσεις για παιδιά. Προτάσεις για πολιτιστικές εξόδους αυτή την εβδομάδα.

Της ΙΩΑΝΝΑΣ ΓΚΟΜΟΥΖΑ

Για να καταχωριστείτε στους οδηγούς της Α.Υ., στείλτε δελτία τύπου 2 εβδομάδες πριν από την προγραμματισμένη ημερομηνία. Ταχυδρομικώς στη διεύθυνση Χαρ. Τρικούπη 22, 10679 Αθήνα ή στο fax 210 3617310 ή στο avguide@athensvoice.gr

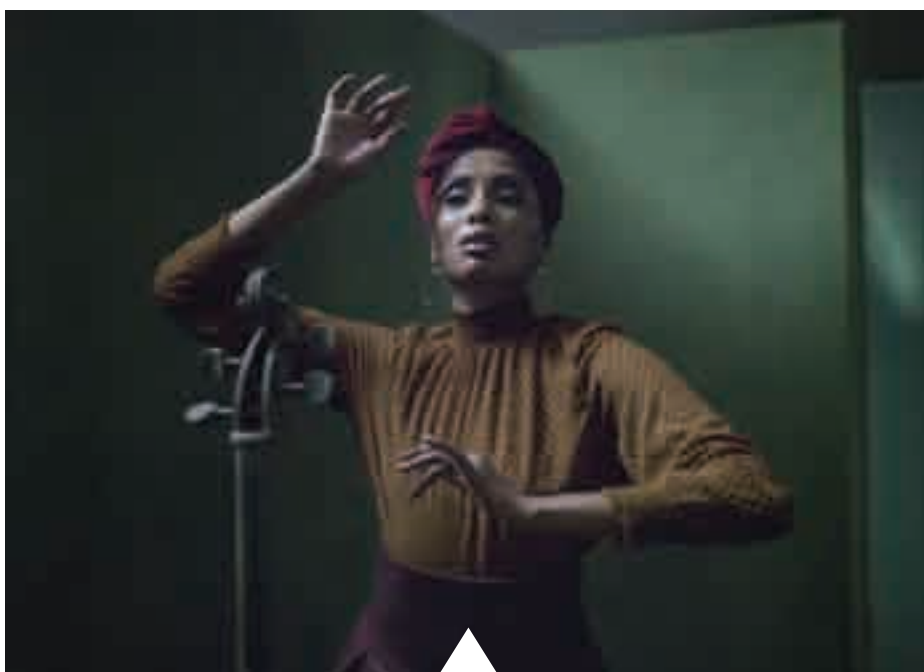
«Οι Ροδακινιές του Αλκαράς»

© LLUISTUDELA

1 Αβανγκάρντ στη μεγάλη οθόν

Με την ταινία «Οι Ροδακινιές του Αλκαράς» της Κάρλα Σιμόν, που απέσπασε τη Χρυσή Άρκτο στο Φεστιβάλ Βερολίνου, ανοίγει στις 26 Μαΐου το **12ο Φεστιβάλ Πρωτοποριακού Κινηματογράφου της Αθήνας**. Έως τις 15 Ιουνίου φέρνει 110 ταινίες, αλλά και συζητήσεις με τη φιλοδοξία να αναδείξει ρηξικέλευθες φωνές του παγκόσμιου κινηματογράφου. Εννέα πολυβραβευμένα έργα στο διαγωνιστικό πρόγραμμα, κλασικές, αλλά και ξεχασμένες ταινίες που προβάλλονται αποκατεστημένες –όπως δύο βωβά φιλμ της δεκαετίας του 1920 από Γαλλίδες σκηνοθέτριες– και ποικίλα αφιερώματα (σε γυναίκες δημιουργούς και στους Μπαμπέτ Μανγκόλτ, Σατγιαζίτ Ρέι, Αντόνιο Ρέις και Μαργκαρίντα Κορντέιρο, Θόδωρο Αγγελόπουλο, Ροβήρο Μανθούλη κ.ά.).

Ταινιοθήκη της Ελλάδος

2 Η Imany με τα Voodoo Cello της

Η γήινη φωνή της μας ταξίδεψε σε soulful μονοπάτια μέσα από τις μεγάλες επιτυχίες «Don't Be So Shy» και «You Will Never Know». Αυτή τη φορά, όμως, η Γαλλίδα τραγουδίστρια έρχεται στην Αίθουσα Αλεξάνδρα Τριάντη παρέα με 8 τσέλο. Αντλώντας από σπουδαίες μουσικές στιγμές, ετοιμάζει μια βραδιά γεμάτη τραγούδια των Nina Simone, αλλά και Radiohead, Cat Stevens, Donna Summer, Madonna, Ed Sheeran και Bob Marley που υποσχεται να ερμηνεύσει με τη δική της γυναικεία δύναμη, καταργώντας σύνορα και αντιλήψεις.

Μέγαρο Μουσικής, 27 Μαΐου, στις 20.00

so many
choices
only one
voice

3

Πολιτισμός στο πράσινο ξανά

Τι κρύβουν οι κήποι του Βυζαντινού Μουσείου; Πώς δουλεύουν οι συντηρητές αρχαιοτήτων στον ναό του Ηφαιστου και της Αθηνάς; Τι έχει να πει στα μικρά μας ο Άρης το βατραχάκι στο Λύκειο του Αριστοτέλη; Τι ήχο έχει ο περίπατος στην Αρχαία Αγορά; Οι **Πράσινες Πολιτιστικές Διαδρομές** που διοργανώνει το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού επιστρέφουν στις 26-29 Μαΐου με εκπαιδευτικές δράσεις και θεματικές περιηγήσεις από την καρδιά της πόλης και τη Μονή Κιαισαριανής ως τα αρχαία μεταλλεία της Λαυρεωτικής στη Σούριζα και το φρούριο των Αιγιοσθένων. Ακολουθήστε τις.

4 Στο μελωδικό σύμπαν του Nick Waterhouse

Αγαπά τη vintage αισθητική και ηχογραφεί μονοφωνικά γιατί αυτός ο ήχος ταιριάζει καλύτερα με τον ήχο της ψυχής του. Ο τραγουδοποιός από το Λος Άντζελες επιστρέφει στην Ελλάδα για να ανοίξει το φετινό **Φεστιβάλ Πέτρας**. Στις αποσκευές του φέρνει τις μελαγχολικές, λυρικές μελωδίες από το καινούργιο του άλμπουμ «Promenade Blue» σε μια συναυλία που θα έχει άρωμα 50s και 60s και ήχο rhythm and blues.

Θέατρο Πέτρας, 26 Μαΐου

Από την ταινία
του Ρέσλερ
για την ακτιβιστική
δράση The ZAD

5 Οικολογικός ακτιβισμός στο Κουκάκι

Γνωστός στα μέρη μας από τη σειρά «*Occupy, Resist, Produce*» που πραγματεύεται τα επακόλουθα της οικονομικής κρίσης του 2007-2008, ο Όλιβερ Ρέσλερ συμμετέχει στο δεύτερο επεισόδιο του **προγράμματος Waste/d Pavilion** με ταινίες που εξετάζουν ζητήματα κλιματικού ακτιβισμού. Με την κάμερά του θα βρεθούμε στα δάση Hambacher και Ende Gelände στη Γερμανία, όπου οι κάτοικοι προσπαθούν να σταματήσουν την εξόρυξη λιγνίτη, αλλά και στη Νάντη της Γαλλίας, στην ακτιβιστική δράση κατά της δημιουργίας ενός νέου αεροδρομίου. Παράλληλα, στον χώρο προβάλλεται μια μικρού μήκους ταινία της Elsa Brès, εμπνευσμένη από τις ιδέες του οικο-φεμινισμού.

State of Concept, 27 Μαΐου -24 Σεπτεμβρίου

6 Τα παιδιά παίζει

Μπουγέλα και βαρκάδες, συναυλίες και παραστάσεις, τρία φεστιβάλ βάζουν μπρος τις μηχανές με φουλ πρόγραμμα για τα πιτσιρίκια αυτό το Σαββατοκύριακο. Στο ΚΠΙΣΝ το **Generations** (28-29 Μαΐου, από τις 11.00) υπόσχεται δωρεάν διασκέδαση σε όλους με DJs και ζογκλερικά, ζωγραφική α λα λίκτενσταϊν και χούλα χουπι, ποδηλατοεπισκευές και βόλτες με πατινία. Στη Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση και στο Πάρκο Δουργουτίου το **Big Bang 6** (28-29 Μαΐου, 11.30-19.30) ανεβάζει τον τόνο με ένα τσίρκο τρελών επιστημόνων, την ιστορία της Σταχτοπούτας στην πιο πηληρά εκδοχή της και μουσικά ταξίδια με χάλκινα πνευστά. Το «Καμπαρέ των Ζώων» του μουσικού Γιώργη Χριστοδούλου, «Τα καινούργια ρούχα του Αυτοκράτορα» του Χ. Κ. Άντερσεν και η νέα μουσική περφόρμανς του δίδυμου Κοσμίδης-Ιωάννου των Burger Project ζωντανεύουν στο **Bobos Arts Festival** στον κήπο του Μεγάρου Μουσικής (29 Μαΐου, 11.00).

7 Μουσικές στα πάρκα

Την κουβερτούλα μας για στρωματσάδα, άνετα παπούτσια για χορό και ραντεβού στο **Athens Gardens Festival** με τάνγκο και κουβανέζικα, τραγούδια της αγάπης και σουινγκ. Στις 26 Μαΐου (στις 20:00) οι Tanguerissimo θα μας περιμένουν για μιλόγγκα στην Πλατεία Αγίου Γεωργίου στην Ακαδημία Πλάτωνος. Στις 27 Μαΐου (στις 19:30) το Marios Strofalis Quartet και η Ειρήνη Τουμπάκη τραγουδούν την αγάπη στο Πάρκο Ελευθερίας. Στις 28 Μαΐου (στις 20:00) η Martha Moreleon σκορπά λάτιν ευφορία στο βουναλάκι του Σταθμού Λαρίσης (Σάμου 75), ενώ στις 29 Μαΐου (στις 20:00) παραδινόμαστε στη gypsy jazz των Manouchedrome στο Άλσος Παγκρατίου.

ΜΗΝ ΤΟ ΧΑΣΕΙΣ

8 Απρόσμενα μουσικά ντουέτα στην Κοτζιά

Η Μαρίνα Σάττι συναντά τον ηχητικό καλλιτέχνη και συνθέτη Jeph Vanger και η Καίτη Γαρμπή τη γυναίκα μπάντα Someone Who Isn't Me, η Λένα Πλάτωνος και ο Die Arkitekt παρουσιάζουν κομμάτια από τη δισκογραφία τους, ο κρουστός Νίκος Τουλιάτος συνυπάρχει στη σκηνή με τον πειραματιστή Στέλιο Γιαννουλάκη, ο DJ Rico και η σοπράνο Κάρτι Πάσχου προσφέρουν έναν συνδυασμό όπερας και χιπ χοπ. Είναι κάποια από τα απρόσμενα Music Doubles στο φετινό **Athens Digital Arts Festival**. Στην καρδιά της πόλης, με ελεύθερη είσοδο και projection mapping show πάνω στο Δημαρχιακό Μέγαρο Αθηνών.

*Πλατεία Κοτζιά,
25-29 Μαΐου*

9 Οι νέοι θεατρίνοι κατεβαίνουν στη Λένορμαν

Εδώ και 11 χρόνια μας έχει συστήσει 308 ομάδες και 1.958 καλλιτέχνες της σκηνής. Το **Φεστιβάλ Νέων Θεατρικών Ομάδων Off Off Athens** επανασκάμπτει με δύο παραστάσεις κάθε βραδιά που διηγούνται περιπέτειες βγαλμένες από το διαμέρισμα της διπλανής πόρτας, την μεγάλη ιστορία αλλά και από τη δεξαμενή της παγκόσμιας δραματογραφίας. **Θέατρο Επί Κολωνών, 25 Μαΐου - 22 Ιουνίου**

Σίμος Παπάνας

Δημήτρης Μπουζάνης

Σαββίνα Γιαννάτου

© TERRY BURLACE

10 Από τον Βιβάλντι στον Τζένκινς

Οι παρτιτούρες θα ανοίξουν τον μουσικό ορίζοντα από το ύστερο μπαρόκ ως τη σύγχρονη εποχή στη **συναυλία-αφιέρωμα στον Άρη και στη Λίλιαν Βουδούρη** που διοργανώνει ο Σύλλογος Οι Φίλοι της Μουσικής. Το πρόγραμμα της βραδιάς περιλαμβάνει τις «*Τέσσερις εποχές*» του Βιβάλντι και, σε πρώτη πανελλήνια εκτέλεση, το «*Stabat Mater*» του Καρλ Τζένκινς, όπου η κλασική αρμονία εμπλουτίζεται με παραδοσιακά ακούσματα της Ανατολής. Στο μικρόφωνο η κλασική μονωδός Αγγελική Καθαρίου και η τραγουδίστρια Σαββίνα Γιαννάτου και στη μουσική διεύθυνση ο Δημήτρης Μπουζάνης και ο Σίμος Παπάνας.

Μέγαρο Μουσικής, 28 Μαΐου, στις 20:30

© Α. ΚΟΥΤΟΥΡΑ

ΓΕΥΣΗ

RED LION PUB

Ο Παντελής Αμπανούδης σερβίρει όλη την Αθήνα εδώ και 50 χρόνια

Του ΠΑΡΙ ΔΟΜΑΛΗ

ΦΩΤΟ: ΑΝΔΡΕΑΣ ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ

Από το 1972, που άνοιξε η Red Lion Pub, δεν έχει αλλάξει ούτε πινέζα. Ο κατάλογος, το ντεκόρ, τα ποτήρια. Είναι όλα ίδια. Είμαι βέβαιος ότι δεν είναι απλή υπόθεση να αντέξει ένα μαγαζί στον χρόνο. Και αυτό συζητάμε με τον ιδιοκτήτη Παντελή Αμπανούδη και τον γιο του, Δημήτρη, από την πρώτη στιγμή που συναντιόμαστε ένα μεσημέρι που η Pub είναι κλειστή και μπορούμε να συζητήσουμε με ησυχία.

«Θυμάμαι τη φυσιογνωμία κάθε πελάτη, αλήθεια σου λέω! Πέρασα 50 χρόνια μέσα εδώ. Φύγανε τόσο γρήγορα και όμορφα που δεν το κατάλαβα. Και αν ξαναγεννιόμουν πάλι το ίδιο θα έκανα».

Ο Παντελής Αμπανούδης είναι ένας ευγενικός άνθρωπος, πραγματικός επαγγελματίας, με μια όρεξη για τη ζωή που σπάνια συναντάς. «Είμαι 75 και αισθάνομαι 20! Νιώθω πολύ νέος». Διψά για καινούριες εμπειρίες, έχει συνηθίσει την ένταση μιας Pub για μισό αιώνα και έχει αναρίθμητες ιστορίες να διηγηθεί.

Πριν λίγα χρόνια μπήκε στο μπαρ μια κοπέλα 18 χρονών περίπου και μου λέει «ο κύριος Παντελής;», λέω «να», με φίλησε και μου είπε ότι η γιαγιά της της είχε πει ότι αν ο κύριος Παντελής είναι ακόμα μέσα να του δώσεις ένα φιλάκι. Ήταν μια από τις παλιές αγάπες μου, τις παλιές φιλενάδες μου. Ήταν κάτι πολύ συγκινητικό και ευχάριστο.

«Εχω σερβίρει τον Frank Sinatra, τον Sammy Davis Jr., σείχηδες, την Αλίκη Βουγιουκλάκη με τον θιασό της που έρχονταν πολύ συχνά εδώ, τον Φρέντυ Γερμανό, τον Μάνο Λοιζο, την Αρλέτα. Είχαμε την ελίτ κοινωνία της Αθήνας και αρκετούς

καλλιτεχνικούς θιάσους. Οποιοσδήποτε όμως και να ερχόταν τον σεβόμουν, δεν είχα πρόβλημα, ποτέ δεν ξεχώριζα τους πελάτες».

Όσο με ξεναγεί στον χώρο βλέπω πίσω από το μπαρ σπιρτόκουτα και χαρτονομίσματα. «Είναι από τις χρυσές εποχές των αεροπορικών εταιρειών και τα χαρτονομίσματα είναι μαρκαρισμένα. Κάποιος τα έχει αφήσει εκεί πριν από πολλά χρόνια, έχει υπογράψει από πίσω, και όταν θα έρθει εδώ ο γιος ή ο ανιψιός του θα τα κατεβάσουμε για να τα υπογράψει και εκείνος». Πιο εκεί προσκλητήρια γάμων από ανθρώπους που γνωρίστηκαν μέσα στην Pub, όπως μου λέει. Στην άκρη διακρίνεται ένα πακέτο από τα θρυλικά ελληνικά τσιγάρα Santé. «Αυτό το έχει αφήσει εδώ ένα ζευγάρι με δύο τσιγάρα μέσα, υποσχέθηκαν ότι μετά από χρόνια θα περάσουν για να τα καπνίσουν». Τα περισσότερα αντικείμενα τα έχουν φέρει πελάτες όπως μια σημαία της Χαβάνης απ' όταν ήταν υπό την κατοχή των Εγγλέζων. Τέλος, στημένα πίσω είναι τα βραβεία που έχει λάβει ο ίδιος για την αναγνώριση, την αφοσίωση και την προσφορά του στο επάγγελμα.

Καθόμαστε στο μπαρ εκείνος πίνει ούζο και εγώ απολαμβάνω μια παγωμένη Sparta Lager. Παρέα μας και ο γιος του, ο Δημήτρης, που έχει πλέον αναλάβει την Pub. Κατά τη διάρκεια της συζήτησής μας αδειάζουμε κάμποσα μπολ με ξηρούς καρπούς όσο ξεδιπλώνει την ιστορία του ζωντανού αυτού μουσείου.

ΠΩΣ ΞΕΚΙΝΗΣΑΝ ΟΛΑ

Γεννήθηκα στη Χίο και μεγάλωσα στον Καναδά. Οι γονείς μου ήταν μετανάστες εκεί. Πάντα ήθελα να γυρίσω γιατί άκουγα για την Ελλάδα από τους γονείς μου και από διάφορους Έλληνες στο Χάλιφαξ, που το θεωρώ δεύτερη πατρίδα. Ήθελα όμως να γυρίσω για να κάνω κάτι δικό μου. Το 1970 επιστρέψαμε στην Αθήνα και έπιασα δουλειά στο Χίλτον. Πήρα πολύ καλό πόστο, ήμουν υπεύθυνος για τα κοκτέιλ πάρτι που έκαναν για τους Αμερικανούς πρέσβεις, όπως ο Χένρι Τάσκα. Δούλεψα πολύ, έμαθα πολλά, ήταν πανεπιστήμιο για μένα. Ήταν τολμηρό να δοκιμάσω να ανοίξω κάτι τόσο πρωτότυπο και μοναδικό. Ήμουν τότε 25 χρονών, δούλεψα από τα 22, αλλά εκείνη την εποχή μεγαλώναμε γρήγορα. Ήξερα όμως ότι αν έχεις θέληση πετυχαίνεις τα πάντα. Δεν φοβήθηκα το ρίσκο γιατί δεν υπήρχε τέτοιο μαγαζί στην Ελλάδα. Τότε έτσι και αλλιώς μετριόνταν στα δάχτυλα τα μαγαζιά.

Η περισσότερη πελατεία μας στην αρχή ήταν ξένοι. Πρέσβεις, πρόξενοι, πιλότοι, αεροσυννοδοί από αεροπορικές εταιρείες, εργαζόμενοι από τις βάσεις στη Γλυφάδα και τη Νέα Μάκρη. Οι διπλωμάτες ήταν Αμερικάνοι και Ρώσοι. Και αυτό, σκέψου, την περίοδο του Ψυχρού Πολέμου. Εδώ μέσα όμως συμπεριφέρονταν πολύ καλά, ήταν όλοι κύριοι, κοιτούσαν να κάνουν δημόσιες σχέσεις.

ΔΕΚΑΕΤΙΑ '80

Είχαμε 16 άτομα προσωπικό και δουλεύαμε πρωινή, μεσημεριανή και βραδινή βάρδια. Εγώ ήμουν πάντα εδώ, συνήθως μόλις άνοιγε η κουζίνα στις 15:00 έκανα ένα διάλειμμα και ερχόμουν το απόγευμα. Έμπαίνα και στην κουζίνα και στο μπαρ, όπου υπήρχε ανάγκη. Την περίοδο 1974-1990 το μαγαζί εξυπηρετούσε καθημερινά γύρω στα 500 άτομα. Το βράδυ, για να καταφέρεις να πας από την πόρτα στο μπαρ χρειάζοσουν ένα τέταρτο. Δεν υπήρχε ωράριο, κοιμόμουν και ξυπναγα για να ξαναπάω στο μαγαζί. Τις Κυριακές ήμασταν κλειστά. Έλεγα πάντα «παιδιά, όλα καλά και άγια αλλά να υπάρχει και μια ημέρα για τον εαυτό μας». Όταν γεννήθηκαν τα παιδιά μου σταμάτησα την πρωινή βάρδια και ανοίγαμε στις 16:00. Είχαμε happy hour, χτυπούσαμε καμπανάκι και φωνάζαμε «last order!». Αυτό γινόταν μέχρι το 1985 και αναβίωσε με τις απαγορεύσεις του κορωνοϊού που το χτυπάγαμε στις 23:20 για τελευταία παραγγελία. Τσακωμοί ευτυχώς δεν υπήρχαν, μόνο λίγες παρεξηγήσεις κυρίως από φοιτητικό κόσμο για τα πολιτικά το '70-'80. Αλλά όχι κάτι ανεξέλεγκτο, ποτέ δεν αφήναμε κανέναν να πάρει τον αέρα του μαγαζιού. Πρέπει να μπορείς να «διαβάξεις» την κατάσταση. Αν ξέρεις ότι ο ένας είναι ευέξαπτος δεν θα τον βάλεις δίπλα στον άλλον που έχει πιει ή δεν έχει τα κέρφια του. Πλέον είναι σαν εκκλησία.

ΦΑΓΗΤΟ & ΠΟΤΟ

Φεύγανε άφθονες μπύρες. Πολλά Fix, ο Κάρολος Φιξ ήταν ένας φοβερός άνθρωπος. Έπινε ο κόσμος πολλή μπύρα, είχαμε οκτώ κάνουλες. Δεν υπήρχε η ποικιλία που υπάρχει σήμερα. Τώρα έχουμε 150-200 είδη μπύρας, μικρά ζυθοποιεία. Τότε δίνανε πολύ Carlsberg, Tuborg, John Davis, Paulaner, Maizel, Duvel, Guinness, Murphy's. Σερβίραμε και φαγητό το οποίο θα επαναφέρουμε. Φτιάχνανε fish n' chips μέσα σε μεγάλα καζάνια γιατί έτρωγαν πολλοί. Χρησιμοποιούσαμε λαρδί που έπαιρνα από την αγορά, ρίχναμε μαζί το κοτόπουλο και τις πατάτες που ήταν φρέσκες και διπλοτηγανισμένες για να παίρνουν ένα ωραίο χρυσαφί χρώμα. Προσφέραμε τρεις ωραίες σαλάτες, όπως του Καίσαρα, με μπέικον, κρουτόν, μαρούλι, ένα κομμάτι αντζούγιας, έναν κρόκο αυγού και worcesterchire sauce. Ύστερα συκώτι με κρεμμύδι τσιγαρισμένο, μπέικον και πατάτες τηγανιτές σε μια τεράστια πιατέλα που χόρταιναν τέσσερα άτομα. Και φυσικά μακαρονάδες. Είχαμε σπέσιαλ ποικιλίες που με 50 δραχμές μπορούσες να παραγγείλεις όσες θες και να φας όσο άντεχες. Και burger με χειροποίητο ψωμί, το bun, που το έφτιαχνε ένας φούρνος στο Παγκράτι για εμάς. Βάζαμε νωπό κιμά χωρίς καρυκεύματα, γιατί δεν άρεσαν στους ξένους, ούτε αλάτι ή ψωμί. Καθαρός κιμάς, μισό κιλό burger.

Πάντα ήθελα ο άλλος να είναι χαρούμενος όταν έρχεται. Γι' αυτό και δεν διώχναμε ποτέ πελάτη. Και στο τέλος της βάρδιας να έμπαινε κανείς, ενώ είχαμε κλείσει μηχανές κι είχαμε μαζέψει, τον κερνούσαμε σφηνάκια λικέρ ή ουίσκι ώστε να είναι ευχαριστημένος και να ξαναέλθει όποτε θέλει. Μου αρέσει η φιλοξενία και η περιποίηση. Ήθελα να εξυπηρετώ και τον πιο παράξενο πελάτη. Μαγείρευα σε κάποιους μέχρι και φασολάδα με φρωταέριο. Πρέπει να αγαπάς τους ανθρώπους, και να θέλεις να μάθεις από τη ζωή. Μου στάθηκε πολύ η γυναίκα μου, 36 χρόνια μαζί, ποτέ δεν παραπονέθηκε. Πάντα μου έλεγε «το μαγαζί και η οικογένεια, και μετά εμείς». Είμαι πολύ τυχερός, ειλικρινά.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ & ΠΑΡΤΙ

Ποιος μπορεί να πει μια γιάρδα μπύρα; Αυτό λεγόταν yard of ale. Είναι ένα γυαλί, σαν ποτήρι, το οποίο χωράει τρία ποτήρια μπύρα. Το γεμίζαμε με μπύρα flat και περιμέναμε να καθίσει ο αφρός. Ξεκινάς να το πίνεις σιγά σιγά και στρίβεις το ποτήρι, πρέπει να το πεις όλο με τη μία. Γινόταν κανονικό σόου. Έμπαιναν και κάποια στοιχήματα του τύπου «άμα το χάσεις θα κερνάς μπύρες για ένα μήνα». Δύσκολα το κερδίζεις αυτό, θέλει συγκεκριμένη τεχνική. Πρέπει να έχεις φάει και για να ζεσταθείς να έχεις πει ήδη δυο μπύρες. Εάν χάσεις, ακολουθεί γιουχαρίσμα. Παλιά αν αυτός που έχανε φούρσε γραβάτα είχαμε ένα ψαλίδι και του κόβαμε

στα δύο τη γραβάτα. Κι όποιος το έπινε, καμάρωνε. Υπήρχε και το δίλιτρο, ένα πολύ βαρύ ποτήρι που χωράει 4 μπύρες. Μόνο Εγγλέζοι ή Σκωτσέζοι μπορούσαν να το πιουν. Έδεναν τη γραβάτα επάνω στο ποτήρι, φώναζαν. Γινόταν πανζουρλισμός. Κάναμε Halloween και μασκέ πάρτι, εγώ ντυνόμουν Ινδιάνος, παπάς και διάφορα άλλα. Μια φορά που ήμουν ντυμένος Άραβας είχα τρακάρει έξω από το μαγαζί. Όταν με πήγαν στο τμήμα με ρώτησαν αν ήθελα να μου φέρουν διερμηνέα γιατί νόμιζαν ότι είμαι πραγματικός Άραβας! Και τους λέω «παιδιά, ο Παντελής είμαι από το Red Lion».

ΝΑ ΚΑΝΕΙΣ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΓΟΥΣΤΑΡΕΙΣ

Πρώτα για τον πελάτη και μετά για εσένα. Γι' αυτό πιστεύω ότι το μαγαζί άντεξε τόσα χρόνια. Δεν χρειαζόταν ανακαίνιση ή αλλαγές, άντεξε η αυθεντικότητα του, και θα αντέξει άλλα τόσα χρόνια. Είμαι λίγο παλαιών αρχών, τα πράγματα σήμερα ίσως έχουν αλλάξει. Πίστευα ότι πρέπει να πηγαίνεις συχνά στον μπαρμπέρη, να είσαι ωραία ξυρισμένος, καθαρός, ατσαλάκωτος, καλό πουκάμισο, να φοράς παπιγιόν ή γραβάτα. Δεν πίνεις ποτέ πίσω από το μπαρ, όταν τελειώσεις η βάρδια μπορείς να πεις όσο θέλεις. Είναι αντιπαγελεματικό, όπως και το να καπνίζεις. Παρ' όλο που κάπνιζα πολύ, ποτέ μπροστά στον πελάτη. Πήγαινα έξω και έκανα δυο λεπτά ένα τσιγαράκι.

Πάντα προσπαθούσα να τους αντιμετωπίζω όλους ξεχωριστά και με σεβασμό. Και πιστεύω έχω μεταφέρει το ίδιο μικρόβιο στον γιο μου. Όταν έβλεπα ότι ο πελάτης έπινε παραπάνω και ζαλιζόταν, έβρισκα ταξί, τους το πλήρωνα και πήγαιναν σπίτι τους. Συχνά τους πήγαινα κι εγώ με το αμάξι μου.

ΠΟΤΕ ΜΗΝ ΔΕΙΣ ΤΟΝ ΠΕΛΑΤΗ ΣΑΝ ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑ

Ενδιαφερόμαστε να ευχαριστηθεί ο άλλος, ποτέ δεν κοιτάω πόσα θα βάλω στην τσέπη. Ηθικά αισθάνομαι άψογα απέναντι στον πελάτη. «Τι τα θες τα χρήματα αφού υπάρχουν μνήματα;», λίγο μακάβριο αλλά είναι η αλήθεια. Οπότε δεν το μετανιώνω. Ο άνθρωπος δεν θέλει πολλά για να είναι ευχαριστημένος. Άμα δεν σου φτάνουν τα φυσιολογικά τότε δεν σου φτάνει τίποτα. Μπορεί να έχεις ένα κότερο και μετά μπορεί να θέλεις υπερωκεάνιο.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΤΟΥ 2010 ΣΤΟ ΣΗΜΕΡΑ

Το 1972 το Johnnie Walker έκανε 185 δραχμές. Οι τιμές μας ήταν πάντα λογικές. Περάσαμε μια δεκαετή κρίση και δεν ανεβάσαμε ποτέ τις τιμές. Και δεν χρησιμοποιούμε μεζούρες. Σου φέρνουμε το ποτό και σου δίνουμε το μπουκάλι της coca cola ή το tonic. Δευτέρα έχει στάνταρ πελατεία, μεγάλες παρέες που παίζουν βελάκια. Τρίτη έχουμε τους αρχαιολόγους που έρχονται επί 26 χρόνια. Είναι από την αρχαιολογική υπηρεσία, μεταπτυχιακοί ή υποψήφιοι διδάκτορες, που κάνουν ανασκαφές στην Ελλάδα, από Αμερική, Αγγλία, Καναδά, Δανία, Σουηδία. Άμα έχω και κανένα καλό τσιπουράκι θα τους κεράσω, εννοείται, και θα τους βγάλω και γραβιέρα ή ντολμαδάκια. Έρχονται παρέες και ζευγάρια, έχουμε πολλούς από Erasmus. Και επειδή είμαστε υπέρ της καλοπέρασης και κατά του χρήματος είτε τους κερνάμε όλους από ένα ποτό είτε τους κάνουμε μια γενναία έκπτωση. Η πολλή δουλειά πλέον έχει μεταφερθεί Παρασκευή και Σάββατο αλλά γενικά έχουμε καλό κόσμο.

ΝΕΑ ΓΕΝΙΑ

Δεν ήθελα να αποχωριστώ το μαγαζί. Τα τρία τελευταία χρόνια το έχει αναλάβει ο Δημήτρης, οι πολλές δυνάμεις άρχισαν να με εγκαταλείπουν. Αλλά δεν μπορώ να μείνω στο σπίτι, τι να κάνω; Έρχομαι εδώ. Κι επίσης βλέπω όνειρα ότι μιλώ με κόσμο και τους σερβίρω. Αν μου έκαναν ένα ωραίο ρεκτιφίε, άνετα έμπαινα πίσω από την μπάρα! **Δημήτρης:** Παρακολουθούμε τις εξελίξεις, αλλά παραμένουμε σταθεροί στις αρχές μας και στο ανθρωποκεντρικό στοιχείο. Στην καραντίνα κάναμε το «On The Go». Μ' έναν συνεργάτη μου και φίλο γυρίσαμε όλη την Ελλάδα, σε διάφορα ζυθοποιεία. Γνωρίζαμε τον ζυθοποιό, μαθαίναμε την ιστορία του, φέρναμε μπύρες στην Αθήνα, τις δοκίμαζαν οι θαμώνες και μετά στον επόμενο και πάει λέγοντας. Πήγαμε Σπάρτη, Μάνη, Πάτρα, Ιωάννινα, Βόλο. Μπορώ να πάω σε μια κάβα, να πάρω μια μπύρα και να τη φέρω στο μαγαζί. Όταν ξέρω την ιστορία και όλο αυτό που περιγράφω, τότε μπορώ προτείνοντάς σου να σου πω και μια ιστορία, να ανασύρω αναμνήσεις και να σου προωθήσω την μπύρα από καρδιάς. Πιστεύουμε ότι η ανθρώπινη επαφή είναι πολύ σημαντική. Κρασιά, οινοποιεία, τυροκομεία, έτσι το κάνουμε.

50 ΧΡΟΝΙΑ RED LION PUB

Η ζωή έχει μικρή διάρκεια. Φεύγεις και ορισμένα πράγματα που έπρεπε ή ήθελες να κάνεις δεν τα πρόλαβες. Μετά από 50 χρόνια, που θα φτάσεις στα 70, θα με θυμηθείς. Και κυρίως θα καταλάβεις τι εννοώ γιατί τώρα είσαι νέος, δεν μπορείς να το καταλάβεις. Φέτος κλείνουμε 50 χρόνια λειτουργίας και τον χειμώνα, που είναι η δυνατότη μας σεζόν, θα έχουμε για ένα τρίμηνο πολλές εκδηλώσεις για να το γιορτάσουμε. Θέλω να έρθουν όλοι. Θέλω να ξαναδώ τους παλιούς, έχω πελάτες 85 χρονών και έρχονται να πιουν ένα ουσικάκι ή ένα λικεράκι. Πελάτες 30 και 40 χρόνων. Γι' αυτό προσκαλώ όσους διαβάσουν αυτή τη συνέντευξη να έρθουν, θα τους περιμένω με αγκαλιά ανοιχτή! **The Red Lion Pub, Δευτέρα-Σάββατο 20:00-02:00, Κυριακή κλειστά, 2107228149, Νηριόδων 16**

ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΣ

«Η τέχνη είναι κοινωνικό φαινόμενο»

ΤΕΧΝΗ
ΠΡΟΤΖΕΚΤΟΡΑΣ
Της VILLY CALLIGA

Ο εικαστικός Γιώργος Ανδρούτσος μιλάει για τη ζωγραφική και τη διαδρομή του στον χώρο της τέχνης. Για τον Γιώργο Ανδρούτσο η κίνηση μεταξύ επιστήμης και τέχνης γίνεται με τρόπο ανεπιτήδευτο. Το ίδιο ανεπιτήδευτος είναι και ο τρόπος που μιλάει για τον εαυτό του και την πορεία του. Συναντηθήκαμε και συζητήσαμε με αφορμή την επικείμενη ατομική του έκθεση που θα παρουσιαστεί στη Νίκαια της Γαλλικής Ριβιέρας, τον Ιούλιο.

Βλέποντας τις σπουδές σου, μου έρχεται αυθόρμητα να σε ρωτήσω αν ήσουν καλός μαθητής στο σχολείο. Ποτέ δεν ήμουν καλός μαθητής, το αντίθετο μάλιστα. Δεν το ήθελα το σχολείο, ωστόσο πάντα καταλάβαινα ότι η γνώση είναι σημαντική για την ανάπτυξη και την πρόοδο του εαυτού μου. Αποτελούσε και αποτελεί αέναο στάδιο ανάπτυξης και συγκρότησης της προσωπικότητας ενός ανθρώπου. Φυσικά, δεν είναι το μόνο και δεν έχει σχέση με πτυχία και επαγγελματικά προσόντα. Ωστόσο, χωρίς τη γνώση ο άνθρωπος παραμένει δέσμιος προκαταλήψεων και δοξασίων. Ίσως θα έπρεπε να αφήσουμε την εκλογίκευση να κυριαρχήσει με τρόπο διαλεκτικό.

Και το συναίσθημα; Ίσως θα έπρεπε να περιοριστεί η άλογη εκδήλωση των συναισθημάτων, και δεν εννοώ με μηχανιστικό τρόπο, αλλά να δώσουμε περισσότερη σημασία στον τρόπο που τα διαχειριζόμαστε. Να θέσουμε ένα λογικό πλαίσιο μέσα στο οποίο θα υπάρχει η ρευστότητά τους αλλά με έναν τρόπο που δεν θα εκδηλώνονται επιθετικά. Γιατί η δυναμική των συναισθημάτων είναι τεράστια και μπορεί να εκδηλωθούν με βίαιο τρόπο.

Πότε άρχισε να σε γοητεύει η ζωγραφική; Με συγκινούσε από την ηλικία που θυμάμαι τον εαυτό μου με ευκρίνεια. Με γοήτευαν τα έργα του Βαν Γκογκ και όλης της ομάδας των ιμπρεσιονιστών εκείνης της εποχής. Μέχρι και σήμερα αποτελεί μια δραστηριότητα που με γεμίζει και με χαλαρώνει, με συνεπαίρνει και ταυτόχρονα με εκπαιδεύει. Με πολλή προσπάθεια και κόπο λοιπόν, αλλά και με τη βοήθεια εκπαιδευτικών ανθρώπων (φίλοι, γνωστοί, «δάσκαλοι» και καθηγητές) που με βοήθησαν στην προσπάθειά μου ανιδιοτελώς, κατάφερα να σπουδάσω ό,τι ήθελα και ό,τι ονειρευόμουν.

Μίλησε μου για την περίοδο των σπουδών σου στην Καλών Τεχνών. Αυτό που συνάντησα δεν ανταποκρινόταν στην εικόνα που είχα δημιουργήσει στο κεφάλι μου, και αναφέρομαι στον τρόπο οργάνωσης και στις υποδομές, όχι στο επίπεδο σπουδών και στην ποιότητά τους. Όμως η περίοδος εκείνη ήταν παράλληλα και μια περίοδος συλλογής ερεθισμάτων. Παρακολουθούσα παραστάσεις πειραματικού θεάτρου, χοροθεάτρου, πολύ κινηματογράφο, επισκεπτόμουν εκθέσεις, έκανα μαθήματα φωτογραφίας.

Μετά την αποφοίτησή σου δεν ασχολήθηκες με τη ζωγραφική, αλλά αποφάσισες να σπουδάσεις Φυσική. Ναι, και ακολούθησαν το μεταπτυχιακό στην Ιστορία της Φιλοσοφίας και το διδακτορικό στο Πολυτεχνείο. Ωστόσο η φλόγα της ζωγραφικής δεν έσβησε. Μια υπαρκτά αγωνιώδης κατάσταση σιγόβραζε και ξεπήδησε πάλι ως πηγαία ανάγκη. Δειλά ξεκίνησα να σχεδιάζω, στην αρχή στα διαλείμματα της δουλειάς σε μικρά μπλοκάκια τσέπης. Έπειτα σε χαρτί A4, και πολύ αργότερα σε μεγαλύτερες επιφάνειες.

Η πρώτη επαφή των έργων σου με το κοινό; Η καλλιτεχνική δουλειά μου άρχισε να παίρνει διαστάσεις όταν την ανέβασα στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Ξαφνικά, ύστερα από λίγο χρόνο δεχόμουν προτάσεις για εκθέσεις σε Ελλάδα και εξωτερικό. Προς έκπληξή μου, λίγο μετά έγινα δεκτός και σε διάφορες μπιενάλε σχεδίου στο εξωτερικό αλλά και σε σημαντικές ομαδικές εκθέσεις σε όλο τον κόσμο. Παράλληλα έγινα μέλος του διεθνούς καλλιτεχνικού κινήματος Neutral-Isn. Πριν από λίγο καιρό ήρθαν και μερικά διεθνή βραβεία. Σταθμοί στην εξέλιξη της δουλειάς μου στάθηκαν και οι ατομικές εκθέσεις σε Αθήνα και Παρίσι. Τώρα ετοιμάζω τη νέα ατομική μου έκθεση που θα παρουσιαστεί στη Νίκαια της Γαλλικής Ριβιέρας τον προσεχή Ιούλιο.

Θεωρείς ότι οι υπολογιστές και το διαδίκτυο έχουν αρχίσει να παίρνουν το δικό τους μερίδιο στο χώρο της τέχνης; Πλέον ο υπολογιστής, από εργαλείο για προώθηση της τέχνης, έχει αποκτήσει ανεξαρτησία, αυτονομία και παράγει τέχνη, π.χ. τα έργα σε μορφή NFT. Σίγουρα όμως δεν μπορεί να αντικαταστήσει την τέχνη που παράγεται χειρωνακτικά, αυτή αποζητά την παρουσία του θεατή. Και φυσικά μέσω του διαδικτύου μπορείς να έχεις πρόσβαση σε έργα τέχνης που δεν θα είχες, εικόνες που δεν θα έφταναν ποτέ στα ματιά σου.

Είναι σημαντικά τα οπτικά ερεθίσματα για έναν δημιουργό; Η τέχνη είναι κοινωνικό φαινόμενο. Δημιουργείται μέσα σε μεγαλουπόλεις με όλες τις προσλαμβάνουσες που έχεις ζώντας σε αυτές και όχι στην απομόνωση. Η οπτική εμπειρία είναι απαραίτητο συστατικό για τη δημιουργία.

Ο θεατής τι πρέπει να διαθέτει για να αλληλοεπιδράσει με ένα έργο τέχνης;

Το ίδιο το έργο τέχνης δεν απευθύνεται σε ένα «άγραφο» άνθρωπο. Ο κάθε θεατής έχει συγκεκριμένα βιώματα και εμπειρίες. Και αυτά πρέπει αυτά να του έχουν διαμορφώσει μια κουλτούρα που να επιτρέπει την αλληλοεπίδραση. Πρέπει να υπάρχει ήδη μέσα του χώρος για την τέχνη. Όμως ο τρόπος που ζούμε μας εκπαιδεύει. Η οικονομική και στη συνέχεια η υγειονομική κρίση εκπαίδευσαν τους ανθρώπους σε μια συγκεκριμένη καθημερινότητα αρκετά δύσκολη κ όταν η καθημερινότητά σου είναι δύσκολη η τέχνη φαντάζει πολυτέλεια. Υπάρχει σύνδεση της οικονομικής και κοινωνικής κατάστασης μιας κοινότητας με τον τρόπο που αντιμετωπίζει την τέχνη.

Τα έργα σου είναι κυρίως σχέδια. Γιατί;

Δεν ξέρω ούτε εγώ. Το σημαντικό για μένα είναι ότι το σχέδιο σαν διαδικασία το απολαμβάνω, με απορροφά πλήρως και εξακολουθεί να με συγκινεί με τρόπο ειλικρινή. Αν τα σχέδια μου έχουν κάποια αξία, ίσως οφείλεται στην αυθεντικότητα της ειλικρίνειας αυτής.

Τι σου έχει προσφέρει η ζωγραφική; Μου άνοιξε δρόμους και ορίζοντες που δεν φανταζόμουν παρά μόνο στα βιβλία των σπουδών μου. Με έκανε καλύτερο άνθρωπο, με ώθησε να αναρωτηθώ περισσότερο και μέσα από τα λάθη εξακολουθεί να μου δείχνει νέα μονοπάτια. Αποτελεί διαρκή διαδικασία διανοητικής ωρίμανσης και αναζήτησης με πολλές αυξομειώσεις, λάθη και κατακτήσεις, πιασγυρίσματα και επαναξεκινήματα. Για αυτόν τον λόγο αγαπώ τα λάθη μου, τα θεωρώ μέρος της εξέλιξής μου. Ή συνέντευξη και φωτογράφιση έγινε στο Barrett

www.athensvoice.gr

Διαβάστε όλη τη συνέντευξη

ΤΕΧΝΗ

18ο Athens Digital Arts Festival

Μία FutuRetro εμπειρία

Ο ιδρυτής του ADAF **Ηλίας Χατζηχριστοδούλου** και η καλλιτεχνική διευθύντρια **Έλλη-Άννα Περιστεράκη** μιλούν για τις πολυδιάστατες δράσεις που θα συμβούν στην πόλη

Του **ΔΗΜΗΤΡΗ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ**
Φωτό: **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΦΕΡΕΝΤΙΝΟΣ**

Περισσότερα από 600 έργα, περφόρμανς, απρόσμενες συναντήσεις κι εργαστήρια στην πόλη. Το Διεθνές Φεστιβάλ Ψηφιακών Τεχνών της Ελλάδας Athens Digital Arts Festival (ADAF) επιστρέφει για τη 18η ετήσια διοργάνωσή του στο κέντρο της Αθήνας, στην πλατεία Κοτζιά, από τις 25 έως τις 29 Μαΐου, και μας καλεί να δούμε το σήμερα μέσα από τα μάτια του παρελθόντος, και το παρελθόν μέσα από τα μάτια του μέλλοντος.

Το ADAF επιστρέφει. Τι διαφορετικό θα δει και θα ακούσει η Αθήνα φέτος; Φέτος το Φεστιβάλ ενηλικιώνεται, για αυτό επιλέξαμε τη θεματική «FutuRetro» για τη 18η διοργάνωσή μας, με μια διάθεση ανασκόπησης για την ενηλικίωσή του. Με βάση αυτήν τη θεματική επιλέξαμε αντιπροσωπευτικά έργα από την κάθε μία από τις τεχνολογίες αιχμής που χρησιμοποιούνται αυτήν την περίοδο στον χώρο των ψηφιακών τεχνών, τα οποία θα παρουσιαστούν στον αστικό ιστό, επί της πλατείας Κοτζιά και στους οκτώ ορόφους του κτιριακού συγκροτήματος πρώην Notos Home, συν το immersive room του υπογείου. Κατά τη διάρκεια του 18ου Athens Digital Arts Festival θα στηθεί στην πλατεία Κοτζιά για τις ανάγκες του προγράμματος του Φεστιβάλ το ADAF Stage, που θα φιλοξενήσει performances και συναυλίες από ισχυρά ονόματα της εγχώριας pop και εναλλακτικής σκηνής, που θα πραγματοποιηθούν με την υποστήριξη του What's Up της Cosmote. Είστε ευπρόσδεκτοι να παρακολουθήσετε τις διαθέσιμες προς όλους εκδηλώσεις του ADAF, οι οποίες δύσκολα θα μείνουν απαρατήρητες και είναι σίγουρο ότι θα κλέψουν τις εντυπώσεις και του πιο απαιτητικού θεατή.

Ποια ήταν η δημιουργική πρόκληση που αντιμετωπίσατε στήνοντας τις φετινές σας δράσεις; Θέλαμε εξ αρχής να συμπεριλάβουμε ένα δωμάτιο εμπύθισης (immersive room), το οποίο θα υπάρχει στο υπόγειο της κεντρικής έκθεσης. Εκεί θα δείτε το έργο «Lumen II» των IP Group, ένα site-specific εμπυθιστικό περιβάλλον, μια νοητή εμπειρία στην οποία δέσμες φωτός ξεκινούν μια σειρά από ψευδαισθήσεις και προσκαλούν τον επισκέπτη να διαδράσει μέσα σε αυτό. Με την ευκαιρία της επιστροφής της κατηγορίας ADAF Music, που μας έλειψε πολύ τα τελευταία δύο χρόνια λόγω της πανδημίας, επιδιώξαμε ένα μουσικό πείραμα, τα What's Up Music Doubles που θα παρουσιαστούν (26-29 Μαΐου 2022) στο ADAF Stage. Το συγκεκριμένο project γεννήθηκε υπό το πρίσμα της φετινής θεματικής μας «FutuRetro», με βαθιά πειραματική και αναστοχαστική διάθεση προς τη σύγχρονη ελληνική μουσική και τα κύρια pop, πειραματικά, εναλλακτικά χαρακτηριστικά της. Τι θα γινόταν αν μουσικοί με μεγάλη καλλιτεχνική σταδιοδρομία συναντούσαν τη νέα γενιά μουσικών της Ελλάδας; Πώς υπάρχουν στην ψηφιακή εποχή πιο παραδοσιακά ακούσματα και ήχοι; Ποια η σχέση της προ-ηλεκτρονικής μουσικής με την παραγωγή του σήμερα; Τα What's Up Music Doubles φέρνουν στο ADAF Stage απρόσμενες και μοναδικές συνεργασίες μεταξύ μουσικών από διαφορετικά είδη και χρονικές περιόδους, δημιουργώντας ένα πολυδιάστατο κράμα από τις μουσικές αναφορές της Ελλάδας.

Η φετινή διοργάνωση εξερευνά τη θεματική «FutuRetro». Ποιο ήταν το σκεπτικό πίσω από την επιλογή της; Επιλέξαμε τη θεματική «FutuRetro» με αφορμή τη σύγχρονη δυσανασχέτηση και τον σκεπτικισμό για την κατάσταση του παρόντος, μετά και από την κρίση της πανδημίας, της οικονομίας και της κλιματικής αλλαγής, στραφήκαμε στην επιστημονική φαντασία και στον ρετροφουτουρισμό, ως μέρος της επιστήμης του μέλλοντος, προσπαθώντας να δούμε τα τεχνολογικά επιτεύγματα του σήμερα μέσα από τα μάτια του παρελθόντος, αλλά και ως προοικονομία του αύριο. Δεν είναι τυχαία άλλωστε και η αναβίωση αυτής της αισθητικής, μέσα από το σύγχρονο trend της 80s και 90s νοσταλγίας. Θέλαμε να εξερευνήσουμε το πώς αναφέρεται το παρελθόν στην τεχνολογία του σήμερα; Πώς γίνεται η επανάχρηση της retro τεχνολογίας στη σύγχρονη τομή τέχνης-τεχνολογίας-επιστήμης; Θα αποτελέσει η σύγχρονη τεχνολογία αιχμής π.χ. τα NFT, το AI, τα σύγχρονα ρομπότ, η βιοτεχνολογία κ.λπ. Το ρετρό του αύριο; Είναι οι σημερινές τεχνολογικές προοικονομίες όπως το superintelligence, 3D bioprinting, το mind uploading, το singularity, το transhumanism κ.λπ. το μέλλον; Τι σημαίνουν όλα αυτά για την ανθρωπότητα;

Ποιες είναι κατά τη γνώμη σας οι νέες παγκόσμιες τάσεις στις ψηφιακές τέχνες; Σίγουρα τα NFT, που έχουν απασχολήσει ευρέως και τον τύπο και την κοινή γνώμη, για αυτό ετοιμάσαμε μία ομιλία για το ευρύ κοινό και ένα εργαστήριο σχετικά με τα Non Fungible Token, που θα απευθύνεται σε καλλιτέχνες. Μπορείτε να δηλώσετε συμμετοχή στο workshops@adaf.gr. Αντίστοιχα, η τεχνητή νοημοσύνη (AI), τα ρομπότ, τα έργα που σχετίζονται με την κουλτούρα του internet και των social media, η οικονομική πραγματικότητα (VR) και η επαυξημένη πραγματικότητα (AR), τα διαδραστικά installation και φωτεινά γλυπτά εξωτερικού χώρου. Οι επισκέπτες του 18ου θα έχουν την ευκαιρία να τα ανακαλύψουν όλα σε μία FutuRetro μοναδική εμπειρία που υλοποιείται με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο πλαίσιο του Ε.Π. «Αττική» του ΕΣΠΑ 2014-2020, τελεί υπό την αιγίδα του Υπουργείου Πολιτισμού & Αθλητισμού, της Περιφέρειας Αττικής και του Δήμου Αθηναίων. **A**

ΣΙΝΕΜΑ

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΚΑΪΜΑΚΗ

critic's CHOICE

Top Gun: Maverick **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τζόζεφ Κοζίνσκι ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Τομ Κρουζ, Τζένιφερ Κόνελι, Βαλ Κίλμερ, Τζον Χαμ, Μάιλς Τέλερ

Ο βετεράνος Πιτ «Μάβερικ» Μίτσελ είναι ένας ζωντανός μύθος για τους ιπτάμενους πιλότους του αμερικανικού πολεμικού ναυτικού, αν και δεν είχε την πολλά υποσχόμενη καριέρα που όλοι περίμεναν στα τριάντα χρόνια υπηρεσίας του. Περιορίστηκε σε ρόλο εκπαιδευτή νέων πιλότων αποφεύγοντας συνειδητά μια προαγωγή που ίσως να τον επηρέαζε αρνητικά. Όμως η νέα αποστολή που έχει είναι μακράν η πιο ζόρικη της ζωής του. Θα πρέπει να προετοιμάσει κατάλληλα και σε ελάχιστο χρόνο μια ομάδα νεαρών πιλότων που έχουν στόχο την εξότωση ένα στρατηγικής σημασίας εργοστάσιο παραγωγής εμπλουτισμένου ουρανίου εκθρικού κράτους. Μέσα στους υποψήφιους πιλότους είναι κι ο γιος του μακαρίτη φίλου του Γκους. Τα φαντάσματα του παρελθόντος ξυπνούν για τον ανέτοιμο να αντιμετωπίσει μια τέτοια πρόκληση Μάβερικ.

Το 1986, ο Τομ Κρουζ ήταν ακόμη άσημος στα 24 του χρόνια. Η ζωή του άλλαξε με το «Top Gun» του Τόνι Σκοτ, ένα φιλμ που γνώρισε απρόσμενη και πρωτοφανή επιτυχία μετατρέποντας τον άπειρο ηθοποιό (η πιο σημαντική ταινία του ως πρωταγωνιστή μέχρι τότε ήταν η κωμωδία «Risky business» αφού το «Legend» του Ρίντλεϊ Σκοτ είχε καταπονητιστεί στα ταμεία, ενώ στους «Outsiders» του Κόπολα, όπου έκανε ντεμπούτο, είχε πολύ μικρό ρόλο) σε σταρ πρώτου μεγέθους. Στα 26 χρόνια που μεσολάβησαν ο Κρουζ όχι μόνο είδε την ισχύ του να παραμένει αναλλοίωτη, αλλά κατόρθωσε να θεωρείται ο πιο πετυχημένος ηθοποιός του Χόλιγουντ που ισορρόπησε με μοναδική δεξιότητα την καλλιτεχνική αξία (τρεις υποψηφιότητες για Όσκαρ, ενώ έχει συνεργαστεί με δημιουργούς όπως ο Στάνλεϊ Κιούμπρικ και ο Πολ Τόμας Αντερσον) με την εμπορική απήχηση. Το «Μάβερικ» μπορεί να είναι η συνέχεια εκείνης της εμβληματικής ταινίας του Σκοτ, αλλά στην ουσία αποτελεί ένα είδος φόρου τιμής στη σπάνια περίπτωση του πρωταγωνιστή της. Ο σκηνοθέτης Τζόζεφ Κοζίνσκι, που είχε συνεργαστεί ξανά με τον Κρουζ στο sci-fi «Oblivion» το 2013, κάνει ό,τι μπορεί για να φιλοτεχνήσει το πορτρέτο του σταρ με αξέχαστες πινελιές. Οι εντυπωσιακές εναέριες μονομαχίες, το αμείωτο σασπένς και η απaráμιλλη δράση προσφέρουν το τέλειο σκηνικό προκειμένου να αναδειχτεί το μεγαλείο του Μάβερικ: ψήγματα ενσυναίσθησης και αυτοκριτικής, ένα τρυφερό ρομάντζο με την καταπραϋντική σοφία της εμπειρίας, κομψά χιουμοριστικά διαλείμματα και κυρίως στιλιζαρισμένες καρτ ποστάλ που προσπαθούν να καταργήσουν τη λογική αλλά και τη φυσική. Η σκηνή στην παραλία που ο ποζάτος και σφίχτης δοάρης Κρουζ συναγωνίζεται τους νεαρούς πιλότους θα μπορούσε να λείπει αφού είναι, εκτός από κακόγουστη, και αφελής, ένδειξη ίσως της ματαιοδοξίας που σημαδεύει τον σταρ. Ακόμη κι έτσι πάντως το φιλμ παρακολουθείται με άνεση. Η συνταγή του πρώτου φιλμ είναι εκτελεσμένη με ακρίβεια, τα βασικά στοιχεία του μύθου είναι συμβατά με την ιστορία του σίκουελ, το διακριτικό νοσταλγικό ύφος δεν ενοχλεί. Δεν παραλείπονται βέβαια κάποιες σχηματικές λύσεις ή οι αναμενόμενες ηρωικές «ανατροπές» αυτοθυσίας καθώς και οι αναγκαίες για φιλμ αυτού του είδους πατριωτικές και μιλιταριστικές κορόνες. Αυτές όντως ενοχλούν.

JUST THE FACTS

Top Gun: Maverick (--)
Ο Τομ Κρουζ ενάντια στον χρόνο

Ανάμεσα σε δύο κόσμους (---)
Ο διαχωρισμός στις ζωές των ανθρώπων

Το θαύμα (---)
Το κλάμα της καλόγριας

Ίκαρος και Δαίδαλος (-½)
Το πέταγμα του Ίκαρου

(Ανάμεσα σε δύο κόσμους)

«Δεν έχετε ενδοιασμούς για αυτό που κάνετε;»

* ΑΔΙΑΦΟΡΗ
** ΜΕΤΡΙΑ
*** ΚΑΛΗ
**** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

75ο Φεστιβάλ Καννών: Αναζητώντας τον Χρυσό Φοίνικα

Ανάμεσα σε δύο κόσμους

(OUISTREHAM/ BETWEEN TWO WORLDS) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Εμανουέλ Καρέρ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Ζιλιέτ Μπι-νός, Ελέν Λαμπέρ, Λουίζ Ποσιέκα

Η Μαριάν, συγγραφέας από το Παρίσι, αποφασίζει να δουλέψει ως καθαρίστρια στην Καέν προκειμένου να αντλήσει υλικό για το επόμενο βιβλίο της με θέμα την ανεργία.

Μέσα από τις δύσκολες συνθήκες εργασίας με τα εξοντωτικά ωράρια και τους πενιχρούς μισθούς,

η Μαριάν ανακαλύπτει έναν άλλο κόσμο. Σπουδαία ερμηνεία για την Μπι-νός, που υπηρετεί πιστά μια ιστορία με πολλαπλό συμβολισμό και επίπεδα: η έννοια της ταυτότητας, το επισφαλές στοιχείο στην εργασία αλλά και τις σχέσεις, η ανάγκη των ονείρων και φυσικά ο καθημερινός αγώνας της επιβίωσης.

Το θαύμα (MIRACLE/ MIRACOL) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μπόγκνταν Τζόρτζε Απέτρι ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Ιοάνα Μπουγκαρίν, Εμανουέλ Παρβού, Βάλι Ποπέσκου

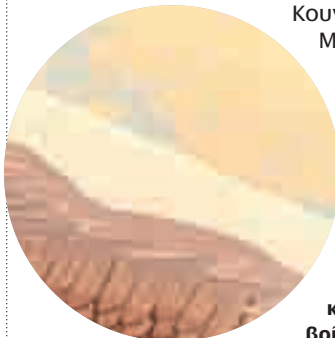
Δόκιμη καλόγρια φεύγει κρυφά από το μοναστήρι για να επισκεφτεί γιατρό προκειμένου να την εξετάσει για τους πονοκεφάλους της, όπως εξηγεί στον ταξιτζή που την οδηγεί στο νοσοκομείο.

Τελικά οι «πονοκέφαλοι» είναι δικαιολογία για να πάει στο νοσοκομείο να

κάνει έκτρωση. Το φιλμ καυτηριάζει τις δυνάμεις εξουσίας μιας χώρας παραδομένης στην πατριαρχία και τη θρησκοκληψία. Ο σκηνοθέτης δεν αρκείται πάντως στον εύκολο εντυπωσιασμό. Οι ωμές, ακατέργαστες εικόνες του ισορροπούν σε μια λεπτή γραμμή που αποτυπώνει το αφόρητο κλίμα μιας σκληρής πραγματικότητας.

Ίκαρος και Δαίδαλος (ICARUS) **½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κάρλο Βόγκελε ΦΩΝΕΣ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΩΝ: Ντίνου Σούτη, Χριστίνας Τσιπιανίτη, Βασίλη Παπαστάθη, Ακίνδυνου Γκίκα, Νικολέτας Κουνενιδάκη, Γιώργου Ματαράγκα κ.ά.

Ο Ίκαρος, γιος του εφευρέτη Δαίδαλου, κατά τη διάρκεια μιας εξερεύνησης κοντά στο παλάτι της Κνωσού, ανακαλύπτει ένα παιδί με κεφάλι ταύρου που βρίσκεται κλειδωμένο σε μια αυλή.

Ευπρεπές animation που ποντάρει στη δύναμη του μύθου του Ίκαρου και του Μινώταυρου, με τα διακριτικά σκίτσα του Ιταλού Κάρλο Βόγκελε να χαρακτηρίζονται από μια γλυκιά απλότητα που δένει άψογα την περιπέτεια, με το χιούμορ και το δράμα.

750

ΔΙΕΘΝΕΣ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΤΩΝ ΚΑΝΝΩΝ

Η **Φωτεινή Αλευρά** μεταφέρει την εμπειρία του Φεστιβάλ από την Κυανή Ακτή

Με πολλές και σοβαρές δυσκολίες, αλλά και πολλή γκρίνια, ξεκίνησε πριν μια εβδομάδα και κάτι το 75ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου των Καννών, καθώς οι επαγγελματίες του κινηματογράφου δεν μπορούσαν με τίποτα να κλείσουν μια θέση στις ταινίες του ενδιαφέροντός τους, παρά το βάρβαρο πρωινό ξύπνημα (η εφαρμογή ανοίγει κάθε μέρα στις 7:00 τοπική ώρα), αναπολώντας μάλιστα τη διαδικασία του σπασίματος στην ουρά για σαράντα λεπτά και άνω. Μόλις όμως όλα αυτά ξεπεράστηκαν τις πρώτες μέρες, από στοχευμένες κινήσεις του Φεστιβάλ, τότε η συζήτηση μετακινήθηκε στις πρεμιέρες, τις ταινίες, τα βραβεία, τα κόκκινα χαλιά και τα πάρτι.

Σε όλες τις αίθουσες ο κόσμος συρρέει, χωρίς μάσκα παρά τη σχετική σύσταση-ανακοίνωση από το megafwono πριν από κάθε προβολή, αφού δεν είναι πια υποχρεωτική η χρήση της ούτε καν σε κλειστό χώρο. Οι κινηματογράφοι γεμίζουν με θεατές και μαζί τους με αυτή την παράξενη αίσθηση της αναμενόμενης επανεκκίνησης, της ματαιωμένης συγκέντρωσης και της πολυπόθητης αναβίωσης ενός κινηματογραφικού θεσμού, ασύγκριτου με οποιονδήποτε άλλο στον κόσμο. Όλες και όλοι στις Κάννες μοιάζουν να θέλουν να ρουφήξουν κάθε στιγμή που βρίσκονται ξανά εδώ ανάμεσα στους ομοίους και τους συναδέλφους τους και κάθε ημέρα που περνά είναι τόσο γεμάτη από ραντεβού, προβολές, παράλληλες εκδηλώσεις και φυσικά πάρτι, που μοιάζει σαν μια ολόκληρη εβδομάδα. Και είναι εντελώς λογική η εξήγηση του παραπάνω φαινομένου, καθώς το Φεστιβάλ το 2020 ακυρώθηκε λόγω (φρέσκιας τότε) πανδημίας και το 2021 πραγματοποιήθηκε μια καλοκαιρινή, σχετικά «φτωχή» σε ταινίες και συμμετοχή καλεσμένων.

Στην ουσία ο κινηματογραφικός κόσμος συναντιέται εδώ ξανά μετά από τρία χρόνια και όλοι θέλουν να αναπληρώσουν τον «χαμένο χρόνο». Αυτή ακριβώς είναι η αίσθηση και η περιρρέουσα ατμόσφαιρα στις Κάννες αυτές τις μέρες και είναι παντού. Όπως είπαμε και παραπάνω, στις αίθουσες, στα κόκκινα χαλιά, στους δρόμους, στα πάρτι, στα περίπτερα της Αγορά, στους διαδρόμους του Παλαί, στις παραλίες, στα εστιατόρια, στα μπαρ. Όλες και όλοι θέλουν να προλάβουν να ρουφήξουν και πάλι όσο περισσότερη από την εθιστική (γιατί να το κρύψουμε), αιθέρια μπορούν, μέσα σε αυτό το δεκαήμερο. Και γιατί να μην το θέλουν; Εδώ είναι ο ναός του σινεμά, όπου το φιλμ λατρεύεται σαν αντικείμενο θεϊκό. Χωρίς υπερβολή, η εμπειρία του να βρεθείς για πρεμιέρα μέσα στο Théâtre Lumière, είναι μια ανάμνηση που θα μείνει με τον πιο ανεξίτηλο τρόπο χαραγμένη στο μυαλό σου, είτε είσαι σινεφίλ είτε όχι.

Η αίθουσα αυτή, της οποίας η χωρητικότητα φτάνει γύρω στα 2.300 άτομα, λειτουργεί όπως το γήπεδο για τους ποδοσφαιρόφιλους, ή όπως η εκκλησία για τους πιστούς, είναι τόπος σχεδόν θρησκευτικός. Η σπανιότητα της πρόσκλησης σε μια πρεμιέρα, η πολύωρη αναμονή πριν το κόκκινο χαλί, το αυστηρό dress code (φέτος κάπως λίγο πιο χαλαρό για πρώτη φορά), η απαγόρευση διά ροπάλου των selfies επάνω στο κόκκινο χαλί, ακόμα κι αν πίσω σου έρχεται ο **Ιθαν Χοκ** (έχουν γίνει αυτά τα πράγματα, δεν τα βγάζουμε από το μυαλό μας), οι άπειροι και πελώριοι σεκιουριτάδες που φροντίζουν να τηρηθούν όλα τα παραπάνω, οι επίσης άπειροι φωτογράφοι που φωνάζουν σε κάθε σελέμπριτι που διασχίζει το χαλί προς το Παλαί, με κραυγές που μόνο σε πολεμική

ζώνη παραπέμπουν. Ταυτόχρονα, καυτά φώτα καίνε τον ήδη καυτό από όλα τα παραπάνω διάδρομο προς τα σκαλιά που οδηγούν στο εσωτερικό και τώρα πια μοιάζουν σαν τη μόνη διέξοδο και σωτηρία, μέσα στον ναό. Και τώρα που είπα σκαλιά, ας μιλήσω λίγο και για το εξαιρετικό φετινό πόστερ με τον **Τζιμ Κάρεϊ** να ανεβαίνει τα σκαλιά προς την ελευθερία, χαϊδεύοντας τα σύννεφα. Μια ποιητική αναφορά, σε όλα αυτά που το φετινό Φεστιβάλ συμβολίζει και με την ατμόσφαιρα που περιγράφηκε παραπάνω. Μια σύγχρονη αντανάκλαση δική μας, επιζήσαντες μιας πανδημίας που δεν έχει τελειώσει, μάρτυρες ενός τρέχοντος πολέμου η σκιά του οποίου σκεπάζει όλη την Ευρώπη και τον κόσμο και μια υπόσχεση για ένα νέο ξεκίνημα προς ένα ανοδικό ταξίδι, με όπλα τον κινηματογράφο και την τέχνη.

Ας γυρίσουμε ξανά για λίγο όμως στην εμπειρία του Παλαί. Μια θρησκευτική εμπειρία για κάθε σινεφίλ. Αφού φτάσεις πια στο εσωτερικό της αίθουσας, κάθεσαι σε ένα βελούδινο κάθισμα πιο αναπαυτικό από την πολυθρόνα του σπιτιού σου, ενώ και οι τελευταίοι καλεσμένοι καταφθάνουν, και όπως ορίζει το πρωτόκολλο στην οθόνη προβάλλεται η είσοδος των δημιουργών και συντελεστών της ταινίας, τους οποίους υποδέχεται πάντα στο πλατύσκαλο του Παλαί, ο **Τιερί Φρεμό**, καλλιτεχνικός διευθυντής του Φεστιβάλ των Καννών. Αφού δοθούν οι αναμενόμενες φιλοφρονήσεις και βγουν οι προβλεπόμενες φωτογραφίες, αυτοί θα είναι και οι τελευταίοι (και κανένας άλλος μετά από αυτούς) που θα μπουν στην αίθουσα, καταχειροκροτούμενοι, και θα κάτσουν σε ειδικά διαμορφωμένο άνετο χώρο στην πιο προνομιακή σειρά της αίθουσας, περίπου στη μέση, ενώ μια σειρά από καθίσματα μπροστά τους έχει αφαιρεθεί.

Το τελετουργικό συνεχίζεται. Ο σκηνοθέτης, ο οποίος είναι πάντα το τιμώμενο πρόσωπο, καθώς οι Κάννες έχουν σαφή εμμονή με τους σκηνοθέτες και εμφανή αδυναμία προς το σινεμά του δημιουργού. Το σήμα του Φεστιβάλ πέφτει στην οθόνη και ο κόσμος χειροκροτά, σε μια κίνηση πολιτισμού η οποία είναι ίσως από τις πιο συγκινητικές στιγμές σε όλη την εμπειρία του Φεστιβάλ. Συμβαίνει πάντα και σε κάθε προβολή και πάντα είναι το ίδιο συγκινητική. Αν η ταινία αρέσει στο πιο απαιτητικό ίσως κοινό του κόσμου, όταν οι τίτλοι τέλους πέσουν και τα φώτα ανάψουν, το παρατεταμένο χειροκρότημα και το standing ovation είναι κάτι που είναι πολύ πιθανό να συμβεί, με τις κάμερες και τα φώτα στραμμένα πάνω στους συντελεστές και τον δημιουργό να απευθύνεται για λίγα λεπτά στο κοινό για ευχαριστίες. Εδώ βρίσκεται και το κομβικό σημείο της αποδοχής μιας ταινίας. Ας μην παρασυρθούμε όμως εδώ. Οι αποδοκimasίες (και το γιουχάισμα ας το πούμε λαϊκά) είναι κάτι που συμβαίνει επίσης. Το κοινό στις Κάννες δεν χαρίζεται σε κάτι που δεν αρέσει και δεν θα προσποιηθεί μια ευγενική σύμβαση, σε ένα αναγκαστικό χειροκρότημα. Επίσης, από την άλλη μεριά, αν μιλάμε για ένα πεντάλεπτο χειροκρότημα αυτό δεν σημαίνει και πολλά. Ας πούμε ότι αυτό το ρεκόρ είναι κάτι που εύκολα καταρρίπτεται από μια ταινία που θα έχει πραγματική τάση προς τον Χρυσό Φοίνικα.

Ποιες είναι όμως οι ταινίες που φέτος έχουν αυτή την τάση προς τα βραβεία του Φεστιβάλ και πώς διαμορφώνονται τα προγνωστικά; Προς το παρόν προηγείται το «*Armageddon Time*» του **Τζέιμς Γκρέι**, το οποίο ακολουθεί πολύ στενά το «*EO*» του **Γέρτζι Σκολιμόφσκι**, ενώ πιο πίσω και κάπως σε ισορροπία μαζί το ελληνικού ενδιαφέροντος «*Triangle of Sadness*» του **Ρούμπεν Εστλούντ** και το «*RMN*» του **Κριστιάν Μουνγκίου**. Η τράπουλα αναμένεται να ανακατευτεί και με το «*Decision to Leave*» του **Παρκ Τσαν-Γουκ** και το επίσης σχεδόν ελληνικό «*Crimes of the Future*» του **Ντέιβιντ Κρόνενμπεργκ**, αλλά και με τα «*Stars at Noon*» της **Κλερ Ντενί** και «*Broker*» του **Χιροκάζου Κόρε Έντα**.

Οι προβολές του διαγωνιστικού προγράμματος συνεχίζονται, όπως συνεχίζονται και όλα τα υπόλοιπα παράλληλα προγράμματα, τα οποία κρύβουν τα αληθινά διαμάντια και τις πιο συναρπαστικές ανακαλύψεις, όπως το «*Aftersun*» της **Σάρλοτ Γουέλς** και το «*Corsage*» της **Μαρί Κρότσερ**. Μεταξύ μας, αυτές οι ανακαλύψεις είναι και ο πραγματικός λόγος για να έρθει κανείς στις Κάννες, ή τουλάχιστον ένας από αυτούς. Μέχρι την επόμενη φορά που θα δώσουμε ανταπόκριση ξανά από την Κυανή Ακτή, στέλνουμε κινηματογραφικούς χαιρετισμούς σε όλους τους σινεφίλ και τρέχουμε στην επόμενη προβολή. A bientôt!

Μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές (σ.σ. Τρίτη 24/5).

BIBΛΙΟ

Επιμέλεια:
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΙΡΜΠΛΗ

Ωδή στην καλοσύνη

Για το καινούργιο μυθιστόρημα του
Κυριάκου Αθανασιάδη «Αγκάθια και πικραλίδες»
(εκδ. Bell)

ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΑΣ ΓΚΡΟΥΣ

Δύο γυναίκες που κοιμούνται και ξυπνούν μαζί, παίρνουν ηρωινό, πηγαίνουν βόλτες στην πόλη, μαγειρεύουν, τρώνε, βλέπουν τηλεόραση. Η μία είναι το «άτομο», προχωρημένης ηλικίας και ανήμπορη να αυτοεξυπηρετηθεί που πάσχει από Αλτσχάιμερ. Κι η άλλη ο «περιθάλπτων» [sic], 25 χρόνια νεότερη αυτή, η γυναίκα που τη φροντίζει. «Πρέπει, λέει, ο περιθάλπτων να διατηρεί την επικοινωνία με το άτομο. Εσύ είσαι το άτομο...». Πρέπει να του μιλάει κοιτώντας το στο ύψος των ματιών, όχι αργά και συλλαβιστά, να του μιλάει όπως θα του μιλούσε κανονικά, δεν χάζεψε ξαφνικά από την αρρώστια, ξεχνάει απλώς, κι αυτό το αποδιοργανώνει. «Οπότε, τα άτομα κάθονται και κλείνονται στον εαυτό τους, λογικό είναι, ο καθένας θα το πάθαινε».

Η μία, Αλβανίδα, μιλάει ακατάπαυστα στην άλλη, Ελληνίδα, για τα ωραία της μαλλιά («τα ριζωμένα σαν του κοριτσιού») όταν τη χτενίζει και για τις λέξεις που έχει χάσει: «Αυτή είναι η βούρτσα. Τη θυμάσαι; Η βούρτσα. Βούρτσα. Κι αυτό εδώ: μαλλί». Της μιλάει όταν μαγειρεύει και όταν την ντύνει για να βγουν έξω, της μιλάει όταν την κάνει μπάνιο... Βάζει σε λέξεις καθετί που κάνουν, οσοδήποτε μικρό, και της λέει για όλα διαβάζει στο ίντερνετ αλλά και για το «βιβλίο» με τις οδηγίες που έχει μάθει απέξω: «Απλώστε τα ρούχα έτσι ώστε να είναι έτοιμα να φορεθούν, αποφύγετε τα ρούχα με περίπλοκα κουμπώματα και ενθαρρύνετε την ανεξαρτησία του ατόμου στο ντύσιμο όσο το δυνατόν περισσότερο». Μιλάει συνέχεια, μιλάει και για τις δυο τους. «Γιατί εσύ δεν μου μιλάς, και δεν πρέπει να βυθιστεί στη σιωπή το σπίτι μας, η σιωπή είναι σαν άδειο πηγάδι, ένα πράγμα κακό. Η σιωπή σβήνει τις ιστορίες, σβήνει τις αναμνήσεις...»

Κυριάκος Αθανασιάδης
«Αγκάθια και πικραλίδες»
εκδ. Bell

Ανάμεσα στις σκηνές μιας επαναλαμβανόμενης καθημερινότητας, της αφηγείται και την ιστορία της δικής της ζωής (και τη ζωή!), από τότε που ήταν μικρή στο χωριό, μετά που πήγαν στην πρωτεύουσα στα Τίρανα, για τις τραγωδίες που τη σημάδεψαν και για τις χαρές που κάνουν τη ζωή να μοιάζει με δώρο, και μετά που ήρθαν στην Ελλάδα («Το 2002, ήδη είχε μαζευτεί ένα σωρό κόσμος εδώ, τελευταίοι ήρθαμε, που λέει ο λόγος») και για τα δύσκολα χρόνια μέχρι να στρώσουν τα πράγματα.

Μια μνήμη που έχει αδειάσει και μια που ξεχειλίζει μπλέκονται τρυφερά, δίνοντας νόημα η μία στην άλλη. «Γιατί ο άνθρωπος έχει ανάγκη να ακουστεί. Αν δεν τον ακούει, ο άλλος μαραζώνει και μαζεύεται, γίνεται σαν τον σκαντζόχοιρο όταν τρομάξει: μια μπουνιά. Έτσι δηλαδή όπως κάνει όταν φοβάται. Και ξέρεις τι φοβάται ο άνθρωπος περισσότερο, ναι; Τον εαυτό του φοβάται περισσότερο. Από τον εαυτό του δεν μπορεί να ξεφύγει κανείς μας». Μπορεί;

Η αφήγηση είναι ένας χειμαρρώδης μονόλογος από την αρχή μέχρι το τέλος, σχεδόν θεατρικός, μεταμφιεσμένος σε διάλογο: «Η αγάπη σε πιάνει από τις μασχάλες και σε σπκώνει από το χώμα, όσες φορές κι αν πέσεις, όλες τις φορές, ναι. Η αγάπη. Ξέρω και σ' τα λέω. Θες να ακούσεις; [...] Έλα πιες μια γουλίσσα τσάι, δεν καίει. Μπράβο το κορίτσι μου». Η ηρωίδα φέρνει στη γλώσσα κάθε ασήμαντη χειρονομία, οι αυτοματισμοί της καθημερινότητας γίνονται λέξεις και προτάσεις. Κι αν, όπως λέει, υπάρχουν τα τρανά και τα μεγάλα κι ένας ολόκληρος κόσμος που κάθε στιγμή βράζει, υπάρχουν και τα μικρά που απ' αυτά φτιάχνεται η ζωή μας, πράγματα που δεν θα τα πει ποτέ κανείς στις ειδήσεις ούτε θα τα γράψει στο ίντερνετ: «Τα μαλλιά μας, ο άνθρωπός μας, το τηλεφώνο που χτυπάει ή δεν χτυπάει... τέτοια. Κατάλαβες;»

Κι έπειτα, η τραγικότητα μιας στιγμής που θα μας καθορίσει, το τελευταίο βλέμμα που μας απευθύνει ο μονακριβός μας που δεν θα ξαναδούμε, ο διαφορετικός τρόπος που προφέρουν το ρω οι Αλβανοί που τους πρόδιδε «πιο γουργουριστά, και έκανε τα πρώτα δέκα-δεκαπέντε χρόνια εδώ μαρτύριο για όλους», οι στιγμές της απελπισίας που κάνουν τον άνθρωπο να λυγίζει και ένας συνεχόμενος πόνος στο στήθος που θα μας εξηγηθεί στο τέλος. Όσο για τα Αγκάθια και Πικραλίδες δεν θα κάνουμε spoiler, θα πούμε μόνο πως κλείνουν μέσα τους έναν αναστεναγμό για όσα δεν ζήσαμε και δεν χαρήκαμε, για όλα τα χαμένα εκείνα χρόνια.

Μια αφήγηση τόσο τρυφερή, που ο αναγνώστης βρίσκει και ταυτίζεται – πώς αλλιώς να εξηγήσουμε τη συγκίνηση που μια-δυο στιγμές γίνεται κόμπος στον λαιμό, κι άλλες φορές χαμόγελο. Το χιούμορ και ο σαρκασμός δεν λείπουν, ούτε κι ο στοχασμός για τη ζωή. Γιατί, τι θέλει ο άνθρωπος για να είναι ευτυχισμένος; Να αντέχει τις πίκρες και να προχωράει με τις χαρές. Να θυμάται, να ονειρεύεται, να ελπίζει. Να αναγνωρίζει την ευτυχία που κρύβεται στα μικρά πράγματα και να είναι ευγνώμων. Κυρίως, να αγαπάει και να νοιάζεται.

«Η "άνοια", λέει, "επηρεάζει όλη την οικογένεια", ακούς; Εγώ είμαι η οικογένεια. Ο περιθάλπτων. Γιατί τον περιθάλπτων είναι που βαραίνει η ευθύνη. Και για αυτό πρέπει να σκύβω πάνω και από τα δικά σου αλλά πάνω και από τα δικά μου συναισθήματα, και να τα καταλαβαίνω». Πώς φροντίζεις κάποιον που είναι πια ανήμπορος; Χωρίς να χάσει την αξιοπρέπεία του;

Ο Κυριάκος Αθανασιάδης χτίζει μια αφήγηση - Ωδή στην Καλοσύνη που μας ζεσταίνει την καρδιά. Μας βάζει στο σπίτι των δύο γυναικών και μέσα στην ψυχή τους και μας δείχνει τι σημαίνει ενσυναίσθηση και γνοιάξιμο – την αγάπη που πρώτα από όλα εμάς ανακουφίζει, που νοσηματοδοτεί την ύπαρξή μας, μας δίνει δύναμη και δρόμους διαφυγής. ●

Η παρουσίαση του βιβλίου θα γίνει στο Little Tree Books&Coffee την Παρασκευή 27/5, στις 19:30. Με τον συγγραφέα θα μιλήσουν οι δημοσιογράφοι Ελεωνόρα Ορφανίδου και Renato Lekka.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ
ΜΕ ΑΙΤΙΑ

Δεν είναι μια απλή ιστορία αγάπης. Είναι Λατρεία.

Του ΑΡΗ ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ

Πάντα μου άρεσε ο περικλείστος χώρος των αιρέσεων, της σέκτας, της ετεροδοξίας. Θυμάμαι, μια μέρα που τριγύριζα στην γειτονιά της εφηβικής αγαπημένης μου περιμένοντας μήπως τη δω να εμφανίζεται στο μπαλκόνι της – πρόσεξα ένα οίκημα με την επιγραφή στο υπέρθυρο Αντβεντιστές της Έβδομης Ημέρας. Έτυχε να είναι ανοικτά και μπήκα μέσα με την καρδιά μου να χτυπάει δυνατά. Δεν συνάντησα τον Σατανά, μονάχα κάποιους ενήλικες που έψαλαν ύμνους κι ένωσα κι εγώ για λίγο μαζί τους τη φωνή μου για να μη φανώ εντελώς παράταιρος. Αργότερα έμπλεξα με μια κοπέλα από τους Μάρτυρες του Ιεχωβά (αλλά αυτό το περιγράψω λεπτομερώς στο μυθιστόρημά μου. Δεν ήξερες... δεν ρώταγες!) Εννοείται πως βλέπω κάθε ταινία που έχει να κάνει με τους Amis. Οπότε, το βιβλίο της Χάνα Κεντ «Λατρεία» έπεσε στα χέρια μου σαν μάννα εξ ουρανού. Η συγγραφέας περιγράφει την ιστορία μιας δράκας Παλαιολουθηρανών, μιας εξόχως συντηρητικής θρησκευτικής κοινότητας που λόγω των δοξασιών της που έρχονται σε ρήξη με την επίσημη θρησκεία της Γερμανίας του προπερασμένου αιώνα αναγκάζεται να αποδημήσει στην Αυστραλία ώστε να μπορεί να ασκεί ανεμπόδιστα τα πιστεύω της. Ένας ασεβής, αδόκιμος, βέβηλος έρωτας ανθίζει ανάμεσα σε δυο κορίτσια αυτής της ανορθόδοξης κοινότητας. Φυσικά, κάθε εκδήλωση ενός τέτοιου συναισθήματος θα οδηγήσει σε ακραίες λύσεις και βέβαια δεν περνούσε καν από το μυαλό των αγνών εκείνων παρθένων να δοκιμάσουν να ψελλίσουν τέτοιες σκέψεις. Όλα έπρεπε να παραμείνουν εν κρυπτώ και παραβύστω. Κι ενώ η τρομαγμένη από τα συναισθήματά της αφηγήτρια δεν ξέρει τι να πράξει, η κοινότητα αποφασίζει να μετοικήσει στην εξωτική Αυστραλία. Το τσούρμιο επιβιβάζεται σε καράβι και το ταξίδι ξεκινάει. Πρόκειται να παραμείνουν στη θάλασσα για έξι μήνες. Σήμερα κάτι τέτοιο ακούγεται εφιαλτικό. (Εγώ δεν έχω πάει μέχρι σήμερα στη Δονούσα γιατί αρνούμαι να πιστέψω ότι για να βρεθώ τόσο κοντά θα χρειαστώ 7 ώρες σε καράβι).

Χάνα Κεντ
«Λατρεία»
εκδ. Ικαρος

Η συγγραφέας περιγράφει με τρόπο εξόχως ποιητικό το εξοντωτικό αυτό ταξίδι. Για την ακρίβεια, παίρνει τον αναγνώστη πάνω σε εκείνη τη σκούνα και τον κάνει κοινωνό των άθλιων συνθηκών που έζησαν οι μέτοικοι στα αμπάρια του πλοίου. Βγάζω το καπέλο μου στη Χάνα Κεντ αλλά και στους μεταφραστές της στα ελληνικά, τη Μαρία Αγγελίδου και τον Άγγελο Αγγελίδη (πολλοί άγγελοι σε μια πρόταση – αυτό θα το θεωρούσαν καλό οiwνό οι Παλαιολουθηρανοί αποδημούντες στους Αντίποδες). Στη μέση περίπου του μυθιστορήματος, η συγγραφέας αποφασίζει να χρησιμοποιήσει ένα τέχνασμα που θα τη βοηθήσει να οδηγήσει τους ήρωές της σε ένα πιο παράδοξο μονοπάτι. Το τέχνασμα αυτό δεν πρόκειται να το φανερώσω εδώ καθώς απεχθάνομαι κάθε είδους αποκαλύψεις εν μέσω της ιστορίας. Είναι όμως αυτό που δίνει την ποιητική χροιά στον λόγο της ηρωίδας, μια ποιητική χροιά που όμως δεν αποσυντονίζει διάλογο τον στέρεο πεζογραφικό χαρακτήρα του βιβλίου. Είναι μια ιστορία αγάπης; Είναι ίσως κάτι παραπάνω. Είναι Λατρεία. Κι η αγάπη μαζί με την λατρεία μπορούν να κινήσουν βουνά. Εμείς μένει να κινήσουμε ως το κοντινότερο βιβλιοπωλείο.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ /
ΕΚΔΟΣΕΙΣ /
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ /
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

NEW!

Ένα βιβλίο για τη ματαιώση,
την απώλεια – και τη θύτρωση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΜΑΡΑΣ ΤΕΛΙΚΗ ΤΕΘΛΑΣΜΕΝΗ

Μυθιστόρημα

Αλκιβιάδης Παύλου. Ένας άριστος με ματαιωμένο πεπρωμένο, πτηνμένος από «μάγκες» αχρείους και μέτριους με κονέ, προδομένος από τον δύστροπο χαρακτήρα και την έπαρσή του.

Αλκιβιάδης Παύλου. Χήρος (και σιωπηλά ενοχικός για το πώς της φέρθηκε μέχρι και το τέλος), με σχέση οδυνηρά ανύπαρκτη με τον γιο του και μόνη ηλιαχτίδα τη μοναχοκόρη του.

Θα ζήσει την τραγωδία και, αναπάντεχα, θα αναζητήσει τη ζωή, δημιουργώντας νέα αρχή.

Γιατί και στο βαθύτερο σκοτάδι υπάρχει φως. Γιατί και την τελευταία στιγμή υπάρχει χρόνος.

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ
ΣΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΕΣ

Χαριλάου Τρικούπη 22, Αθήνα, 210 3617310

on-line στο

athensvoice.gr/culture/books/athens-voice-books

Η ΙΛΙΑΔΑ Τιμή και δόξα στο Φίλιον

Μετάφραση
ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΙΠΛΑΚΟΣ

Επιμέλεια
Δρ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΡΟΥΠΗΣ

Η παλαιότερη μορφή της Ιλιάδας
– που αποκαλύπτεται τώρα για πρώτη φορά μετά από 3.000 χρόνια –
οδηγεί σε μια εκπληκτική ανακάλυψη: το κεντρικό θέμα δεν αφορά
την «οργή του Αχιλλέα» ή την εκδίκηση για την Ελένη,
αλλά την τιμή και τη δόξα.

Αποσυνδέοντας τα στρώματα της μετέπειτα ποίησης,
ανακαλύψαμε ένα μικρότερο αρχαϊκό ποίημα με τεράστια πυκνότητα

πρώτη ύλη

Λγ. Όρου 34, 10447 Αθήνα | Τ. 213 029 1224
www.pibooks.gr

**ΠΕΡΙΚΛΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ**

ΔΕΥΤΕΡΑ-ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
07.00 - 08.00

**ΣΠΗΛΙΟΣ
ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ**

ΔΕΥΤΕΡΑ-ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
08.00-10.00

**ΓΙΑΝΝΗΣ
ΚΟΡΟΒΕΣΗΣ**

ΔΕΥΤΕΡΑ-ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
08.00-10.00

**ΓΙΑΝΝΗΣ
ΝΕΝΕΣ**

ΔΕΥΤΕΡΑ-ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
10.00-12.00

**ΓΙΟΒΑΝΝΑ
ΒΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΥ**

ΔΕΥΤΕΡΑ-ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
12.00-14.00

**ΣΤΕΦΑΝΟΣ
ΔΑΝΔΟΛΟΣ**

ΔΕΥΤΕΡΑ-ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
14.00-16.00

**ΕΛΕΝΗ
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ**

ΔΕΥΤΕΡΑ-ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
16.00-18.00

**ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ**

ΔΕΥΤΕΡΑ-ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
18.00-20.00

**ΣΠΥΡΟΣ
ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ**

ΔΕΥΤΕΡΑ-ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
20.00-22.00

**ΣΩΤΗΡΗΣ
ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗΣ**

ΔΕΥΤΕΡΑ-ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
22.00-00.00

Moby: (Ξανα)κάνοντας Remix Στον Εαυτό του

☞ Το “Reprise” ήταν μια πολύ μεγάλη έκπληξη. Τόσο για τον ίδιο τον Moby και τους φίλους του ανά τον κόσμο, όσο και για την εταιρεία που κυκλοφόρησε αυτόν τον δίσκο, τη γερμανική Deutsche Grammophon, που συνήθως κυκλοφορεί κλασική μουσική. Η έκδοση αυτού του δίσκου αποδείχτηκε εξαιρετική κίνηση και για τους δύο: ο Moby αναγνωρίστηκε ως ένας από τους σοβαρότερους μουσικούς της γενιάς του και μπήκε σε σαλόνια που δεν είχε ποτέ φανταστεί και η Deutsche Grammophon έκανε σπουδαίες πωλήσεις. Άλλωστε, κανένας δίσκος κλασικής μουσικής, όσο καλός κι αν είναι, δεν μπορεί να πουλήσει τόσο πολύ και κυρίως, τόσο γρήγορα, αυτά που πούλησε ο Moby. Το project ήταν δύσκολο, ανάποδο θα έλεγε κανείς από τη φιλοσοφία του Moby: έπρεπε να ηχογραφήσει με –σχεδόν– ακουστικό τρόπο κομμάτια που είχαν γραφτεί στη λογική του ηλεκτρονικού ήχου. Και τώρα ήρθε το πλήρωμα του χρόνου για να κάνει αυτό που έκανε πάντα: να κάνει νέο remix στα κομμάτια του, εκκινώντας όμως από τον ακουστικό ήχο του “Reprise”. Αυτή είναι η πρόκληση που έχει να αντιμετωπίσει, τόσο ο ίδιος, όσο και οι καλεσμένοι του remixers, που είναι οι Bambounou, Biscits, Max Cooper, Efdemin, Anfisa Letyago, Mathame, Planningtorock, Topic, Felsmann + Tiley, Peter Gregson και Christian Löffler. Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές έχει αποκαλυφθεί μόνο το “Heroes” σε remix από Planningtorock. Ο διπλός δίσκος κυκλοφορεί σε περιορισμένα αντίτυπα αυτές τις μέρες.

Σημειώσεις Ενός Μονομανούς CXXXXIV

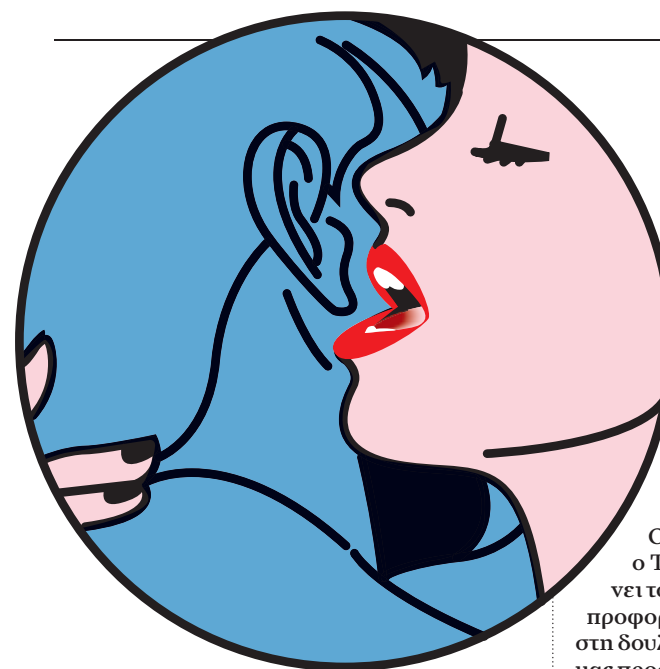
Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΦΩΛΡΑΚΗ

► Όταν ο Jack White άρχισε να γίνεται αρκετά γνωστός, αποκάλυψε ότι ένα μέρος αυτού του παραμορφωμένου, διεστραμμένου, κατεστραμμένου κι όσodeνπάει (μία λέξη) lo-fi γκαράζ ήχου που έβγαζε με τους White Stripes, το χρωστούσε σ’ έναν σχεδόν διεστραμμένο, σίγουρα κατεστραμμένο, απόλυτα underground και –τελικά– μεγάλο καλλιτέχνη ντανταϊστικής αισθητικής, τον Billy Childish. Ο κύριος αυτός ήταν κάποτε ζευγάρι με την Tracey Emin, αργότερα με τη Holly Golightly και είναι μουσικός, συγγραφέας, ποιητής, ζωγράφος, χαράκτης, σκηνοθέτης, φωτογράφος κι ενδεχο-

μένως ξεχνάω μερικές από τις καλλιτεχνικές του ιδιότητες. Ο Childish δεν ασχολήθηκε με τον Jack White, η ιστορία λέει ότι δεν δέχτηκε ούτε καν να τον συναντήσει. Μάλιστα έκανε ένα απαξιωτικό σχόλιο για τους White Stripes, στο οποίο απάντησε ο White κατηγορώντας τον Childish για λογοκλοπή, ιδίως από τα blues. Πάντως, η Holly τραγούδησε μαζί με τον Jack και τη Meg White το ανίθανο “Well It’s True That We Love One Another” από το “Elephant”. Ο Billy Childish έχει φτιάξει από το 1979, που άρχισε να παίζει μουσική, καμιά εικοσαριά συγκροτήματα κι έχει βγάλει καμιά εκατονταπεννηταριά δίσκους, όσο παράξενο κι αν είναι να διαβάσεις για έναν μουσικό ότι έχει βγάλει τόσους δίσκους, όταν δεν έχεις ακούσει ούτε το όνομά του. Βγάζει τους δίσκους και τα βιβλία του στις δικές του εταιρείες –μπορείς να αρχίσεις να ψάχνεις τη φάση του από την Damaged Goods– και το πιο πρόσφατο σχήμα του είναι οι William Loveday Intention, με τους οποίους παίζει διασκευές τραγουδιών του Bob Dylan αλλά και πολλά από τα παλιά του τραγούδια στο ύφος του Bob Dylan. Ασφαλώς, δεν πρόκειται για έναν μουσικό του ύφους του Dylan αλλά –αν μου επιτρέπεται η κρίση– είναι σαφώς καλύτερος ζωγράφος.

► Ο μοναδικός λόγος για τον οποίο βρέθηκα κατά καιρούς κοντά στην Sharon van Etten δεν είναι τα ίδια τα τραγούδια της, αλλά ο τρόπος με τον οποίο αυτά τα τραγούδια απηχούν το πνεύμα της Νέας Υόρκης καθώς περπατάς όχι τις λεωφόρους αλλά στους μικρότερους δρόμους της χαμηλής πλευράς του ανατολικού Manhattan ή ακόμη και απέναντι, στο Brooklyn και το Queens. Ο καινούργιος της δίσκος είναι ο έκτος της, λέγεται “We’ve Been Going About This All Wrong”, κυκλοφόρησε μόλις τις προηγούμενες μέρες κι ενώ τίποτα δικό της δεν με είχε ως τώρα μαγέψει, τον ακούω στο repeat, περπατάω νοερά και σχεδιάζω το επόμενο –πραγματικό– ταξίδι μου στην πόλη-πρωτεύουσα των χειμερινών μου ονείρων.

P.S.: Το 1957 και το 1958 βρίσκουν σε εξαιρετική στιγμή τη Billie Holiday. Τα “Body And Soul” και “Songs For Distingue Lovers” κυκλοφορούν τον επόμενο μήνα σε ένα μονό LP, που αξίζει να αναζητήσουμε.

χίζεις να το παλεύεις, φίλη, αν τον αγαπάς, γιατί όποιος αγαπάει–επίσης– επιμένει.

Λοιπόν, μανекέν μου.

Το πλάνο summerbody έχει μπει μπροστά από τον χειμώνα και συνεχίζω ακάθεκτη. Ο λόγος, όμως, που ανυπομονώ να πηγαίνω στο γυμναστήριο είναι ένας. Ο γυμναστής! Δεν είναι και ο Τζουντ Λο, αλλά με τρελαίνει το στιλ του. Μιλάει με βαριά προφορά, είναι πάρα πολύ καλός στη δουλειά του, έχει ΤΟ κορμί και μας προσέχει όλους. Εγώ, όμως, θα ήθελα να προσέχει περισσότερο εμένα. Λέγε, τι κάνουμε;

Τι κάνουμε, ρωτάει;! Με δουλεύετε;! Προχωράμε με τα όσα. Αυτό δεν είναι πρόβλημα, αυτό είναι ευχής έργο. Εμείς βαριόμαστε να ξεκουνηθούμε να πατήσουμε στο Youtube ένα βίντεο γυμναστικής, μπας και κουνήσουμε κανένα τετρακέφαλο, κι εσύ, που έχεις βρει το απόλυτο κίνητρο, το συζητάς ακόμα; Πες του να ανταλλάξετε τηλεφώνω, social media κ.ο.κ. και να κανονίσετε να πιείτε κανένα κρασάκι μετά την προπόνηση. Να δεις που θα έχεις τα πιο θεαματικά αποτελέσματα από όλες μας και σε όλους τους τομείς, αγαπημένη.

**Τζένη και κορίτσια
εκεί έξω,** βιώνω ένα

από τα πιο συνηθισμένα προβλήματα περί σεξ, που μπορεί να συμβούν ανάμεσα σε ένα ζευγάρι. Ο φίλος μου δεν έχει καθόλου όρεξη τώρα τελευταία και, όπως καταλαβαίνεις, δεν... Ειλικρινά, δεν μπορώ να τον καταλάβω. Μου λέει συνεχώς ότι είναι κουρασμένος από τη δουλειά. Πόση υπομονή να κάνω;

Ζόρικο, φίλη, και θέλει οπωσδήποτε συζήτηση. Μιλώστε ανοικτά και άφοβα. Πες του αυτό που έχεις παρατηρήσει, ότι εσύ τον θέλεις σεξουαλικά ακόμη, ότι καταλαβαίνεις την πίεση, που δέχεται από τη δουλειά του άφησε τον από εκεί και πέρα να ξεδιπλώσει τα χαρτιά του. Δεν μπορώ να είμαι στο μυαλό του, αλλά εάν του δώσεις χώρο, ηρεμία και κατανόηση για να σου ανοικτεί, ίσως λυθεί το μυστήριο. Εύχομαι το καλοκαίρι να σας βρει σε κάποιο νησί χαλαρούς κι ωραίους και τα λοιπά και τα λοιπά!

Μίλα μου βρόμικα.
Μίλα μου αληθινά.
email: info@athensvoice.gr
instagram: [@melitajenny](https://www.instagram.com/melitajenny)

Ήμασταν 2 χρόνια μαζί. Έκανε τα πάντα, για να είμαι χαρούμενη και καλά, με πρόσεχε, μου έλεγε πως του δίνω ζωή. Εγώ δεν επιδίωκα να βρισκόμαστε συχνά, μόνο τα ΣΚ, λόγω εργασίας. Πολλές ήταν οι φορές που μου παραπονιόταν ότι δεν του αρκεί το λίγο, που με βλέπει. Εξαιτίας μιας δύσκολης περιόδου, που πέρασα, ξέσπαγα συνέχεια τα νεύρα μου πάνω του. Το αποτέλεσμα ήταν να μου πει ότι δεν νιώθει καλά αυτήν την περίοδο και το μόνο που βλέπει σε μένα είναι τα νεύρα μου. Σε προσπάθεια προσέγγισης, που έκανα μετά από μια βδομάδα, μου είπε ότι του λείπω και με αγαπάει, αλλά δεν μπορούμε να είμαστε μαζί. Εγώ ξέρω ότι όταν αγαπάς τον άλλον, τα ξεπερνάς όλα.

Να πω ότι δεν το έχω κάνει; Να βγάλω την ουρά μου απ’ έξω; Μπορεί να συμβεί και στις καλύτερες οικογένειες. Μέσα στην καθημερινότητα της σχέσης, θεωρώντας τα όλα δεδομένα (κακώς) και, χωρίς να τα ζυγίσουμε καλά, ξεσπάμε μια κακή μας μέρα πάνω στο έτερον ήμισυ. Και άντε τώρα ο άλλος ο άνθρωπος, που σαφώς θα κουβαλάει και αυτός τα δικά του, να πρέπει να ντιλάρει και τα νεύρα τα δικά μας. Προφανώς, και είναι απολύτως λογικό και φυσιολογικό να έχεις μια δύσκολη περίοδο στη ζωή σου και να σου βγαίνουν νεύρα. Όλοι μας. Απλώς εκεί χρειάζεται να θυμόμαστε ποιοι είναι οι σύμμαχοι μας στη ζωή και να μην τους συμπεριφερόμαστε σαν να είναι οι εχθροί μας. Δύο, πιστεύω, είναι τα τινά στην περίπτωση σου, ή σε παιδεύει λίγο ακόμα, γιατί θέλει να σου δείξει πόσο τον έχεις πληγώσει ή όντως θέλει να προχωρήσει παρακάτω. Θα σου έλεγα να συνε-

Ερωτικά αδιέξοδα, sexy απορίες, κρυμμένα μυστικά... και στα fm! Το «Μίλα μου βρόμικα» κάνει τα ερωτικά σας θέματα να ακούγονται σαν παθιασμένο τραγούδι στο Athens Voice Radio 102.5

Μικρές αγγελίες

Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικοινωνήστε με το 210 3617.369 (11.00–18.00)
Χρεώσεις: € 34 οι 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον. Αγγελία σε πλαίσιο: € 45.

Σε γνωρίζω...

38χρονος αρχιτέκτων μηχανικός, 40χρονη λογίστρια, 52χρονος επιχειρηματίας, 27χρονη μαθηματικός, 65χρονος συνταξιούχος δημοσίου, 50χρονη ιατρός, 30χρονος αξιωματικός, 45χρονος στέλεχος φαρμακευτικής εταιρίας, 67χρονη συνταξιούχος δημοσιογράφος, επιθυμούν γνωριμία γάμου. «ΠΑΠΠΑΣ», Ομήρου 38, Κολωνάκι, τηλ. 210 3620.147, 6944137189, www.pappas.gr

ΚΡΙΟΣ

(20 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Η τελευταία εβδομάδα του Μαΐου ξεκινά με τον Ερμή να περνά ανάδρομος στον Ταύρο ως 4/6, καλώντας σε να ασχοληθείς με οικονομικές εκκρεμότητες. Δεν αποκλείεται βέβαια αυτές να σε «επισκεφθούν» και μόνες τους, με την έννοια κάποιων χρεών που είχες αφήσει στην τύχη τους, με ατακτοποίηση κληρονομικά, φορολογικά, λογαριασμούς και λοιπές οφειλές. Παράλληλα μπορεί να προκύψουν έκτακτα έξοδα, ενώ πρέπει να προσέχεις να μη βγεις εκτός μπάτζετ λόγω σπατάλης. Παραταύτα, καθώς το Σάββατο θα εισέλθει και η Αφροδίτη στο ίδιο ζώδιο ως 28/6, θα έχεις κάποιες βοήθειες ώστε να τακτοποιήσεις τα πράγματα με μόνη παγίδα και πάλι το να «ξεφύγεις» λόγω όρεξης για «λούσα, αρώματα και λουλούδια». Την Τετάρτη ο κυβερνήτης σου Άρης περνά ύστερα από δύο χρόνια στο ζώδιό σου ως 5/7 κ αι το αίμα χτυπάει πιο δυνατά στις φλέβες σου, δίνοντάς σου το drive για να πάρεις στα χέρια σου τα πνία της ζωής σου. Αφήνεις πίσω την εσωστρέφεια και τον πεσιμισμό και γεμάτος ενθουσιασμό ορμάς να πετύχεις τους στόχους σου, με υπερεντατικούς ρυθμούς βέβαια, οπότε προσοχή στα νεύρα και την εξάντληση, αν και έχοντας ως αντίβαρο το ακαταμάχητο sexiness, μάλλον θα περάσεις καλά.

ΤΑΥΡΟΣ

(20 Απριλίου - 19 Μαΐου)

Στο ξεκίνημα της εβδομάδας ο Ερμής «οπισθοχωρεί» ανάδρομος στο ζώδιό σου ως 4/6, βάζοντάς σε σε διαδικασία αναθεωρήσεων στα προσωπικά και τα επαγγελματικά σου. Δεν αποκλείεται να επαναφέρει κάποια ζητήματα που σε είχαν απασχολήσει στο παρελθόν ή και για ορισμένα πρόσωπα, καλώντας σε να ξαναδείς την όλη κατάσταση με μια άλλη «ματιά». Αυτό που δεν πρέπει να κάνεις είναι να βιαστείς να βγάλεις συμπεράσματα, αφού το κριτήριο σου δεν θα είναι «επαρκές». Στο μυαλό σου θα επικρατεί αρκετή σύγχυση και μπορεί να νιώθεις ότι οι άλλοι δεν σε καταλαβαίνουν με αποτέλεσμα να κλείνεις στον εαυτό σου ή να εκφράζεσαι με λάθος τρόπο δημιουργώντας παρεξηγήσεις. Την Τετάρτη ο Άρης εισέρχεται στον Κριό και τον 12ο οίκο σου ως 5/7, διαμορφώνοντας μια συνθήκη εσωστρέφειας και μια ανάγκη για απόσυρση στην καθημερινότητά σου, που σε συνδυασμό με τον ανάδρομο μπορεί να σε ζορίσει. Είναι η στιγμή που πρέπει να πάρεις τον χρόνο σου και να κοιτάξεις τον εαυτό σου και την υγεία σου, φροντίζοντάς σε ουσιαστικά. Σε αυτό θα σε βοηθήσει η Αφροδίτη, που περνά το Σάββατο στο ζώδιό σου ως 28/6, δίνοντας σου γοητεία και «γκελ» στο κομμάτι του φλερτ.

ΔΙΔΥΜΟΙ

(20 Μαΐου - 20 Ιουνίου)

Με τον ανάδρομο Ερμή να εγκαταλείπει το ζώδιό σου και να «πισωγυρίζει» τη Δευτέρα στον Ταύρο ως 4/6 μπαίνεις σε μια φάση «εσωτερικού διαλόγου», όπου προτιμάς να επεξεργάζεσαι τα πράγματα κάπως πιο «μυστικά», χωρίς να μοιράζεσαι σκέψεις και αποφάσεις σου με τους άλλους. Αισθάνεσαι ότι βρίσκεσαι σε μια «μετέωρη» κατάσταση, χωρίς να μπορείς να διακρίνεις το «παρακάτω» σχετικά με τα προσωπικά σου θέλω ή και σε επίπεδο επαγγελματικών, γι’ αυτό πρέπει να αφήσεις τον χρόνο να κυλήσει, δίνοντας βάση στη διαίσθησή σου. Δεν αποκλείεται να σε απασχολούν θέματα υγείας, ψάχνοντας τους κατάλληλους ειδικούς ή τη σωστή θεραπεία για την περίπτωσή σου, ενώ θα πρέπει να κάνεις «χώρο» για ξεκούραση στην καθημερινότητά σου. Αρρωδής σου θα είναι η Αφροδίτη, που περνά και αυτή στον Ταύρο το Σάββατο ως 28/6, βοηθώντας σε να χαλαρώνεις και να αφήνεις γρηγορότερα πίσω σου το άγχος και τη στεναχώρια. Με την είσοδο άλλωστε του Άρη στον Κριό την Τετάρτη ως 5/7, ολοκληρώνεται ένα διάστημα μεγαλύτερης έντασης και απαιτήσεων στα επαγγελματικά και μπορείς πλέον να κοιτάξεις και το κομμάτι της κοινωνικότητας, των φιλικών συναναστροφών αλλά και των ερωτικών σου, έχοντας ανάγκη να κυκλοφορήσεις ενόψει καλοκαιριού.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ

(21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου)

Καθώς ο ανάδρομος Ερμής αλλάζει ζώδιο τη Δευτέρα, περνώντας στον Ταύρο ως 4/6, είναι πιθανόν να έχεις επιστροφές προσώπων από το ερωτικό, φιλικό ή και επαγγελματικό παρελθόν σου. Μπορεί ένας πρώην να προσπαθήσει τώρα να επικοινωνήσει εκ νέου μαζί σου, ζητώντας μια δεύτερη ευκαιρία, ή να πάρεις εσύ μια τέτοια απόφαση, αν και καλό θα ήταν να ζυγίσεις πρώτα αν κάτι τέτοιο όντως αξίζει τον κόπο και τον χρόνο σου. Από την άλλη, δεν αποκλείεται να δημιουργηθούν παρεξηγήσεις με φίλους, συνεργάτες ή σύντροφο, ακόμα και για ασήμαντες αφορμές, που όμως στην ουσία φανερώνουν ίσως πιο βαθιές «παθογένειες» της σχέσης. Η παρουσία της Αφροδίτης στο ίδιο ζώδιο από το Σάββατο θα λειτουργήσει «αποσυμπίεστικά», δίνοντας αβάντες στην κοινωνική ζωή αλλά και στο φλερτ. Το πόσο θα καταφέρεις όμως να τα «χωρέσεις» όλα αυτά στο καθημερινό πρόγραμμα είναι άλλο θέμα, αφού την Τετάρτη ο Άρης εισέρχεται στον Κριό, αυξάνοντας κατακόρυφα τις φιλοδοξίες σου, αλλά και τις υποχρεώσεις στα επαγγελματικά. Αυτό το διάστημα πρέπει να τα δώσεις όλα για την εξέλιξη της καριέρας σου, αφού οι ευκαιρίες θα είναι πολλές, βρίσκοντας όμως και έναν τρόπο να «αποφορτίζεσαι» από το άγχος.

ΛΕΩΝ

(22 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Η τελευταία εβδομάδα της Άνοιξης ξεκινά με τον ανάδρομο Ερμή να περνά τη Δευτέρα στον Ταύρο ως 4/6, επηρεάζοντας τον τομέα της καριέρας σου, φέρνοντάς σε «αντιμέτωπο» με διάφορα ευτράπελα και σχετικές «αναποδιές». Σχέδια και πρότζεκτς μπορεί να αναβληθούν, να καθυστερήσουν ή να βγάλουν εμπόδια, ενώ η ασυνεννοσία και οι παρεξηγήσεις με συνεργάτες, προϊσταμένους, συναδέλφους, πελάτες, όπως επίσης και τα διλήμματα είναι μερικά από τα σενάρια αυτής της διέλευσης. Ίσως χρειαστεί να αναθεωρήσεις κάποια δεδομένα ή αποφάσεις σου, ωστόσο μη βιαστείς να δεσμευτείς σε κάτι καινούργιο ή να κυνηγήσεις τώρα ένα νέο ξεκίνημα, αφού το όλο σκηνικό είναι αρκετά ρευστό. «Χείρα βοηθείας» θα απολέσει η παρουσία της Αφροδίτης στο ίδιο ζώδιο από το Σάββατο ως 28/6, λειτουργώντας ως ένα είδος «buffer» για τις ανασφάλειές σου, δείχνοντάς σου τον δρόμο της εμπιστοσύνης στις δυνατότητές σου. Με τον Άρη να εισέρχεται από Τετάρτη στον φιλικό Κριό ως 5/7, κάτι αλλάζει στην ενέργεια και στη διάθεσή σου μέσα στην καθημερινότητα. Ονειρεύεσαι ξανά, προγραμματίζεις το μέλλον σου με άλλα αισιόδοξία, δικτυώνεσαι με το εξωτερικό και ξεκολλάς από τη «ρουτίνα» στα προσωπικά.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ

(23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου)

Με τον κυβερνήτη σου Ερμή να συνεχίζει την ανάδρομη πορεία του «οπισθοχωρώντας» τη Δευτέρα στον Ταύρο ως 4/6 είσαι υποψήφιος για αρκετά «Αρτζι, Μπούρτζι και λουλάς» μέσα στην καθημερινότητά σου. Οφείλεις να είσαι προσεκτικός στον τρόπο που επικοινωνείς, καθώς μπορεί να δημιουργηθούν παρεξηγήσεις, αφού άλλα θέλεις να πεις, άλλα λες και άλλα τελικά καταλαβαίνουν οι άλλοι σε όλα τα μέσα επικοινωνίας, οπότε διπλοτσέκαρε μηνύματα και μείλ –making sure ότι τα στέλνεις στον σωστό παραλήπτη! – αλλά και το τι ποστάρεις στα social media για να αποφύγεις «ξεκατινιάσματα». Έχε επίσης τα μάτια στο τιμόνι όταν οδηγείς και απόφυγε αγορές μεταφορικού μέσου και προϊόντων τεχνολογίας. Αναβολές σε θέματα επαγγελματικών, σπουδών και ταξιδιών δεν μπορούν να αποκλειστούν, η παρουσία όμως της Αφροδίτης στο ίδιο ζώδιο από το Σάββατο ως 28/6 θα «φουντώσει» ακόμα παραπάνω την ανάγκη σου για φυγή «σε μέρη μακρινά» ενόψει άλλωστε καλοκαιριού, καλύτερα όμως να τα «αφήσεις» για μετά τις 4/6, ώστε να μην ταλαιπωρηθείς. Παράλληλα φέρνει διάθεση για φλερτ και ανανέωση στα ερωτικά και σε συνδυασμό με την είσοδο του Άρη στον Κριό κάνει τη λίμπιντο «hot stuff». Αυτή η θέση μπορεί να βγάλει και μια πίεση σε συναισθηματικό επίπεδο.

ΖΥΓΟΣ

(22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου)

Από το ξεκίνημα της εβδομάδας ο ανάδρομος Ερμής περνά στον Ταύρο στρέφοντας το ενδιαφέρον σου στην τακτοποίηση των οικονομικών σου, ιδιαίτερα σε εκκρεμότητες. Απλήρωτοι λογαριασμοί, παλιά χρέη, θέματα δανείων, διατροφών θα σε απασχολήσουν, ενώ μπορεί να δημιουργηθούν καθυστερήσεις και εμπόδια σε σχέση με κληρονομικά, συμφωνίες, υπογραφές συμβολαίων, με τις συνθήκες να μην είναι κατάλληλες για επενδύσεις. Μπορεί να υπάρξει μια επιστροφή ενός ατόμου στα ερωτικά, προκειμένου να δοθεί μια δεύτερη ευκαιρία ή το πράγμα να οδηγηθεί σε μια οριστική «απομάκρυνση». Ίσως πάλι έρθουν στην επιφάνεια κάποια μυστικά που σε ταράζουν συναισθηματικά. Η είσοδος όμως της Αφροδίτης στο ίδιο ζώδιο (28/5) σε βοηθά να «γιατρέψεις» ευαισθητα σημεία στα προσωπικά, «δουλεύοντας» τραύματα και ανασφάλειες. Το ζήτημα είναι αν θα βρεις χρόνο και «διάθεση» για κάτι τέτοιο, καθώς από την Τετάρτη ο Άρης παίρνει θέση απέναντί σου στον Κριό, δοκιμάζοντας τις αντοχές σου στο κομμάτι των σχέσεων και των συνεργασιών. Η πίεση και το τρέξιμο θα είναι for real, έχοντας την αίσθηση ότι κινείσαι στους ρυθμούς που διαμορφώνουν οι άλλοι, οπότε χρειάζεται ψυχραιμία για να διατηρηθούν οι ισορροπίες.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ

(23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Στο ξεκίνημα της εβδομάδας ο ανάδρομος Ερμής συνεχίζει την πορεία του παίρνοντας τώρα θέση απέναντί σου στον Ταύρο ως 4/6, φέρνοντας δυσκολίες στην επικοινωνία σε προσωπικές σχέσεις και συνεργασίες. Έρχεσαι αντιμέτωπος με την πιθανότητα του εφέ «χαλασμένο τηλέφωνο», όπου άλλα εννοείς και άλλα καταλαβαίνουν οι γύρω σου, γεγονός που βγάζει εκνευρισμό και τάση για παρεξηγήσεις. Χρειάζεται μάλλον να ακούς περισσότερο και να μιλάς λιγότερο, όντας προσεκτικός με υπογραφές νέων συμβολαίων και συμφωνιών, προτιμώντας να τις αναβάλεις για μετά τις 4/6, ει δυνατόν. Πρόσωπα με τα οποία συνεργάστηκες στο παρελθόν, φίλοι αλλά και πρώην σύντροφοι μπορεί τώρα να επικοινωνήσουν με κάποιον τρόπο μαζί σου, ωστόσο, ειδικά αναφορικά με την τελευταία περίπτωση, θα πρέπει να είσαι «επιλεκτικός» και κατασταλαγμένος για το τι πραγματικά θέλεις από αυτή τη σχέση. Το πέρασμα όμως της Αφροδίτης στον Ταύρο το Σάββατο ως 28/6 αυξάνει την εξωστρέφειά σου και την όρεξη να ξαναβρείς τις ισορροπίες με τον άνθρωπό σου, λειτουργώντας ανανεωτικά για το je t’ aime σας, ενώ αν είσαι αδέσμευτος οι μετοχές σου ανεβαίνουν σημαντικά. Η είσοδος πάλι την Τετάρτη του Άρη στον Κριό ως 5/7 δίνει πιο εντατικούς ρυθμούς στο πρόγραμμά σου, βοηθώντας σε να «φανείς» μέσα στη δουλειά, φορτώνοντάς σε με παραπάνω υποχρεώσεις, οπότε μην αμελείς και το κομμάτι της υγείας σου.

ΤΟΞΟΤΗΣ

(22 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου)

Η μετακίνηση τη Δευτέρα του ανάδρομου Ερμή στον Ταύρο ως 4/6 βγάζει μεγαλύτερο άγχος στην καθημερινότητα, δυσχεραίνοντας αρκετά την επικοινωνία στο εργασιακό σου περιβάλλον. Σχέσεις με συνεργάτες, συναδέλφους, πελάτες, υπαλλήλους, προϊσταμένους βγάζουν μια κάποια δυσκολία στην συνεννόηση, κουράζοντας σε νοτικά και ενεργειακά, με την οργάνωση του χρόνου σου να είναι πολύ σημαντική για να μην τα «φτύνεις» μέσα στο 24ωρο. Αναβολές και καθυστερήσεις αναφορικά με πρότζεκτς και σχέδια στα επαγγελματικά με be expected as well, με το διάστημα να είναι ωστόσο κατάλληλο για να ασχοληθείς με τις διατροφικές σου συνήθειες, την έλλειψη άσκησης και τη γενικότερη κατάσταση της υγείας σου, επαναξιολογώντας τις προτεραιότητές σου. Βοηθός σου σ’ αυτό η παρουσία της Αφροδίτης στο ίδιο ζώδιο από το Σάββατο ως 28/6, που σου θυμίζει ότι το να αγαπάς, να σέβεσαι και να φροντίζεις το σώμα σου σου κάνει καλό και ψυχολογικά, συμβάλλοντας έτσι στην ευεξία σου. Όσο γι’ αυτό έχεις και έναν «δοσ στο μανίκι» από την Τετάρτη, την είσοδο του Άρη στον Κριό, μια θέση που σου ταιριάζει πολύ, γεμίζοντάς σε όρεξη για διασκέδαση ενόψει καλοκαιριού. Η δημιουργικότητα, η διάθεση για εξόδους και κατακτήσεις στα ερωτικά ή ανανέωσης της σχέσης σου, όπως και η γονιμότητά σου, θα είναι τώρα ανεβασμένες,

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ

(21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Καθώς ο ανάδρομος Ερμής εισέρχεται στο ξεκίνημα της εβδομάδας στον Ταύρο ως 4/6 καλείσαι να κάνεις μια επαναξιολόγηση της κατάστασης στην ερωτική σου ζωή, εντοπίζοντας μη λειτουργικές συμπεριφορές, με σκοπό να βελτιώσεις τα πράγματα, ούτως ώστε να αντλείς πλέον μεγαλύτερη ευχαρίστηση. Αυτό δεν αποκλείει την εμφάνιση δυσκολιών στην επικοινωνία με τον σύντροφό σου με την ενσυναίσθηση να αποδεικνύεται πολύ χρήσιμη, βοηθώντας σε να αποκαταστήσεις γρηγορότερα τις ισορροπίες. Παράλληλα είσαι prone σε ερωτικές επιστροφές από το παρελθόν on both ways, αφού μπορεί ξαφνικά ένας πρώην να σε προσεγγίσει ή μπορεί εσύ να θελήσεις να «ανοίξεις» ξανά αυτό το κεφάλαιο, δες όμως πρώτα αν είναι προς όφελος σου κάτι τέτοιο. Εξάλλου με την Αφροδίτη να περνά στο ίδιο ζώδιο το Σάββατο ως 28/6 έχεις ευκαιρίες στο φλερτ, άρα και πιθανότητες να βρεις κάτι που σου ταιριάζει καλύτερα σε αυτή τη φάση, καθώς γεγονός είναι ότι αρέσεις πολύ και δεν περνάς απαρατήρητος. Αν πάλι είσαι ήδη σε σχέση μπορεί να σε «σπρώξει» να έρθεις πιο κοντά με τον σύντροφό σου, αν και με την είσοδο του Άρη στον Κριό θα έχεις και μια συνθήκη εκνευρισμού σε προσωπικές σχέσεις ή άτομα με τα οποία συγκατοικείς.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ

(20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου)

Στην αρχή της εβδομάδας (23/5), ο ανάδρομος Ερμής εισέρχεται μέχρι 4/6 στον Ταύρο, ανασύροντας μνήμες και ανασφάλειες του παρελθόντος, σε μια ασυνείδητη προσπάθεια να σε κάνει να τις αντιληφθείς στην τωρινή φάση ζωής σου, ώστε να μπορέσεις εν συνέχεια να τις αφήσεις οριστικά πίσω. Ακούγεται απλό, όμως δεν είναι εύκολο, αφού το συναίσθημα που γεννάται δεν μπορεί να «δουλευτεί» επιφανειακά, με αποτέλεσμα να νιώθεις «πесμένος», ίσως και «εξαντλημένος», χωρίς διάθεση για πολλά με τρίτους. Δεν αποκλείεται να υπάρξουν και προσεγγίσεις από πρώην, ίσως και μέσω μιας δικιάς σου απόπειρας «επανενώσης», πείθοντας τον εαυτό σου για μια τελευταία ευκαιρία. Προσοχή σε διαφωνίες που ενδέχεται να προκύψουν με σύντροφο, γονείς ή άτομα με τα οποία συγκατοικείς. Η παρουσία της Αφροδίτης στο ίδιο ζώδιο από το Σάββατο ως 28/6 θα απαλύνει το «μπέρδεμα», ηρεμώντας σε σταδιακά, καλώντας σε να βρεις την πολυπόθητη ισορροπία με το περιβάλλον σου, ενώ μετά το τέλος του ανάδρομου μπορεί να σε ευνοήσει και σε ζητήματα οικογενειακών και ακίνητης περιουσίας. «Νότα δροσιάς» και αλλαγής στην καθημερινότητά σου φέρνει η είσοδος του Άρη στον Κριό την Τετάρτη, «ξεκλειδώνοντας» σε επικοινωνιακά, ίσως και σε υπερβολικό βαθμό, κάνοντας την καρδιά σου να «χτυπά» για ταξιδιάκια και αποδράσεις σε παραθαλάσσιους προορισμούς.

ΙΧΘΥΕΣ

(18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου)

Η «μετάβαση» του ανάδρομου Ερμή στον Ταύρο τη Δευτέρα ως 4/6 θέλει «διπλωματία» και προσεκτικότερη προσέγγιση στην επικοινωνία με σύντροφο, συνεργάτες, αδέρφια, κ.λπ. Το «τι εννοεί άραγε ο ποιητής» θα επανέρχεται συχνά πυκνά στο μυαλό σου, κάνοντάς σε να γελάς νευρικά και εσύ όμως μπορεί να δυσκολεύεσαι να βρεις τα κατάλληλα λόγια ανά περίπτωση, για να εκφράσεις αυτά που θέλεις. Ένα backup στα αρχεία του υπολογιστή σου θα ήταν μια καλή ιδέα, ενώ μπορεί να προκύψουν και καθυστερήσεις σε σχέδια των επαγγελματικών ή σχετικά με σπουδές, αν βρίσκεσαι σ’ αυτή την ηλικία. Ο τρόπος που οδηγείς θέλει προσοχή, ενώ προβλήματα μπορεί να βγουν και σε σχέση με μεταφορικό μέσο ή τις μετακινήσεις σου. Τέλος, απόφυγε αγορές προϊόντων τεχνολογίας και συσκευών. Με την παρουσία της Αφροδίτης στον Ταύρο από το Σάββατο ως τις 28/6 θα γίνεις μια «μικρή μελισσούλα» στο φλερτ, βγάζοντας παραπάνω «κέφι» λόγω καλοκαιριού, με τον οργανισμό σου να ζητά απεγνωσμένα περισσότερα breaks για μίνι αποδράσεις μέσα στην καθημερινότητα. Την Τετάρτη ο Άρης εγκαταλείπει το ζώδιό σου και εισέρχεται στον Κριό ως 5/7, δίνοντάς σου «ανάσες» ύστερα από ένα απαιτητικό διάστημα, φέρνοντας τα οικονομικά σου στο προσκήνιο. Θα υπάρχει μεν το κίνητρο για να αυξήσεις το περιεχόμενο του πορτοφολιού σου, ίσως όμως «παίξουν» και παραπάνω έξοδα. **A**

102.5
ATHENS
VOICE
RADIO

ΕΙΝΑΙ Η ΜΕΡΑ ΓΙΑ ΝΑ ΣΕ ΟΔΗΓΗΣΕΙ ΣΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ
ΠΟΥ ΕΡΧΕΤΑΙ. ΝΑ ΤΗΝ ΑΠΟΛΑΥΣΕΙΣ ΟΠΩΣ ΘΕΛΕΙΣ ΚΑΙ ΝΑ ΓΕΜΙΣΕΙΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑ.

29 ΜΑΪΟΥ Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΑΘΗ ΥΠΟΔΕΧΕΤΑΙ
ΤΟΥΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΥΣ ΠΑΡΑΓΩΓΟΥΣ ΤΟΥ ATHENS VOICE 102.5
ΚΑΙ ΦΤΙΑΧΝΟΥΜΕ ΜΑΖΙ ΤΟ SOUNDTRACK ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ. SIGNATURE COCKTAILS
ΚΙ ΕΝΑ BLEND ΗΧΩΝ ΚΑΙ ΓΕΥΣΕΩΝ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ.

ΑΠΟ ΤΙΣ 16.00 ΕΩΣ ΤΙΣ 00.00
ΣΙΝΑ Κ ΒΗΣΣΑΡΙΩΝΟΣ ΓΩΝΙΑ

Προστατεύουμε ό,τι σας είναι πολύτιμο

Ασφαλιστικό πρόγραμμα **Full Προστασία Κατοικίας**

- ① Ασφάλιση κατοικίας από € 10,66* το μήνα με κάλυψη σεισμού
- ② Κάλυψη ακινήτου ή/και περιεχομένου σε αξία καινούργιου
- ③ Επιλογή πακέτου ασφάλισης με ή χωρίς κάλυψη για σεισμό
- ④ Υπηρεσία δωρεάν 24ωρης επείγουσας τεχνικής βοήθειας

Ενημερωθείτε από τα κατάλληλα πιστοποιημένα στην ασφαλιστική διαμεσολάβηση στελέχη των Καταστημάτων της Εθνικής Τράπεζας και στο www.nbg.gr

ΕΘΝΙΚΗ
Η ΠΡΩΤΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

*Αφορά πακέτο οικοδομής με απαλλαγές διαμερίσματος 80τμ και έκπτωση 5% λόγω πόρτας ασφαλείας, συναγερμού και σύνδεσης με κέντρο λήψης σημάτων.

Ισχύουν όροι και προϋποθέσεις. Η ασφάλιση διενεργείται με τη διαμεσολάβηση της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος Α.Ε., Αιόλου 86, 10559 Αθήνα, www.nbg.gr, Α.Μ.Ε.Α.: 311481, Αριθμός Ειδικού Μητρώου του Ε.Ε.Α.: 1028 (insuranceregistry.uhc.gr).

ATHENS^{voice}

THIS
IS
ATHENS

CITY FESTiVaL

Η μεγάλη γιορτή της πόλης
απο τον Δήμο Αθηναίων

ΕΚΘΕΣΕΙΣ • ΓΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ • ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ • ΥΠΑΙΘΡΙΕΣ ΔΡΑΣΕΙΣ

ΑΘΗ
ΝΑ

This is Athens City Festival

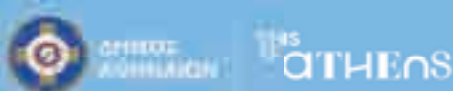
Το πρώτο ανοιχτό φεστιβάλ της πόλης από τον Δήμο Αθηναίων με περισσότερες από 100 δράσεις μας έχει ξεσηκώσει!

Στην τελευταία του εβδομάδα μπαίνει το This is Athens Festival, το πρώτο ανοιχτό φεστιβάλ της Αθήνας, μια αληθινή γιορτή για κατοίκους και επισκέπτες. Με απανωτά sold out και τεράστιο ενδιαφέρον για τις περισσότερες από 100 δράσεις του, το φεστιβάλ αναμένεται να εξελιχθεί σε έναν θεσμό που θα παραμείνει στον χρόνο.

Στο πλαίσιο των δράσεων, αθηναϊκά μουσεία, πολιτιστικά ιδρύματα, φορείς και επιχειρήσεις ανοίγουν τις πόρτες τους, ενώ ταυτόχρονα διοργανώνονται συναυλίες σε δρόμους, πάρκα και στοές, θεματικές διαδρομές περιπάτου και ποδηλάτου, βραδιές γαστρονομίας και αθλητικές δράσεις στην ύπαιθρο.

«Η Αθήνα επιστρέφει στους ρυθμούς της κι εμείς δημιουργούμε μία γιορτή-θεσμό για την πόλη, προσκαλώντας τους Αθηναίους και τους επισκέπτες σε αυτό το ανοιχτό, πρότυπο Φεστιβάλ, που εκτείνεται στο κέντρο και τις γειτονιές. Το This is Athens City Festival είναι το αποτέλεσμα της δημιουργικής συνεργασίας που έχουμε με όλους τους παραγωγικούς φορείς της πόλης, υλοποιώντας δράσεις προς την κατεύθυνση της ενίσχυσης της τοπικής οικονομίας, αλλά και της δυναμικής προβολής της Αθήνας στην Ελλάδα και το εξωτερικό», ανέφερε ο δήμαρχος Αθηναίων, Κώστας Μπακογιάννης.

Την υλοποίηση του φεστιβάλ έχει αναλάβει η Εταιρεία Ανάπτυξης και Τουριστικής Προβολής του Δήμου Αθηναίων (ΕΑΤΑ), ενώ το This is Athens City Festival αποτελεί διοργάνωση του This is Athens, του επίσημου οδηγού για την προβολή της πόλης στο εξωτερικό και βασικού πυλώνα της ΕΑΤΑ. Καθ' όλη τη διάρκεια του Φεστιβάλ θα τηρούνται τα ισχύοντα υγειονομικά πρωτόκολλα.

Athens Festival

This is City

ΤΑ TOP EVENTS ΑΠΟ 26 ΕΩΣ ΚΑΙ 29 ΜΑΪΟΥ

26/5

Food & Wine Κτήμα Κυρ Γιάννη, Μουσείο Γουλανδρή

Η σύγχρονη ελληνική κουζίνα, η σύγχρονη ελληνική και διεθνής Τέχνη συναντώνται στο Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης Βασίλη & Ελίζας Γουλανδρή στο Παγκράτι. Ο Chef του ομίλου IT, Χάρης Αντωνόπουλος, δημιουργεί ένα ειδικά σχεδιασμένο μενού συνδυάζοντας δημιουργικές ελληνικές γεύσεις με ετικέτες του Κτήματος Κυρ-Γιάννη που θα προσφέρουν το κρασί της ημέρας.

26/5

Best 92.6 Party στο Ίδρυμα Βασίλη & Ελίζας Γουλανδρή

Ο Best 92.6 κλείνει τα 20 και μας καλεί όλους να γιορτάσουμε μαζί την Πέμπτη 26 Μαΐου στη συγκλονιστική βεράντα του Ιδρύματος Βασίλη & Ελίζας Γουλανδρή στο Παγκράτι. *Είσοδος μόνο με προσκλήσεις. Έναρξη στις 19.00*

27/5

Food & Wine Experience, Βυζαντινό & Χριστιανικό Μουσείο

Ένα συναρπαστικό κτίριο που προβάλλει το ένδοξο παρελθόν, γεμάτο με θησαυρούς από αιώνες πριν. Σε αυτό το παραμυθένιο περιβάλλον, το This is Athens City Festival, το Wine Style και το εστιατόριο Ilissia μας προσκαλούν όλους να γίνουμε μάρτυρες μιας μοναδικής γαστρονομικής εμπειρίας με ένα γεύμα που ετοιμάζεται ειδικά για την περίπτωση σε συνδυασμό με κρασί του βραβευμένου Κτήματος «Τέχνη Οίνου». *Λεωφόρος Βασιλίσσης Σοφίας 22, στις 20.30*

28/5

Athens Cocktail Week Closing Party, Σύλλογος Ελλήνων Αρχαιολόγων

Το μεγάλο Closing Party του 1ου Athens Cocktail Week έρχεται το Σάββατο 28 Μαΐου σε έναν ανεξερεύνητο κήπο στο κέντρο της Αθήνας. Μουσική από τον Best Radio 92.6 και δεκάδες cocktails από τα αγαπημένα σας brands. *Ερμού 134*

28/5

Multi Cult & Kourkouti by Negros Του Moria

Το Σάββατο 28 Μαΐου ο Νέγρος του Μοριά και το This is Athens City Festival φέρνουν το "Multi Cult & Kourkouti" στη Δημοτική Αγορά Κυψέλης. Μια ελεύθερη πολυπολιτισμική γιορτή, στην Κυψέλη, στην καρδιά της Φωκίωνος Νέγρη, όπου τα μπαζάρ, οι κουζίνες, ο χορός και η μουσική γίνονται ένα. Από τις 15.00 και μέχρι τις 23.00 ένα μοναδικό πάντρεμα εικόνων, κινήσεων, γεύσεων και ήχων, «φωτογραφίζει» την πιο πολύχρωμη γειτονιά της Αθήνας καλώντας μας όλους να τη ζήσουμε σαν να είμαστε κομμάτι της.

28/5

Α' Κοιμητήριο Αθηνών, Στον τόπο όπου κοιμούνται οι ποιητές

Παλαμάς, Σικελιανός, Σεφέρης, Ελύτης, Κ. και Ε. Ουράνη, Μαλακάσης, Ξενόπουλος, Σουρή, Μυριβήλης, Καμπύσης, Βάρναλης, Λουντέμης. Περιήγηση στα ταφικά μνημεία των ποιητών και των λογοτεχνών στο Α' Κοιμητήριο Αθηνών, τα οποία παραμένουν άγνωστα στο ευρύ κοινό. Αφηγήσεις για τις πνευματικές αυτές προσωπικότητες και τον τόπο ταφής τους στην Αθηναϊκή Νεκρόπολη. Στη διάρκεια του περιπάτου θα διαβασθούν αποσπάσματα έργων τους. *Έναρξη στις 11.00*

29/5

This is Greek Cinema

«Η αναζήτηση της Λώρα Ντουράντ», σε σκηνοθεσία Δημήτρη Μπαβέλλα, με τους Μάκη Παπαδημητρίου, Μιχάλη Σαράντη, Άννα Καλαϊτζίδου,

Δάνη Κατράνιδη, Υβόννη Μαλτέζου. Δύο φίλοι συγκατοικούν σε ένα διαμέρισμα στην Αθήνα. Όταν τα πράγματα στη ζωή τους πηγαίνουν από το κακό στο χειρότερο, αποφασίζουν να αναζητήσουν μια μυθική πορνοστάρ που έχει εξαφανιστεί μυστηριωδώς. Ένα «χειροποίητο» κινηματογραφικό κοκτέιλ με στοιχεία κωμωδίας δρόμου και γνήσιου buddy monie, αναρχικού χιούμορ, αγνό σινεφίλ πνεύμα και αδάμαστη φαντασία. *Η προβολή θα γίνει στο Πάρκο Ελευθερίας (21.00), στο πλαίσιο του This is Athens City Festival.*

29/5

Athens Litt Fest: Η Αθήνα του Ομήρου, Μουσείο Μπενάκη

Μια συναρπαστική συζήτηση μεταξύ του βραβευμένου ντοκιμαντερίστα Sylvain Tesson (Unpétavec Homère, Éditions des Équateurs) με τη βραβευμένη συγγραφέα και ελληνολόγο Andrea Marcolongo (La languegéniale, Les Belles Lettres) σχετικά με τη σημασία των ιδανικών της αρχαίας Ελλάδας στους σύγχρονους χρόνους. Συντονιστής η Αλεξία Κεφαλά (Le Figaro). *Η συζήτηση θα διεξαχθεί στα γαλλικά. 19.30-20.30.*

29/5

Ιστορικός Περίπατος στους δύο Αιώνες του Νέου Ελληνικού Κράτους γύρω από το Αρχαιολογικό Μουσείο

Θα μπορούσε κανείς να φανταστεί πως ένας τόσο δα τόπος στην καρδιά της Αθήνας έζησε τη γέννηση και τις περιπέτειες μιας χώρας; Το Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο συμμετέχει στο This is Athens City Festival του Δήμου Αθηναίων με έναν «Ιστορικό περίπατο στους δύο αιώνες του νέου Ελληνικού Κράτους γύρω από το Μουσείο». *Κυριακή 29 Μαΐου, στις 13.00*

29/5

Food & Wine Experience, Hasapika Central Market feat. Κτήμα Σιγάλα

Εκεί που στα τσιγκέλια κρέμονται τα υλικά για το κυριακάτικο οικογενειακό τραπέζι, εκεί που οι μπαλτάδες τεμαχίζουν παϊδάκια και μπριζόλες, εκεί τα Hasapika Central Market υποδέχονται το εμβληματικό Κτήμα Σιγάλα από τη Σαντορίνη για μια και μοναδική γευστική συνεύρεση. *Αριστογείτονος 1, 20.30*

29/5

Σκοτεινή Αθήνα / Άρθουρ Αντωνόπουλος, Δημαρχείο Αθηνών

Η «Σκοτεινή Αθήνα», μια συναρπαστική αστυνομική περιπέτεια στους δρόμους της Αθήνας με πρωταγωνιστές τα κρυφά σύμβολα αλλά και τα ιστορικά μνημεία που κοσμούν την πόλη, είναι η αφορμή για την ξενάγηση που θα κάνει ο συγγραφέας Άρθουρ Αντωνόπουλος στα κτίρια και στα ιστορικά γεγονότα που στιγμάτισαν την Αθήνα του χθες και δημιούργησαν την πόλη μας σήμερα, μια πόλη με φως! *Δημαρχείο Αθηνών, 11.00, και στις 13.00 στα αγγλικά*

29/5

Πάρτι Σχεδίας

Η μεγάλη γιορτή για το κλείσιμο του φετινού This is Athens City Festival γίνεται στο σπίτι της «Σχεδίας», στην καρδιά της πόλης! Θα ταξιδέψουμε σε υποβρύχιους ονειρικούς κόσμους με την έκθεση φωτογραφίας της Ρενέ Ρεβάχ, θα παίξουμε με τις μαγικές σαπουνόφουσκες των La Petite Marguerite, θα χορέψουμε με αγαπημένες μουσικές από τους ραδιοφωνικούς παραγωγούς Θεοδόση Μίχο, Σεραφείμ Τσοτσώνη, Παναγιώτη Μένεγο, και φυσικά θα απολαύσουμε τα πιο δροσερά cocktail της πόλης. Το Σχεδία home σας περιμένει για να γιορτάσουμε όλοι μαζί την Αθήνα! *Κολοκοτρώνη 56 & Νικίου 2, 19.00-23.00*

INFO

Μπορείτε να δείτε αναλυτικά όλες τις δράσεις στην ηλεκτρονική διεύθυνση:

www.cityfestival.thisisathens.org

#xarisesena

Lidl UP: Learn & Work

Τα μαθήματα άρχισαν. Μαζί και η καριέρα τους.

Η αρχή έγινε! Το Lidl UP: Learn & Work, το πρωτοποριακό, πειραματικό διετές πρόγραμμα που οραματιστήκαμε, άρχισε! Οι πρώτοι **Lidl UPers** - Σπουδαστές και Σπουδάστριες - ξεκίνησαν τα μαθήματα του 1ου εξαμήνου τους στο δημόσιο Πειραματικό Ι.Ε.Κ. Γλυφάδας και από τα μέσα Μαρτίου τους υποδεχθήκαμε με μεγάλη χαρά και στα καταστήματα της Lidl Ελλάς! Προορισμός τους; Η θέση του/της **Υποδιευθυντή/ριας Καταστήματος** στη Lidl Ελλάς που τους περιμένει μόλις αποφοιτήσουν, καθώς και αναγνωρισμένο πτυχίο από τον ΕΟΠΠΕΠ ως **Στέλεχος Λιανικού Εμπορίου!**

Μάθε τα πάντα για το πρόγραμμα Lidl UP: Learn & Work στο lidlup.gr

Όλα όσα είμαστε,
χάρη σε σένα.
team.lidl.gr

LidlUP Learn
& Work
Retail Management Program

